

உ

கணபதி துணை.

எட்டுத்தொகையுள் முன்றுவதாகிய

ஐங் குறு நூறு ம்,

பழைய வரையும்.

இவை,

தம்பகோணம் காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய

உ.த்தமநானபுரம்

வே. சாமி நாதையரால்

பலபிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்து,

சென்னப்பட்டணம் :

வைஜயந்தி அச்சககூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

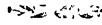
சோபகிருதுஸ்ரூ ஆனிமீர்

1903.

விலை ரூ. ௧௨.

Copyright Registered.

இப்புத்தகத்திலடங்கியவை.

- க. நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.
- உ. பிழையும் திருத்தமும்.
- ஈ. முகவுரை. 1.
- சு. பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார் முதலியோர்களின் வரலாறு. 9.
- க. பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார். 9.
- உ. ஓரம்போகியார். 10.
- ஈ. அழகனார். 11.
- சு. கபிலர். 12.
- ஊ. ஓதலாந்தையார். 15.
- சு. பெயனார். 15.
- ஏ. புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார். 16.
- அ. யானைக்கட்சேயமாந்தரஞ்சேரலிநம்போரையார். 16.
- ஊ. சூசீபத்திரம். 18.
- சு. ஐங்குறுநூறும் கருத்துரையும்
பழையவுரையும் க - கசஉ.
- எ. வேறு பழைய செய்யுட்கள். கசஈ - கசச.
- ஆ. பிரயோகவிளக்கம். கசஊ - கஊக.
- சு. அரும்பதவகராதி முதலியன. கஊஉ - கஎச.
- கஊ. ஐங்குறுநூற்றுச் செய்யுளகராதி. கஎஊ - கஆஊ.

இப்பதிப்பில் எடுத்துக் காட்டிய

நூல்கள் முதலியவற்றின் முதற்குறிப்புக்கள்.

அகநா - அகநானூறு.
 இ. வி. - இலக்கணவிளக்கவுரை.
 இள - இளம்பூரணருரை.
 இறை - இறையனாகப்பொருளுரை.
 உ - உரை.
 உறுப் - உறுப்பியல்.
 ஊர் - ஊர்காண்காலை.
 எழுத் - எழுத்த்திகாரம்.
 எ - து. - என்பது, என்றது.
 ஐங் - ஐங்குறுநூறு.
 ஐந். எழு. - ஐந்திணையெழுபது.
 ஐந். ஐம். - ஐந்திணையைம்பது.
 ஒழி - ஒழிபியல்.
 கட - கடவுள்வாழ்த்து.
 கருத், கருத்து - கருத்துரை.
 கலி - கலித்தொகை.
 கள - களவழிநாற்பது.
 கற் - கற்பியல்.
 கார் - கார்நாற்பது.
 கு - குறிஞ்சிப்பாட்டு.
 குறிஞ் - குறிஞ்சி.
 குறு - குறுந்தொகை.
 கோ - கோவிந்தையாரிலம்பகம்.
 சிந் - சிந்தாமணி.
 சிலப் - சிலப்பதிகாரம்.
 சிறுப - சிறுபஞ்சமூலம்.
 சேனா - சேனாவரையருரை.
 சொல் - சொல்லதிகாரம்.
 திணைமா - திணைமலை நூற்றைம்பது.
 திணைமொ - திணைமொழியைம்பது.
 திரி - திரிசுகமம்.
 திருக் - திருக்குறள்.
 திருச் - திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.
 திருமு - திருமுருகாற்றுப்படை.
 தும் - தும்பைப்படலம்.

தொல் - தொல்காப்பியம்.
 ந - நச்சினர் கினியருரை.
 நற் - நற்றிணை.
 நன். வி. - நன்னூல்விருத்தியுரை.
 நாம - நாமகளிலம்பகம்.
 நாத் - நாதகவிராயநம்பி ஆகப்பொரு
 ளுரை.
 நெய் - நெய்தல்.
 பட் - பட்டினப்பாலை.
 பதி - பதிசுகம்.
 பதிற் - பதிற்றுப்பத்து.
 பது - பதுமையாரிலம்பகம்.
 பரி - பரிபாடல்.
 ப - னை. - பழையவுரை.
 பா - பாலை.
 பி - ம். - பிரதிபேதம்.
 பிரயோ - பிரயோகவிவேகவுரை.
 பு. வெ. - புறப்பொருள் வெண்பா
 மலை.
 புற - புறநானூறு.
 பெருந்தி - பெருந்திணைப்படலம்.
 பொரு - பொருளதிகாரம்.
 பொருந - பொருநராற்றுப்படை.
 மணி - மணிமேகலை.
 மது - மதுரைக்காஞ்சி.
 மரு - மருதம்.
 மலை - மலைபடுகடாம்.
 மு - முற்றும்.
 முத் - முத்தியிலம்பகம்.
 முல் - முல்லை.
 மூ - மூலம்.
 யா - கா. - யாப்பருங்கலக் காரிகை
 யுரை.
 யா - வி. - யாப்பருங்கலவிருத்தியுரை.
 வி - விசேடவுரை.

பிழையும் திருத்தமும்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்.
க கூ	க கூ	மகிழ்வென்	மகிழ்வென்
,,	உ கூ	சொரிந்த	சொரிந்த
க கூ	க கூ	சோழரா	சோழரை
கூ கூ	உ உ	புன்னைப்	புன்னை
கூ கூ	கூ	இலாகொளி	இலாகொளி
,,	க அ	மொழிய	மொழிப
ச கூ	உ அ	பாணற்	பாணற்
ச ச	கூ	விரும்புந்	விரும்புந்
ச அ	க கூ	மமமா	மமமா
ச கூ	ச	பெரி	பெரிதி
கூ க	,,	நல்ல	நல்ல
கூ கூ	க கூ	முனைக்கு	முனைக்குந்
,,	க எ		,,
கூ எ	க கூ	தப்பின	தப்பின
எ க	கூ	லானைய	லானை
எ ச	கூ	அறியாமை	அறியாமை
,,	கூ	யன்னையு	யன்னையு
எ கூ	கூ	பெய்மண	பெய்மண
எ கூ	க ச	மேன்றோட்	மேன்றோட்
அ க	ச	பொன்போல்	பொன்போற்
க க க	கூ	யறையும்	யறையும்
க க உ	எ	கானே	கானே
க உ க	உ	யிடைப்படு	யிடைப்படு
க கூ கூ	க எ	பெருஞ்சிறை	பெருஞ்சின
க ச உ	உ ச	கபிலா	கபிலன்
க அ 0	க கூ	,,	க ச க

கணபதி துணை.

முகவுணர்.

“சந்தனப் பொதியந் தடவரைச் செந்தமிழ்ப்
பரமா சாரியன் பதங்கள்
சிரமேற் கொள்ளுதற் திகழ்தரற் பொருட்டே.”

ஐங்குறுநூற்றென்பது, கடைச் சங்கப் புலவர்கள் அருளிச்செய்த நூல்களாகிய * எட்டுத்தொகைகளில் மூன்றாவது; சொற்சுவை பொருட்சுவைகளிற் சிறந்தது; பொருள்களின் இயற்கையழகையும் தமிழ்ப்பாஷையின் இனிமையையும் நன்கு தெரிவிப்பது; இத்தமிழ் நாட்டின் பழையகாலத்தின் நிலையையும் சிவசரித்திரங்களையும் புலப்படுத்துவது; பொருளிலக்கணத்தின் பகுதிகளாகிய அகம் புற மென்னும் இரண்டனும் அகத்தின்பகுதிகளுக்கு இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது. [அகபாவது, ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் தம்முட் கூடுகின்றகாலத்தாப் பிறந்து அக்கூட்டத்தின்பின்பு அவ்விருவராலும் ஒருவர்க்கொருவர் தந்தாமக்குப் புலகை இவ்வாறிருந்ததெனக் கூறப்படாதகாய் எப்பொழுதும் உள்ளத்துணர்வாலேயே அனுபவிக்கப்படும் இன்பம். இன்பம் பற்றி அகத்தேதிகமும் ஒழுக்கத்தை அகமென்றது ஆகுபெயர். அகம் - உள்.]

இந்தூல், சிவபெருமானுடைய துதியாகிய கடவுள்வாழ்த்துச் செய்யுளொன்றை முதலின்பெற்றுப் பின்னர் மருதம், நெய்தல், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லையென்னும் ஐந்திணைகளுள் ஒவ்வொன்றற்குமுரிய ஒழுக்கங்களைத் தனித்தனி விவக்கும் நூறுநூறு அகவற்பாக்களைக் கொண்டு முறையே ஐந்துவகையாகப் பகுக்கப்பெற்றுள்ளது.

இதிலுள்ள பாக்கள் 106. இப்பாக்கள் ௩-அடிச் சிற்றெல்லையையும் ௬-அடிப் பேரெல்லையையும் உடையவைகள்.

மருதமுதலிய ஐந்திணையொழுக்கங்களை, நற்றிணை முதலியவற்றிலுள்ள பாக்களைக்காட்டிலும் அடிவரையறையிற் குறைந்த நூறு

* எட்டுத்தொகைகளாவன: நற்றிணை, குறுந்தொகை, ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, பரிபாடல், கலித்தொகை, அகநானூறு, புறநானூறு என்பன. இவற்றின் வரலாற்றைப் புறநானூற்று அச்சுப்புத்தகத்தின் முகவுரையாலுணர்க.

நூறு பாக்களால் தனித்தனியே விளக்குகின்றமையின், இந்நூல் ஐங் குறுநூலென்று பெயர்பெற்றது.

இதற் கடவுள்வாழ்த்துப் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாலும், முதனூறாகிய மருகம் ஓரம்போகியாராலும், இரண்டாநூறாகிய நெய்தல் அம்முவனாலும், மூன்றாநூறாகிய குறிஞ்சி கபிலராலும், நான்காநூறாகிய பாலை ஓதலாந்தையாராலும், ஐந்தாநூறாகிய முல்லை பேயனாலும் இயற்றப்பட்டன. இதனை,

“மருதமோ ரம்போகி நெய்தலம் மூவன்
கருதுங் குறிஞ்சி கபிலன் - கருதிய
பாலையோத லாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
நூலையோ தைந்ருறு நூறு”

என்னும் வெண்பாவாலுணர்க.

இத் தொகையைத் தொகுத்தார் புலத்துறை முற்றிய கூடலூர் கிழார்; தொகுப்பித்தார் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார். இஃது, இந்நூலின் இறுதியிலிருக்கின்ற பழையவாக்கியத்தால் தெரிகின்றது.

ஓரம்போகியார் முதலிய ஐவரும் முறையே மருதமுதலிய ஐந்திணைவளங்களையும் இனிது விளக்கிப் பாடுதலில் மிக்க பயிற்சியுடையவர்களாதலின், மருதமுதலிய ஒவ்வொருபகுதியையும் படிப்பவர்கள் அப்பொழுது அப்பொழுது அந்த அந்த நிலங்களில் உள்ள பொருள்களைக் கண்டுகூடாக நுகர்பவர்களாகவேயாவார்கள்.

இதிலுள்ள அகவற்பாக்கள் ஒவ்வொன்றன் பின்னும் தனித்தனியே கருத்துடையும் பழையவுரையும் உள்ளன; சிலவற்றிற்கு இரண்டு கருத்துகளுமுண்டு. அக்கருத்துகளை இயற்றியவர்கள் நூலாசிரியர்களோ வேறு யாரோ யாதும் புலப்படவில்லை. தொல் காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையில் இந்நூலிலிருந்து மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய செய்யுட்களுட் சிலவற்றிற்கு நச்சினர்க்கினியர் இக்கருத்துகளைத் தழுவாமல் வேறுகருத்துகளை எழுதி அவற்றிற்கேற்ப அச்செய்யுட்களுக்குப் பொருளும் விளங்க எழுதிக்கொண்டு போகின்றனர். இஃது இவ்வச்சப்புத்தகம் கசறும் பக்க முதலியவற்றில் லமைந்துள்ள பிரயோக விளக்கக் குறிப்பை உய்த்துணரின், நன்கு விளங்கும்.

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் தொல்காப்பியம் அகத்திணையியலில், “மாயோன்மேய” என்னும் நூ-ம் சூகத்தீரத்தில், ‘முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே’ என நிலங்களுக்கு முல்லைமுதலாக முறை கூறினாரேனும் அதில் ‘சொல்லவும் படுமே’ என்ற உம்மையால், இங்ஙனம் சொல்லாத முறையாலும் திணைகள் சொல்லப்படுமென்று அவர் அறிவுறுத்தினாராதலின், புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்கிழார் இந்நூலில் திணைகளை மருதமுதலாகத் தமக்கு வேண்டிய முறையாற் கோத்தாரென்றுணர்க. இக்கருத்தை, “உம்மை எதிர்மறையாகலின், இம்முறையன்றிச் சொல்லவும்படு மென்பது பொருளாயிற்று; தொகைகளிலும் சிழ்க்கணக்குக்களிலும் இம்முறை மயங்கக் கோத்தவாறு காண்க” (தொல். பொரு அகத்திணையியல், நூ-ம் சூ, உரை) எனவும் “இனி, ‘சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே’ என்றவழிச் சொல்லாத முறையாற் சொல்லவும்படு மென்று பொருள் கொண்டமை பற்றிப் பாலை, குறிஞ்சி, மருதம், முல்லை, நெய்தலெனவும் கோத்தார்; ஐங்குறு நூற்றினும் பிறவற்றினும் வேறுபடக்கோத்தவாறு காண்க” (கலித்தொகை, கடவுள்வாழ்த்துரை.) எனவும் போந்துள்ள ஆசிரியர் நச்சினூக்கினியர் வாக்கியங்களும், “சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும்படுமே’ என்ற உம்மை, பிறவாற்றானும் சொல்லப்படுமென்பதுபட கிற்றலானும், பத்துப்பாட்டும், கலித்தொகையும், ஐங்குறுநூறும், சிழ்க்கணக்கும், * சிற்றடக்கமும் முதலாகிய சான்றோர் செய்யுட்களெல்லாம் வேண்டிய முறையான்வைத்தலானும் இவ்வாற்றான் எண்ணப்பட்டனவெனக்கொள்க” (அகத்திணையியல் கூ-ம் சூ, உரை) என்னும் நூற்கவிராயநம்பி அகப்பொருளின் உரையாசிரியர் வாக்கியமும் வலியுறுத்துமாறறிக.

இந்நூலைத் தொகுத்தோரும் தொகுப்பித்தோரும் முறையே மலைநாட்டுப்புலவரும் மலைநாட்டரசருமாதலால், ஆதனவினியென்னுஞ் சேரனைத் தலைவனாகப்பெற்ற முதற்பத்தையுடைய மருதம் முதலிலும், தொண்டிப்பத்தையுடைய நெய்தல் மருதத்தின் பின்னும், மலைநாட்டரசர்களைப் பாடி மலைநாட்டிற் பெரும்பாலும் வதிந்து மலை

* சிற்றட்டகமென்றும் பிரதிவேறுபாடுண்டு.

வளம் பாடுதலிற் புகழ்பெற்ற கபிலர் பாடிய குறிஞ்சி நெய்தலின்பின் னும் கோக்கப்பெற்றவைவென்று இம்முன்றற்கும் ஒருவாறு முறை கூறலாயினும், பாடையும் முல்லையும் இவற்றின்பின்னர் முறையே அமையப் பெற்றதற்குக் காரணம் ஒருவாற்றினும் விளங்கவில்லை. [தொண்டி - சேரநாட்டிற் கடற்கரைக்கண்ணதோர் நகரம்; இதனை, 'சு'டுவன்றொண்டி (ஐங். கவ அ) என்பதனாலுணர்க.]

ஐங்குறு நூறுபோலவே ஐந்திணையொழுக்கங்களை மேற்கூறிய வாறு பாசுபாடுசொந்து தொகுத்துத் தனித்தனியே கூறும் பழைய நூல்களுள் இப்பொழுது தெரிந்தவை வருமாறு :—

எட்டுத்தொகையுள் (இந் நூலேயன்றிக்) கலித்தொகையும், பதினெண் சீழ்க்கணக்கினுள் ஐந்திணையம்பது, திணைமலை நூற்றைம்பது, திணைமொழியைம்பது, ஐந்திணையெழுபது, கைக்கிலையென்பனவும், பத்துப்பாட்டுள் மதுரைக்காஞ்சி முதலியனவும், பழைய உரைகளிற் காணப்படுகின்ற திணைமலை, சிற்றடக்க மென்பனவுமாம். இவற்றுள் சுற்றிலுள்ள இரண்டு நூல்களிலிருந்து சிலசில பாக்கள் மட்டும் பழையவுரைகளிற் காணப்படுகின்றனவேயன்றி நூல்முழுவதும் காணப்படாமையின், அவற்றைப்பற்றி ஒன்றும் இப்பொழுது எழுதக்கூடவில்லை.

மேற்கூறிய இலக்கிய நூல்களிலும் தொல்காப்பிய முதலிய இலக்கண நூல்களிலும் திணைகளைக் கோத்துள்ள முறை ஒருபடியாக இருக்கவில்லை. அவை வருமாறு :—

ஐங்குறு நூறு	மரு	நெய்	குறிஞ்	பா	முல்
கலித்தொகை	பா	குறிஞ்	மரு	முல்	நெய்
ஐந்திணையைம்பது	முல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
திணைமலை நூற்றைம்பது	குறிஞ்	நெய்	பா	முல்	மரு
திணைமொழியைம்பது	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
ஐந்திணையெழுபது	குறிஞ்	முல்	பா	மரு	நெய்
கைக்கிலை	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
மதுரைக்காஞ்சி	மரு	முல்	குறிஞ்	பா	நெய்
பெருங்கதை	மரு	முல்	குறிஞ்	பா	
தொல். பொருள்திகாரவுரை	முல்	குறிஞ்	மரு	நெய்	
இறையரைகப்பொருளுரை	குறிஞ்	நெய்	பா	முல்	மரு
நாற்கவிராயநம்பியகப்பொருளுரை	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
வீரசோழியம்	முல்	குறிஞ்	மரு	பா	நெய்
மாறனகப்பொருள்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்
இலக்கணவிளக்கம்	குறிஞ்	பா	முல்	மரு	நெய்

இந்நூலின் பழையவுரை பதவுரையும்ன்று; பொழிப்புரையுமன்று; அகத்திணைநூல்களுக்கேயுரிய உன்னுறையுவமம் இறைச்சிப் பொருள் முதலியவற்றைப் பெரும்பாலும் நலமுறவிளக்கிச் சிலசில இடத்துமட்டும் திரிசொற்களின் பொருளைப் புலப்படுத்திச் சிறு பான்மை இலக்கணக்குறிப்பையும் சொன்முடிபு பொருண்முடிபு களையும் பெற்றுள்ளது. சகசு - ம் பாடலுக்கு மேலுள்ளவற்றிற்குக் கையெழுத்துப் பிரதியில் இவ்வுரை காணப்படவில்லை. இடையிடையே சிலசில பாடல்களுக்குமில்லை. ஆனாலும் கிடைத்தவரையிற் பாடல்களின் பொருள்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இவ்வுரை மிகச்சிறந்த கருவியாகவுள்ளது. இந்நூல்போலவே நடையாலும் பொருள் துணுக்கத்தாலும் இவ்வுரையும் பிகப்பாராட்டற்பாலது. இவ்வுரை இல்லையாயின், இந்நூற் பாக்களிலுள்ள உன்னுறையுவமுதலியனவும் மற்ற அருமை பெருமைகளுக்கும் நன்கு புலப்படா. இவ்வுரையாசிரியர் இன்னொரென்பது ஒருவாற்றினும் விளங்கவில்லை. ஆனாலும் நடையை உற்றுநோக்கின், இவர் பேராசிரியர், கர்சினுர்க்கினியர், பரிமேலழகர் முதலியவர்களுள் ஒருவரோ அவர்களைப்போன்ற வேறு யாரோவென்று ஊகிக்கப்படுகிறார்.

இந்நூலின் நயம், தொல்காப்பியப் பொருள்திகாரம், இறையனார் கப்பொருள், நாற்கவிராயநம்பி அகப்பொருள் முதலிய நூல்களை உடையுடன் பன்முறை ஆராய்ந்தவர்களுக்கு நன்கு புலப்படும்; நடையும் தெற்றென விளங்கும்.

பழையஉரையிலலாத செய்யுட்களுக்கு உன்னுறையுவமுதலியவற்றைப் புலப்படுத்தி ஏதோ ஒருவகையாக உடையெழுதி இதனுடன் பதிப்பிக்கலா மென்ற விருப்பம் சில அமயம் எனக்கு நிகழ்ந்ததுண்டு; நிகழ்ந்தும் இந்நூலையும் இவ்வுரையையும் உற்று நோக்கும் பொழுது உண்டாகிய அச்சம் அள்ளிவிடப்பத்தை அடியோடே மாற்றி விட்டது. இந்நூல் முழுமைக்கும் நான் எழுதிவைத்த அரும் பதவுரையை இதனுடன் பதிப்பியாமைக்குக் காரணமும் இதுவே.

சிலசில இடத்து மூலமட்டும் தனியேயுள்ள பிரதிகளின் பாடம் வேறாகவும், இந்நூற் பழைய வரையாசிரியர் கொண்டபாடம் வேறு

* இவ்வரிய உணர்ப்பிரதியைத் தந்த உ.பகாரி, ஆழ்வார்திருநகரி, தே. லக்ஷ்மணசுவிரயராவர்கள்.

கவுப், மேற்கோளாக எடுத்துக் காட்டியிருக்கும் நச்சினுக்கினியர் முதலியோர்கள் கொண்டபாடம் வேறாகவும் அவ்வப்பிரதிகளிற் காணப்பட்டன. அவை ஒருவாறு தொகுத்துப் பிரதிபேதமாக அவ்வப்பாக்களின் கீழே பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளன. பிரதிகளிலுள்ளவாறே பதிப்பித்திருத்தலால், அவற்றுட் சில பாடபேதங்களுக்கு மட்டும் பொருள்கள் புலப்படா.

இந்தூலின் ௧௨௬, ௧௩௦ - ம் செய்யுட்கள் ஒருபிரதியிலும் காணப்படவில்லை. ௪௧௬, ௪௧௦ - ம் செய்யுட்களின் இரண்டா மடிகளிற் சீர்கள் குறைந்துள்ளன. அவற்றை ஒரு பிரதியானும் நிரப்பக் கூடவில்லை.

மூலம், கருத்துரை, பழையவுரை என்னும் இம்மூன்றனும் எழுத்துக்கள் சிதைந்துபோன பாகத்தில் (.....) இவ்வொற்றைப் புள்ளி நிகராக அரைக்கப் பெற்றுள்ளன.

சில சொற்கள் பின்னுள்ளவாறு இந்தூற் கையெழுத்துப் பிரதிகளிற் காணப்பட்டன.

அடம்பு (=அடம்பு)

அணுமை (=அணிமை)

அலம்வருதல் (=அலமருதல்)

அற்சிரம் (=அச்சிரம்)

இற்றி (=இத்திரம்)

கலிழ்தல் (=கலிழ்தல்)

குருசில் (=குரிசில்)

துடக்கம் (=தொடக்கம்)

துடங்கின்று (=தொடங்கின்று)

நெருணை (=நெருணை)

பஞ்சாய் (=பைஞ்சாய்)

பழுதி (=பழுதி)

வல்லினை (=வல்லினை)

வேணும் (=வேண்டும்.)

கையெழுத்துப் பிரதிகளைத் தேடுதல், எழுதுவித்தல், ஒப்புநோக்குதல், ஆராய்தல் முதலியவைகள் முடிவில் இன்பத்தை விளைவிப்பனவாயினும், எதுவும் தக்க பொருளுதவியின்றி நடைபெறாத இக்காலத்தில், அவைகளை அப்பொழுது அப்பொழுது பலவகையான துன்பத்தை விளைவிக்கின்றன; “அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க், கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு” என்பது பொய்யாமொழியன்றோ. ஒரு பழைய தூலைப் பதிப்பித்தற்குரிய உழைப்பிலும் பொருட்செலவிலும் காலச்செலவிலும் அதனை ஆராய்தற்குரிய உழைப்பும் பொருட்செலவும் காலச்செலவும் மிக அதிகமென்பதைப் பழகியவர்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

திரிசிரபுரம் மகா வித்துவான் ஸ்ரீமீனாட்சிசந்தரம் பிள்ளையவர்களுடைய கண்மணிபோன்ற முதன் மாணக்கரும் பாடஞ்சொல்லுதல், செய்யுள்செய்தல், நூலாராய்தல் முதலியவற்றில் அவர்களைப் போன்றவரும் முன்பு கும்பகோணம் கவர்ன்மென்ட்காலேஜ் தமிழ்ப்பண்டிதராயிருந்தவரும் வேறுகவலையின்றி நூலாராய்ச்சியையே செய்து கொண்டு காலங்கழிக்கும்படி வற்புறுத்திக்கூறி அவ்வாறே யான் நடந்தற்குக் கரும்புதின்னக் கூலி கொடுக்காற்போலத் தம்முடைய அரிய வேலையை அன்புடன் எனக்கு எளிதிற்கிடைக்கச் செய்தவரும் “இரந்துபுன் மாக்கடமை பென்றுந் துதியா, வரந்தாவென் முன்னின்றவள்ள” லுமாகிய திரிசிரபுரம் வித்துவான் ஸ்ரீ - தியாகராசசேட்டியா ரவர்களுடைய அன்புடைமை எழமையும் மறக்கற்பாலதன்று. அவர்கள்செய்த மேற்கூறிய அரியவுதவியில்லையேல் எனக்கும் பழைய தமிழ்நூலாராய்ச்சிக்கும் இக்காலத்தில் யாதோரியையுமின்றென்பது திண்ணம். ஆதலால், இனியதும் அரியதுமான இந்நூற்பதிப்பை அவர்களிடத்துள்ள நன்றியறிவிற்ரு அறிகுறியாக அவர்கள் பெயர்க்கு உரியதாக்குகின்றேன்.

இவ்வரிய பழையநூலைப் பதிப்பித்தலிற் பெரும்பாலும் எனக்கு மனக்கவலை யுண்டாகாதவண்ணம் கும்பகோணம் காலேஜ், சரித்திர உபந்யாஸகராகிய ம-ா-ா-ஸ்ரீ கே. சந்திராமையரவர்கள். M. A. வேறொன்றையும் எதிர்பாராமல் நாமே வலிந்து நல்ல அடியத்திற் பொருளுதவிபுரிந்தார்கள்; “செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும், வானகமு மாற்ற லரிது.”

இந்நூலை ஆராயுங்காலத்தும் பதிப்பிக்குங் காலத்தும் சலிப்பின்றி உடனிருந்து ஒப்பநோக்குந்முதலிய பல்வகை உதவிபுரிந்த தமிழ்ப்பாஷாபியானிகளும் வித்துவான்களுமாகிய பழைய அன்பர்களுள் கும்பகோணம் உவுன்ஹைஸ்கூல் முதல் தமிழ்ப்பண்டிதராகிய பின்னத்தூர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ நாராயணஸாமிஐயரவர்கள் செய்த பேருதவி மிகச்சிறந்தது.

இந்நூல் பதிப்பிக்கப்பெற்றுநிறைவேறி ச-மாதங்களுக்கு மேற்பட்டும், இடையிடையே நேர்ந்த நோய்த்துன்பங்களாலும் சில முட்டுப்பாடுகளாலும், இதுவரையிற் பூர்த்திசெய்து வெளிப்படுத்தக் கூடவில்லை.

இந்தூஷின் பெருமையையும் எனது சிறுமையையும் நன்குணர்ந்தளிவேகிகள் இப்பதிப்பிற்காணப்படும் பிழைகளையும் அவற்றின் திருத்தங்களையும் அன்புடன் தெரிவிப்பார்களென்று நம்புகிறேன்.

இப்படியே யான் எண்ணிய ஒவ்வொரு காரியமும் இடையூறின்றி இனிது நிறைவேறும்படி திருவருள் சுரக்கும்வண்ணம் எல்லாம்வல்ல முழுமுதற்கடவுள் சிந்தித்து வாழ்த்தி வந்திக்கின்றேன்.

கிடைத்த கையெழுத்துப் பிரதிகள்:

மூலமும் கருத்துரையுமுள்ள பிரதிகள்.

திருவாவதேறை யாதீனத்துப் பிரதி ௧
ம-ரா-ஸ்ரீ ஜே. எம். வேலுப்பிள்ளையவர்கள், F. M. U. ,, ௧
கீரமயிலை வித்துவாள்.

,, சண்முகம் பிள்ளையவர்கள் ,, ௧

மூலமும் கருத்துரையும்
பழையவுரையுமுள்ள பிரதி:

ஆழ்வார் கிருநகர்,

,, தே. லக்ஷ்மண கவிராயரவர்கள் பிரதி ௧
இவைகளன்றி ஒப்புநோக்குதற்கு இடையிடையே கிடைத்த
அபூர்த்தியான பிரதிகள் சில.

மேற்கூறிய யாவும் மிகப் பழமையான பிரதிகளே.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார் முதலியோர்களின் வரலாறு.

க. பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

இந்நூலிற் கடவுள் வாழ்த்தியற்றிய இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; உரைநடை இயற்றுதலிலும் செய்யுள்செய்தலிலும் மிக்க ஆற்றலுடையவர். இவர்பிறந்திடம் தொண்டைநாடு. இது, “சீருறும் பாடல்பன் னீரா யிரமுஞ் செழுந்தமிழ்க்கு வீரர்தஞ் சங்கப் பலகையி லேற்றிய வித்தகனார் பாரதம் பாடும் பெருந்தேவர் வாழும் பழம்பதிகாண் மாருநம் பூனின் பணம்வீ சிடுந்தொண்டை மண்டலமே” என னும் தொண்டைமண்டலசதகச்செய்யுளால் விவங்குகின்றது.

திருவள்ளுவமாலையில், “எப்பொருளும் யாரும்” என்னும்வெண்பா இவர் இயற்றியதாகத்தெரிதலால், இவர்காலம், உக்கிரப்பெருவழுதியார்காலமென்றும் அஃது இற்றைக்கு ௧௮00 அல்லது ௨000-வருஷத்திற்கு முற்பட்டதாக இருக்கலாமென்றுக் கோற்றுக்கின்றது.

பெருந்தேவனாரென்பது இவரது இயற்பெயர். இஃது இவரியற்றிய பாரதச்செய்யுளைத் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரவுரையில் மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டும் இடங்களில் நச்சினர்க்கினியர், “இச்செய்யுள் பெருந்தேவனாரியற்றியது” என்று புலப்படுத்தியிருத்தலால் துணியப்படும். பாரதத்தை (உரையிடைபிட்ட பாட்டுடைச் செய்யுளாக) இயற்றியதனற் பாரதம்பாடியபெருந்தேவனாரென்றும் இவர் வழங்கப்படுவர்.

இவரியற்றிய கடவுள் வாழ்த்துக்களுள் ஐங்குறுநூறு, அகநானூறு, புறநானூறு, இவைகளிலுள்ளவைகள் சிவபெருமான்துதிகளாகவும், நற்றிணையிலுள்ளது திருமால்துதியாகவும், குறுந்தொகையிலுள்ளது முருகக்கடவுள் துதியாகவும் உள்ளனவாதலாலும், பாரதவெண்பாவில் இவர் விநாயகக்கடவுளைத் துதித்திருத்தலாலும் இவருடைய கடவுள்வழிபாடும் கொள்கையும் இன்னவெனந்துணிந்து சொல்லக் கூடவில்லை.

இவரியற்றிய கடவுள் வாழ்த்துக்கள் நற்றிணைமுதலிய தொகை நூல்களின் முன்னர் வைக்கப்பெற்றிருத்தலும், ஐந்தாமறையாகிய பாரதத்தை இவரியற்றியிருத்தலும் இவருடைய முதன்மையையும் கல்விப்பெருமையையும் தெரிவிக்கின்றன.

பாரதவெண்பாவில் இடையிடையே அரசனொருவன் இவராற் பாராட்டப்படுகிறான். அவனது இயற்பெயர் தெரியவில்லை.

இவரியற்றிய நூல் பாரதவெண்பா. தொகை நூல்களிற் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுட்கள் ஐந்தும் [நற். குறு. ஐங். அகநா. புற.], நற்றிணையில் ஒன்றும், அகநானூற்றில் ஒன்றும், திருவள்ளுவமாலையில் ஒன்றும் ஆக எட்டு வேறு தனிச் செய்யுட்கள் இவர்க்கு உண்டாக இப்பொழுது காணப்படுகின்றன.

உ. ஓரம்போகியார்.

இந்நூலின் முதல் நூறுகிய மருதத்தைப் பாடிய இவர் கடைச் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இப்பெயர் ஓரம்போகியாரென்றும், ஓரேர்போகியாரென்றும், ஒன்றொழுவென்றும் பிரதிகளில் வேறுபட்டுக்காணப்படுகின்றது. இவர் மருதத்திணையில் மிகப்பயின்றவர்; அதன்வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர்; தமிழ்நாட்டரசர் மூவர்களாலும் பிற உபகாரிகளாலும் நன்கு மதிக்கப்பெற்றவர். இவைகள் இவரியற்றிய செய்யுட்களால் நன்கு புலனாகின்றன. இவரியற்றியவைகளாக நற்றிணையில் இரண்டும், குறுந் தொகையில் நான்கும், ஐங்குறுநூற்றில் நூறும் (மருதம்), அகநானூற்றில் ஒன்றும், புறநானூற்றில் ஒன்றும் ஆக நூற்றெட்டுப்பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள், ௧0௬ - செய்யுட்கள் மருதத்திணையின் வளத்தையே கூறுவனவாகவுள்ளன.

இவராற் பாடப்பட்டோர்கள் ஐவர். அவர்களில் முடிமன்னர் மூவர்: ௧. சேரமன்னர்களில் ஆதனவினியென்பவன்* ௨. வெல்போர்ச்

* இப்பெயர்முதலியன உள்ள இடங்களை இப்புத்தகத்தில் அரும்பத அகராதியிற்காண்க.

சோழன், கடுமண்கிள்ளி. ந. பாண்டியன். (ருச, ருரு.) கோடையாளிகள் இருவர்: க. வீராஅன். உ. மத்தி.

இவர்பாடலில் வந்துள்ள ஊர்கள் நான்கு: க. தேனூர், உ. ஆழார், ந. இருப்பை, ச. கழார்.

நதிகள் இரண்டு: க. காளி, உ. வையை.

குறை ஒன்று: திருமருந்துறை (மருந்துப்பெருந்துறை.)

விழவு ஒன்று: இத்தியன்ரவு.

விரதம் ஒன்று: தைத்திங்களில் நீராடல்.

ந. அம்மு வரை.

இந்நூலின் இரண்டாறு முக்கிய நெய்தற்றிணையைப் பாடிய இவர்கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; இவர்பெயர் இடுகுழியோ காரணக்குழியோ யாதும் புலப்படவில்லை. நற்றிணை க.அ-ம் செய்யுளிலும் புறநானூறு உ.உ-ம் செய்யுளின் பின்னுள்ள வாக்கியத்திலும் மூவனென்று ஒர் உபகாரியின்பெயர் வந்திருத்தலால், மூவனென்ற பெயரொன்று பண்டைக்காலத்தில் வழங்குவந்ததென்று தெரிகிறது. இவர் நெய்தற்றிணையில் மிகப்பயின்றவர்; அதன்வளங்களை விளங்கப் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். தமிழ்நாட்டரசர்களுள் சேரன் பாண்டியன் என்னும் முடியுடைவேந்தர் இருவராலும், திருக்கோவலூரையாண்ட காரியென்னும் வள்ளலாலும் ஆதரிக்கப்பெற்றவர். சேரநாட்டுக் கடற்கரைப்பட்டினமாகிய தோண்டிருகரமும், அந்நாட்டின்கண்ணதாகிய மாந்தைநகரமும், பாண்டிநாட்டுக் கடற்கரைப்பட்டினமாகிய கோற்கைநகரமும், நடுநாட்டின்கண்ணதாகிய கோவலூரும் இந்நூலிலும் பிற தொகை நூல்களிலும் இவரார்ப்பராரட்டப்பெற்றிருத்தலின், இவர் அந்நகரங்களில் மிகப்பயின்றவரென்றும் இவர்காலத்தில் அவைகள் மிக விளக்கமுற்றிருந்தனவென்றுத் தெரிகின்றன. அகநானூறு ந.ரு - ம். செய்யுளிற் பெண்ணையாறு இவரார்ப்பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

இவரியற்றியவைகளாக நற்றிணையில் க.உ-ம், குறுந்தொகையில் க.க-ம், ஐங்குறுநூற்றில் நூறும் (நெய்தல்), அகநானூற்றில் சு - மாக க.உ.எ - பாடல்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. நற்றிணைமுதலிய

ஏனைத் தொகை நூல்களிலுள்ள உள-பாடல்களிலும் நெய்தற்குரியன பல.

ச. கபிலர்.

இந்நூலின் மூன்றாறாகிய குறிஞ்சித்தீணையைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப்புலவர்களுள் ஒருவர்; [இப்பெயரையுடைய புலவர்கள் சிலருளர்.] குறிஞ்சித்தீணையில் மிகப்பயின்றவர்; அதன் வளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். இவற்றை இவரையற்றிய செய்யுட்கள் பலவும் புலப்படுத்தும். இவர்பிறந்த ஊர் பாண்டிநாட்டிலுள்ள திருவாதவூர். இது, * திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணத்தில் உள-வதாகிய குதிரையீடு நூன உபதேசஞ்சொந்த திருவிளையாடலிலுள்ள † “நீதியார் மதாக நீழ் னெட்டிலை யிருப்பையென்றோர், காதல்கூர் பனுவல் பாடுங் கபிலனார் பிறந்த மூதூர், சோதிரே வகுள நீழற் சிலம்பொலி துளங்கக் காட்டும், வேதநாயகனார் வாழும் வியன்றிரு வாத வுரால்” என்னும் ச - ம் திருவிருத்தத்தால் வெளியாகின்றது.

இவர் அந்தணவருணத்தினர்; புறநானூறு ௨00.—“யானே, பரிசிலன் மன்னு மந்தணன்”, ௨0௧.—“யானே, தந்தை தோழனிவரென் மகளிர், அந்தணன் புலவன் கொண்டுவந்தனனே” எனத் தம்மைப்புலப்படுத்தற்காக இவர்கூறிய செய்யுட்களும், ௧௨௬.—“புலனமூக் கற்ற வந்த னானன்” என மாறேக்கத்து நப்பசலையார் இவரைப் பாண்டிக்குறிய செய்யுளும் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

வேள் பாரியினுடைய உயிர்நண்பரும் அவனுடைய அவைக்களத்துப் புலவருமாக இவர் விளங்கினார். தமிழ்நாட்டு முழுவந்தரும் அழுக்காறுற்று அவனைக் கொல்லநினைந்து நால்வகைச்சேனைகளோடும் அவன்மலையைச் சூழ்ந்தகாலையில் அவர்களைச் சிறிதும் மதியாது அவனுடைய அருமைக்குணங்களைப் புலப்படுத்திப்பாடினர்; [அவ்

* பழைய திருவிளையாடற் புராணம்.

† “நெட்டிலை யிருப்பை வட்ட வொண்பூ, வாடா தாயிற் றீடெடப் பிடியின், கோடேய்க் கும்மே வாடினோ பைந்தலைப், பரதர் மனைதொறு முணக்குஞ், செந்தலை யிறவின் சீயெய்க் கும்மே.” இச்செய்யுள், தமிழ்நாவலர் சரிதையிற்கண்டது.

வருமைச் செய்யுட்கள் புறநானூற்றிற் காணப்படும்.] அவன் இறந்த பின்பு, இவர், பிரிவாற்றாது மனமுருகிப் பலசெய்யுட்களாற் புலம்பி, அவன்புதல்வியரை அழைத்துச்சென்று மணஞ்செய்துகொள்ளும் பாடி இருங்கோவேள், விச்சிக்கோனென்பவர்களை வேண்டி, மறுத் தமை கண்டு அவர்களை வெறுத்துப் பின்பு அம்மகளிரைப் பார்ப்பார்ப்படுத்துத் தம்முடைய நட்புக்கடனைக் கழித்தனர். ஆரியவரசன் பிரகத்தனைத் தமிழறிவித்தற்குக் குறிஞ்சிப்பாட்டை அருளிச் செய்தனர். சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதனைப் பாடி நூறு யிரங்காணமும் அவன் ஒருமலைமீதேறிக் கண்டுகொடுத்த நாடும் பரிசிலாகப்பெற்றனர். பத்துப்பாட்டினுள் ஒன்றாகிய மேற்கூறிய குறிஞ்சிப்பாட்டும், பதினெண்கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய இன்னொற்பாடும் இவர் இயற்றிய நூல்கள்.

இவருடைய செய்யுட்கள் மிக்க இனிமையையுடையன; பழைய வுரைகளில் உதாரணமாகக்காட்டப்படும் 'கபிலரதுபாட்டு' என்னும் வாக்கியமே இதனைவலியுறுத்தும்.

இவரருளிச்செய்தனவாக உறும்பாடல்கள் இப்பொழுதுகிடைக்கின்றன. அவற்றுள், அகவற்பாக்கள், நற்றிணையில் 20-ம், குறுந்தொகையில் 2க-ம், ஐங்குறு நூற்றில் 500௬(குறிஞ்சி), பதிற்றுப்பத்தில் ௧0-ம், அகநானூற்றில் ௧௧-ம், புறநானூற்றில் ௩௧-ம், பத்துப்பாட்டினுள் ௧-ம், "ஒருட்டிலையிருப்பை" என்பது ௧-ம் ஆக ௨0௮. வெண்பா, திருவள்ளுவமொழியில், "தீனையாவு" என்பது ௧-ம், இன்னொற்பதினான்கு பாக்கள் ௪௧-ம் ஆக ௪௨.

மேற்கூறிய அகவற்பாக்கள் இருநூற்றெட்டினுள் குறிஞ்சித் தீனையைச் சார்ந்தவை ௧௩.

இவருடைய வாக்கில் விநாயகக்கடவுள், முருகக்கடவுள், சிவ பெருமான், பலதேவர், திருமால் இவர்களுடைய துதிகள் வந்திருக்கின்றன. இதனால், இவர் சமயக்கோட்பாட்டில் பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாப்போன்றவராக எண்ணப்படுகிறார்.

எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்னும் முத்தொகுதி நூல்களிலும் இவருடைய பாடல்களும் நூல்களும் கலந்திருத்தல் இவரது பெருமையை விளக்குகின்றது.

பதிற்றுப்பத்து அரு - "அரசவை பணிய வறம்புரிந்து வயங்கிய,

மறம்புரி கொள்கை வயங்குசெந் நாளி, னுலலை கூராக் கவலையி னெஞ் சின, னனநிற் பாடிய நல்லிசைக், கபிலன்” எனப் பெருங்குன்றூர் கிழாரும், புறநானூறு, 10௩ - “ வெறுத்த கேள்வி விளங்குபுகழ்க் கபிலன்” எனப் பொருந்திவிளங்கீரனாரும், ௧௨௬ - “புலனழுக் கற்ற வந்த னா, னிரந்துசென் மாக்கட் கிணியிட னின்றிப், பரந்திசை நிற்கப் பாடினன்”, ௧௪௪ - “பொய்யா நாளிற் கபிலன்” என மாறேக்கத்து நப்பசலையாரும் பாடியவற்றைப் பார்க்கையில் இவருடைய மனம் வாக்குக் காயங்களின் தூய்மையும், அறம்புரி கொள்கையும், பெரும்புலமையும், அன்புடைமையும், நட்பின் பெருமையும் நன்குவிளங்குகின்றன.

இவராத் பாடப்பட்டோர்: அஃதை, இருங்கோவேள், ஓரி, சேரமான் செல்வக்கடுங்கோவாழியாதன், நள்ளி, மலையமான் றிருமுடிக்காரி, விச்சிக்கோன், வென்பாரி, வையாவிக்கோப்பெரும்பேகன், மலையன் என்பவர்கள்.

கொல்லிமலை, பறம்புநாடு, பறம்புமலை, முள்ளூர்மலை, முள்ளூர்க்கானம் என்பவைகள் இவராத் பாராட்டப் பெற்றிருத்தலின், அவைகள் இவர்காலத்தில் மிக விளக்கமுற்றிருந்தன வென்றும் இவர் பழகிய இடங்களென்றுத் தெரிகின்றன.

நட்பு, வண்மை, நன்றிமறவாமை என்பவைகளை இவருடைய செய்யுட்களிற் பெரும்பாலை நன்கு புலப்படுத்தும்.

கக-ம் திருமுறையில் வந்துள்ள மூத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமலை, சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதி என்னும் பிரபந்தங்கள் முன்றையும் அருளிச்செய்த கபிலதேவநாயனாரென்பவர் இவரேயென்று பெரியோர் கூறுவர்; திருவாலவா யுடையார் திருவிளையாடற் புராணத்திலுள்ள இடைக்காடன் பிணக்குத்தீர்த்த திருவிளையாடலில் க௨-ம் திருவிருத்தத்தில், “எனையந் தாதி சொன்னவன் கபிலன்” எனச் சிவபெருமான் கட்டளை யிட்டருளியதாகக் கூறியிருத்தல் காண்க.

பழைய இலக்கணவுரைகளில் ‘கபிலபாரணர்’ என்று வழங்குகிற தொகைநிலைத்தொடரை உற்றுநோக்குங்கால் சங்கப்புலவர்களுள் பரணரென்பவருக்கு இவர் சிறந்த நட்பினரென்றும், மேற்கூறிய திருவிளையாடற்புராணத்தில் வந்துள்ள “பின்னடில் கபிலன் றேழன் பெயரிடைக் காட நென்போன்” என்னுந் திருவிருத்தத்தால்

இடைக்காடருக்கு இன்றியமையாத தோழரென்றும் எண்ணப்படுகிறார். இவர் வேறு; தொகைநூல்களிற் காணப்படும் தோல்க்பில ரென்பவர் வேறு.

நீ. ஓதலாந்தையார்.

இந்நூலின் நான்காநூறுகிய பாலைத்திணையைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். (ஆதன்தந்தையென்பது ஆந்தையென்று மருவியதென்பது பழைய உரையாசிரியர்களுடைய கொள்கை.) பாலைத்திணையிலேயே மிகப்பயின்றவர்; அதனியல்பை விளங்கப் பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். இவரியற்றியனவாகக் குறுந்தொகையில் ௩ - ம், ஐங்குறுநூற்றில் ௧00 - ம் (பாலை), ஆக ௧0௩-செய்யுட்கள் இப்பொழுது கிடைக்கின்றன. அவற்றுள் ௧0௨-செய்யுட்கள் பாலைபிரியல்பைக் கூறுவனவாகவிருத்தல் இவர் பாலை பாடுதலில் வல்லுநரென்பதை வலியுறுத்தும்.

கூ. பேயனார்.

இந்நூலின் ஐந்தாநூறுகிய முல்லைத்திணையைப் பாடிய இவர் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்; முல்லைத்திணையில் மிகப்பயின்றவர்; அத்திணைவளங்களை விளங்கப்பாடுதலில் மிக்க ஆற்றலுடையவர். மற்றத்தொகைகளுள்ளே குறுந்தொகையில் மட்டும் ௪-ஆக வற்பாக்கள் இவர் செய்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள், ௩-செய்யுட்கள் முல்லைத்திணையைக் குறித்தனவே. இதனால், இவருடைய பயிற்சியும் ஆற்றலும் புலப்படுகின்றன. இவரியற்றிய செய்யுட்கள் மேற்கூறிய ௧0௪-என்றே இப்பொழுது தெரிகின்றது. பேயனென்றும் பேயாரென்றும் இவர்பெயர் பிரதிகளிற் காணப்படுகின்றது. யாப்பருங்கல விருத்தியுரையில்,

* “கறைப்பற் பெருமோட்டுக் காடு கிழவோட்
கரைத்திருந்த சாந்தைத்தொட்டப்பேய்
மறைக்குமோ மாட்டாது மற்றுந்தன் கையைக்
குறைக்குமாங் கூர்ங்கத்தி கொண்டு”

* இவ்வெண்பா, மிக்க வேறுபாட்டின் கம்பர்பாடியதாகத் தனிப்பாடற்றிரட்டிற் காணப்படுகின்றது; ‘கூண்கத்தி’ என்றும் பாடும்.

என்னும் வெண்பாவை மேற்கோளாக எடுத்துக்காட்டிய அந்நூலு
யாசிரியர், 'இது பூதத்தாரும் காரைக்காற்பேயாரும் பாடியது
(காரைக்காற் பேயம்மையாரென்றும் பிரதிபேதமுண்டு); இதுவும்
இரண்டாமடி குறைந்துவந்தது கண்டுகொள்க' என்று எழுதியிருத்
தலாற் காரைக்காற்பேயாரென்று ஒருவர் பண்டைக்காலத்திற் பாடும்
வன்மையுள்ளவராக இருந்தாரென்றுமட்டும் தெரிகின்றது. அவ
ரும் இவரும் ஒருவரோ வேறோ யாதும் புலப்படவில்லை.

எ. புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர் கிழார்.

யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையாரின் வேண்டு
கோளின்படி இந்நூலைத் தொகுத்தோராகிய இவர் கடைச்சங்கப்
புலவர்களுள் ஒருவர்; மலைநாட்டின் கண்ணதாகிய கூடலூரிற் பிறந்த
வர்; வேளாளர்; கூடலூர்கிழாரென்பது இவரது இயற்பெயர்.
மேற்கூறிய அரசரால் மிக ஆதரிக்கப் பெற்றவர். அவரிற்றந்த பின்பு
ஒருவாற்றானும் பிரிவாற்றாது மிகவருந்திப் புலம்பினர். இவர் வருந்
திப் புலம்பிய செய்யுள் புறநானூறு, ௨௨௬-வது. சேரநாட்டின்கண்
ணதாகிய மாந்தையென்னும் நகரம் இவரார் பாராட்டப்பெற்றுள்
ளது. இவரியற்றிபனவாகக் குறுந்தொகையில் ௩-செய்யுட்களும்
புறநானூற்றில் ஒருசெய்யுளும் காணப்படுகின்றன. பதினெண்
கீழ்க்கணக்கினுள் ஒன்றாகிய முதுமொழிக்காஞ்சியை அருளிச்செய்த
மதுரைக் கூடலூர்கிழாரென்பவர் வேறு, இவர் வேறு. இவர்காலத்
துப் புலவர்கள் குறுங்கோழியூர் கிழார், பொருந்திலிளங்கீராரென்ப
வர்கள். இவர் பெயர் கூடலூர்கிழாரெனவும் வழங்கும். சான்றோரார்
சிறப்பித்துக் கூறப்படும் 'புலத்துறைமுற்றிய' என்னும் அடைமொழி
இவருடைய நூலாராய்ச்சியின் மிகுதியைப் புலப்படுத்துகின்றது.

அ. யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலிரும்பொறையார்.

புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்கிழாரைக்கொண்டு இந்நூலைத்
தொகுப்பித்தோராகிய இவர் சேரநாட்டரசர்; சேரபரம்பரையிற்
பிறந்தவர்; மகாவீரர்; பெருவண்மையையுடையவர்; செங்கோலி

னர் ; யானையினது பார்வைபோலும் பார்வையையுடையவர் ; கொல்லி
 மலைக்குத் தலைவர் ; விளங்கிலென்னுமூருக்குப் பகைவரான் வந்த
 துன்பத்தைத் தீர்த்தவர் ; கபிலருடைய நண்பர் ; கடற்கரையிலுள்ள
 தொண்டியென்னும் நகரத்தை ஆண்டவர் ; ஒருகாலத்துப் பாண்டி
 யன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனோடு போர்
 செய்து அவனாற்பிணிப்புண்டிருந்து வலிதிற்போய்ச் சிங்காதனத்தி
 லேறிக் குறுங்கோழியூர்கிழாராற் புகழ்ந்து பாடப்பெற்றார். சோ
 முன் இராயகுமாய் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியோடு போர் செய்தவர் ;
 இவர் பெயர் கோச்சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலீரும்
 பொறையெனவும், சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலீரும்
 பொறை யெனவும், சேரன் மாந்தரஞ்சேரலீரும்பொறை யென
 வும், மாந்தரஞ்சேரலீரும்பொறை யெனவும், மாந்தரம் பொறை
 யெனவும் தொகை நூல்களில் வழங்குகின்றது. பரிமேலழகர் நூலு-
 ம் திருக்குறளின் விசேடவுரையில் இவருடைய பெயரை மேற்கொள்க
 எடுத்துக்காட்டிப் பொருளெழுதி விளக்கியிருக்கிறார் ; சேரபரம்
 பனையில் மாந்தரனென்று ஓரசசன் மிக்க புகழ்பெற்றவனாக இருந்தா
 நென்று பதிற்றுப்பத்தால் தெரிகின்றது. இவருடைய பெயர்த்தலை
 யில், 'கோச்சேரமான்' என்ற அடைமொழி இல்லாமலிருத்தலின்,
 இவர் இந்நூலைத் தொகுப்பிக்குங் காலத்தில் இளவரசராக இருந்தா
 ரென்றும் தொகுப்பித்தபின்பே முடிபுணையப் பெற்றாரென்றுந் தெரி
 கின்றன. [கோவென்பது பண்டைக் காலத்தில் முடிபுணைந்தபின்பு
 குடிப்பெயரோடு கொடுக்கப்படும் பட்டப்பெயர் ; கோச்சேரன்,
 கோச்சோமுன், கோப்பாண்டியன் என்பவற்றலுணர்க.] இவரிறந்த
 பின்பு பிரிவாற்றாது வருந்திப்புலம்பிய கூடலூர்கிழாருடைய "ஆடிய
 லழற்குட்டம்" என்னும் செய்யுள் இவருடைய அருமைக்குணை
 விசேடங்களை இனிது புலப்படுத்தும் ; (புறநானூறு. ௨௨௬.) இவ
 ரைப் பாடிய புலவர்கள் குறுங்கோழியூர்கிழார், பொருந்திலிளங்
 கீரனார், கூடலூர்கிழார். இவர்களுள் இவரிறந்த பின்பு மிருந்தவர் கூட
 லூர்கிழார்.

சூசீபத்திரம்.

ஐங்குறுநூறு.

பங்குமீ.		பங்குமீ.
கடவுள்வாழ்த்து.	க	உஅ. குரக்குப்பத்து. அந
க. மருதம். க.		உக. கின்னாப்பத்து. அஎ
க. வேட்கைப்பத்து.	க	ந௦. மஞ்ஞைப்பத்து. கூ௦
உ. வேழப்பத்து.	ரு	சு - பாலு. கூசு.
ந. கள்வன்பத்து.	க	நக. செலவழுங்குவித்தபத்து. கூரு
ச. தோழிக்குரைத்தபத்து.	உஉ	நஉ. செலவுப்பத்து. கூசு
ரு. புலவிப்பத்து.	கரு	நந. இடைச்சுரப்பத்து. கூக
சு. தோழிகூற்றுப்பத்து.	கஅ	நச. தலைவியிரங்குபத்து. க௦உ
எ. கிழத்திகூற்றுப்பத்து.	உ௦	நரு. திளவேணிற்பத்து. க௦ச
அ. புனலாட்டிப்பத்து.	உந	நசு. வரவுரைத்தபத்து. க௦சு
கூ. புலவிவிராயபத்து.	உரு	நஎ. முன்னிலைப்பத்து. க௦கூ
க௦. எருமைப்பத்து.	உகூ	நஅ. மகட்போக்கியவழித் தாயிரங்குபத்து. ககஉ
உ. நெய்தல். நந.		நகூ. உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத்துரைத்த பத்து. ககச
கக. தாய்க்குரைத்தபத்து.	நந	ச௦. மறுதரவுப்பத்து. ககஎ
கஉ. தோழிக்குரைத்தபத்து.	நசு	ரு - முல்லை. கஉகூ.
கந. கிழவற்குரைத்தபத்து.	நஅ	சக. செவிலிகூற்றுப்பத்து. கஉக
கச. பாணற்குரைத்தபத்து.	ச௦	சஉ. கிழவன் பருவம்பாராட் டுப்பத்து. கஉந
கரு. ஞாழற்பத்து.	சஉ	சகூ. விரவுப்பத்து. கஉரு
கசு. வெள்ளாங்குருகுப்பத்து.	சரு	சச. புறவணிப்பத்து. கஉஎ
கஎ. சிறுவெண்காக்கைப்பத்து.	சகூ	சரு. பாசறைப்பத்து. கஉஅ
கஅ. தொண்டிப்பத்து.	ருஉ	சசு. பருவங்கண்டு கிழத்தி யுரைத்தபத்து. கநக
ககூ. நெய்தற்பத்து.	ருரு	சஎ. தோழிவற்புறுத்தபத்து. கநந
உ௦. வீளைப்பத்து.	ருகூ	சஅ. பாணன்பத்து. கநசு
ந. குறிஞ்சி. கூஉ.		சகூ. தேர்வியங்கொண்ட பத்து. கநகூ
உக. அன்னாழிப்பத்து	கூஉ	ரு௦. வரவுச்சிறப்புரைத்த பத்து. கச௦
உஉ. அன்னாழிப்பத்து.	கூரு	
உந. அம்மவாழிப்பத்து.	கூஅ	
உச. தெய்யோப்பத்து.	எக	
உரு. வெறிப்பத்து.	எந	
உசு. குன்றக்குறவன்பத்து.	எசு	
உஎ. கேழற்பத்து.	எகூ	

கணபதி துணை.

ஐங் குறு நூறு.

[கடவுள்வாழ்த்து.]

நீல மேனி வாலிழை பாகத்
தொருவ னிருதா ணிழற்கீழ்
மூவகை யுலகு முகிழ்த்தன முறையே.

வாழ்த்து.

பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனார்.

(பிரதிபேதம்:) மூலம், மாஅ மேனி, மாமலர் மேனி.

க.—மருதம்.

க.—வேட்கைப் பத்து.

க. வாழி யாதன் வாழி யனினி
நெற்பல பொலிக பொன்பெரிது சிறக்க
வெனவேட் டோனே யாயே யாமே
நனைய காஞ்சிச் சினைய சிறுமீன்
யாண ஞரன் வாழ்க
பாணனும் வாழ்க வெனவேட் டேமே.

என்பது, புறத்தொழுக்கத்திலே நெடுளொழுக்கி, 'இது தகாது' எனத் தெளிந்த மனத்தனய் மீண்டு தலைவியோடுகூடி ஒழுக்காசின்ற தலைமகன் தோழியோடு சொல்லாடி, 'யான் அவ்வாறெழுக்க நீயிர் நினைத்ததிறம் யாது' என்றற்கு அவள் சொல்லியது.

(பழையவுரை:) 'காவற்பொருட்டு அரசன் வாழ்க; விருந்தாற்று தற்பொருட்டு நெற்பல பொலிக; இரவலர்க்கு ஈதற்பொருட்டுப் பொன் உண்

டாகுக்' என் யாய் இல்லறத்திற்கு வேண்டுவன விரும்பி ஒழுகியதல்லது பிறிதுவினைத்திலன்; அவன் இத்தன்மையளாக, நீ ஒழுகிய ஒழுக்கத்தால் நினக்கும் நின்னொழுக்கத்திற்குத் துணையாகிய பாணனுக்கும் தீங்குவருமென்றஞ்சி, 'யாண ஞரன் வாழ்க, பாணனும் வாழ்க' என விரும்பினேம் யாங்களென்ற வாறு. தலைவியை யாயென்றது, புலத்தற்குக் காரணமாயின உளவாகவும் அவைமனங்கொள்ளாத சிறப்பைநோக்கி. தோழி யாங்களென உளப்படுத்தது, ஆயத்தாரைநோக்கியெனக் கொள்க. பூவும் புல்லும் ஒக்கவினையும் ஊரனென்றது, குலமகளிரைப்போலப் பொதுமகளிரையும் கொண்டொழுதுவா நென்றபதாம். ஆதனவனியென்பான், சேரமண்களிற் பாட்டுடைத் தலைமகன்.

(பி - ம்:) மூ. எனவேட்டோமே (க - க 0). (க)

உ. வாழி யாதன் வாழி யனினி
வினைக வயலே வருக விரவல
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
பல்லிதழ் நீலமொடு நெய்த னிகர்க்குந்
தண்டுறை புரன் கேண்மை
வழிவழிச் சிறக்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) தலைவி இல்லறமேவினைந்து ஒழுகினாள்; யாங்கள் நின்காதல் அவன்மேற் கருங்குகின்ற திறநோக்கி, 'நின்கேண்மை வழிவழிச்சிறக்க' என விரும்பினேம். எ-று. சிறப்புடைய கருங்குவனையுடனே சிறப்பில்லாத நெய்தல்கர்க்கு மூரனென்றது, குலமகளிருடனே பொதுமகளிர் இகலுமூரன். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. வழிவழி சிறக்க. (உ)

ங. வாழி யாதன் வாழி யனினி
பால்பல ஆறுக பகடுபல சிறக்க
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
வித்திய வழுவர் நெல்லொடு பெயரும்
பூக்களு ஞாரன் றன்மனை
வாழ்க்கை பொலிக வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) தலைவி இல்லறமேவினைந்து ஒழுகினாள்; அவன் பொதுமனையில் வாழ்க்கையொழிந்து தன்மனையிலே வாழ்வானாக' எனவேட்டேம்யாங்கள். எ-று. மேல் வினைதற்குவித்திய உழுவர் முன்பு வினைந்த செறுவின் நெல்லொடு

பெயருமென்றது, பின்வரும் பரத்தையர்க்கு வருவாய்பண்ணி அக்காலத்து உளராகிய பரத்தையரோடு இன்பதுகர்வானென்பதாம். (௩)

ச. வாழி யாதன் வாழி யளினி
பகைவர்புல் லார்க் பார்ப்பா ரோதுக
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
பூத்த கரும்பிற் காய்த்து நெல்லிற்
கழனி யூரன் மார்பு
பழனமா கற்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) இவன் இல்லறமே விரும்பியொழுக்கினான்; 'அவன்மார்பு ஊரவர்க்கெல்லாம் பொதுவாகிய பழனம்போலாது இவட்கேயுரித்தாக' என விரும்பினேன் யாங்கள். எ - று. பூத்துப் பயன்படாக்கரும்பினையும் காய்த்துப் பயன்படும் நெல்லினையுமுடைய ஊரனென்றது, ஈன்று பயன்படாப் பொதுமகளிரையும் மகப்பயந்து பயன்படுங் குலமகளிரையும் ஒப்பினினைப் பான். எ - று.

(13 - ம்) மூ. பகையர். (௪)

௩. வாழி யாதன் வாழி யளினி
பசியில் லாகுத பிணிசை ணீங்குத
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
முதலைப் போத்து முழுமீ னாருந்
தண்டுறை யூரன் நேரெம்
முன்கடை நிற்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) இவன் இல்லறமேவிரும்பியொழுக்கினான்; யாங்கள் 'அவன்றேர் பிறமகளிர்முன்கடைநின்றலொழிந்து எம்முன்கடைநிற்க' எனவிரும்பினேன். எ - று. 'முதலை ஊரன்' எ - து, ஒருங்குவாழ்வாரைப் பழமைநோக்காது உயர்கவர்வானென்பதாம். (௫)

௪. வாழி யாதன் வாழி யளினி
வேந்துபகை தணிக யாண்டுபல நந்துக
வெனவேட் டோனோ யாயே யாமே
மலர்ந்த பொய்கை முகைந்த தாமரைத்
தண்டுறை யூரன் வரைக
வெந்தையுங் கொடுக்க வெனவேட் டேமே.

எ - து, களவினிற் பலநாளொழுதி வந்து வரைந்துகொண்ட தலைமகன் தோழியோடுசொல்லாடி, 'யான் வரையாது ஒழுதுகின்றநான் நீயிர் இங்கு இழைத்திருந்த திறம்யாது' என்றற்கு அவன் சொல்லியது.

(ப - னா:) நினை எனிர்ப்பட்டவன்றே நீ வரைந்தாயெனக்கொண்டு இல்லறத்திற்கு வேண்டுவனவிரும்பி ஒழுதுகியதல்லது தலைவி பிறிதொன்றும் நினைத்திலன்; யாங்கள் 'அகன்ற பொய்கைக்கு அணியாகத் தாமரையையுடைய ஊராதலால், அத்தன்மொழையூரன் மனைக்கு அணியாம்வண்ணம் இவரை வரைவானை; எந்தையும் கொடுப்பானை' என விரும்பினேம். எ-று. ஈண்டுத் தலைவியை யாயென்றது, எனிர்ப்பட்ட ஞான்தே கற்புப்பூண்டொழுதுகின்ற சிறப்பைநோக்கி.

(பி - ம்:) கருத்து. நீயிர் நினைத்திருந்ததிறம். (சு)

எ. வாழி யாதன் வாழி யவினி
யறநனி சிறக்க வல்லது கெடுக
வெனவேட் டோனே யாயே யாமே
யுளைப்பூ மருகத்துக் கிளைக்குரு கிருக்குந்
கண்டுறை யூரன் றன்னூர்க்
கொண்டனன் செல்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) இவன் நினை எனிர்ப்பட்டஅன்றே வரைந்தாயெனக்கொண்டு இல்லறத்திற்குவே.....

(பி - ம்:) மூ. தன்னூர் கொண்டனன். (எ)

அ. வாழி யாதன் வாழி யவினி
யரசமுறை செய்க களவில் லாகுக
வெனவேட் டோனே யாயே யாமே
யலங்குகினை மாஅக் தணிமயி லிருக்கும்
பூக்களு லூரன் சூளிவண்
வாய்ப்ப தாக வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(அ)

கூ. வாழி யாதன் வாழி யவினி
நன்றுபெரிது சிறக்க தீதில் லாகுக
வெனவேட் டோனே யாயே யாமே
கயலார் நாரை போர்விற் சேக்குந்

தண்டுறை யூரன் கேண்மை
யம்பலா கற்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) 'இன்ப துகார்தவன் செல்வமனைக்கண்ணே வைகும்வண்ணம் வரையுந்துணையும் அவன்கேண்மை அம்பலாகா நொழிக' எனவிரும்பினேம் யாங்கள். எ - று. (க)

க(). வாழி யாதன் வாழி யவ்வினி
மாரி வாய்க்க வளநனி சிறக்க
வெனவேட் டோயின யாயே யாமே
பூத்த மாஅத்தூர் புலாலஞ் சிறுமீன்
றண்டுறை யூரன் றன்னொடு
கொண்டனன் செல்க வெனவேட் டேமே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) இவள் நின்னை எதிர்ப்பட்டவன்றே வரைந்தா யெனக்கொண்டு இல்லறத்திற்கு வேண்டவன விரும்பி ஒழுகினான் ; யாங்கள், ' அவன் வரைந் துகொள்ள நினையானாயின், பூத்தமாவினையும் புலாலஞ்சிறுமீனையுமுடைய ஊரறாலால், அந்நகேற்ப, எம்மூர்க்கண் அறத்தொடுநிலைவகையற் கற்புடை மையும் எதிர்ப்பாட்டினால் அலரும் கிளைப்பவாயினும் உடன்கொண்டு செல்வா கை' என விரும்பினேம். எ - று. (க 0)

வேட்கைப்பத்து முற்றிற்று.

உ.—வேழப்பத்து.

கக. மனைநடு வயலை வேழஞ் சுற்றுந்
துறைகே யூரன் கொடுமை நாணி
நல்ல நென்றும் யாமே
யல்ல நென்னுமென் றடமென் றேறோ.

எ - து, பாணன்முதலாயினர்க்குத் தலைமகன்கொடுமைகூறி வாயின் மறுத்த தலைமகன் கழறிய பாங்கற்கு வாயினேர்வார் சொல்லியது ; ' தலைவன் எவ்வாறு தப்பியொழுகினும் அவன்கொடுமை நின்றாற் புலப்படுதல் தகாது' என்று கழறிய பாங்கிற்குத் தலைமகன் சொல்லியதாஉமாம்,

(ப - னை:) மனைக்கண்வயலை புறத்துவேழம்சற்றுமூரனென்றது, மண
மனைக்கண்ணே வைகுளுன்றும் பரத்தையர்திறமே சூழ்வானென்பதாம்.

(பி - மீ:) மூ. நெடுவயலை. கருந். புலப்படுத்தற்காகாது. (க)

கஉ. கரைசேர் வேழங் கருந்பிற் பூக்குந்
துறைகே மூரன் கொடுமை நன்று
பாற்றுநக தில்ல யாமே
தோற்க தில்லவென் றடபென் றேறோ.

எ - நூ, உழையர் நெருங்கிக் கூறியதிறமும் தனது ஆற்றமையு
நினைந்து வாயில்நேரக்கருதிய தலைமகள் பரத்தையர்க்குப் பின்பும் அவன்
சிறப்புச்செய்தானென்பதுகேட்டுப் பொறாளாய்க் கருத்தழிந்து தன்னுள்ளே
சொல்லியது.

(ப - னை:) கரைமருங்குசிற்கும் வேழம் வயலகத்துவிளைக்கும் தீங்
கரும்புபோலப் பொலியுமூரனென்றது, பொதுமகளிர்க்குக் குலமகளிரைப்
போலச் சிறப்புச்செய்கிற்பான். எ - று.

(பி - மீ:) கருந். நெருக்கி. (உ)

கஊ. பரியுடை நன்மான் பொங்குளை யன்ன
வடைகரை வேழம் வெண்பூப் பகருந்
நுண்டுறை யூரன் பெண்டிர்
துஞ்சுந் யாமத்துந் துயிலறி யலகீர.

எ - நூ, வாயிலாய்ப்புக்கார்க்குத் தலைமகள், 'அவன்பெண்டிர் நன்னென்
யாமத்தும் துயிலார்; அவரறியாமல் அவன் வருந்திறம்யாது' எனச்சொல்லி
வாயில்மறுத்தது.

(ப - னை:) பரியுடைநன்மான் தலைக்கணிந்த வெண்கவரிபோல வேழம்
வெண்பூவைக் கொள்வாரைக்குறித்துக்கொடுக்குமூரனென்றது, நன்றுபோலக்
காட்டித் தம்நலத்தினைவிற்பார் வாழும் உலரன். எ - று.

(பி - மீ:) மூ. புரியுடை. புரிவுடை. தஞ்சும்யாமத்தும். (ஈ)

கச. கொடிப்பூ வேழந் தீண்டி யயல
வடுக்கொண் மாஅத்து வண்டளிர் றுடங்கு
மணித்துறை யூரன் மார்பே
பணித்துயில் செய்யு மின்சா யற்றே.

எ - து, தலைமகள் புணர்ச்சிவேட்கை குறிப்பினான் உணர்ந்த தோழி, அவன்கொடுமை நீனாயாது அவன் மாற்பை நீனைந்து ஆற்றாயாகின்றது என்னை' என்றாட்கு 'அவன்கொடியனே யாயினும், அவன்மாற்பு குளிர்ந்த துயிலேச்செய்யும் இனியசாயலையுடைத்து, ஆதலாற்காண்' எனச் சொல்லியது.

(ப - னா:) நீண்டபூவீணையுடைய வேழம் தீண்டுதலான் வடுக்கொண்மாத் துவண்டளிர் துடங்குமென்றது, பரத்தையரால் தமக்கு உளவாகிய மெலிவு கூறியவாறு.

(பி - ப்:) மூ. பணித்தாயில்.

(ச)

கரு. மணலாடு பளிர்கிறை விருப்பிய வொண்டழைப்

புனலாடு மகளிர்க்குப் புணர் துணை யுதவும்

வேழ மூதூ மூர

ஹார னுரினு மூரனால் என்னை.

எ - து, சேணிடைப்பிரிந்துவந்து உடனுறைகின்ற தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கம் உளதாகின்றதென்று குறிப்பினுணர்ந்து தலைமகள் வேறுபட்டாளாக, தோழி அந்நையறியாது, 'அவன் உடனுறையவும் வேறுபடுகின்றது என்னை' என்றாட்கு அவன் சொல்லியது.

(ப-னா:) புனலாடு மகளிர்க்குப் புணர்ந்ததுணையை உதவுகின்ற வேழத்தையுடைய ஊரனாதலாற் புனலாடும் பரத்தையர்க்கு வேழஞ்செய்வனவெல்லாம் செய்வானென்பதாம்.

(பி - ப்:) மூ. மலர்சிறை. வெண்டழை. ப - னா. துணைமை. (ரு)

கா. ஒங்குபூ வேழத்துக் தூம்புடைத் திரல்காற்

சிறுதொழு மகளிர் மூரநாம் பெய்யும்

பூக்களு ஹாரனை யுள்விரிப்

பூப்போ ஹிண்கண் பொன்போர்ந் தனவே.

எ - து, வாயிலாய்ப்புசுந்தார்க்குத் தோழி 'அவன் வரவையே நீனைத்து இவன் கண்ணும் பசந்தன; இனி அவன் வந்து பெறுவது என்னை' எனச் சொல்லி வாயின்மறுத்தது.

(ப - னா:) 'ஒங்குபூ...ஹாரன்' எ-து, இழிந்தார்க்குப் பயன்படுமூரன், எ - று. (சு)

கா. புதன்மிசை துடங்கும் வேழ வெண்பூ

விசுப்பாடு குருகிற் றேன்று மூரன்

புதுவோர் பேவல னாகலின்

வறிதா கின்றென் டுடங்கெழு நெஞ்சே.

எ - து, தலைமகள் பரத்தையிற் பிரிந்தவழி, 'இவ்வாறு ஒழுகுதலும் ஆட வர்க்கு இயல்பன்றே; நீ இதற்கு நெஞ்சு அழிகின்றது என்னை' என்ற தோழி க்குத் தலைமகள் சொல்லியது

(ப - ணா:) புறத்தொழுக்கம் உளதாகிய துணையேயன்றி நாடோறும் கணவில் வந்து வருத்துதலுமுடையனாதலால் என்னெஞ்சு பெருமையிழந்து மெலிகின்றதென்பதாம். புதன்மிசையேதுடங்கும் வேழவெண்பூக் கரிதான விசம்பின்கண்ணே பறக்கும் குருகுபோலத்தோன்று மூரன் எ - து, தன்மை தோன்றாது ஒழுகுவாரையுடையான். எ - று. (எ)

கஅ. இருஞ்சுரா யன்ன செருந்தியொடு வேழங்
கரும்பி னலமருந் கழனி யூரன்
பொருந்தாமல் என்னவென் கண்ணழி
பிரிந்தன னல்லீனா பிரியலெ னென்றே.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்து டெளித்துக் கூடியதலைமகற்குப் பின் னும் அவ்வொழுக்கம் உளதாயவழி அவன்வரவிடுத்தவாயில்க்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ணா:) செருந்திப் பூவொடு வேழம் கரும்புபோல அலமருமூர னென்றது, தம்சேடியரோடு பொதுமகளிர் குலமகளிரைப் போலத் தருக்கி யொழுகுமூரன். எ - று. (அ)

கக. எக்கர் மாஅத்துப் புதுப்பூம் பெருஞ்சினை
புணர்ந்தோர் மெய்ம்மணங் கமழும் தன்பொழில்
வேழ வெண்பூ வெள்ளுனைச் சிக்கு
மூர னாகலிற் கலங்கி
பாரி மலரிற் கண்பனி யுகும.

எ - து, 'பண்ணாள் அவன் சேணிடைப்பிரியவும் ஆற்றியுளையாகிய நீ சின்னாள் அவன் புறத்தொழுகுகின்ற இதற்கு ஆற்றியாகின்றது என்னை' என்றதோழிக்கு 'எதிர்ப்பாடின்றி ஒருநீக்கண்ணே உறைகையினாலே ஆற்றே றுகின்றேன்' எனத் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ணா:) வாயிலாய்ப்புகுந்தார்கேட்டு நெருங்காது மாறுதல் கருத்து. மாங்கொம்புபூத்து வதுவைமகளிர் மெய்ம்மணம் சமழக்கடவ பொழிலை அம் மலர் அரும்பாகியபருவத்தே வேழங்களின்பூத் துடைக்குமூரன் எ - து, சேணி டைப் பிரிந்துவந்து தன்னுடனாய்கிகழ்கின்ற பருவத்து இன்பங்கள் துகராமல் இடையே விலக்குகின்ற பரத்தையர்களை யுடையான். எ - று.

(பி-ம்): மூ. சினைப்புணர்ந்தோர், சீய்க்கும். கருத். சேயிடை. (க)

உ.0. அறுசில் கால வஞ்சிறைத் தூர்பி
நூற்றி, பிழ்த் தாமரைப் பூச்சினை சீக்குங்
காம்புகண் டன்ன தூம்புடை வேழத்துத்
துறைநணி யுறவே யுள்ளியென்
னிறையே ரொல்வளை நெகிழ்போ டும்மே.

எ-து, தலைமகளை வாயில் நேர்வித்தற்பொருட்டாக, 'காதலர் கொடு
மைசெய்தாராயினும் அவர்கிறும் மறவாதொழியல்வேண்டும்' என்று முகம்புகு
கின்ற தோழிக்கு, 'என்கைவளை நிலலாதாகின்றது அவரை நினைந்ததன்
பயனன்றே; இனி அமையும்' எனத் தலைமகள் சொல்லியது.

(11-ஊ): தாமரைப்பூவகத்துளதாகிய தும்பிச்சினையை வேழம் சீக்கும்
எ-து, தன்மாட்டு எம்புநல்லன் உறைதலையும் விலக்குவாராகிய பொதுமக
ளிரையுடையான். எ-று. 'சினைச்சேக்கும்' என்று பாடமோதுவார் தும்பிச்சினை
வருத்த வேழம் தங்குமென்று பொருளுரைப்ப.

(பி-ம்): மூ. சினைச்சேக்கும். துறைநனி. நிறையேபோல்வளை. (க0)

வோழப்பத்து முற்றிற்று.

௩.—கள்வன் பத்து.

உ.க. முள்ளி நீடிய முதுநீ ரடைகரைப்
புள்ளிக் கள்வனும்ப லறுக்குந்
தண்டுறை யுரன் நெளிப்பவு
முண்கண் பசப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

எ-து, 'புறத்தொழுக்கம் எனக்கு இனியில்லை' என்று தலைமகன் தெ
ளிப்பவும் 'அஃது உளது' என்று வேறுபடும் தலைமகளுக்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப-ஊ): 'முள்ளிநீடிய.....லறுக்குமான்' என்றது, தனக்கு உரித்தா
கிய இல்லின்கண் ஒழுகிப் பரத்தையரோடு தொடர்ச்சியறுப்பான். எ-று. (க)

உ.உ. அள்ள லாடிய புள்ளிக் கள்வன்
முள்ளி வேரளைச் செல்லு மூர
னல்ல சொல்லி மணந்தினி
நீயே னென்ற தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, களவினிற் புணர்ந்து பின்பு வரைந்துகொண்டு ஒழுக்கின்ற தலை மகற்குப் புறத்தொழுக்கம் உளதாயிற்றாக, ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப-னா:) 'நல்ல..... அன்றாப்' எ-து, இக்காலத்து இங்ஙனம் ஒழுக்குகின் றான் அக்காலத்து அங்ஙனங்கூறியதென்கொல், எ-று, சேரூடியகன்வன் முள் ளிவேரளைச்செல்லுமென்றது, பிறர்கூறும் அலரஞ்சாது பரத்தையர் மனைக்கட் செல்வானென்பதாம். (உ)

உக. முள்ளி வேரளைக் கள்வ னாட்டிப்
பூக்குற் றெய்திய புனலணி யூரன்
நெற்றஞ் செய்துநப் புணர்ந்தினிற்
தாக்கணங் காவ தெவன்கொ லன்றாப்.

இதுவுமது.

(ப-னா:) தன்னார் விளையாட்மெகளிர் அளையின்கண்வாழும் அல வளை அலைத்துப் பூக்குற்று விளையாடினாற்போலத் தன்மனைக்கண்வாழும்மை வருத்திப் புறத்துப்போய் இன்பநுகர்வான். எ - று. (ங)

உச. தாய்சாப் பிறக்கும் புள்ளிக் கள்வனொடு
பிள்ளை தின்னு முதலைத் தவனா
ரெய்தின னாகின்று கொல்லோ மகிற்றன்
பொலந்தொடி தெளிர்ப்ப முயங்கியவர்
நலங்கொண்டு துறப்ப தெவன்கொ லன்றாப்.

எ - து, பரத்தையருள்ளும் ஒருத்தியைவிட்டு ஒருத்தியைப் பற்றி ஒழுக்குகின்ற நென்பது கேட்ட தோழி வாய்லாய்வந்தார் கேட்பத் தலைமகட் குச் சொல்லியது.

(ப-னா:) 'தாய்சாப்பிறக்கும்..... அவனார்' எ-து, தொன்னலம் சாம்வண் ணம்பிறக்கும்பொய்புடனே செய்தனசிறையத்தோன்றும் அருளின்மையை யு முடையான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. தெளிப்ப. தெழிப்ப. (ச)

உரு. அயல்புறந் தந்த புனிற்றுவனர் பைங்காய்
வயலைச் செங்கொடி கள்வ னாறுக்குங்
கழனி யூரன் மார்புபலர்க்
கிழைநெகிழ் செல்ல லாகு மன்றாப்.

இதுவுமது.

(ப-ரை:) 'அயல்புறந்த்த.... அறுக்கும்' எ - து, எம்புதல்வன் வருந்து வதும் உணராது நம்மைவருத்துவான். எ - று. (௫)

உசு. கரந்தையஞ் செறுவிற் றுணை துறந்து கள்வன்
வள்ளை ரென்கா லறுக்கு மூர
னெம்மும் பிறநு மறியா
னின்ன னை தெவன்கொ லன்றாய்.

எ - து, தலைமகற்கு வாயிலாகப் புகுந்தார், 'சின் முனிவிற்கு அவன் பொருந்தா சின்ரன்' என்றவழித் தலைமகட்குக் தோழி, 'அவன் பாடு அஃதி லீலை' என்பதுபடச் சொல்லியது.

(ப-ரை:) 'துணை துறந்து... .. மூரன்' எ-து, தான் துணையாகக் கா த வித்து ஒழுக்கின்ற பரத்தையை நீங்கி எம்மையும் வருத்தி ஒழுக்குவான். எ-று. (வேறுரை:) 'கரந்தையஞ் செறுவிற் றுணை துறந்து' எ-து, நினைத் துற ந்து. எ-று. 'வள்ளைமென் காலறுக்கும்' எ-து, பரத்தையருள்ளும் ஒருத்தி யைவிலுவதும் ஒருத்தியைப் பற்றுவது மாகி அவர்களை வருத்துகின்றான். எ-று. 'எம்மும் பிறநு மறியான்' எ-து, எம்மையும் பிறரையும்..... ..

(பி - ம்:) மூ. இன்றாவது. (சு)

உஎ. செந்நெலஞ் செறுவிற் கதிர்கொண்டு கள்வன்
றண்ணக மண்ணைச் செல்லு மூரற்
கெல்வளை நெகிழ்ச் சாஅ
யல்ல லுழப்ப தெவன்கொ லன்றாய்.

எ - து, தலைமகன் மனைக்கண் வருங்காலத்து வாராது தாழ்த்துழி, 'புறத்தொழுக்கம் உளதாயிற்று' என மாட்டக் கருதி வருந்துந் தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. செந்நெற் செறுவின். (எ)

உஅ. உண்டுறை யணங்கிவ னுறைநோ யாயிற்
றண்சேறு கள்வன் வரிக்கு மூரற்
கொண்டொடி நெகிழ்ச் சாஅய்
மென்றோள் பசுப்ப தெவன்கொ லன்றாய்.

எ - து, இம்செறிவித்தவிடத்துத் தலைமகட்கு எய்திய வேறுபாடு கண்டு, 'இது தெய்வத்தினுயிற்று' என்று தமர் வெறியெடுப்புழி அதனை விலக்கக்கருதியதோழி செவ்விக்கு அறத்தொடுகின்றது. (அ)

உக. மாரி கடிக்கொளக் காவலர் கடுக
 வித்திய வெண்முளை கள்வ னறுக்குங்
 கழனி யூரன் மார்புற மரீஇத்
 திதலை யல்கு னின்மகன்
 பசலை கொள்வ தெவன்கொ லன்னாய்.

எ - து, வரைவெதிர் கொள்ளார் தமர் அவண்மறுப்புழித் தோழி செவி
 விக்கு அறத்தொடு நின்றது.

(ப - னா:) 'மாரி கடிக்கொள.....அறுக்கும்' எ - து, மாரிநின்ற யாமத்
 துக் காவலரைத்தப்பி அவன் தலைவியை எதிர்ப்பட்டமை உணர்த்தியதெனக்
 கொள்க. இஃது உண்மைசெப்பலென்னும் அறத்தொடுதலை.

(ப - ன்:) மூ. மார்புறவரீஇ. (க)

௩௦. வேப்புநனை யன்ன நெடுங்கட் கள்வன்
 றண்ணை மண்ணை நிறைய நெல்லி
 னிரும்பூ வுறைக்கு மூரற்கிவன்
 பெருங்கனி னிரிழப்ப தெவன்கொ லன்னாய்.

இதுவுமது.

(ப - னா:) அவ்வன் மண்ணைநிறைய நெல்லின்பூவுறைக்கு மூர
 னென்றது, தலைவன் மனையிடந்து உளவாகிய வருவாய்ச்சிறப்புக் கூறியதெ
 னக்கொள்க. (க௦)

கள்வன்பத்து முற்றிற்று.

சு.—தோழிக்குரைத்த பத்து.

௩௧. அர்ம வாழி தோழி மகிழ்சன்
 கடனன் றென்னுங் கொல்லோ நம்மூர்
 முடமுதிர் மருதத்துப் பெருந்துறை
 யுடனா டாயமோ நின்றசூனா.

எ - து, முன்னொருநாள் தன்னோடு புதுப்புனலாடுழி, 'இனிப் புறத்
 தொழுக்கம் விரும்பேன்' என ஆயத்தாரோடு சூளுற்றதலைமகன் பின்பும் பாத்
 தையரோடு புனலாடத் தொடங்குகின்ற னென்பதுகேட்ட தலைமகள் அவ
 னுழையர்கேட்பத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (க)

௩௨. அர்ம வாழி தோழி மகிழ்ச
 னொருநா ணம்பில் வந்ததற் கெழுநா

ளமுப வென்பவவன் பெண்டிர்
தீயுறு மெழுகின் னென்கிழ்வனர் விரைந்தே.

எ - து, வாயில்வேண்டிப்புகுந்தார் கேட்பத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (உ)

கூ. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்ச்சன்
மருதுயர்ந் தோங்கிய விரிபும் பெருந்துறைப்
பெண்டிரொ டாடு மென்பதன்
நண்டா சகலந் தலைத்தலைக் கொளவே.

இதுவுமது.

(பி - ி:) மூ. பெண்டிரொடுமாமெ. (க)

கூ. அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்ப்
பொய்கைப் பூத்த புழைக்கா லாப்பற்
முதீதர் வண்ணங் கொண்டன
வேதிலா ளர்க்குப் பசந்தவென் கண்ணே.

இதுவுமது.

(பி - ி:) மூ. வண்ணங்கொண்ட, ஏதிலார்க்கு. (ச)

கூ. அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்ப்
பொய்கை யாப்ப னூரரி மென்கா
விறத்திலு நிழற்றுதன் மன்னே
யினிப்பசந் தன்றென் மாமைக் கவினே.

எ - து, வாயிலாய்ப்புகுந்தார் தலைமகன்குணங்கூறியவழி, 'அவனுக்கு இல்லாதனவே கூறுதலால், இப்பொழுதுகாண் என் மேனி பசந்தது' எனத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ரு)

கூ. அம்ம வாழி தோழி யூர
னப்பறந் தமைசுவ னாயி னூறந்
அள்ளா தமைசுவ மமைசுவ மன்னே
கயலெனக் கருதிய வுண்கண்
பசலைக் கொல்கா வாசுதல் பெறினே.

எ - து, தான் வாயினேருந் குறிப்பினளானமை யறியாது தோழி வாயின் மறுத்துழி அவள் நேரும் வகையால் அவட்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (சு)

௩௭. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்ந
 னயந்தோ ருண்கண் பசந்துபனி மல்க
 வல்லன் வல்லன் பொய்த்த
 றேற்ற னுற்ற சூள்வாய்த் தல்லே.

௭ - து, தலைமகளைச் சூளினால் தெளித்தானென்பது கேட்ட காதற்
 பரத்தை தலைமகட்குப் பாங்காயினர்கேட்பத் தன்தோழிக்குச் சொல்லி
 யது. (எ)

௩௮. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்நன்
 றன்சொ லுணர்ந்தோ ரறியல னென்றுந்
 தண்டளிர் வெளவு மேனி

யொண்டொடி. முன்கை யாமழப் பிரிந்தே.

௭ - து, தலைமகன் மனைவயிற்போகக் கருதினானென்பது சொல்லிய
 தன்றோழிக்குப் பரத்தை சொல்லியது. (அ)

௩௯. அம்ம வாழி தோழி யூரன்
 வெம்முலை யடைய முயங்கி நம்வயிற்
 றிருந்திழை பீணத்தோண் ளெகிழப்
 பிரிந்தன னாயினும் பிரியலன் மன்னே.

௭ - து, ஒருளான்று தலைவன் தன்மனைக்கட் சென்றது கொண்டு
 அவன் பெண்மை நலமெல்லாந் துய்த்துக் காதல்கீங்கிப் பிரிந்தானென்பது
 தலைவிகுறினானெனக்கேட்ட பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினர்கேட்பத் தன்
 தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி -ம் :) மூ. இழைப்பணைத்தோள். கருத். கேட்டு அப்பரத்தை. (க)

௪௦. அம்ம வாழி தோழி மகிழ்ந

னெண்டொடி. முன்கை யாமழப் பிரிந்துதன்
 பெண்டி ளுநிறை கொண்டன னென்ப
 கெண்டை பாய்நர வவிழ்ந்த
 வண்டுபிணி யாம்ப னுகிழி வோனே.

௭ - து, உலகியல்பற்றித் தலைவன் தன்மனைக்கண் ஒருளான்றுபோன
 தேகொண்டு அவ்வழிப் பிரியாது உறைகின்றனென்று அயற்பரத்தையர்
 பலரும் கூறினாரென்பது கேட்ட காதற்பரத்தை அவர்பாங்காயினர்கேட்பத்
 தன்றோழிக்குச் சொல்லியது. (க 1)

தோழிக்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

௫.—புலவப் பத்து.

சக. தன்பார்ப்புக் தின்னு மன்பின் முதலையொடு
வெண்பூம் பொய்கைத் தவணு ரென்ப, அதனாற்
றன்சொ லுணர்ந்தோர் மேனி
பொன்போற் செய்யு முற்கிழ வோனே.

எ - து, கழறித்தெருட்டற்பாலராகிய அகம்புகன் மரபின் வாயில்கள்
புகுந்துழித் தலைவனையும் பாணன் முதலாகிய பக்கத்தாரையும் இகழ்ந்து
தலைவி கூறியது.

(11-ரை:) அன்பில்லாத முதலையென்றது தலைவனை நோக்கியெனவும்,
பொய்கையில் வெண்பூ வென்றது புறத்தொழக்கத்திற்குத் துணையாகிய
அறிவிலாதாரை நோக்கியெனவுக் கொள்க.

(பி - ய்:) மூ. அவனுரேயதனால். அவருரேயதனால். என்பதனால்.
பொன்போலச்செய்யும். கருத். தெருட்டற்பாலராகிய. (க)

சஉ. மகிழ்மிகச் சிறப்ப மயங்கினள் கொல்லோ
யாண ஞரநின் மாணிழை யரிவை
காவிரி மலீர்நிறை யன்னநின்
மார்புநனி விலக்க ரொடங்கி யோனே.

எ - து, தலைவின்னு ஒருகப்படாநின்ற பரத்தை தலைவன் பிறபரத்
தையருடன் ஒழுகினென்று புலந்தாளாக, அதனையறிந்த தலைவி, அவன்
தன்னில்லத்துப் புகுந்துழித் தானறிந்தமை தோன்றச் சொல்லியது.

(பி - ய்:) மூ. நனிவிலங்கல். கருத். தன்னில்லகத்து. (உ)

சங. அம்புணத் தன்ன யாமையேறிச்
செய்பி னன்ன பார்ப்புப்பல துஞ்சும்
யாண ஞர நின்னினும்
பாணன் பொய்யான் பலசூ ளினனே.

எ - து, பாணன் வாயிலாகப் புகுந்து தெளிப்ப மறுத்தலைமகள் பாண
னோடு தலைவன்புகுந்து தெளித்துழிச் சொல்லியது.

(13-ரை:) யாமைப்புறத்து ஏறிப் பார்ப்புப்பல துஞ்சுமூரவென்றது,
மார்பில் துயில்கின்ற புதல்வரையுடையாய். எ - து. மகப்பெற்று வாழ்வார்க்குப்
பொய்கூறலாகா தென்பதாம். (ங)

சச. தீம்பெரும் பொய்கை யாமை யினம்பார்ப்புத்
தாய்முக நோக்கி வளர்ந்திசி னாஅங்
கதுவே யையநின் மார்பே
யறிந்தனை யொழுஞ்முதி யறனுமா ரதுவே.

எ - து, பரத்தையர் மனைக்கண்ணே பன்னாட்டங்கித் தன்மனைக்கண்
ணைவந்த தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - னை:) நின்மார்பாற் கொள்ளும் பயனின்றிக் காட்சியெய்தவும்
பெறுகின்றிலனெனப் புலந்து கூறியவாறறிக.

(பி - ய்:) மூ. ஐயன்மார்பே. கருத். தம்மனை. (ச)

சந. கூதி ராயிற் றண்கலிழ் தந்து
வேனி லாயின் மணிநிறங் கொள்ளும்
யாறணிந் தன்றுநின் னூரே
பாப்பணிந் தனவான் மகிழ்வென் கண்ணே.

எ - து, நெடுநாட் பரத்தையரிடத்தானுப் ஒழுகிய தலைமகன் மனை
வயிற்சென்றுழித் தோழிசொல்லியது.

(ப - னை:) கலங்குதலும் தெளிதலுமுடைத்தாகிய யாற்றியல்பும் பெ
ருது என்றும் பசந்தே ஒழுகுகின்றளிலனென்பதாம். (ஊ)

சசு. நினக்கே யன்றித் தெமக்குமா ரினிதே
நின்மார்பு நயந்த நன்னுந் லிவை
வேண்டிய குறிப்பினை யாகி
யீண்டுநீ யருவா தாண்டுறை தல்லே.

எ - து, மனைக்கண்வருதல் பரத்தைவிலக்க விலங்கிப் பின்பு உலகியல்
பற்றி அவர்குறிப்பினோடும் வந்தமையறிந்ததோழி தலைமகனைப் புலந்து
சொல்லியது.

(ப - னை:) இவ்வாறு வருதலின் வாராமையே இனிதென்பதாம். (சு)

சஎ. முள்ளெயிற்றுப் பாண்டக ளின்கெழுறு சொரிந்த
வகன்பெரு வட்டி நிறைய மனையோ
ளரிகாற் பெரும்பயறு நிறைக்கு மூர
மாணிழை யாய மறியுநின்
பாணன் போலப் பலபொய்த் தல்லே.

௩.—புலவிப் பத்து.

கள்

எ - து, பாணற்கு வாயில்மறுத்த தலைமகள் பின் அப்பாணனோடு தலைமகள் புருந்து தன்காதன்மை கூறியவழிச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) மாணியையாய மறியுமென்ற கருத்து : நீகூறுங் காதன்மை பொய்யென்பது ஆயமெல்லா மறியும் ; நான்துதினை மெய்யென்று கொள்ளினும் அவர் பொறுரென்பதாம். கெடிறுசொரிந்த வட்டிநிறைய மனையோள் பயறுநிறைக்கு மூரவென்றது, நீ சின்காதல் சொல்லிவிடுத்து அவர் சிறந்த காதல் சொல்லி வரவிடப் பெறுவாய், எ - று. (எ)

ச.அ. வலைவல் பாண்மகள் வாலெயிற்று மடமகள்
வராஅல் சொரிந்த வட்டிபுண் மனையோள்
யாண்டுசுழி வெண்ணெ னிறைக்கு மூர
வேண்டேம் பெருமதின் பரந்தை
யாண்டுச்செய் சூறியோ டுண்டுநீ வரலே.

எ - து, பரத்தையர்மாட்டு ஒருகான்று தன்மனைக்கட்சென்ற தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஈண்டுவரலே, கருத், தம்மனைக்கண். (அ)

ச.கூ. அஞ்சி லோதி யசைநடைப் பாண்மகள்
சின்மீன் சொரிந்து பன்னெற் பெறாஉம்
யாண ரூரநின் பாண்மகள்
யார்நலஞ் சிதையப் பொய்க்குமோ வினியே.

எ - து, பாணன்வாயிலாகப் பரத்தையோடுகூடினானென்பது கேட்ட தலைமகள் தனக்கும் பாணனாற் காதன்மைகூறுவிப்பான் புக்க தலைமகற்குச் சொல்லியது. (க)

௩௦. துணையோர் செல்வமும் யாமும் வருந்துதும்
வஞ்சி யோங்கிய யாண ரூர
தஞ்ச மருளாய் நீயேதின்
னெஞ்சம் பெற்ற விவளுமா ரழமே.

எ - து, மனையினீங்கிப் பரத்தையிடத்துப் பன்னாட்டங்கிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. (க ௦)

புலவிப்பத்து முற்றிற்று.

கூ.—தோழிகூற்றுப்பத்து.

ருக. நீருறை கோழி நீலச் சேவல்
கூருகிர்ப் பேடை வயாஅ மூர
புளிங்காய் வேட்கைத் தன்றுநின்
மலர்ந்த மார்பிவள் வயாஅ நோய்க்கே.

எ - து, வாயில்பெற்றுப் புகுநதுபோய்ப் புறத்தொழுக்கமொழுகிப் பின்பும் வாயில்வேண்டித் தலைமகற்குத் தோழிகூறிமறுத்தது.

(பி-ம்:) மூ. வயாவுமூர. மார்பிவண். (க)

ருஉ. வயலைச் செங்கொடிப் பிணைய றைஇச்
செவ்விரல் சிவந்த சேயரி மழைக்கட்
செவ்வாய்க் குறுமக ளிணைய
வெவ்வாய்முன் னின்று மகிழ்நநின் நேரோ.

எ - து, வாயில் பெற்றுக் கூடியிருந்த தலைமகற்குத் தோழி நகையாடிச் சொல்லியது. (உ)

ருங். துறையெவ னணங்கும் யாமுற்ற நோயே
சிறையழி புதுப்புனல் பாய்ந்தெனக் கலங்கிக்
கழனித் தாமரை மலரும்
பழன வூரீ யுற்ற சூளே.

எ - து, தலைவிதன்னுடன்போய்ப் புனலாடியவழி, 'இது பரத்தைய ருடனடிய துறை' எனநினைந்து பிறந்த மெலிவை மறைத்தமையை யுணர்ந்த தலைமகன் மனைவியிற் புகுந்துழி, 'தெய்வங்களுறையுந் துறைக்கண்ணே நாம் ஆடினவதனூற் பிறந்ததுகொல் சினக்கு இவ்வேறுபாடு' என்று வினாவினாற்கு அவள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தாமரைமல்கும். (க)

ருச. திண்டேர்த் தென்னவ னன்னுட் டுள்ளதை
வேனி லாயினுந் தண்புன லொழுநுந்
தேனூ ரன்னவிவ டெரிவளை நெகிழ
வூரி னூரனை நீதர வந்த
பஞ்சாய்க் கோதை மகளிர்க்
கஞ்சவ லம்ம வம்முறை வரினே.

எ - து, வாயில் வேண்டிவந்த தலைமகற்குத் தலைமகன்குறிப்பறிந்த தோழி அவன்கொடுமைகூறி வாயின்மறுத்தது. (ச)

௫௫. கரும்பி நெந்திரங் களிற்றெதிர் பிளிற்றுந்
தேர்வண் கோமான் நேனா ரன்னவிவ
ணல்லணி நயந்துநீ துறத்தலிற்
பல்லோ ரறியப் பசந்தன்று துதலே.

எ - து, வரைந்த அணிமைக்கண்ணே புறத்தொழுக்கம் ஒழுதி வாயில்
வேண்டிவந்து தன்மெலிவுகூறியதலைமகளைத் தோழி நெருங்கிச்சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'களிற்றெதிர் பிளிற்றுந்' என்றது, நீ கூறுகின்ற மெலி
வுக்கு மேலே மெலிவு கூறுகின்றது இவந்துதலென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. பிளிற்றுந். (௫)

௫௬. பகல்கொள் விளக்கோ டிராநா ளறியா
வெல்போர்ச் சோழ ழு ரன்னவிவ னு
ணலம்பெறு சுடர்நுத நேம்ப
வெவன்பயஞ் செய்புநீ தேற்றிய மொழியே.

எ - து, புறத்தொழுக்கம் உளதாகியதறிந்து தலைமகள் மெலிந்துழி,
'அஃதில்லை' என்று தேற்றுந் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'தேம்ப' எ - து, தேம்பாநிற்க, எ - று. 'பகல்கொள்விளக்
கோ.....ரன்ன' எ - து, ஒருளாளும் மெலிவறியாதஇவன் மெலிவறிய ஒழுதி
னாய். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. பகல்கொல், நன்றறியா, வென்வேற்சோழரான்மூர். (௬)

௫௭. பகலிற் றேன்றும் பல்கதிர்த் தீயி
னும்பலஞ் செறுவிற் றேனா ரன்ன
விவணலம் புலம்பப் பிரிய
வீனநல முடையனோ மகிழ்நநின் பெண்டே.

எ - து, தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கம் உளதாயிற்றென்பது கேட்ட
தோழி அவனை வினாது.

(ப - ரை:) வேள்வித்தீயினையும் ஆம்பலஞ்செறுவினையுமுடையதேனா
ரன்றது, மனத்தொழுக்கத் தாய்மையு.....கூறியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. அனநலம். (௭)

௫௮. விண்டு வன்ன வெண்ணெற் போர்விற்
கைவண் விராஅ னிருப்பை யன்ன
விவளணங் குற்றனை போறி
பிறர்க்கு மனையையால் வாழி நீயே,

எ - து, உணர்ப்புவயின் வாரா ஆடற்கட் புலந்த தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - ரை:) 'கைவண் விராஅன் இருப்பையன்ன' எ - து, ஈனது இல் வாழ்க்கைக் குரியவாகிய குணங்களாலுயர்ந்தான், எ - று.

(பி - ி:) மூ. விராலினிருப்பை. (அ)

நூ. கேட்டிசின் வாழியோ மகிழ்ந வாற்றறு
மைய நெஞ்சிற் கெவ்வந் தீர
நினக்குமருந் தாகிய யானினி
யிவட்குமருந் தன்மை நோமெ நெஞ்சே.

எ - து, தலைமகள் ஆற்றாளாம் வண்ணம் மனைக்கண் வரவுகருங்கிய தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கமுளதாகியவழி ஆற்றாளாகியதோழி சொல்லியது.

(பி - ி:) மூ. மகிழ்வாற்றும். கருத். தலைமகற்குத் தேற்றத்தேறாது புறத்தொழுக்கம். (க)

கூ0. பழனக் கம்புள் பூயிர்ப்பெடை யகவுள்
கழனி யூநின் மொழிவ லென்றுந்
துஞ்சுமனை நெடுநகர் வருதி
யஞ்சா யோவிவ டந்தைகை வேலே.

எ - து, வரையாதொழுதுத் தலைமகன் இரவுக்குறி வந்துழித் தோழி சொல்லியது.

(பி - ி:) மூ. பயிர்ப்பெடை. பயிற்பெடை. (க0)

தோழிகூற்றுப்பத்து முற்றிற்று.

எ.—சிழத்திகூற்றுப் பத்து.

கூக. நறுவடி மாஅந்து வினைந்துகு தீம்பழ
| நெடுநீர்ப் பொய்கைத் துடுமென விழூங்
கைவண் மத்தி கழாஅ ரன்ன
நல்லோர் நல்லோர் நாடி
வதுவை யயர விரும்புதி நீயே.

எ - து, 'வதுவையயர்ந்தா னொருபரத்தையைச் சின்னூளில்விட்டு மற் றொரு பரத்தையை வதுவையயர்ந்தான்' என்பதறிந்த தலைமகள் அவுள்

மனைவயிற்புக்குழிப் புலந்தாளாக, 'இது மறைத்தற்கரிது' என உடன்பட்டு
'இனி என்னிடத்து இவ்வாறு சிகழாது' என்றற்கு அவள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. இகுமதிநீயே, (க)

கூஉ. இந்திர விழவிற் பூவி னன்ன
புன்றலைப் பேடை வரிநிழ ள்கவு
மில்வூர் மங்கையர்த் தொகுத்தினி
யெவ்வூர் நின்றன்று மகிழ்ந்தநின் றேறோ.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. மங்கையைத் தொகுத்து. மகிழ்ந்தநின். (உ)

கூஉ. பொங்கைப் பள்ளிப் புலவுநாறு நீர்நாய்
வானை நானிரை பெறுஉ மூர
வெந்நலந் தொலைவ தாயினுந்
துன்னலம் பெருமபிற்த் தோய்ந்த மார்பே.

எ - து, பரத்தையிற் பிரிந்துவந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து
கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. நீர்வாய். (க)

கூச. அலமர வாய்போ டமர்துணை தழீஇ
நலமிசு புதுப்புன லாடக் கண்டோ
ரொருவரு மிருவரு மல்லர்
பலரே தெய்யவெம் மறையா தீமே.

எ - து, தலைமகள் பரத்தையரோடு புனலாடினா னென்பதறிந்த தலை
மகள் அவன்மறைத்துழிச் சொல்லியது. (ச)

கூடு. கரும்புநடு பாத்தியிற் கலித்த வாம்பல்
கரும்புபுகி களையும் பெரும்புன லூர
புகல்வனை யீன்றவென் மேனி
முயங்கன்மோ தெய்யநின் மார்புகிதைப் பதுவே.

எ - து, ஆற்றாமையே வாயிலாகப்புக்க தலைமகற்குத் தலைமகள் சொல்
லியது.

(பி - ம்:) மூ. பாத்திக் கலித்த. ஈன்றதென் மேனி.

பாத்திகலித்த. ஈன்றவெம் முயங்கல்.

'கலித்தவாம்பல், அதுவேதெய்ய கின்மார்பு. (ஊ)

௬௬. உடலினே னல்லேன் பொய்யா துரைமோ
யாரவண் மகிழ்ந தானே தேதொடு
தளர்நடைப் புதல்வனை யுள்ளிநின்
வளமனை வருதலும் வெளவி யோளே.

எ - து, புதல்வனைப் பிரியாதவன் பிரித்து புறத்துத்தங்கி வந்தானாக,
அவனோடுபுலந்து தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தானேத்தேரொடு. (சு)

௬௭. மடவ ளம்மநீ யினிக்கொண் டோளே
தன்னொடு நிகரா வென்னொடு நிகரிப்
பெருநலந் தருக்கு மென்ப னிரிமலர்த்
தாதுண் வண்டினும் பலரே
யோதி யொண்ணுதல் பசப்பித் தோரே.

எ - து, தலைநின்று ஒழுக்கப்படாநின்ற பரத்தை புறனுரைத்தாளானைக்
கேட்டதலைவி தலைமகன்வந்துழி அவடிமத்தாராய் நின்று ஒழுக்கும் வாயில்கள்
கேட்பச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பலர். (எ)

௬௮. கன்னி விடியற் கணைக்கா லாம்ப
றாமரை போல மலரு மூர
பேணு னோநின் பெண்டே
யாந்க னைக்கவுந் தானடங் கலளே.

எ - து, பரத்தை தான் தலைமகளைப் புறங்கூறிவைத்துத் தன்னைத்
தலைமகள் புறங்கூறினானாகப் பிறர்க்குக் கூறினமைகேட்ட தலைவி தலைமகற்
குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. கணைக்காலாம்பல். (அ)

௬௯. கண்டனெ மல்லமோ மகிழ்நநின் பெண்டே
பலராடு பெருந்துறை மலரொடு வந்த
தண்புனல் வண்ட லுய்த்தென
வுண்கண் சிவப்ப வழுதுநின் றோளே.

எ - து, தலைமகள் பெதும்பைப் பருவத்தான் ஒரு பரத்தையைக் கள
வில்மணந்து ஒழுக்கின்றதனை அறிந்த தலைமகள் தனக்கில்லையென்று
அவன் மறைத்துழிச் சொல்லியது. (க)

எ௦. பழனப் பன்மீ நருந்த நாரை
கழனி மருதின் சென்னிச் சேக்கு
மாரீர்ப் பொய்கை யாண ரூர
தூயர் நறியர்நின் பெண்டிர்
பேள யணையமியாஞ் சேய்பயந் தனமே.

எ - து, பரத்தையரோடு பொழுதுபோக்கி நெடிது துய்த்துவந்த தலைமகனோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பேள, யணையம் யாஞ்சேய் பயந்தனை சென்மே,
கருத். நெடிதுய்த்து. (க௦.)

கிழத்திகூற்றுப்பத்து முற்றிற்று.

அ.—புனலாட்டுப் பத்து.

எக. சூதார் சூறுந்கொடிச் சூரமை துடக்கத்து
நின்வெங் காநலி தழீஇ நெருரை
யாடினை யென்ப புனலே யலரோ
மறைத்த லொல்லுமோ மகிழ்ந
புதைத்த லொல்லுமோ ஞாயிற்ற தொளியே.

எ - து, பரத்தையரோடு புனலாடினானெனக்கேட்டுப் புலந்த தலைமகள் தலைமகன் அதனையிலை யென்று மறைத்துழிச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நெருனை. (க)

எஉ. வயன்மல ராம்பற் கயிலமை துடங்குநழைத்
திதலை யல்குற் றுயல்வருங் கூந்தற்
சுவளை யுண்க ணேஎர் மெல்லியன்
மலரார் மலர்நிறை வந்தெனப்
புனலாடு புணர்துணை யாயின னெமக்கே.

எ - து, தலைமகள் புலவி நீக்கித் தன்னோடு புதுப்புனல் ஆடவேண்டிய தலைமகன் களவுக்காலத்துப் புனலாட்டு நிகழ்ந்ததனை அவள்கேட்பத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஆம்பற்கயலமை. (உ)

எக. வண்ண வொண்டழை துடங்க வாலிழை
 மொண்ணுத லரிவை பண்ணை பாய்ந்தெனக்
 கண்ணறுங் குவளை நாறித்
 தண்ணென் றிசினே பெருந்துறைப் புனலே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. வண்ண வெண்டழை, தண்ணென் குவளை,
 கண்ணறுங் குவளை. (க)

எச. விசும்பிழி கோகைச் சீர்போன் றிசினே
 பசும்பொ னவிரிழை பைய நிழற்றக்
 கரைசேர் மருத மேறிப்
 பண்ணை பாய்வோ டண்ணறுங் சுதுப்பே.

இதுவுமது. (ச)

எரு. பலரிவ ணைவ்வாய் மகிழ்ந வதனா
 லலர்தொடங் கின்ற லூரே மலர
 தொன்னிலை மருதத்துப் பெருந்துறை
 நின்னோ டாடின டண்புன லதுவே.

எ - து, பரத்தையோடு புனலாடிவந்த தலைமகன் அதனை மறைத்துக்
 கூறியவழித் தோழி கூறியது. (டு)

எசு. பைஞ்சாய்க் கூந்தற் பசுமலர்ச் சணங்கிற்
 றண்புன லாடித்தன் னலமேம் பட்டன
 னொண்டொடி மடவர னின்னோ
 டந்தர மகளிர்க்குத் தெய்வமும் போன்றே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. பஞ்சாய், (சு)

எஎ. அம்ம வாழியோ மகிழ்நநின் மொழிவல்
 பேரு ரலரெழ நீரலைக் கலங்கி
 நின்னொடு தண்புன லாடுது
 மெம்மொடு சென்மோ செல்லனின் மனையே.

எ - து, முன்னொரு ஞான்று தலைவியோடு புனலாடின னெனக்கேட்டு
 இவனுடன் இனி ஆடெனன உட்கொண்ட பரத்தை, 'புதுப்புனல் ஆடப்
 போது' என்ற தலைமகற்குச் சொல்லியது. (சு)

எஅ. கத்திரிலை நெடுவேற் கடுமான் கிள்ளி
மதில்கொல் யானையிற் கதழ்புநெறி வந்த
சிறையழி புதுப்புன லாடுக
மெம்மொடு கொண்டோவெந் தோள்புரை புணையே.

இதுவுமது.

(பி - ம்): மூ. கதிமண்கிள்ளி. யானையிற் கதவு நெரிதந்த. (அ)

எகூ. புதுப்புன லாடி யமர்த்த கண்ணள்
யார்மக ளிவனெனப் பற்றிய மகிழ்ந
யார்மக ளாயினு மறியாய்
நீயார் மகனையெம் பற்றி யோயே.

எ - து, தன்னொடு கூடாது தனித்துப் புனலாகின்ற னெனக்கேட்
டுத் தலைவின்று ஒழுக்கப்பாடின்ற பரத்தை தானும் தனியேபோய்ப் புனலாடி
ளுளாக, அவளை ஊடலீர்த்தற் பொருட்டாகத் தலைமகன் சென்று தான் அறி
யான்போல நகையாடிக்கூறிக் கைப்பற்றியவழி அவடோழி சொல்லியது.(க)

அ0. புலக்குவே மல்லேம் பொய்யா துரைமோ
நலத்தகு மகளிர்க்குத் தோட்டுணை யாகித்
தலைப்பெயற் செம்புன லாடித்
தவநனி சிவந்தன மகிழ்நநின் கண்ணே.

எ - து, தன்னையொழியப் புதுப்புனலாடித் தாழ்த்துவந்த தலைமக
னோடு தலைமகள் புலந்து சொல்லியது. (க 0)

புனலாட்டுப்பத்து முற்றிற்று.

கூ.—புலவி விராய பத்து.

அக. குருகுடைந் துண்ட வெள்ளகட் டியாமை
யரிப்பறை வினைஞ ரல்குரிசைக் கூட்டு
மலரணி வாயிற் பொய்கை பூரநீ
யென்னை நயந்தனெ னென்றிநின்
மனையோள் கேட்கின் வருந்துவள் பெரிதே.

எ - து, தன்னைக் கொடுமைகூறினாள் தலைமகளென்பது கேட்ட பரத்தை தலைமகன்வந்து தன்மேல் அன்புடைமை கூறினாளுக அவட்குப் பாய்காயினார்கேட்பச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) குருகுடைத்துண்ட யாமை மிச்சிலை வினைஞர் உணவிற்குட்டுமுரவெனவே நாங்கள் துகர்ந்துகழித்த மார்பை துகர்வாளென்று தலைமகளைப் பழித்தவாரும்.

(பி - ம்:) மூ. நல்குமிசை. (க)

அஉ. வெகுண்டன ளென்ப பாணநின் றலைமகன்
மகிழ்நன் மார்பி னனிழிணர் நறுந்தார்த்
தாதுண் பறவை வந்தெம்
போதார் கூந்த ளிருந்தன வெனவே.

எ - து, மனைவயிற் புருந்த பாணற்குத் தலைமகன் கேட்குமாற்றால் தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'இதுவும் பொருதவள் நீ ஈண்டு வருதல்பொருள், கடிதிற் செல்' என்பதாம். (உ)

அங. மணந்தனை யருளா யாயினும் பையயத்
தணந்தனை யாகி யும்மோ நும்மூ
ரொண்டொடி முன்கை யாயமுந்
தண்டுறை யூரன் பெண்டெனப் படற்கே.

எ - து, வரைந்த அணுமைக்கண்ணே தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்க முண்டாகியவழி அதனையறிந்ததலைவி அவனோடு புலந்து சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பைய. கருத். வரைந்தணுமைக்கண்ணே. (ஈ)

அசு. செவியிற் கேட்பினுஞ் சொல்லிற்றது வெகுள்வோள்
கண்ணிற் காணி னென்னு குவள்கொ
னறுவீ யைம்பான் மகளி ராடுந்
தைஇத் தண்கயம் போலப்
பலர்படிந் துண்ணுநின் பரத்தை மார்பே.

எ - து, பரத்தையர்மனைக்கட்டங்கிப் புணர்ச்சிக்குறியோடு வாயில்வேண்டி வந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. (ச)

அரு. வெண்ணுதற் கம்பு ளரிக்குரற் பேடை
தண்ணறும் பழனத்துக் கிளையோ டாலு

மறிவில் யாணர் மலிகே மூரநீ
சிறுவரி னிணைய செய்தி
நகாரோ பெருமநிற் கண்டிசி னேரே.

எ - து, தலைமகன் பரத்தையர்மேற் காதல்கூர்ந்து நெடித்துச்செல்
வுழி மனையகம்புகுந்தானாகத் தலைவிகூறியது.

(ப - னா:) கம்புட்பேடை சேவலொழியக் கிளையுடனே ஆலுமூர. எ-து,
'கிளையுடனே வாழ்கின்ற எமக்கு நின்னிணீங்கிய மெலிவு உளதாகக் கூறு
கின்றேமல்லேம்; நின் குலத்தொழுக்கத்துக்குத் தகாது' எனக் கழறியதாம்;
* “தாய்போற் கழறித் தழீஇக் கோட, லாய்மனைக் கிழத்திக் குரித்தென
மொழிப” என்றதூஉம் இத்திறனேக்கியெனக்கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. ஊரநின். செய்தியை. (ரு)

அசு. வெண்டலைக் குருகின் மென்பறை விளிக்குர
னீள்வய னண்ணி யிமிழு மூர
வெம்மிவ ணால்குத லரிது
தும்மனை மடந்தையொடு தலைப்பொப் தீமே.

எ - து, புதல்வன் கூறியமாற்றம் தலைமகட்குப் பாங்காயினார் கூறக்
கேட்டா னென்பதறிந்த பரத்தை அதற்குப்புலந்து தலைமகற்குச் சொல்லி
யது.

(ப - னா:) குருகின் பார்ப்பு அழைக்குங்குரல் வயல் நண்ணி இமிழு
மூர. எ - து, நின்புதல்வன் கூறிவிடுத்தல் நீ கேட்டமை சேரியெல்லா மறிந்
தது; நின்னான்மறைத்த லரிதென்பதாம். பார்ப்பினம் மெல்லிதாகப் பறத்
தல்பற்றி மென்பறையென்று ஆகுபெயராற் கூறியதெனக்கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. அறிது, தும்மனை. (சு)

அசு. பகன்றைக் கண்ணிப் பல்லான் கோவலர்
காநுப்பு குணிலா மாங்கனி யுதிர்க்கும்
யாண ஞரநின் மனையோள்
யாரையும் புலக்கு மெம்மைமற் றெவனே.

எ - து, தலைமகன் தன்னைப் புறங்கூறினா னெனக்கேட்ட காதற்
பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினார் கேட்பத் தலைமகனோடு புலந்து சொல்லி
யது.

* தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், கற்பியல், ௩௨.

(ப - னா:) கரும்புருணிலா மாங்கனியுதிர்க்கு மூர. எ - து, யாங்கள் பழித்தேதமென்று அவட்கு இனியசொற்கூறி அவள் எங்களைப் பழித்துக் கூறுஞ் சொற்களை நினக்கு இனியவாகப் பெறுவாய். எ - று. (எ)

அஅ. வண்டுறை நயவரும் வளமலர்ப் பொய்கைத் தண்டுறை யூரனை யெவ்வை யெய்வயின் வருதல் வேண்டுது மென்ப தொல்லேம் போல்யா மதுமீ வண் டுதுமீ.

எ - து, தலைமகளை நயப்பித்துக் கொள்கையில் விருப்பில்லாதாள் போல அவ்வாறு கோடலையே விரும்புவாள், அது தனக்கு முடியாதெனத் தலைமகள் புறனுரைத்தா னெனக் கேட்ட பரத்தை அவட்குப் பாங்காயினூர்க் குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) இவ்வாறு என்னைக்கூறுகை தவிராளாயின் அதனை முடியச் செய்துவிடுகின்றே னென்பதாம். வள்ளியதுறைகளின் கண்ணே எல்லாரும் கொள்ளும்வண்ணம் நயந்துபூக்கின்ற மலர்களையுடைய பொய்கை யூரன். எ - து, மகளி ரெல்லார்க்கும் பொதுப்பட்டிருப்பான். எ - று.

(பி - மீ:) மூ. வளர்மலர். (அ)

அகூ. அம்ம வாழி பாண வெவ்வைக் கெவன்பெரி தளிக்கு மென்ப பழனத்து வண்டுதா தூது மூரன் பெண்டென விரும்பின் றவடன் பண்பே.

எ - து, தலைமகன் தலைமகளைப் போற்றி யொழுகாநின்றானென்பது கேட்ட காதற்பரத்தை அவன் பாணனுக்குச் சொல்லுவாளாய் அவட்குப் பாங்காயினூர் கேட்பச் சொல்லியது.

(ப - னா:) அவன் ஆங்கு ஒழுக்கின்றது அவன் பண்புடைமை யல்லது வேறுகாரணம் இல்லையென இகழ்ந்து கூறியவாரும்.

(பி - மீ:) மூ. வேண்டென } கருத். என்பது }
விரும்பின்று } காதற்பரத்தை. } (க)

கூ0. | மகிழ்நன் மாண்குணம் வண்டுகொண் டனகொல்
வண்டின் மாண்குண மகிழ்நன்கொண் டான்கொ
லன்ன தாகலு மறியா
| னெம்மொடு புலக்குமவன் புதல்வன் றுயே.

எ - து, தலைமகன் தன்மனைக்கட் செல்லாமல் தான் விலக்குகின்ற ளாகத் தலைமகன் கூறினானென்பது கேட்ட காதற்பரத்தை தலைமகன் கேட்டு மாற்றால் அவட்குப் பாங்காயினர் கேட்பச் சொல்லியது. (க 0)

புலவிவிராயபத்து முற்றிற்று.

க0.—எருமைப்பத்து.

கூக. நெறிமருப் பெருமை நீல விரும்போத்து
வெறிமலர்ப் பொய்கை யாம்பன் மயக்குங்
கழனி யூரன் மகளிவள்
பழன வெதிரின் கொடிப்பிணை யலனே.

எ - து, குறைவேண்டிப் பின்னின்றுவந்த தலைமகற்குத் தோழி, 'இவள் இனையள் விளைவில்' எனச் சேட்படுத்தது.

(ப - னா:) நாற்றங்கொள்ளப்படாத கரும்பின் பூவாற்செய்யப்பட்ட நெடிய மாலையையுடையனென்பதனாற் பேதையென்றவாறு அறிக. எருமைப் போத்து வெறிமலர்ப் பொய்கை ஆம்பன் மயக்கு மூரென்றது, நல்லதன்மையை ஆராயாது கெடுக்குமூராதலால் நினக்கு ஈண்டிவருதல் பொருந்தாதென் பதாம். பழனவெதிரென்பது கரும்பு.

(பி - ம்:) மூ. பழநல்வெதிரின். (க)

கூஉ. கருங்கோட் டெருமைச் செங்கட் புனிற்றாக்
காதற் குழனிக் கூறுமுலை மடுக்கு
துந்தை நாமழர் வருது
வொண்டொடி மடந்தை நின்னையாம் பெறினே.

எ - து, நினக்கு வரைந்து நருதற்குக் குறை நின்தமர் அங்குவந்து கூற மையெயனத் தோழி கூறினாளாக, தலைமகன் முகநோக்கி இவள் குறிப்பி னாற் கூறினானென்பதறிந்த தலைமகன், 'வரைவு மாட்சிமைப்படின நானே வருவல்' எனத்தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) எருமைப் புனிற்றாத் தன்குழவிக்கு ஊறுமுலை மடுக்கு மென்றது, அவன்பொருட்டு உற்றார்பக்கல் தான் பெறுவனவுங் கூறியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. 'அருங்கோட்டெருமை. கருத். அறிந்து தலைமகன். (உ)

௯௩. எருமைநல் லேற்றின மேய லருந்தெனப்
 பசுமோ ரோடமோ டாம்ப லொல்லா
 செய்த வினைய மன்ற பல்பொழிற்
 றுதுண் வெறுக்கைய வாகியிவள்
 போதவிழ் முச்சி யூதும் வண்டே.

எ - து, முயக்கம்பெற்றவழிப் பிறந்த வெறிநாற்றத்தால் பண்டையள வன்றி வண்டுகள் மொய்த்தனவாக, 'இதற்குக் காரணமென்' என்று வினா விய செவிலித்தாய்க்குக் கூறுவான்போன்று தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழி சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நல்லே றின்மேயல். மூச்சுயூதும். (௩)

௯௪. மள்ள ரன்ன தடங்கோட் டெருமை
 மகளி ரன்ன துணையொடு வதியு
 நிழன்முதி ரிலஞ்சிப் பழனத் ததுவே
 கழனித் தாமரை மலருங்
 கவின்பெறு ஈடாநுத றந்தை யூரே.

எ - து, வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் மீள்கின்றான் சொல் லியது.

(ப - னா:) எருமை துணையொடு வதியுமென்றது, வரைந்தெய்திய வழித் தலைமகளோடு தானொழுகும் இன்பவொழுக்கத்தினை நினைந்து கூறிய வாறு. கழனித்தாமரை மலரும். எ - து, அவ்விடத்துத் தன்னைக்கண்டு மகிழ்வார் முகமலர்ச்சிகூறியவாரும்.

(பி - ம்:) மூ. திறங்கோட்டெருமை. (௪)

௯௫. கருங்கோட் டெருமை கயிறு பரிந்தசைஇ
 நெடுங்கதிர் நெல்லி னுண்மேய லாரும்
 புனன்முற் றாரன் பகலும்
 படர்மலி யநூராய் செய்தன னெமக்கே.

எ - து, உண்டிக்காலத்து மனைக்கண் வருதலுஞ் சுருங்கிப் பரத்தை யிடத்தனாப்த் தலைமகன் ஒழுகியவழி அவற்கு வாயிலாய் வந்தார்க்குத் தலை மகன் சொல்லியது.

(ப - னா:) எருமை கயிற்றைப் பரிந்துபோய் நான்மேயலாருமென்றது, விலக்குவார்க்கு அடங்காது புறத்தொழுக்கம் விரும்புவான். எ - று. (௫)

கூசு. அணிநடையெருமை யாடிய வள்ளன்
மணிநிற நெய்த வரம்பலொடு கலிக்குங்
கழனி யூரன் மகளிவள்
பழன ஆரன் பாயலின் றுணையே.

எ - து, பரத்தையர் பலரோடும் ஒழுதுதல்கண்டு பொருதிருந்த தலைமகள் தலைமகன் மனைக்கட்புகுந்துழி உடன்படுதல்கண்ட வாயில்கள் தம்முள்ளே சொல்லியது.

(ப - னா:) எருமை உழுதுழக்கிய அள்ளற்கண்ணே நெய்தலும் ஆம்பலும் கலிக்கும். எ - து, தலைமகற்கு வேண்டவன புரிசின்ற இல்வாழ்க்கைக் கண்ணே தாம்பெறுகின்ற சிறப்புக்கூறியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. அணிநிறவெருமை. (சு)

கூஎ. பகன்றை வான்மலர் மிடைந்த கோட்டைக்க
கருந்தா நெருமைக் கன்று வெருமும்
பொய்கை யூரன் மகளிவள்
பொய்கைப் பூவினு நறுந்தண் ணியினே.

எ - து, புறத்தொழுக்கம் இன்றியே நூருக்கவும் உளதென்று புலந்த தலைமகளைப் புலவிக்கிய தலைமகன் புணர்ச்சியது இறுதிக்கண் தன்னுள்ளே சொல்லியது.

(ப - னா:) தூயினுடைய பகன்றைமலர்மிடைந்த கோட்டைக் கன்று வெருஉமென்றது. தன் தோளிலணிந்த மாலையைப் பிறிதொன்றற்கணிந்த மாலையெனக் கருதினொன்பதாம். (எ)

கூஆ. தண்புன லாடுந் தடங்கோட் டெருமை
திண்பிணி யம்பியிற் றேன்று மூர
வொண்டொடி மடமக ளிவளினு
நூந்தையும் யாயுங் கடியரோ நின்னே.

எ - து, புறத்தொழுக்கம் உளதாகிய துணையானே புலந்து வாயினே ராத தலைமகன்கொடுமை தலைமகன் கூறக்கேட்ட தோழி அவற்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) இவளினுங் கடியரோவென்றது, நின்னிடத்துக் குற்றமுளதாகியவழிக் கழறுங்கால் இவளினும் கடியரோ நூந்தையும் யாயும். எ-று;

அவரினும் கடுமையாற் கூறுதற்கு உரியாள் இவளென்பதாம். நீராடு மெருமை பலருமேறுதற்குரிய அம்பிபோலத் தோன்றுமென்றது, பலர்க்கும் உரியையாவை யெனப் புலந்தாளென்பதாம். (அ)

கூகூ. பழனப் பாகன் முயிறுமூசு குடம்பை
கழனி யெருமை கதிரோடு மயக்கும்
பூக்களு லூரன் மகளிவ
ணைய்க்குமருந் தாகிய பணைத்தோ ளோளே.

எ - து, தோழி முதலாயினர் தலைமகன் கொடுமைகூறி விலக்கவும் தலைமகன் வாயினேர்ந்துழி அவன் உவந்து சொல்லியது.

(ப - னா:) முயிறுமூசு குடம்பையை நெற்கதிரோடு எருமை மயக்கு மென்றது, யான்செய்த கொடுமையையும் அவர்கள் தன்மேற் காதலித்துக் கூறியவற்றையுஞ் சிதைத்து என்பக்கலே நின்றாளென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ - பழனப்பாகர். (க)

கஊ. புனலாடு மகளி ரிட்ட வொள்ளிழை
மணலாடு சிமையத் தெருமை கிளைக்கும்
யாண ழூரன் மகளிவள்
பாணர் நரம்பினு மின்கிள வியளே.

எ - து, வாயினேர்தற்பொருட்டு முகம்புகுவான்வேண்டி இயற்பழித் துழித் தலைமகன் இயற்படமொழிந்ததிறம் தலைமகற்குத் தோழி சொல்லி யது.

(ப - னா:) மகளிரது மறைந்த இழையை எருமை கிளைக்குமூரன் மக ளென்றது இப்போது வாயினேர்தலேயன்றிக் களவுக்காலத்து நீசெய்த நன் மைமறைந்தனவும் எடுத்துக் கூறினாளென்பதாம். (க ௦)

எருமைப்பத்து முற்றிற்று.

மருதம் முற்றிற்று.

ஓரம்போகியார்.

உ.—நெய்தல்.

கக.—தாய்க்குரைத்த பத்து.

க0க. அன்னை வாழிவேண் டன்னை யுதுக்கா
 ணைர்கொடிப் பாசடுங் பரியவுர் பிழிபு
 நெய்தன் மயக்கி வந்தன்று கன்மகள்
 பூப்போ லுண்கண் மரீஇய
 நோய்க்குமருந் தாகிய கொண்கன் றேரே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றபின்னர் வரைதற்பொருட்டுப் பிரிந்த தலை
 மகன் வணவோடு புருத்தவழித் தோழி செவிலிக்குக் காட்டிச் சொல்லியது.

(ப - ணை:) தேர் அடும்புபரிய அதுனை ஊர்ந்திழிந்து நெய்தலை மயக்கி
 வந்ததென்றது, களவிற்கூட்டம் வெளிப்பட்டபின்பும் வரையாது பிரிந்தா
 னென்று அலர்கூறுவார் வருந்த வந்தான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. உவக்காண். ஊர்பிழியூஉ. கன்மகளே. (க)

க0உ. அன்னை வாழிவேண் டன்னை நம்புநர்
 னீனிறப் பெருங்கடற் புள்ளி னுனாது
 துன்புறு துயர நீங்க
 வின்புற விசைக்குமவர் தெர்மணிக் குரலை.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. இரைக்குமவர். (உ)

க0ஈ. அன்னை வாழிவேண் டன்னை புன்னை பொடு
 ஞாமல் பூக்குந் தண்ணந் துறைவ
 னிவட்கமைந் தனனாற் றானே
 தனக்கமைந் தன்றிவண் டாமைக் கவினே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றதோழி வதுவைநிகழாநின்றழித் தாய்க்குக்
 காட்டி உவந்து சொல்லியது.

(ப - ணை:) புன்னையோடு ஞாமல் பூக்குமென்றது, குடிப்பிறப்பும் உரு
 வும் நலனும் ஒத்தல் கூறியவாறு. (ஈ)

௧௦௪. அன்னை வாழிவேண் டன்னை நரிமூழ்ப்
பலர்மடி பொழுதி னலமிகச் சாஅய்
நள்ளொன வந்த வியறேர்ச்
செல்வக் கொண்கன் செல்வனஃ தூரே.

எ - து, புதல்வற் பெற்றுழித் தலைமகன் மனைக்கட்சென்ற செவிலிக்கு முன்பு அறத்தொடுகின்று வதுவைகூட்டிய தோழி அவனார் நன்மைகாட்டிச் சொல்லியது.

(ப - னா:) செல்வக் கொண்கன் செல்வனென்றது, புதல்வனை; செல்வக்கொண்கன் செல்வனாரென்னும் எழுவாயின் முற்றுச்சொல் அஃதென்னும்பெயர்.

(பி - ம்:) மூ. வியன்றேர். (ச)

௧௦௫. அன்னை வாழிவேண் டன்னை முழுங்குகடற்
றிரைதரு முத்தம் வெண்மண லிமைக்குந்
றண்ணர் துறைவன் வந்தெனப்
பொன்னினுஞ் சிவந்தன்று கண்டிசி னுதலே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றபின் வேண்டுவன தருதற்குப் பிரிந்த தலைமகன் வனாவொடுவந்துழி முன்பு தலைமகன் துதற்கட் பசப்புநீங்கும்வண்ணம் தோன்றிய கதிர்ப்புக்காட்டிச் செவிலிக்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - னா:) ஒத்ததால் அலைப்புண்டு போந்தமுத்தம் மணற்கண்ணை கிடந்து விளங்குமென்றது, தன்வருத்தநோக்காது நமக்கு நிலைநின்ற இன்பத்தைத் தருவான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. திரிதருமுத்தம். கருத். வேண்டுவன கொண்வெருதற்கு. (டு)

௧௦௬. அன்னை வாழிவேண் டன்னை யவர்நாட்டுத்
துதிக்கா லன்னர் துணைசெத்து மிதிக்குந்
தண்கடல் வளையினு நிலங்குறிவ
ளங்களி ழாகங் கண்டிசி னினைந்தே.

எ - து, அறத்தொடு நின்றதோழி அது வற்புறுப்பான்வேண்டிச் செவிலிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) தண்கடல் வளையினும் இலங்குமென்றது, மேனியில் வேறுபாடு.

(பி - ம்:) மூ. அன்னநீ துணைசெத்து. (சு)

க0௭. அன்னை வாழிவேண் டன்னையென் றேழி
சுடர்நுதல் பசப்பச் சாஅய்ப் படர்மெலிந்து
தண்கடற் படுதிரை கேட்டொறுந்
துஞ்சா ளாகுத னேகோ யானே.

எ - து, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுகிலை குறித்துக் கூறியது. (எ)

க0௮. அன்னை வாழிவேண் டன்னை கழிய
முண்டக மலருந் தண்கடற் சேர்ப்பு
னெந்தோ டுறந்தன னாயி
னெவன்கொன் றற்றவ னயந்தக டோளே.

எ - து, அறத்தொடுகிலை பிறந்தபின்னும் வரைவு நீடிற்றாக மற்றொரு
குலமகளை வரையுங்கொலென்று ஐயுற்ற செவிலி குறிப்பறிந்ததோழி அவட்
குச் சொல்லியது.

(பி - மீ:) மூ. என்றோடுறந்தனன். என்னுங்கொல்லவன்.
என்னுங்கொன் மற்றவ னயந்தோ டோளே, (அ)

க0௯. அன்னை வாழிவேண் டன்னை தெய்த
னீர்ப்படர் தூய்பின் பூக்கெழு துறைவ
னெந்தோ டுறந்த காலை யெவன் கொல்
பன்னூர் வருமவ னளித்த பொழுதே.

எ - து, அறத்தொடு கின்றபின்பு வரைவான் பிரிந்ததலைமகன் கடிதின்
வாராதவழி ஐயுற்றசெவிலி, 'அவன் தும்மைத்துறந்தான் போலும்; துங்கட்கு
அவன்கூறியதிறம் யாது' என்றாட்குத் தோழி சொல்லியது. (ஆ)

கக0. அன்னை வாழிவேண் டன்னை புன்னை
பொன்னிறம் விரியும் பூக்கெழு துறைவனை
யென்னை யென்றும் யாமே யிவ்வூர்
பிறிதொன் றாகக் கூறு
மாங்கு மாக்குமோ வாழிய பாலே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவின்கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு
கின்றது. (க0)

தாய்க்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

கஉ.—தோழிக்குரைந்த பத்து.

ககக. அம்ம வாழி தோழி பாணன்
சூழ்கழி மருங்கி னுளிசைக் கொளீஇச்
சினைக்கயன் பாய்க்குந் துறைவன் கேண்மை
பிரிந்தாம் வாழ்துமீடா நாமே
யருந்தவ முயற லாற்றா தேவே.

எ - து, இறச்செறிப்பா ரெனக்கேட்ட-தலைமகள் வரையாதுவந்து ஒழு
குந்தலைவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (க)

ககஉ. அம்ம வாழி தோழி பாசிலைச்
செருந்தி தாய விருங்கழிச் சேர்ப்பன்
முன்வரக் காண்குவ நாமே
மறந்தோ மன்ற நாணுடை ரெஞ்சே.

எ - து, களவுநீவுழி வரையலன்கொலென்று அஞ்சிய தோழிக்குத்
தலைமகன் வரையுந்திறம் தெளிச்சத் தெளிந்த தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மறந்தேன் மன்ற. (உ)

ககஊ. அம்ம வாழி தோழி நென்ன
லோங்குதிரை வெண்மண லுடைக்குந் துறைவற்
பு கூரார் பெண்டென மொழிபு வென்னை
யதுக்கிட டன்னா யென்றன னன்னை
பைபய வொன்மை பென்றனென் யானே.

எ - து, வரையாதுவந்து ஒழுகுத்தலைமகன் சிறைப்புறத்து நின்று
கேட்ப நெருசல் இல்லத்து சிகழ்ந்தது இதுவெனத் தலைமகள் தோழிக்குச்
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பெண்டெனமொழிப. அன்னையென்றனள்,
பைபய, பையவெம்மை. (ஈ)

ககச. அம்ம வாழி தோழி கொண்க
னேரே மாயினுஞ் செல்குவந் கொல்லோ
கடலி னுரை பிரற்று யுடைய
மடலம் பெண்ணையவ னுடைய நாட்டே,

எ - து, இடைவீட்டொழுஞ் தலைமகன்வந்து சிறைப்புறத்தானானமை யறிந்த தலைமகள் அவன்கேட்கு மாற்றல் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. சொண்களை, நேரேனாயினும். நாரை விரற்றும். அவருடை. (ச)

ககந. அம்ம வாழி தோழி பன்மா
 ணுண்பண லடைகரை நம்மோ டாடிய
 தண்ணந் துறைவன் மறைஇ
 யன்னை யருங்கடி வந்துநின் றேனே.

எ - து, இற்செறிப்புண்ட பின்னும் வரைந்துகொள்ள நினையாது தலை மகன் வந்தானாக, அதனையறிந்த தலைமகள் அவன்கேட்குமாற்றல் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. துறைவன்மீஇ. வந்துநின் றேனே. (ரு)

ககந. அம்ம வாழி தோழி நாமழ
 நீல ளிருங்கழி நீலங் கூர்பு
 மாலேவர் தன்று மன்ற
 காலே யன்ன காலேமுந் துறுத்தே.

எ - து, எற்பாட்டின்கண் தலைமகன் சிறைப்புறத்து சின்றுகேட்பத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (சு)

கக௭. அம்ம வாழி தோழி நவனே
 மின்ன தாகுகல் கொடிதே புன்னை
 யணிமலர் துறைதொ றும் வரிக்கு
 மணிநீர்ச் சேர்ப்பனை மறவா தீமே

எ - து, வரையாது வந்தொழுஞ் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலை மகன் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ஏ)

ககஅ. அம்ம வாழி தோழி யானின்
 றறனி லாளற் கண்ட பொழுதிற்
 சின யுவென் றகைக்குவென் சென்றனென்
 பின்னினைந் திரங்கிப் பெயர்தந் தேனே.

எ - து, சிறைப்புறமாகத் தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது; தோழி வாயின் மறுத்த தலைமகன் பின்பு தலைமகன் வந்துழி சிகழ்ந்ததனை அவ் டுக் கூறியதுஉமாம்.

(பி - ம்:) மூ. சென்றனன். (அ)

ககக. அம்ம வாழி தோழி நன்று
மெய்யா மையி நேசூல பற்றி
யன்பிலன் மன்ற பெரிதே
மென்புலக் கொண்கன் வாரா தோனே.

எ - து, 'வரைதற்கு வேண்டுவன முயல்வேம்' எனச்சொல்லி வரையாது செலுத்துகின்ற தலைமகன் சிறைப்புறத்தானுமை யறிந்த தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஏதில பெற்றி. ஏதிலர்ப் பற்றி. ஏதில் பற்றி. (க)

கஉ௦. அம்ம வாழி தோழி நலமிக
நல்ல வாயின வனியமென் றேனே
மல்ல லிருங்கழி நீரறல் விரியு
மெல்லம் புலப்பன் வந்த மாறே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் வந்து சிறைப்புறத்தானைத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) தோள்கள். கழிமலரும். கழிமல்கும். (க ௦)

தோழிக்குரைத்த பத்து முற்றிற்று.

க௩.—கிழவற்குரைத்த பத்து.

கஉக. கண்டிரு மல்லமோ கொண்கநின் கேளோ
முண்டகக் கோதை நனையத்
தெண்டிரைப் பொளவப் பாய்ந்துநின் றேனே.

எ - து, பரத்தை தலைமகற்குச் சொல்லியது; பெதும்பைப் பருவத்தான் ஒருபரத்தையோடு கூடி மறைந்து ஒழுகாின்ற னென்பதறிந்து தலைவி புலந்துழி, 'இத்தவறு என்மாட்டில்லை; நீ இப்புலவியை நீக்கவேண்டும்' என்று தோழிக்குத் தலைமகன்கூறப் புலவியை நீக்கக் கருதியதோழி அவளினமை கூறி நகையாடிச் சொல்லியதூஉமாம்.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதிற்கும் இத்துறையாம்.

(பி - ம்:) கருத். நீக்கவேணுமென்று, (க)

கஉஉ. கண்டிசு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யொள்ளிழை யுயர்மணல் வீழ்ந்தென
வெள்ளாங் குருகை வினவு வோளே. (உ.)

கஉ௩. கண்டிசு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யொண்ணுத லாய மார்ப்பந்
தண்ணென் பெருங்கடற் றிபாபாய் வோளே. (௩)

கஉ௪. கண்டிசு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
வண்டற் பாவை வெளவளி
னுண்பொடி யளேஇக் கடலூர்ப் போளே. (௪)

கஉ௫. கண்டிசு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
தெண்டிரா பாவை வெளவ
வுண்கண் சிவப்ப வழ்துநின் றேளே.

(பி - ம்:) மூ. திரைப் பாவை. (௫)

கஉ௬. கண்டிசு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யுண்கண் வண்டின மொய்ப்பந்
தெண்கடற் பெருந்திரா மூழ்சு வோளே. (௬)

கஉ௭. கண்டிசு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
தும்பை மாலை யிளமுலை
துண்டி னாகம் விளங்கு வோளே. (௭)

கஉ௮. கண்டிசு மல்லமோ கொண்கநின் கேளே
யுறாஅ வறுமுலை மடாஅ
வுண்ணப் பாவையை யூட்டு வோளே.

(பி - ம்:) மூ. ஊறுவறுமுலை. பாவையூட்டு. (௮)

கஉ௯.
.....
.....
.....

(௯)

கஃ0.

.....

.....

.....

(க0)

சிழவற்குரைத்த பத்து முற்றிற்று.

கஃ.—பாணற்குரைத்த பத்து.

கஃக. நன்றே பாணை கொண்கனது நட்பே
தில்லை வேலி யிவ்வர்க்
கல்லென் கெனவை யெழாஅக் காலை.

எ - து, வாயில்வேண்டிவந்த பாணன் தலைமகன் காதன்மை கூறின
னாகத் தலைமகன் வாயில்மறுப்பான் அவற்குக் கூறியது. (க)

கஃஉ. அம்ம வாழி பாண புன்னை
யரும்புமனி கான லிவ்வ
ரலரா கின்றவ ரருளு பாறே.

எ - து, வாயில்வேண்டிவந்த பாணன், 'நீர் கொடுமைகூறவேண்டா ;
தும்மேல் அருளுடையர்' என்றற்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (உ)

கஃஃ. யானைவன் செங்கோ பாணவா னுது
மெல்லம் புலம்பன் பிரிந்தெனப்
புல்லென் றனவென் புரிவளைத் தோளே.

எ - து, வாயிலாய்ப் புகுந்தபாணன் தலைமகன் தோண்மெலிவு கண்டு
'மனைப்புறத்துப் போய்வந்ததுணையானே இவ்வாறு வேறுபடுதல் தகாது'
என்றற்கு அவன் சொல்லியது.

(பி - ம்) மூ. எம்புரிவளை. கருத். வேறுபடுதற்காகாது. (ஈ)

கஃச. காண்மதி பாண விருங்கழிப் பாப்பரி
நெடுந்தேக்க் கொண்க னோடு
தான்வந் தன்றென் மாமைக் கவினை.

எ - து, பிரிவின்கண் தலைமகள் சவின் தொலைவுகண்டு வெறுத்து ஒழுக்குின்ற பாணற்குத் தலைமகன்வந்துழிக் கவினெய்திய தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பாய்மணி. (சு)

கந.ரு. பைதல மல்லேம் பாண பனைத்தோ
 னைதமைந் தகன்ற வல்கு
 னொப்பலந் கண்ணியை றீர்தனும் பெறியே.

எ - து, பரத்தை யொருத்தியைத் தலைப்பெய்வான்வேண்டி அதனைத் தலைமகன் மறைத்தொழுக்குின்றதறிந்த தலைமகள் அவன் கேட்குமாற்றும் பாணற்குச் சொல்லியது. (ரு)

கந.சு. நாணிலை மன்ற பாண நீயே
 கோணை ரிலங்குவளை நெகிழ்த்த
 கானலந் துறைவற்குர் சொல்லுகுர் போயே.

எ - து, வாயிலாய்ப் புகுந்து தலைமகன் குணங்கூறிய பாணற்கு வாயின் மறுக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) கருத். புகுந்தலைமகன். (சு)

கந.எ. நின்னொன்று வினவுவால் பாண தும்புழித்
 திண்டேர்க் கொண்டனை நயந்தோர்
 பண்டைத் தந்நலம் பெறுபவோ மற்றே.

எ - து, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுந்து நீங்கின விடத்தும் அவன் முன்புசெய்த தீங்குகளைந்து தலைமகள் வேறுபட்டிருந்தாளாக, 'இனி இந்த வேறுபாடு என்' என்றுவினவிய பாணற்கு அவன் சொல்லியது.

(ப - ரை:) திண்டேர்க் கொண்டனை நயந்தோர் தும்புழிற் பண்டைத் தந்நலம் பெறுவாருளரோ வெனக்கூட்டுக. (எ)

கந.அ. பண்பிலை மன்ற பாண விவ்வு
 ரன்பில கடிய கழறி
 மென்புலக் கொண்டனைத் தாரா தோயே.

எ - து, தலைமகன் வாயில்பெற்றுப் புகுந்தது அறியாது வந்தபாணற்குத் தலைமகன் நகையாடிச் சொல்லியது. (அ)

கந.சு. அர்ம வாழி கொண்க வெம்வயின்
 மாணல் மருட்டு நின்னினும்
 பாண னல்லோர் நலஞ்சிதைக் கும்மே.

எ - து, ஆற்றமை வாயிலாகப் புருந்திருந்த தலைமகற்குப் பாணன் வந்தழித் தலைமகள் சொல்லியது. (க)

கச0. காண்மதி பாணன் யுரைத்தற் குரியை
துறைகெழு கொண்கள் பிரிந்தென
விறைகே மெல்வளை நீங்கிய நிலையே.

எ - து, பாணன் தாதாகிச் செல்லவேண்டுங் குறிப்பினளாகிய தலைமகள் அவற்குத் தன்மெலிவுகாட்டிச் சொல்லியது.

(பி - ம்): மூ. உரைத்தற்கு முரியை. (க0)

பாணற்குரைத்தபத்து முற்றிற்று.

கரு.—ஞாழற்பத்து.

கசக. எக்கர் ஞாழல் செருந்தியொடு கமழத்
துவலைத் தண்டுளி வீசிப்
பசலை செய்தன பனிபடு துறையே.

எ - து, வரைவிடை வைத்துப் பிரித்துழி ஆற்றுகின்ற தலைமகள் 'அவன் வரைதற்குப் பிரியவும் நீ ஆற்றுகின்றது என்னை' என்ற தோழிக்குச்சொல்லியது. (க)

கசஉ. எக்கர் ஞாழ லீறங்கிணர்ப் படுப
புள்ளிறை கூருந் துறைவனை
யுள்ளோன் றேழி பாலையுரென் கண்ணே.

எ - து, வரையாதுவந்து ஒழுக்குத் தலைமகன் இரவுக்குறிக்கட் சிறைப் புறத்தானாக, 'நீன்கண் துயிறற்பொருட்டு நீ அவனை மறக்கவேண்டும்' என்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - னை): ஞாழலில் தாழ்ந்த பூச்சினை வருந்தப் புள்வதியு மென்றது, தான்வரையாது நமக்கு வருநோயறியாது தான்வேண்டு மின்பமே முடிப்பான். எ - து.

(பி - ம்): கருத். மறுக்கவேண்டும். (உ)

கச௩. எக்கர் ஞாழற் புள்ளிரி முகன்றுறை
யினிய செய்த நின்னுடின்
முனிவு செய்தவிவ டடமென் றேளே.

எ - து, புறத்துத் தங்கிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - னா:) 'இனியசெய்த.....மென்றேன்' என்றது, அக்காலத்து நினக்கு இனிமைசெய்து பின்முனிவைச் செய்தனவாதலால், இஃது இத் தோள்களின் தவறல்லது சின் தவறன்றென்பதாம்; ஞாழற்கண்ணே புள்ளி மிழகன்றுறை யென்றது, இவ்வூ ரகன்றுறையார் அலர் தூற்று வ ரென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. நின்றயின். (க)

கசச. எக்கர் ஞாழ லிணர்படு பொதுர்பர்த்
தனிக்குரு குறங்குந் துறைவற்
கினிப்பசந் தன்றென் மாமைக் கவினே.

எ - து, தலைமகன் வரைந்து கோடல் நினையாது களவொழுக்கமே விரும்பி ஒழுகாரின்ற னென்பது அறிந்து வேறுபட்ட தலைமகள், 'அவன் கூறியவாற்றால் இனிக் கடிதின் வரைவன்; ஆற்றாயாகாதொழியவேண்டும்' என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'எக்கர்ஞாழல்.....உறங்கும்' என்றது, இனி அக்காலம் வந்த விடத்தும் வரைந்துகொண்டு ஒன்றுபட்டொழுக நினையாது தனித்துறை தலே விரும்புவான். எ - று. இப்போது பசந்ததென்றது, அவன்வரைவே னென்று கூறியவார்த்தையை மெய்யென்று கொண்டு கூறுதலால், இப்போது காண் என் மாமைக்கவின் பசந்தது. எ - று. (ச)

கசரு. எக்கர் ஞாழற் சிறியிலர் பெருஞ்சினை
யோதம் வாங்குந் துறைவன்
மாயொள் பசலே நீக்கிவா னினியே.

எ - து, வரைவுமுறுத்த தமர் உடம்படுமாற்றற் சான்றேரைத் தலை மகன் விடுத்ததறிந்ததோழி தலைமகன் கேட்குமாற்றற் சொல்லியது.

(ப - னா:) ஞாழற்சினையை ஒதம்வளைக்குந் துறைவனென்றது, தன் வழிவாராத சுற்றத்தாரைத் தன்வழியாக்குகின்ற னென்றதாம்.

(பி - ம்:) கருத். வரைவுமடுத்த. (ரு)

கசசு. எக்கர் ஞாழ லரும்புமுதி ரவிழிணர்
நறிய கமழுந் துறைவர்க்
கினிய மன்றவென் மாமைக் கவினே.

எ - து, வரைவுகடாவவும் வராயாதொழுகுகின்றழி, 'நம்மை எவ்வகை நினைத்தார் கொல்லோ' என்று கீயுற்றிருந்த தலைமகன் வரைவு தலைவந்துழித் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'அரும்புமுதி.....துறைவர்' என்றது, அவரன்பு முறை யால் நிரம்பி வெளிப்பட்டதிறம் கூறியவாறு. (க)

கச௭. எக்கர் ஞாழன் மலரின் மகளிர்
ரொண்டழையயருந் துறைவன்
றண்டழை விளையென நல்கின னாடு.

எ - நு, சுற்றத்தார்வேண்டிய கொடுத்துத் தலைமகன் வரைவுமாட்சி மைப்படுத்தமையறிந்த தோழி உவந்த வள்ளத்தாளாய்த் தலைமகட்குச் சொல் லியது.

(ப - னா:) ஞாழன்மலரில்லாத மகளிர் அதன்றழையை விரும்புந் துறைவனன்றது, உலகைவழங்கவேண்டு முள்ளத்தன் அஃதின்மையால் நாட்டை வழங்கினென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. மலரினை மகளிர். (எ)

கசஅ. எக்கர் ஞாழ ளிகந்துபடு பெருஞ்சினை
வீயினிது கமமுந் துறைவனை
நீயினிது முபங்குமதி காத லோயே.

எ - நு, களவொழுக்கத்தின் விளைவறியாது அஞ்சிய வருத்தங்க வதுவை கரணவகையான் முடித்தபின்பு தலைமகளைப் பள்ளியிடத்து உய்க் குந்தோழி சொல்லியது.

ப - னா:) 'எக்கர்ஞாழ.....கமமுந்துறைவன்' என்றது, அவன் அன்பு இதன்மேல் இல்லையென வளர்ந்து பயன்பட்டதிறம் கூறியவாறு.

(பி - ம்:) கருத். விளைவறிவதஞ்சிய. (அ)

கசகூ. எக்கர் ஞாழற் பூவி னன்ன
கணங்குவள ரிளமுலை படர்கைக்
கணங்குவளர்த் தகறல் வல்லா திடு.

எ - நு, வரைந்தெய்திய தலைமகன் தலைவியோடு பள்ளியிடத்திருந் துழித் தோழி வாழ்த்தியது. (க)

கரு0. எக்கர் ஞாழ னறுமலர்ப் பெருஞ்சினைப்
புணரி திளைக்குந் துறைவன்
புணர்வி னின்ன னநம்புணர் வினனே,

எ - து, முன்னொருகாற் பிரிந்துவந்த தலைமகன் பின்னும் பிரிந்துவந்த துழி அவனை முயங்காளாக, தோழி, 'ஈ இவ்வாறு செய்தற்குக்காரணம் என்' என்று வினவியவழித் தலைமகன்தோழிக்குத் தலைமகன்கேட்பச் சொல்லியது.

(ப - ணா:) நறுமலர்ப்பெருஞ்சினை வருந்த வந்து திரை திரைக்கு மென்றது, ஓரிடத்தானையொழுநாது வந்தும் பெயர்ந்தும் நம்மை வருத்தமுறுத்துவான். எ - று.

(பி - மீ:) மூ. புணர்வினன்னான்.

(க ௦)

ஞாமுற்பத்து முற்றிற்று.

ககூ.—வெள்ளாங்குருகுப் பத்து.

கருக. வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்

காணிய சென்ற மடநடை நானா

மிதிப்ப நக்க கண்போனெய்தல்

கட்காமழந் தானுத் துறைவற்கு

நெக்க நெஞ்ச நேர்கல் லேனே.

எ - து, வாயில்வேண்டிய தோழிக்குத் தலைமகன் வாயின்மறுப்பான் சொல்லியது.

(ப - ணா:) இதனுள்ளுறை: பரத்தையொருத்தியோடு ஒழுக்குகின்ற ஒழுக்கம் இடையற்றதாகச் சென்றவாயில்கள் நெருங்க அவள் நெஞ்சு நெகிழ்ந்து கூறிய காதன்மாற்றம் பரந்துசெல்லின்ற துறைவனென்பதாம். வெள்ளாங்குருகென்றது பரத்தையாகவும், பிள்ளையென்றது பரத்தையோடு தலைமகனிடையுள்ள தோழியை ஒழுக்கமாகவும், காணிய சென்ற மடநடை நானா யென்றது வாயில்களாகவுங்கொள்க. இவை வருகின்ற பாட்டு ஒன்பதுக்கும் ஒக்கும். மிதித்தது அவளை நெருங்குதலாகவும், நக்கநெய்தல் அவனொஞ்சாகவும், கட்காமழந்து ஆனொமை அவள் அவர்க்குக் கூறியமாற்றம் எல்லாருக்கும் புலப்படுத்தலாகவும் இப்பாட்டிற்குக்கொள்க. (க)

கருஉ. வெள்ளாங்குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்

காணிய சென்ற மடநடை நானா

கையறு பிரிந்து காணலம் புலம்பந்

துறைவன் வரையு மென்ப

வறவன் போலு மருளுமா ரதுவே,

எ - து, தலைமகள் வாயின்மறுத்துழி 'இவன் நின்மேல் தொடர்ச்சியிற் குறைவில்ன்; அருளுமுடையன்; ஆதலால், நீ இவனோடுபுலத்தல் தகாது' என நெருங்கி வாயில்நேர்விக்குத்தோழிக்கு அவள் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'துறைவன் வளையு.....மா ரதுவே' என்றது, அப்பரத்தையைத் தனக்கு இப்பரத்தையாக வரைவானென்று கூறாநின்றாராதலின், நீ கூறுகின்றபடியே 'அறமுடையன்போலும், அருளும் அதுவே' என இகழ்த்துகூறியவாறு. 'கையறு பிரற்று கானலம் புலம்பந் துறைவன்' என்றது, பரத்தையிடத்துச்சென்ற வாயில்கள் கூற்றையாய்ப் பிறிதுமாற்ற மின்றிச் செல்கின்ற துறைவன். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. கையறுப்பிரற்ற. இரற்ற. கானல்புலம்பும். (உ)

கருங். வெள்ளாங் குறுகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரா
யாவொழிந்த தூவி குலவுமணற்
பேர்விற்பெறுந் துறைவன் கேண்மை
நன்னெடுங் கூந்த னுடுமோ மற்றே.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்து வாயில்வேண்டிய தலைமகள் கேட்குமாற் றால் வாயிலாய்ப்புகுந்தார்க்குத் தோழிகூறியது.

(ப - னா:) 'உளரவொழிந்த..... துறைவன்' என்றது, இவன்கூறி விட்ட வாயில்கள் மாற்றம் பரத்தைபெறுந்துறைவன். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. குலவுமணல். நாணமோ. (ங)

கருசு. வெள்ளாங் குறுகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரா
சானற் சேக்குந் துறைவனோ
டியானெவன் செய்கோ பொய்க்குமில் வுரே.

எ - து, தோழி வாயில்வேண்டி நெருங்கியவழி வாயின்மறுக்குந் தலை மகள் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'துறைவனோடு யானெவன்செய்கோ' என்றது, 'அவனோடு யான் ஒழுகுமொழுக்கம் என' என்று வெறுத்துக்கூறியவாறு. 'பொய்க்கு மில்லார்' என்றது, தலைமகள் குணங்கூறுகின்ற தோழியை நோக்கியெனக் கொள்க. 'நாரா கானற்சேக்கும்' என்றது, வாயிலாய்ச்சென்றார் அவண் டாட்டுத் தங்குதல் நோக்கியெனக்கொள்க. (ச)

கருநி. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
பதைப்பத் ததைநந் நெய்தல் கழிய
வோதமொடு பெயர்நந் துறைவற்குப்
பைஞ்சாய்ப் பாலை யீன்றனென் யானே.

எ - து, பலவழியானும் வாயில்நேராளாகிய தலைமகள், 'மகப்பேற்றிற்கு உரித்தாகிய காலங்கழிய ஒழுகுகின்றாய்' என நெருங்கியதோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'பதைப்ப..... துறைவன்' என்றது, வாயில்கள் கூறப் பாத்நையெய்திய இரக்கத்தினைத் தன் தண்ணளியால் தீர்ப்பான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. பறைப்பத்ததைந்த. பஞ்சாயக்கோதை.
கருத். பலபடியானும். ப. விரகத்தினை.

கருசூ. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
பதைப்ப வெழிந்த செர்மறுத் தூவி
தெண்கழிப் பரக்குந் துறைவ
னெனக்கோ காதல் னனைக்கோ வேறே.

எ - து, பாத்நையிடத்து வாயில்விட்டு ஒழுகுகின்ற தலைமகனது வாய் வந்தார்க்குத் தோழி வாயின்மறுத்தது.

(ப - னா:) 'எனக்கோ காதலன் அனைக்கோவேறே' என்றது, 'இவண்மேல் அவன் காதலன்' என்று நீயிர்கூறுகின்றமாத்றம் மெய்யென்பது எனக்கு மொக்கும்; இவண்மனத்திற்கு ஒவ்வாதென்பதாம். அன்னையென்றது தலைமகளை. 'செம்மறுத் தூவி தெண்கழிப் பரக்குந்துறைவன்' என்றது, அப்பரத்தைக்குக் கூறிவிட்டமாத்றம் எவ்விடத்தும் பரந்து செல்கின்ற துறைவன். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. பரிக்குந்துறைவன். கருத். தலைமகற்குவாயிலாய். (கூ)

கருஎ. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
காலை யிருந்து பாலைச் சேக்குந்
தெண்கடற் சேர்ப்பு மொடு வாரான்
றன்வந் தனெனங் காதலோனே.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்து வாயில்வேண்டி ஒழுக்குகின்ற தலைமகன் புதல்வன் வாயிலாக வருமெனக்கேட்டு அஞ்சிய தலைமகன் புதல்வன் விளை யாடித் தனித்துவந்துழிச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'காதலன்' என்றது, என்மேல் என்புதல்வன் காதலனைப் பதறிந்தேன்; அவனோடு வாராது தனித்துவருதலான். எ - று. 'நானா காலையிருந்து மாலைச்சேக்குள் துறைவன்' என்றது, பரத்தையிடத்துவிட்ட வாயில் கள் செவ்விற்பொருது பசுவெல்லாமிருந்து இரவின்கண்ணும் அங்கே துயில் கின்ற ரென்பதாம். (எ)

கருஅ. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நானா
சானலம் பெருந்துறைத் துணையொடு கொட்குந்
தண்ணற் துறைவன் கண்டிசு
எ மம்மீ மேனிபெந் தேழியது துயரே.

எ - து, பரத்தை புலந்துழிப் புலவிக்குவாரும் அஃது இடமாகவந்த மையறிந்ததோழி தலைமகற்கு வாயில்மறுத்தது.

(ப - னா:) 'கண்டிசும் மம்மர் மேனி எம் தோழியது துயரே' என்றது, எம்மிடத்துத் துயரமில்லை; எந்தோழியாகிய பரத்தைத் தலைவி துயரநக்சன் டேம்; நீ கடிதிற்சென்று அவள் வருத்தந் தீர்ப்பாயாக. எ - று. 'நானா..... கொட்கும்' என்றது, நினக்கு வாயிலாகச்சென்றார் அவள் கருத்தறிந்து மகிழ்ந்து ஒழுக்குகின்ற ரென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. என்றோழியது. (அ)

கருகூ. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நானா
பசிதனை வல்கும் பனிநீர்ச் சேர்ப்ப
நின்றென் றிரக்குவெ வல்லென்
றந்தனை சென்மோ கொண்டவிவ ணலனே.

எ - து, மறும்பொருட்டு உண்டிக்காலத்து வாயில்வேண்டிவந்த தலை மகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - னா:) நீகொண்ட இவள் நலன் தந்தனை செல்லெனக்கூட்டுக. 'நா னை.....சேர்ப்ப' என்றது, வாயிலாய் நின்றபரத்தைமனைக்கட் சென்றோர் நினைப்பார்த்திருந்து பசிப்பர்கள்; அவருடன் அருந்தக் கடிதின் அவன்மனை க்கட் செல்வாயென்பதாம். (க)

க ௩0. வெள்ளாங் குருகின் பிள்ளை செத்தெனக்
காலிய சென்ற பாடநடை நாரை
நொந்ததன் றலைபு நோய்மிகுந் துறைவ
பண்டையின் மிகப்பெரி தினைஇ
முயங்குமதி பெரும மயங்கினள் பெரிசே.

எ - து, புலந்த காந்தபரத்தை புலவிதீராத தலைமகன் வாயில்வேண்டி
வந்தானென்றது அறிந்த தலைமகள் வாயின்மறுத்தது.

(11 - னா:) 'பண்டையின்' என்றது, பண்டும் நீ புலவிதீர்த்து முயங்கும்
இயல்புடையை. எ - று. 'நாரை.....துறைவ' என்றது, தின் ஆற்றா
மைக்குப் பரிந்து வாயிலாய்ச்சென்றவர்கள் அவள்வருத்தங்கண்டு மிகவும்
வருந்துகின்றார்களென்பதாம்.

(13 - 16:) சுருத். புலந்த காந்தபரத்தை. (க 0)

வெள்ளாங்குருகுப்பந்து முற்றிற்று.

க௭.—சிறுவெண்காக்கைப் பத்து.

க ௩௧. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
கருங்காட்டுப் புண்ணைத் தங்குந் துறைவற்குப்
பசந்துதாத லழியச் சாஅய்
நயந்த நெஞ்ச நோய்ப்பா லெயிசே.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துழி ஆற்றுவக்குந்தோழிக்குத் தலைமகள்
ஆற்றாளாய்ச் சொல்லியது.

(11 - னா:) 'சிறுவெண்காக்கை.....தங்கும்' என்றது, வரைதற்கு
வேண்டவன முயலாது தன்மனைக்கண்ணே தங்குவான். எ - று. (க)

க ௩2.. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
நீத்துநீ ரிருங்கழி யிரைதேர்ந் துண்டு
பூக்கமழ் பொதும்பார்ச் சேக்குந்
துறைவன் சொல்லோ பிறவா யினவே.

இதுவுமது.

(11 - னா:) 'துறைவன்சொல்லோ பிறவாயின' என்றது, 'இன்ன
நாளான் வரைவல்' என்றசொற்கள் வேறாயின. எ - று. 'சிறுவெண்காக்கை

.....சேக்கும்' என்றது, வரைவிற்குவேண்டுவன முயலாது தன் கருமஞ்செய்து மனைக்கண்ணே தங்குவான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. பெருங்கடற்றிரையது. (உ)

க ௬௩. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யிருங்கழிற் துவலை யொலியிற் றுஞ்சுந்
துறைவன் றுறந்தெனத் துறந்தெ
னிறையேர் முன்கை நீங்கிய வளையே.

இதுவுமது.

(பி - னா:) 'சிறுவெண்காக்கை, இருங்கழித் துவலை யொலியிற் றுஞ்சுந்' என்றது, ஆண்டுத் தனக்கு இனியவாகக் கூறுவார் மாற்றங்கேட்டு முயற்சியின்றித் தங்குவானென்பதாம். (ஈ)

க ௬௪. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யிருங்கழி மருங்கி னயிரை யாருந்
தண்ணர் துறைவன் றகுதி
நம்மோ டமையா தலர்பயந் தன்றே.

எ - று, தலைமகனுக்குப் புறத்தொழுக்க முளதாகியவழித் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - னா:) 'சிறுவெண்காக்கை இருங்கழி மருங்கின் ஆயிரையாரும்' என்றது, பரத்தையருள்ளும் புல்லியாரை விரும்புவான். எ - று. 'துறைவன்தகுதி நம்மோடமையாது அலர்பயந்தன்றே' என்றது, அவன் தகுதியுடைமை நமக்குத் தீங்குசெய்தலே யன்றித் தனக்கும் அலர்பயந்த தென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. இருங்கரைமருங்கின். (ச)

க ௬௫. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யறுகழிச் சிறுமீ னா மாந்தர்
துறைவன் சொல்லிய சொல்லெ
னிறையே ரெல்வளை தொண்டுநின் றதுவே.

இதுவுமது.

(பி - னா:) 'துறைவன்சொல்லிய சொல்லெ, னிறையேரெல்வளை கொண்டு நின்றது' என்றது, வளையைக்கொண்டு நின்றது, இப்புறத்தொழுக்கமன்று; முற்காலத்துத் தெளிப்பான் சூளுற்ற சொல். எ - று. (ஊ)

க௭௭. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
வரிவெண் டாளி வலைசெத்து வெரு-
மெல்லம் புலம்பற் றேறி

ந ஷுல்ல வாயின நல்லோள் கண்ணே.

எ - து, வரையது வந்தொழுகுந் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகன் பசப்பிற்கு வருந்திய தோழி அவனை இயற்பழித்துக் கூறியது.

(ப - ணா:) 'நல்லவாயின நல்லோள்கண்' என்றது, கண்பசந்தன. எ - து, சிறுவெண்காக்கை திரையாற் கரையில் ஏறடப்பட்ட பலகறைகளை வலைச் சுற்றிற்கோத்த பலகறையென வெருமென்றது, நாம் வரைதல்வேண்டிக் கூறியசொற்களைத் தனக்கு வருத்தஞ்செய்வனவாகக்கொண்டு வெருவுகின்ற னென்பதாம். (ஈ)

க௭௮. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
யிருங்கழி யினக்கெடி றுருந் துறைவ
னல்குவன் டோலக் கூறி
நல்கா னூரினுந் தொல்கே ளன்னே.

எ - து, பரத்தையிற்பிரிந்த தலைமகன்விட வாயிலாய்வந்தார்க்கு அவன் கொடுமைகூறித் தோழி இயற்பழித்தவழித் தலைமகன் சொல்லியது.

(ப - ணா:) 'தொல்கேள்' என்றது, நமக்குப் பண்டு கேளாகியதன்மையினையுடையான். எ - து. 'சிறுவெண்காக்கை..... ஆருந்துறைவன்' என்றது, பரத்தையர் பலரையும் தனக்குவரும் வருத்தமறியாது துகர்வானென்பதாம். (ஏ)

க௭௯. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
துறைபடி யம்பி யகமணீ யீனுந்
தண்ணந் துறைவ னல்கி
னெண்ணுத லிவை பாலா ருமே.

எ - து, பொதுமலர் வரைவுவேண்டி விடுத்தமையறிந்த தலைமகன் ஆற்றாளாய்ப் பசியடரிப்புழி, 'இதற்குக் காரணமென்' என்று செவிலி வினவத் தோழி அறத்தொடு நீன்றது.

(ப - ணா:) 'துறைபடியம்பியகமணீயீனு' என்றது, யாவர்க்கும் எவ்விடத்தும் தீங்குவாராத துறைவனென அவன்சிறப்புக் கூறியவாறு.

பி - ிம்:) மூ. கடற்றிரையது. அகமனை, பாலார்க்கமே. (அ)

கசூ. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
 ஶ பொன்னிணர் ஞாமன் முழையிற் பொதியனிழ்
 புன்னையம் புஞ்சினைச் சேக்குந் துறைவ
 நெஞ்சத் துண்மை யறிந்து
 ரென்செயப் பசக்குந் தோழியென் கண்ணை.

எ - து, காதற்பரத்தையைவிட்டு மற்றொருத்தியுடன் ஒழுசாநின்றதலை மகன் வாயில்வேண்டி விடுத்துழி வாயினேர்தல்வேண்டி நீன்கண் பசந்தனகா ணென்று முகம்புகு தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

(ப - னா:) சிறுவெண்காக்கை ஞாமலைவெறுப்பிற் புன்னைச்சினையிற் சேக்குமென்றது, பரத்தையர் மனையில் ஒன்றுவெறுப்பின், ஒன்றின்கண் தங்குதலை யுடையா னென்பதாம்.

(பி - டி:) மூ. சினைவதியும். (க)

கஎ௦. பெருங்கடற் கரையது சிறுவெண் காக்கை
 யிருங்கழி நெய்தல் சிசைக்குந் துறைவ
 னல்ல நென்றி யாயிற்
 பல்லித முண்கண் பசத்தன்பற் றெவனே.

எ - து, தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்க முளதாகியவழி வேறுபட்ட தலை மகன், 'அவற்கு அவ்வாறு நிகழ்ச்சியில்லை; நம்மேல் அன்புடையன்' என்று தெளிக்குந்தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'சிறுவெண்காக்கை.....சிதைக்கும்' என்றது, தான்பற் றிய பரத்தையருடைய நலம் சிதைப்பா னென்பதாம்.

(பி - டி:) கருத். அன்புடையனென்ற தோழிக்கு. (க ௦)

சிறுவெண்காக்கைப்பத்து முற்றிற்று.

கஅ.—தொண்டிப் பத்து.

கஎக. திரையிமி ழின்னிசை யனைஇ யயலது
 முழவிமி ழின்னிசை மறுகுதொ றிசைக்குந்
 தொண்டி யன்ன பணைத்தொ
 ளொண்டொடி யரிவையென் நெஞ்சுகொண் டொனே.

எ - து, இயற்கைப்புணர்ச்சி புணர்ந்துநீங்குந் தலைமகன் ஆயத்தோடு செல்லும் தலைமகளைக் கண்டு சொல்லியது.

(ப - னா:) திரையின் ஒலியொடுகலந்து முழவு ஒலிக்கு மென்றது,
உடன்செல்கின்ற ஆயத்தார் மகிழ்ச்சியரவமும் உழையராய் எதிர்வருகின்றார்
மகிழ்ச்சியரவமும் கூறினவாறு. (க)

க௮௨. ஒண்டொடி யரிவை கொண்டன னொஞ்சே
வண்டிபிர் பனித்துறைத் தொண்டி யாங்க
ஊரவுக் கடலொலித் திரையென
விரவி னூறுத் துயிலறி யேயே.

எ - து, 'கண்டியல்கின்றிலை; இத்தற்குக்காரணம்என்' என்றுவினவிய
பாங்கற்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (உ)

க௮௩. இரவி னூறு மின்றுயி லறியா
தரவுறு துயர பெய்துப தொண்டிற்
தண்ணறு நெய்த னூறும்
பின்னிருங் கூந்த லணங்குற் றேறே.

எ - து, தலைமகன் குறிவழிச்சென்று தலைமகளைக்கண்டபாங்கன் தன்
னுள்ளே சொல்லியது.

(ப - னா:) தொண்டித் தண்ணறு நெய்தல்போல் நூறும் கூந்த லென்
றது, சேய்மைக்கண்ணே நூறுதனோக்கி. (ஈ)

க௮௪. அணங்குடைப் பனித்துறைத் தொண்டி யன்ன
மணங்கமழ் பொழிற்சூறி நல்கின னுணங்குகழப்
பொங்கரி பரந்த வுல்க
ணங்கலிழ் மேனி யசைஇய வெமக்கிக.

எ - து, குறிவழிச்சென்று தலைமகளைக் கண்டிவந்தபாங்கன் அவன் நின்
றுழி நின்றனென்று கூறியவழி ஆண்டுச் செல்லக்கருதிய தலைமகன் தன்
னுள்ளே சொல்லியது.

(பி - ஈ:) மூ. அசையியல். (ச)

க௮௫. எமக்குநயந் தருளினை யாயிற் பணைத்தோ
ணன்னுத லரிவையொடு பென்மெல் வியவரி
வந்திசின் வாழியோ மடந்தை,
தொண்டி யன்னநின் பண்டாலை கொண்டே.

எ - து, பாங்கற்கூட்டக்கடி நீங்குந் தலைமகன் இனிவருமிடத்து
நின்தோழியோடும் வரவேண்டுமெனத் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(பி - ஈ:) மூ. நமக்குநயந்தருளினை. ஒண்ணுதலரிவையொடு. (ஊ)

கஎகூ. பண்பும் பாயலுங் கொண்டன டொண்டித்
தண்கமழ் புதுமலர் நாறு மொண்டொடி
யைதமைந் தகன்ற வல்குற்
கொய்தளிர் மேனி கூறுமதி தவறே.

எ - து, தலைமகளும் தோழியும் ஒருங்குநின்றழிச் சென்றதலைமகன்,
'இவள் என்னை இவைகோடற்குக் காரணம் என்' என்று தோழியைவினாவி
யது.

(ப - னா:) கொண்டனளென்றது, தலைவியையெனக் கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. பண்பும்பாலும். கருத். வினாயது. (க)

கஎஎ. தவறில ராயினும் பனிப்ப மன்ற
விவறுதிரை திளைக்கு மிடுமண நெடுங்கோட்டு
முண்டக நறுமலர் கமழும்
தொண்டி யன்னே தோளுந் றேறே.

எ - து, தலைமகளும் தோழியும் ஒருங்குநின்றழி 'இவள் என்னைவருத்து
தற்குச் செய்த தவறு என்' என்று வினாய தலைமகற்குத் தோழி நகையாடிச்
சொல்லியது.

(ப - னா:) இதன் இறைச்சி:— நீரறநிலத்து முண்டகநறுமலர் கமழும்
தொண்டி யன்னேளென்றது, இவள் நாமணுகி நுகர்த்தற்கரியள் எ - று.
தோளுந்றே ரென்றது, தோளை எதிர்ப்பட்டோர். எ - று. (எ)

கஎஆ. தோளுங் கூந்தலும் பலபா ராட்டி
வாழ்த லொல்லுமோ மற்றே செங்கோற்
சூட்டுவன் றொண்டி யன்ன
வெற்கண்டு நயந்துநீ நல்காக் காலே.

எ - து, தலைமகன் தோழியை யிரந்து குறையுறுவான் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'செங்கோற்கூட்டுவன் தொண்டியன்ன என்' என்றது,
தன்னைத் தேறுதற்பொருட்டுத் தன்செப்பம் கூறியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. கண்டுமயங்கி. (அ)

கஎகூ. நல்குமதி வாழியோ நளிநீர்ச் சேர்ப்ப
வலவன் றுக்கந் துறையிருப் பிறழ
மின்னொளித் தொண்டி யந்றே
நின்னல தில்லா விவாசிறு துதலே.

எ - து, குறியிடத்துவந்து புனார்த்துநீங்குந் தலைமகனைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு வரைவுகடாயது.

(ப - னை:) 'அலவன் தாக்கத் துறையிருப் பிறழும்' என்றது, இவ்வொழுக்கம் புறத்தார்க்குப் புலனாகியனான்று இவள் உயிர்வாழா னென்பதாம். (க)

கஅ௦. சிறுநனி வரைந்தனை கொண்மோ பெருநீர்
வலைவர் தந்த கொழுமீன் வல்சிப்
பறைதபு முதுகுரு கிருக்குந்
துறைகெழு தொண்டி யன்னவிவ ணலனை.

எ - து, தாழ்த்து வரையக்கருதிய தலைமகனைத் தோழி நெருங்கிக் கடிதின் வரையவேண்டுமெனச் சொல்லியது.

(ப - னை:) வலைவர்த்த கொழுமீன் வல்சிக்கண்ணே பறத்தல்கெட்ட முதுகுருகு இருக்குமென்றது, நொதுமலர்க்கு மகட்பேச வந்திருக்கின்ற சான்றோருள ரென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. சிறுநனி. தொழுமீன்.

கருத். தாழ்த்துவரைய. கடிதினிவரையவேண்டும். (க௦)

இவைபத்தும் சொல்வகையால் தொடர்ச்சிபெறுதலே யன்றிக் கிளவி வகையால் தொடர்ச்சி யுடையவாறும் அறிக.

தொண்டிப்பந்து முற்றிற்று.

கக௯.—நெய்தற் பத்து.

கஅக. நெய்த லுண்க ணோரிறைப் பண்ணத்தோட்
பொய்த லாடிய பொய்யா மகளிர்
குப்பை வெண்பணற் குரவை நிறுபுந்
துறைகெழு கொண்க னல்கி
ஊறைவினி தம்மவில் வழுங்க லாரே.

எ - து, இக்களவொழுக்கம் நெடிதுசெல்லின் இவ்வூர்க்கண் அலர் பிறக்குமென்று அஞ்சியிருந்த தலைவி, 'தலைமகன் வரைந்துகொள்ளத் துணிந்தான்' என்று கூறிய தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) சிறைப்புறம்: 'மகளிர்.....குரவை நிறுஉந்துறைகெழு
கொண்கன்' என்றது, மகளிர் தங்காதலரோடாடும் இவ்வூரிடத்துத் தனித்
தல் அரிதென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. அவ்வழங்கலுரே. (க)

கஅஉ. நெய்த னறுமலர் செருந்தியொடு விரைஇக்

கையனை நறுந்தார் கமழு மார்ப

னருந்திறற் கடவு ளல்லன்

பெருந்துறைக் கண்டிவ ளணங்கி யோனே.

எ - நு, தலைமகள் மெலிவுகண்டு தெய்வத்தா லாயிற்றெனத் தமர்
நினைந்துழித் தோழி அறத்தொடு சின்றது. (உ)

கஅஉ. கணங்கொ ளருவிக் காண்கெழு நாடன் **அநம் - ௨௨**

குறும்பொறை நாட னல்வய லுரன்

றண்கடற் சேர்ப்பப் பிரிந்தெனப் பண்டையிற்

கடும்பகல் வருதி கையறு மாலை

கொடுங்கழி நெய்தலுங் கூம்பக்

காலை வரினுங் களைஞரோ விலரே.*

எ - நு, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்துழி ஆற்றாளாகிய தலைமகள்
மாலைக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'பண்டையிற் கடும்பகல்வருதி' என்றது, பண்டு வருங்காலத்
திலே வந்தாற்போலப் பிறர்க்குத்தோன்றக் கடும்பகற்கண்ணே வாராக்ந்நாய்.

எ - று.

(பி - ம்:) மூ. வருந்திக் கையறு மாறு, மாலை நெய்தலுங் கூம்ப. (க)

கஅச. நெய்த லிருங்கழி நெய்த னீக்கி

மீனுண் குருகினங் கான ல்குங்

கடலணிந் தன்றவ ருரே

கடலினும் பெரிதெமக் கவருடை நட்பே.

எ - நு, வாயில்வேண்டிவந்தார் தலைமகள் அன்புடைமை கூறியவழி
வாயின்மறுக்குந்தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - ரை:) நெய்தனீக்கி மீனுண்குருகு இளங்கானலில் அல்குமென்
றது, பொதுமகளிரிடத்து ஊடனீக்கி இன்பதுகர்ந்து ஆண்டுத் தங்குவா
னென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. இருங்கழி. குருகினங்கானல்கும். (ச)

* இச்செய்யுளின் முதலிரண்டடி சிலபிரதிகளிற் காணப்படவில்லை.

கஅரு. அலங்கிதழ் நெய்தற் கொற்கை மூன்றுறை
யிலங்குமுத் துறைக்கு மெயிறுகெழு துவர்வா
யரம்போ முவ்வளைக் குறுமக
ரைம்பார்த் தன்ன திங்கின வியனோ.

எ - து, 'ஆயமகளிருள் நின்னூல் நயக்கப்பட்டாள் யாவள்' என வின
விய நோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அலங்கிதை நெய்தல். (௫)

கஅசு. நாரை நல்லினங் கடுப்ப மகளிர்
நீர்வார் கூந்த லுளருந் துறைவ
பொங்குகழி நெய்த லுறைப்ப வித்துறைப்
பல்கால் வருடந் தேரெனந்
செல்லா தீமோ வென்றனர் யாயோ.

எ - து, பகற்குறிக்கணவந்து நீங்குத்தலைமகனைத் தோழி செறிப்பறி
வுறீஇ வரைவுகடாயது.

(ப - னா:) நாரையினங்கடுப்ப மகளிர் நீர்வார்கூந்தலை உளருந்துறைவ
வென்றது, தம்பிடத்துக் குற்றம் நீக்கும் மகளிரையுடைய துறைவ. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. சொல்லாதீமோ.

கஅஎ. நொதும லாளர் கொள்ளா ரிவையே
யெம்மொடு வந்து கடலாடு மகளி ரு
நெய்தலம் பறைத்தழைப் பாவை புனையா
ருடலகங் கொள்வோ ரின்மையிற்
றொடலைக் குற்ற சிலபு வினாரே.

எ - து, தோழி கையுறை மறுத்தது.

(ப - னா:) 'நொதுமலாளர் கொள்ளாரிவையே' என்றது, நீயல்லாதாரில்
இப்பூப்பறிப்பாரில்லை. எ - று. எம்மொடு வந்து கடலாடுமகளிரும் இந்நெய்
தற்றழையாற் பாவைபுனையார்; தொடலைதொடுப்பாரும் இதனிற் சிலபுக்
கொள்வதல்லது இப்பூத்தன்னையே தொடலையாகப் புனாவாரில்லை. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. எம்மொடுவந்த. எம்மொடுகலந்த, மகளிர். (எ)

க௮௮. இருங்கழிச் சேயிறு வினப்புள் ளாருங்
கொற்கைக் கோமான் கொற்கையம் பெருந்துறை
வைகறை மலரு நெய்தல் போலத்
தகைபெரி துடைய காதலி கண்ணே.

எ - து, விருந்துவாயிலாகப் புகுந்த தலைமகன் தலைவி இல்வாழ்க்கைச்
சிறப்புக்கண்டு மகிழ்ந்து சொல்லியது.

(ப - ரை:) விடியற்காலே மலரும் நெய்தலைக் கண்ணிற்கு உவமையாகக்
கூறிற்று, வந்தபொழுதே மலர்ந்த சிறப்புநோக்கி யெனக்கொள்க. 'இருங்
கழிச் சேயிறு இனப்புள் ளாரும்' என்றது, விருந்தினர் துகர்ச்சி கூறியவா
றெனக் கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. வைகறைவருநெய்தல். (௮)

க௮௯. புன்னை நுண்டா துறைத்தரு நெய்தல்
பொன்படு மணியிற் பொற்பத் தோன்று
மெல்லம் புலம்பன் வந்தென
நல்ல வாயின தோழியென் கண்ணே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் வராவான் வந்துழிக்
கண்டு உவகையோடு வந்த தோழி, 'நின் கண்மலர்ச்சிக்குக் காரணம் என்'
என்றுவினாவிய தலைவிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'புன்னை நுண்டாது உறைத்தருநெய்தல் பொன்படுமணியிற்
றோன்றும்' என்றது, நின்குடிப்பிறப்புப் பண்டையினும் சிறத்தற்குக் காரண
மாயிற்றென்று அவன்வரைவுகூறியவாரும்.

(பி - ம்:) கருத். நகையொடுவந்த. (௯)

க௯௦. தண்ணறு நெய்தற் றளையவிழ் வான்பு
வெண்ணை லரிநர் மாற்றின ரறுக்கு
மெல்லம் புலம்பன் மன்றவெம்
பல்லித முண்கண் பனிசெய் தோனே.

எ - து, தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு நின்றது.

(ப - ரை:) அரிவோர் நெய்தற்பூவைக்கி வெண்ணைல் அரியுமென்றது,
தனக்கு அடுத்தது செய்தலன்றிப் பிறர்க்கு வருத்தஞ் செய்யானெனத் தலை
மகன் குணம் கூறியவாரும்.

(பி - ம்:) மூ. ஒண்ணைல். (௧௦)

நெய்தற்பத்து முற்றிற்று.

உ.௦.—பளைப் பத்து.

ககூக. கடற்கோடு செறிந்த வளைவார் முன்கைக்
கழிப்பூத் தொடர்ந்த விரும்பல் கூந்தற்
கானன் ஞாமுற் கவின்பெறு தழையன்
வரையர மகனி ரி னரியனென்
னிறையரு நெஞ்சங் கொண்டொளித் தோனோ.

எ - து, 'நின்றற் காணப்பட்டவன் எவ்விடத்து எத்தன்மையன்' என்று வினாவிய பாங்கற்குத் தலைமகன் கூறியது.

(பி - மீ:) மூ. மயிர்வார்முன்கை. கொண்டொழித்தோனோ. (க)

ககூஉ. கோடுபுலங் கொட்பக் கடலெழுந்து முழங்கப்
பாடிமிழ் பனித்துறை யோடுகல முறைக்குந்
துறைவன் பிரிந்தென நெகிழ்ந்தன
வீங்கின மாதோ தோழியென் வளையே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன்வந்துழித் தலைவி முனி
ந்துகூறுவாள்போலத் தன்மெலிவு நீங்கினமை தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'கோடுபுலங் கொட்பக் கடலெழுந்து முழங்கப் பாடி இமிழ்
பனித்துறை ஓடுகலமுறைக்கும்' என்றது, நொதுமலர் அகல நம்சுற்றத்தார்
மகிழ அலர்கூறும் அயலார்சிறைய அவர்தேர் வந்ததென்பதாம். (உ)

ககூநட. வலம்புரி யுழுத வார்மண லடைகரை
யிலங்குகதிர் முத்த மிருள்கெட விமைக்குந்
துறைகெழு கொண்டகநீ தந்த
வறைபுனல் வால்வளை நல்லவோ தாமே.

எ - து, வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் தலைமகட்கு வளைகொண்டு
வந்து கொடுத்துழி, 'பண்டைவளை போலாவாய் மெலிந்துழி நீங்கா நலனுடை
யவோ இவை' எனத் தலைமகன் மெலிவுசொல்லித் தோழி வரைவுகடாயது.

(ப - ரை:) முத்தம் இருணீங்க இமைக்குந்துறைவளுதலின், இவட்கு
வருகின்ற தீங்கைக் கடிதின் நீக்கி வரைந்துகொளவேண்டுமென்பதாம்.

(பி - மீ:) மூ. கொண்டகனீ. கருத். பண்டையிவள்வளை. ப. வரைந்து
கொளவேணும். (ஈ)

ககூச. கடற்கோ டறுத்த வரம்போ மூவ்வீ
யொண்டொடி மடவரற் கண்டிருங் கொண்க
நன்னுத லின்றுமால் செய்தெனக்
கொன்னென்று கடுத்தன ளன்னையது நிலையே.

எ - து, பகற்குறிக்கண் வந்துநீங்குந் தலைமகளைத் தோழி எதிர்ப்பட்டு
மனைக்கண் நிகழ்ந்ததுகூறிச் செறிப்பறிவுநீஇ வரைவுகடாயது.

(பி - ம்:) கருத். செறிப்பறீஇவரைவு. (ச)

ககூற. வளைபடு முடிந்தம் பரதவர் பகருங்
கடல்கெழு கொண்கன் காதன் மடமகர்
கெடலருந் துயர நல்கிப்
படலின் பாயல் வெளவி யோளே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பொருள்வயிற்பிரிந்த தலைமகன் தனித்
துறைய ஆற்றாமைச் சொல்லியது.

(ஈ - னா:) பெறுதற்கரியமுத்தைப் பரதவர்விற்கும் கடல்கெழுகொண்க
னென்றது, அவர்கள் தாராதாரல்லர்; யாம் அவர்களுக்கு வேண்டுவனகொடுத்
துக் கொள்ளமாட்டாது வருந்துகின்றேமென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. வறுவியோளே. (ஊ)

ககூசா. கோல ரெல்வளைக் கொழுப்பல் கூந்த
லாய்தொடி மடவரல் வேண்டுதி யாயிற்
றெண்கழிச் சேயிறுப் படுஉந்
தண்கடற் சேர்ப்ப வரைந்தனை கொண்மோ.

எ - து, குறைமறுக்கப்பட்டதலைமகன் பின்னும் குறைவேண்டியவழித்
தோழி சொல்லியது.

(ஈ - ரை:) தெண்கழிச் சேயிறுப்படுஉந் சேர்ப்பவென்றது, நீனைத்தன
அகப்படுத்தும்துறைவ. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. கொழுமணிக்கூந்தல். (சு)

ககூஎ. இலங்குவளை டெளிர்ப்ப வலவ னாட்டி
முகம்புதை கதுப்பின ளிறைஞ்சினின் றோளே
புலம்புகொண் மலை மறைய
நலங்கே முக நல்குவ ளெனக்கே.

எ - து, தலைமகன் இடந்தலைப்பாட்டின்கண் தலைவியது நிலைமைகண்டு
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. கதுப்பின ளாயத்து நின்றோளே. (ஏ)

௧௬௮. வளையணி முன் நக வாலெயிற் றமர்நகை
யினைய ராடுந் தளையவிழ் கானற்
குறுந்துறை வினவி நின்ற
நெடுந்தோ ளண்ணற் கண்டிகும் யாமே.

எ - து, பரத்தையர்மனைக்கட் பன்னாட்டங்கிப் பின்பு ஆற்றாமையே
வாயிலாக வந்த தலைமகளை எதிர்ப்பட்டதோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) குறுந்துறை வினவிநின்ற நெடுந்தோளண்ணலென்றது,
களவுக்காலத்து நிகழ்ந்ததனைக் கூறிற்று, தலைமகள் புலவி நீங்குதற்கும் யான்
நெடுநாட்பிரிந்தமை கூறுகின்றவாறென்று அவன் வருந்துதற்குமெனக்
கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. வளையறை. இன்னகை. விருந்தெனவினவி,
நெடுந்தேரண்ணல். (௮)

௧௬௯. கானலம் பெருந்துறைந் கவிதிரா திளைக்கும்
வானுயர் நெடுமண லெறியா னாது
காண்கம் வம்மோ தோழி
செறிவளை நெகிழ்த்தோ நெறிகட னாடே.

எ - து, தலைமகன் ஒருவழித் தணந்துழி ஆற்றாளாகிய தலைமகளை
ஆற்றுவிக்குந்தோழி சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நெடுவரையேறி. (௯)

௨௦௦. இலங்குவீங் நெல்வளை யாய்நுதல் கவினைப்
பொலந்தேர்க் கொண்கன் வந்தன னினியே
வில்ங்கரி நெடுங்கண் ளெகிழ்மதி
நலங்கவர் பசலையை நகுந நாமே.

எ - து, உடன்போக்குந்துணிந்தவழி அதற்கு இரவின்கண் தலைமகன்
வந்ததறிந்ததோழி தலைமகளைப் பாயலுணர்த்திச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நுதல்கவின்பெற. கொண்கனும், நெடுங்கண்ணனந்த
நீர்மதி. நலங்கினர். நகுநயாமே. (௧௦)

வளைப்பத்து முற்றிற்று.

நெய்தன் முற்றிற்று.

அம்மு வரை.

நு.—குறிஞ்சி.

உக.—அன்னாய்வாழிப் பத்து.

உ0க. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யென்னை
தானு மலைந்தா நெமக்குந் தழையாயின
பொன்வீ மணியரும் பினவே
யென்ன மரங்கொலவர் சார லவ்வே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவின்கட் செவிலிகேட்குமாற்றால் தலைமகள்
தோழிக்கு அறத்தொடுநிலை குறித்து உரைத்தது.

(பி - ம்:) மூ. தரினுமலைந்தான். (க)

உ0உ. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நம்மூர்ப்
பார்ப்பனக் குறுமகப் போலத் தாழ்நங்
குடுமித் தலைய மன்ற
நெடுமலை நாட னூர்ந்த மாவே.

எ - து, தலைமகள் வரைதல் வேண்டித் தானேவருகின்றமை கண்ட
தோழி உவந்தவுள்ளத்தளாய்த் தலைமகட்குக் காட்டிச் சொல்லியது. (உ)

உ0ங. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைத்
தேன்மயங்கு பாலினு மினிய வவர்நாட்
டுவலைக் கூவற் கீழ் :
மாணுண் டெஞ்சிய கலிழி நீரே.

எ - து, உடன்போய் மீண்டதலைமகள், 'நீ சென்றநாட்டு நீர் இனிய
வல்ல; நீ எங்ஙனதுகார்த்தாய்' எனக் கேட்டதோழிக்குக் கூறியது.

(பி - ம்:) கருத். துகர்ந்தவாரெனக்கேட்ட. (ங)

உ0ச. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையஃ தெவன்கொல்
வரையர மகளிரி னிரையுடன் குழீஇப்
பெயர்வுழிப் பெயர்வுழித் தவிராது நோக்கி
நல்ல ணல்ல ளென்ப
தியேன் நில்ல மலைகிழ வோர்க்கே.

எ - து, வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மகளிர்நிரை. மலைகிழவோற்கே. (ச)

உ௦௫. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையென் றோழி
நனிநா ணுடைய னின்னு மஞ்சு
பொலிவென் ளருவி யோங்குமலை நாடன்
மலர்ந்த மார்பிற் பாயற்
றுஞ்சிய வெய்ய ணோகா யானே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவுவேண்டிவிட்டுழித் தலைமகட்கு உளதாகிய வருத்தநோக்கி, 'இவள் இவ்வாறுதற்குக் காரணம் என்னை' என்று வினவிய செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடு நின்றது.

(பி - ம்:) மூ. அன்னை தோழி. நின்னிணுமஞ்சம்.
மார்பிற் பாயிற், றுஞ்சி வெய்யன். (டு)

உ௦௬. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை யுவக்காண்
பாரிக் குன்றத்துக் காப்பா என்ன
தூவலி னனைந்த தொடலை யொள்வாட்
பாசி சூழ்ந்த பெருங்கழற்
றண்பனி வைகிய வரிக்கக் சினனே.

எ - து, இரவுக்குறிக்கண் தலைமகன்வந்து குறியிடத்து நின்றமை யறிந்ததோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. காப்பானன்ன. பாசிதூர்ந்த. (சு)

உ௦௭. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நன்று
முணங்கல கொல்லோநின் நினையே யுவக்கா
னிணம்பொதி வழுக்கிற் றோன்று
மழைதலை வைத்தவர் மணிநெடுங் குன்றே.

எ - து, 'மழையின்மையால் தினை உணங்கும்; விளையமாட்டா; புனங் காப்பச் சென்று அவரை எதிர்ப்படலாமென்று எண்ணியிருந்தஇது கூடா தாயிற்று' என வெறுத்திருந்த தலைமகட்குத் தோழி சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அன்னைகன்றும். நணம்பொதி.
கருத். விளையமாட்டாதபுனம். எதிர்ப்பட்டாலாமென்று.

உ-0அ. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை கானவர்
 கிழங்ககழ் நெடுங்குழி மல்க வேங்கைப்
 பொன்மலி புதுவீத் தாஅ மவர்நாட்டு
 மணிநிற மால்வரை மறைதொறிவ
 ளறைமலர் நெடுங்க ணர்ந்தன பனியே.

எ - து, செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றதோழி அவளால் வரைவுமாட்சி மைப்பட்டபின்பு, 'இவள் இவ்வாறுபட்ட வருத்தமெல்லாம் நீன்னிற்றீர்ந்தது' என்பது குறிப்பிற்றேன்ற அவட்குச்சொல்லியது.

(ப - னா:) கிழங்ககழ் குழிநிறைய வேங்கைமலர் பாக்குமென்றது, கொள்வார்க்குப் பயன்பட்டுத் தமக்குவந்த குறையைத் தம்புகழ் நிறைக்கும் பெருமையுடையாரென்பதாம். (அ)

உ-0க. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னை நீமற்
 றியானவர் மறத்தல் வேண்டுதி யாயிற்
 கொண்ட லவரைப் புவி னன்ன
 வெண்டலை மாமழை சூழித்
 தோன்றலா னாதவர் மணிநெடுங் குன்றிற.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவின்கண் அவனை நீனைவுவிடாது ஆற்றாளாகியவழி, 'சிறிதாமறந்து ஆற்றவேண்டும்' என்றதோழிக்குத் தலைமகள் கூறியது.

(ப - னா:) 'வெண்டலை.....லானது' என்றது, மழைபெய்தற்குக் கால்வீழ்ந்த இருட்சியால் மறையப்பெறாது விளங்கித் தோன்றுதலைநோக்கியெனக் கொள்க. (க)

உ-0ஈ. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னைநம் படப்பைப்
 புலவுச்சேர் துறுக லேறி யவர்நாட்டுப்
 பூக்கெழு குன்ற நோக்கி நன்று
 மணிபுரை வயங்கிழை நிலைபெறும்
 தணிசற்கு முரித்தவ னுற்ற லோயே.

எ - து, காப்புமிகுதிக்கண் தலைமகள் மெலிவுகண்டு தெய்வத்தினாயிற்றென்று வெறியெடுப்புழித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றது.

(ப - னா:) 'புலவுச்சேர்துறுகல்' என்றது, யாவும் தெய்வத்தினாயினவென்று மறிமுதலாயினகொன்று புலவுநாறும் நங்குன்றென்பதாம். (ஈ)

அன்னாய்வாழிப்பத்து முற்றிற்று.

உஉ.—அன்றாய்ப் பத்து.

உகக. நெய்யொடு மயக்கிய அமுந் துதூற் றன்ன
வயலையஞ் சிலம்பின் றலையது
செயலையம் பகைத்தழை வாடு மன்னாய்.

எ - து, தலைமகள் ஆற்றாமைகீண்டு கையுறையேற்றதோழி தலைமகள் தழையேற்கவேண்டிக் கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. உழுந்த தூற்றன்ன. (க)

உகஉ. சாந்த மரத்த புழி லெழுபுகை
கூட்டுவிரை காமழு நாட
னறவற் கெவனோ நாமகல் வன்னாய்.

எ - து, வரைவெதிர்கொள்ளார் தமர் அவண்மறுத்தவழித் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்றது.

(ப - னை:) சாந்தமரத்தின் இடைநல்லத்து உளவாகிய அகில்குடிபுகை அச் சந்தனப்பூநாற்றத்தோடு கமழுநாடெனன்றது, தனக்கு வந்த வருத்தம் பாராது தனக்குத்துணையாயினார் நலத்தொடுங்குடி எல்லார்க்கும் பயன்பட ஒழுகும் ஒழுக்கத்தை யுடையானென்பதாம்.

(பி - ம்:) கருத். தமர்மறுத்தவழி. (உ)

உகங. நறுவடி மாஅத்து மூக்கிறு புதிர்ந்த
வீர்ந்தண் பெருவடுப் பாலையிற் குறவ
ருறைவீ மூலியிற் றெகுக்குஞ் சாரன்
மீமிசை நன்னாட் டவர்வரின்
யானுயிர் வாழ்தல் கூடு மன்னாய்.

எ - து, 'வரைவொடுவருதலைத் துணிந்தான்' என்பது தோழிகுறக் கேட்ட தலைமகள் சொல்லியது.

(ப - னை:) மாவின்மூக்கு இற்று உதிர்ந்த வடுக்களை ஆலிபோலத் தொகுக்கும் நாட்டையுடையாரென்றது, விரும்புவனவற்றுக்குத் தாமாக முயலாது பெற்றுழிப்பேணும் இயல்பையுடையார். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. கூடலாமன்னாய். (ங)

உகச. சாரற் பலவின் கொழுந்துணர் நறும்பழ
மிருங்கல் விடரீனீ வீழ்ந்தென வெற்பிற்
பெருந்தே னிறுஅல் கீறு நாடன்
பேரமர் மழைக்கண் கலிழ்த்தன்
சீருடை நன்னூட்டுச் செல்லு மன்னாய்.

எ - நு, தலைமகன், 'ஒருவழித்தணப்பல்' என்றுகூறியவதனை அவன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

(ப - னை:) பலவீன்பழம் பிறர்க்குப்பயன்படாது கல்லினையில் வீழ்கின் றுழி அவ்விடத்துளதாகிய தேனிருலினையும் சிதைக்குமென்றது, தன்னாற் பெற்றநலம் எங்கள் இயற்கைநலத்தினையும் சிதைக்கின்றதென்பதாம். இது கேட்டுக் கடினின்வரைவானாவது பயன்.

(பி - ம்:) மூ. வீழ்ந்தன. இறலொடுகீறுநாடன். (ச)

உகரு. | கட்டின யன்ன மணிநிறத் தும்பி
யிட்டிய குரின்ற துறைவழிற் கொலீஇயர்
தட்டைத் தண்ணுரைப் பின்ன ரியவர்
நிங்குழ லாப்பலி னிரிய விமிரும்
புதன்மலர் மாலையும் பிரிவோ
ரதனிநூங் கொடிய செய்குவ ரன்னாய்.

எ - நு, இரவுக்குறியந்த தலைமகன் பகற்குறிக்கண் வந்து நீங்குந்தலை மகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ரு)

உகா. குறுங்கை யிரும்புலிக் கோள்வ லேற்றை
நெடும்புதற் கானத்து டட்டப்பிடி யீன்ற
நடுங்குநடைக் குழனி கொலீஇய பலவின்
பழந்தூங்கு கொழுநீழ லொளிக்கு நாடற்குக்
கொய்திடு தளிரின் வாடிநின்
மெய்பிழி தாத லெவன்கொ லன்னாய்.

எ - நு, வரைவுட ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தலைமகன் சிறைப் புறத்தானாகத் தோழிகூறியது.

(ப - னை:) புலியேற்றை பிடியின்றகுழலியைக் கொள்ளவேண்டிக் காலம்பார்த்து மறைந்திருக்கும்நாடனென்றது, தன்வஞ்சனையாலே நின் பெண்மையை வெளவுகின்றனென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. ஒலிக்குநாடு. (சு)

உ௧௭. பெருவகை வேங்கைப் பொன்மரு ணறுவீ
மாளினப் பெருங்களை மேய வாருங்
கானக நாடன் வாவுநிவண்
மேனி பசப்ப தெவன்கொ லன்றாய்.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன்மீட்சியுணர்ந்ததோழி ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - னை:) இவனென்றது, இவ்விடத்து. எ - று. வேங்கைப்புவை மாளினமாருமென்றது, அவன்மனைப்பெருஞ்செல்வம் நின்கினையாகிய நாங்க னாம் நின்றோடு துகர்வேமென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. பசப்பறைவது. (எ)

உ௧௮. நுண்ணைப் புருவத்த கண்ணு மாடு
மயிர்வார் முன்கை வளையுந் செ நாடங்
கனிறுகோட் பிழைத்த கதஞ்சிறந் தெழுபுலி
யெழுதரு மழைநிற் குழுமுன்
பெருங்க னூடல் வருங்கொ லன்றாய்.

எ - து, தலைமகன் வரைவுவேண்டிவிடத் தமர் மறுத்துழி அதுகேட்டு, 'இஃது என்னாக்கொல்' என்று ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தோழி தனக்கு நற்குறிசெய்யக்கண்டு, 'கடிநின்பந்து வரைவான்' எனச்சொல்லியது.

(ப - னை:) தன்னாக்கொள்ளப்பட்ட கனிறுதப்பி~~ய~~ ஆதற்குப் புலி னு கதஞ்சிறந்து குழுமுமென்றது, நினைத்தனவற்றிற்குக் குறைவின் அதற்கு வெகுண்டுமுடிப்பான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. வளையுஞ்செற்றும். கருத். வரைவு வேண்டியவிடத் துத் தமர். (அ)

உ௧௯. கருங்கால் வேங்கை மாத்தகட் டொள்வீ
பிருங்கல் வியலறை வரிப்பத் தாஅ
நன்பலை நாடல் பிரிந்தென
வொண்ணுதல் பசப்ப தெவன்கொ லன்றாய்.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்த அணுமைக்கண்ணே ஆற்றாளாகிய தலைமகட்குத் தோழிகூறியது.

(ப - னை:) வேங்கைமலர் கல்லறையிலே பாக்குநாடென்றது, நம் பொல்லாவொழுக்கமறைய நல்லொழுக்கம் நமக்கு உதவும் நன்மையையுடையானென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. தாஅய். (ஈ)

உஉ௦. அலங்குமழை பொழிந்த வகன்க ணருவி
யாடுகழை யடுக்கத் திழிதரு நாடன்
பெருவரை யன்ன திருவிறல் வியன்மார்பு
முயங்காது கழிந்த நாளிவண்
மயங்கிதழ் மழைக்கண் கலிமு மன்னாய்.

எ - து, நொதுமலர்வரைவின்கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடுநின்
றது.

(ப - னை:) இவண்மேல்வைத்த தண்ணளி நம்மிடத்தும்வந்து இடை
யறாது ஒழுகும். எ - று. (க ௦)

அன்னாய்ப்பத்து முற்றிற்று.

உஉ.— அம்மவாழிப் பந்து.

உஉ௧. அம்ம வாழி தோழி காதலர்
பாவை யன்னவென் னாப்களின் றொலைய
நன்மா மேனி பசுப்பச்
செல்வ வென்பதம் மலையெழு நாடே.

எ - து, 'ஒருவழித்தணந்து வரைதற்குவேண்வென முடித்துவருவல்'
என்று தலைமகன் கூறக்கேட்ட தலைமகள் அவன் சிறைப்புறத்தானாய்க் கேட்
பத் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - னை:) கடிதின்வரைதல்பயன்.

(பி - ம்:) மூ. செல்வனென்ப. (க)

உஉ௨. அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்
நளிந்துவந் துறைபு நறுந்தண் மார்ப
னிவணினி வாரா மாறுகொல்
சின்னீரை யோதியென் னுகல்பசப் பதுவே.

எ - து, குறியிரண்டன்கண்ணும்வந்து ஒழுகுந்தலைமகன் இடையிட்டு
வந்து சிறைப்புறத்துநின்றழி, 'நின்றதல் பசத்தற்குக்காரணம் என்னை'
என்றதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மார்வன், (உ)

உஉ௩. அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
வரையா மிழியக் கோட னீடக்
காதலர்ப் பிரிந்தோர் கையற நலியுந்
தண்பனி வடந்கை ய்ச்சிர
முந்துவந் தனர்நங் காத லோரே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் குறித்தபருவத்திற்கு முன்னே வருகின்றமையறிந்ததோழி தலைமகட்கு மகிழ்ந்துசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அச்சிரம். அர்ச்சிரம். (க)

உஉ௪. அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
மணிநிறங் கொண்ட மாடலை வெற்றிற்
றுணிகீ ரருவி நம்மோ டாட
லெளிய மன்னு ஸவர்க்கினி
யரிய வாசுதன் மருண்டனென் யானே.

எ - து, இம்செறிப்புணர்ந்ததலைமகன் ஆற்றாளாய்த் தலைமகன் சிறைப் புறத்தானாகத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ச)

உஉ௫. அம்ம வாழி தோழி பைஞ்சுனைப்
பாரடை நிவந்த பனிமலர்க் சூவளை
யுள்ளகங் காமமுங் கூந்தன் மெல்லிய
லோதி யொண்ணுதல் பாத்த
லோரார் கொன்னங் காத லோரே.

எ - து, மெலிவுகூறி வரைவுகடாவக்கேட்ட தலைமகன் தான் வரைதற் பொருட்டால் ஒருவழித்தணந்து நீட்டித்தானாக, ஆற்றாளாகியதலைமகட்குத் தோழி கூறியது. (ரு)

உஉ௬. அம்ம வாழி தோழி நம்மலை
நறுந்தண் சிலம்பி னறுகுலைக் காந்தட்
கொங்குண் வண்டிற் பெயர்ந்து புறமாறிநின்
வன்புடை விறற்கவின் கொண்ட
வன்பி லாளன் வந்தன னினியே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்த தலைமகன் நீட்டித்து வந்துழித் தோழி தலைமகட்குச்சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. வனப்புடை, (க)

உ.உ.எ. அம்ம வாழி தோழி நாளு
 நன்னுதல் பசப்பவு நறுந்தோண் ளெகிழவு
 மாற்றலம் யாமென மதிப்பக் கூறி
 நப்பிரிந் துறைந்தோர் மன்றீ
 விட்டனை யோவவ ருற்ற சூனே.

எ - து, ஒருவழித்தணந்துவந்ததலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைமகளுக்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - ம்:) மூ. தோணெகிழவும், (எ)

உ.உ.அ. அம்ம வாழி தோழி நம்மூர்
 நிரந்திலக் கருவிய நெடுமலை நாட
 னிரந்து குறையுறாஅன் பெயரி
 னென்னு வதுகொனம் மின்னுயிர் நிலையே.

எ - து, தலைமகன் வரைவுவேண்டிவிடத் தமர் மறுத்துழி அவர் கேட்கு மாற்றால் தலைமகட்குச் சொல்லுவானாய்த் தோழி அறத்தொடுகின்றது.

(ப - னா:) 'நிரந்து இலங்கு அருவிய நெடுமலைநாடன்' என்றது, சேர்ந்தாருடன் இடையறாத நட்பையுடையான். எ - து. (அ)

உ.உ.க. அம்ம வாழி தோழி நாமழப்
 பன்னூர் பிரிந்து வறனி ளானன்
 வந்தன னோமற் றிரவிற்
 பொன்போல் விற்றுகளின் கொள்ளுகின் னுதலே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்த தலைமகன் மீண்டானென்பது கேட்டுத் தலைமகட்கு எய்திய கவினைத் தோழி தான் அறியாதான்போன்று அவளை வினாவியது. (க)

உ.உ.ஊ. அம்ம வாழி தோழி நம்பொடு
 சிறுதினைக் காவல னாகிப் பெரிதுகின்
 மென்றோண் ளெகிழவுந் தீருதுதல் பாப்பவும்
 பொன்போல் விற்றுகளின் றொலைத்த
 குன்ற நாடற் கயர்வார்நன் மணினே.

எ - து, தலைமகன் வரைவுவேண்டித்தமரைவிடுத்தழி மறுப்பர்கொல்லோ வென்று அச்சமுறுகின்ற தலைவிக்குத் தோழி சொல்லியது. (க 0)

அம்மவாழிப்பத்து முற்றிற்று.

உசு.—தெய்யோப் பத்து.

எக

உசு.—தெய்யோப் பத்து.

உருக. யாங்குவல் லுரையோ வோங்கல் வெற்ப
விரும்பல் கூந்தற் றிருந்திழை யரிவை
திதலை மாமை தேயப்
பசலை பாயப் பிடுவு தெய்யோ.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துவந்த தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(பி - ம்:) மூ. வல்லுனையோ, வல்லினையோ. (க)

உருஉ. போதார் கூந்த லியலணி யழுங்க
வேது லா ~~பிடு~~ ^{நீ}பிரிந் ததற்கே
யழலவிர் மணிப்பூ ணினையப்
பெயலா னுவென் கண்ணை தெய்யோ.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துவந்த தலைமகன், 'நான்பிரிந்தநாட்கண் நீர்
என்செய்தீர்' எனக்கேட்கத் தோழி அவற்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. எதிலாளனை. (உ)

உருஉ. வருவை யல்லே வாடைநனி கொடிதே
யருவரை மருங்கி னாய்மணி வரன்றி
யொல்லென விழிதரு மருவிநின்
கல்லுடை நாட்டுச் செல்ல றெய்யோ.

எ - து, 'ஒருவழித் தணந்து வரையவேண்டும்' என்ற தலைமகற்குத்
தோழி சொல்லியது.

(ப - னை:) 'ஆய்மணிவரன்றி ஒல்லென இழிதருமருவிநின் கல்லுடை
நாட்டு' என்றது, 'செல்லின் வரைதற்கு வேண்டிவன கொண்டு வருவாயாக'
என்று உணர்த்தியவாறு.

(பி - ம்:) மூ. வாடைகொடிதே. அருவிதன்.
செல்லே றெய்யோ. (க)

உருசு. மின்னவிர் வயங்கிழை னெகிழார் சாஅய்
நன்னுதல் பசத்தல் யாவது துன்னிக்
கனவிற் காணு மிவனே
நனவிற் காணுணின் மார்பே தெய்யோ.

௭ - து, இடைவிடாது வந்து ஒழுகாநின்றே களவுநீடாமல் வரைதற்கு முயல்கின்ற தலைமகன் தலைமகன் வேறுபாடுகண்டு, 'இதற்குக் காரணம்' என்னென்றுவினாவியவழி, 'நினைக்கனவிற்கண்டு விழித்துக்காணாய் வந்தது' எனத் தோழிசொல்லி வரைவுமுடிக்கியது. (ச)

உ௩௫. கையுற வீழ்ந்த மையில் வானமொ
டரிது காதலர்ப் பொழுதே யதனாற்
றெரியிழை தெளிர்ப்ப முயங்கிப்
பிரியல மென்கமோ வெழுகமோ தெய்யோ.

௭ - து, உடன்போக்குநேர்வித்தபின்பு, தலைமகன் உடன்கொண்டபோ வான் இடையாமத்துவந்துழித் தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. காதலர் பொழுதே. (ரு)

உ௩௬. அன்னை யு மறிந்தன ள்லருமா யின்று
நன்மனை நெடுநகர் புலம்புகொள யறுதரு
மின்னு வாடையு மலையு
நும்மூர்ச் செல்க மெழுக்கமோ தெய்யோ.

௭ - து, கனவொழுக்கம் வெளிப்பட்டமையும் நம் மெலிவுமுணர்த்தித் தோழி உடன்போக்குநாய்தான்போன்று வரைவுகடாயது. (சு)

உ௩௭. காமங் கடவ ஷன்ன மினைப்ப
யாம்வந்து காண்பதோர் பருவ மாயி
னெங்கித் தோன்று முயர்வரைக்
கியாங்கெனப் படுவது நும்மூர் தெய்யோ.

௭ - து, அல்லகுறிப்பட்டு நீங்கிய தலைமகனை வந்திலனாகக்கொண்டு அவன் பின்புவந்துழி அவற்குத் தோழிசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. உள்ளமினைய. உள்ளமினைப்ப. (எ)

உ௩௮. வார்கோட்டு வயந்தகர் வாராது மாறினுங்
குருமயிர்ப் புருவை யாசையி னல்கு
மாஅ லருவித் தண்பெருஞ் சிலம்ப
நீயிவண் வளுஉங் காலே
மேவரு மாடுதாவிவ னாலனை தெய்யோ.

௭ - து, வரையாது வந்தொழுகுந் தலைமகனுக்கு 'இவர்களின் நீ வந்த காலத்து வருதலால் நீ போனகாலத்து அதன்றெலையு உனக்கு அறியப் படாது' எனத் தோழிசொல்லி வரைவுகடாயது.

(ப - னை:) வார்கோட்டு வயத்தசர் வாராது மாறினும் பின்பு வரக்கூடு
மென்னும் ஆசையாலே புருவை தங்குமென்றது, இவ்வாறும் இவ்வாதே நின்
னைக் காணலாமென்னும் ஆசையாலே உயிரோடு வாழாநின்றாளென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ சீயவண். (அ)

உடகூ. கரும்புணக் களித்த புதர்முடி வெழு
பிரும்பினார் துறுகற் பிடிசெத்துத் துழுகின்
குன்றுகெழு நன்னூட்டுச் சென்ற பின்றை
நெரிறைப் பனைக்கிரைநாண் ளெகிழ
வாரா யாரின் வாயெந் தெய்யோ.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவென்றதலைமகற்குத் தோழி கூறி
யது.

(ப - னை:) மதவேழம் துறுகல்லைப் பிடியென்றுதழுவுநாடனாதலால்
நினக்குத் தகுதியல்லாதானொருத்தியைத் தகுதியுடையாளென்று வரைய
வுங்கூடுமென நகையாடிக்கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. கரும்புணக்களித்த. (க)

உசு. அறியே மல்லே மறிந்தவ மாடுதா
மொறிவரிச் சிறைய வண்டின மொய்ப்பர்
சாந்த நாறு நறியோள்
கூந்த னாறுகின் மார்பே தெய்யோ.

எ - து, தலைமகற்குப் புறத்தொழுக்கமுளதானமையறிந்து தலைமகள்
புலந்தவழி, அவன் அதனை இல்லையென்று மறைத்தானாகத் தோழி சொல்
லியது.

(பி - ம்:) மூ. அறியேமல்லோம். மார்பேள்.
கருத். அறிந்த தலைமகள். (க 0)

தெய்யோப்பத்து முற்றிற்று.

உரு.—வெறிப் பத்து.

உசக. நம்முறு துயர நொக்கி யன்னை
வேலற் றந்தா னாயினன் வேலன்
வெறிகமழ் நாடன் கேண்மை
யறியுமோ தில்ல செறியெயிற் றேயே.

எ - து, இம்செறித்தவழித் தலைமகட்கு எய்திய மெலிவுகண்டு, 'இஃது எற்றினாயிற்று' என்று வேலனைக்கேட்பத்துணிந்துழி, அறத்தொடுநிலை துணிந்ததோழி செவிலிகேட்குமாற்றால் தலைமகட்குச்சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. எயிற்றயே. (க)

௨௪௨. அறி^{யா}மையின் வெறியென மயங்கி
யன்னைபு மருந்துய ருமுந்தன் ளதனை
வெய்யாது விநிதிலை கொடியீத நிரையித
ழாய்மலை ருண்கண் பசப்பச்
செய்மலை நாடன் செய்த நோயே.

எ - து, தலைமகள் அறத்தொடுநிலை நயப்பவேண்டித் தோழி அவட்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) செய்மலைநாடன்செய்த நோயை அன்னை அறியாதுவிடுதல் கொடிது; அறிவிக்கவேண்டி மென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. அத்தனா, நறியாதுவிடுதலோ. (உ)

௨௪௩. நறிவளர் சிலம்பிற் கடவுட் பேணி
யறியா வேலன் வெறியெனக் கூறு
மதுமனங் கொள்குவை யனைபிவள்
புதுமலர் மழைக்கண் புலம்பிய நோய்க்கீக.

எ - து, தாயுடையறியாமைகூறித் தோழி வெறிவிலக்கியது.

(ப - னா:) அறியாவேலன் யாதுகேட்பினும் வெறியெனக்கூறும்; அவனை இத்தற்கும் கேட்க மனங்கொள்ளாவின்றாய். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. கொள்வையன்னையிவள். (ஈ)

௨௪௪. அம்ம வாழி தோழி பன்மலர்
நறுந்தண் சீசாலை நாடுகெழு நெடுந்தகை
குன்றம் பாடா னாயி
னென்பயஞ் செய்புமோ வேலற்கவ் வெறியே.

எ - து, வெறியாடறுணிந்துழி விலக்கலுறுந்தோழி செவிலிகேட்குமாற் றால் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. புனமலர். வேலற்குவெறியே. (ச)

உசுரு. பொய்யா மரபி னூர்முது வேலன்
கழங்குமெய்ப் படுத்துக் கன்னந் தூக்கி
முருகென மொழியு மாயிற்
கெழுதகை கொல்லிவ ளணங்கி யோற்றே.

எ - து, தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக வெறியறிவுறீஇத் தோழி வரைவு கடாயது.

(ப - ளை:) கன்னமென்பது ளோய்தணித்தற்குப் பண்ணிக்கொடுக்கும் படிமம். கெழுதகையென்பது, உரிமை; இவளை அணங்கியோற்கு வெறியாட்டு உரிமையன்றென்பதாம்.

(பி - ி:) மூ. மொழியுமாகின். (ரு)

உசுசு. வெறிசெறித் தனனே வேலன் கறிய
கன்முுகை வயப்புளி கழங்குமெய்ப் படுஉ
மெய்ம்மை யன்ன பெண்பாற் புணர்ந்து
மன்றிற் பையு ளெருங்
குன்ற நாட னுறீஇய நோயே.

எ - து, வரையாது வந்தொழுதுத் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாயின் றுழி அவன் கேட்குமாற்றால் வெறிங்கழாநின்றமை தோழி தலைமகளுக்குச் சொல்லியது.

(ப - ளை:) பயிர்விளைப்பார் விலங்குகள் நலியாமைக்குக் கழலைக் கண் ணுகவுறுத்திப் பொய்ம்மைவகையாற் பண்ணிவைத்து பெண்பாற்புலியைப் புணர்ந்து புலிப்போத்துப் படப்பைவெவே துயரத்தீருமென்றது, வரைந்து கொளநினையாது இக்களவிற்புணர்கின்ற மாயப்புணர்ச்சியானே இன்பம் முடிய துகர்கின்றனென்பதாம். (சு)

உசுஎ. அன்னை தந்த தாகுவி தறிவென்
பொன்னகர் வரைப்சிற் கன்னந் தூக்கி
முருகென மொழியு மாயிற்
னருவரை நாடன் பெயர்கொடுவா வதுவே.

எ - து, வெறிவிலக்கவுறுந்தோழி தமர்கேட்பத் தலைமகளை வினவு வாளாய்ச் சொல்லியது. (எ)

உசுஅ. பெய்ம்ணன் முற்றங் களின்பெற வியற்றி
மலைவான் கொண்ட சீனையு வேலன்
கழங்கினு னறிகுவி தென்ற
னன்ற லம்ம நின்றவிவ ளைவனே.

௭ - து, தலைமகள்வேறுபாடு கழங்கினுற்றொரியுமென்று வேலன்கூறிய வழி, அதனைப் பொய்யென இகழ்ந்ததோழி வெறிவிலக்கிச் செவிலிக்கு அறத் தொடுநின்றது.

(11 - னா:) நின்றவிவள்நலனென்றது, கற்புடைமையை.

(12 - ம்:) மூ. கழங்குதானறிகுவது.

கருந். அறத்தொடுநிற்பான்கூறியது.

(அ)

உ-சூ. பெய்ம்மணல் வரைப்பிற் கழங்குபடுத் தண்ணீர்க்கு முருகென மொழியும் வேலன் மற்றவன் வாலிய விலங்கு மருவிச் சூர்மலை நாடனை யறியா தோனே.

௭ - து, வேலன்கூறியமற்றத்தை மெய்யெனக்கொண்ட தாய்கேட்பத் தலைமகட்குத் தோழிகூறியது.

(க)

உ-நூ. பொய்ப்படு பறியாக் கழங்கே மெய்யே

மணியரைக் கட்சி மடமயி லாலுநம்

மலர்ந்த வள்ளியங் காணங் கிழுவோ

லுண்டகை னிறல்வே ளல்லனிவர்

பூண்டாங் கிளமுலை யணங்கி யோனே.

௭ - து, தலைமகட்குவந்தநோய் முருகனால் வந்தமை இக்கழங்குகூறிற் றென்று வேலன்சொன்னென்பது சேட்டதோழி அக்கழங்கிற்குஉரைப் பாளாய்ச் செவிலி கேட்குமாற்றால் அறத்தொடுநிலைகுறித்துச் சொல்லியது.

(13 - ம்:) மூ. பொய்ப்பெழியா. மடமயிலாயகம்.

வளர்ந்தவள்ளி.

(க 0)

வெறிப்பத்தி முற்றிற்று.

உசூ.—குன்றக்குறவன் பத்து.

உ-நூ. குன்றக் குறவ னார்ப்பி னெழிவி னுண்ப லிழிதுளி பொழியு நாட நெடுவரைப் படப்பை நும்முர்க் கடுவர லருவி காணினு மழுமே,

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுத் தலைமகற்கு வரைவுவேட்டதோழி கூறியது.

(13 - னா:) 'தும்பூர்க் கடுவரல் அருவி காணிணும் அழுமே' என்றது, அது நின்மலையினின்றும் வீழ்கின்றவருவியென்று அதுகொண்டு அதற்கு நின் கொடுமைகூறி இவள் அழும். எ - று. குறவன் உழவுமுதலாகிய விளைக்கு ஆர்ப்பின், அதற்கு இன்றியமையாதீரை துண்மழைபொழியும் நாடனுகி வைத்தும் எம்வேட்கையறிந்து அதற்குத்தக ஒழுக்குகின்றிலையென்பதாம். (க)

௨௫௦. குன்றக் குறவன் புல்வேய் குரம்பை
மன்றா டிவமழை மறைக்கு நாடன்
புரையோன் வாழி தீகாழி வினாபெய
லருள்பனி யனைஇய கூதிரர்
பெருந்தண் வாடையின் முந்துவர் தனனே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்ததலைமகன் குறித்தபருவத்திற்கு முன்னே வந்தானாக உவந்ததோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(11 - னா:) குறவனது புல்வேய்குரம்பைப் பொல்வாங்கினை இளமழை மறைக்கும் நாடனென்றது, பிரிவின்கண் தங்கட்குவந்த துன்பத்தை இவன் மறைத்ததுநோக்கிக் கூறியவாறு.

(13 - மீ:) மூ. குறவர்புல். புரைவன். விரையல்.
கருத். உவந்துதோழி. (உ)

௨௫௧. குன்றக் குறவன் சாந்த நறும்புகை
தேங்கமழ் சிலம்பின் வரையகங் கமழந்
கானக நாடன் வரையின்
மன்றலு முடையள்கொ றேழி யாயே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்ததலைமகன் வராவொடு புகுதரா நின்றனென்பது தோழி கூறக்கேட்ட தலைமகன் அவட்குச் சொல்லியது.

(13 - னா:) தேன்காறுகின்ற மலைக்கண்ணே குறவன்சாந்தநறும்புகை கமழுமென்றது, நம்மனைக்கட்டுசெல்கின்ற சிறப்புக்குமேலே மணவியையால் அவர்செய்யுஞ்சிறப்பு மிகும்வண்ணம் விளைப்பாள் கொல். எ - று.

(13 - மீ:) மூ. கானநாடன். உடையகொறேழியானே.
பு. சிறப்புப்பெறும்வண்ணம், (ஈ)

உருசு. குன்றக் குறவ னூ மறுத்தென
நறும்புகை சூழ்ந்து காந்த னூறும்
வண்டிபிர் சுடர்நுதற் குறுமகள்
கொண்டனர் செல்வர்தங் குன்றுகெழு நாட்டே.

எ - து, உடன்போக்கு உடன்படவேண்டிய தோழி தலைமகட்குச்சொல்
வியது. (ச)

உருநு. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வரையர மகளிர் ப்புரையுஞ் சாயல
ளைய ளரும்பிய முலையள்
செய்ய வாயினண் மார்பினள் சுணங்கே.

எ - து, 'நின்றாற்காணப்பட்டவள் எத்தன்மையள்' என்றபாங்கற்குத்
தலைமகன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மகளிர் புரையும். செய்யவாயள். (ரு)

உருசு. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகள்
வண்டுபடு கூந்தற் றண்டழைக் கொடிச்சி
வளையண் முளைவா னெயிற்ற
ளிளைய ளாயினு மாரணங் கினளே.

எ - து, 'நீ கூறுகின்றவள் நின்னை வருத்தும்பருவத்தளல்லள்' என்ற
தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. முளைவாய் வானெயிற், றிளையள்.
முளைவாயெயிற்றள். மன்னணங்கினளே. (சு)

உருஎ. குன்றக் குறவன் கடவுட் பேணி
யிரந்தனன் பெற்ற வெல்வளைக் குறுமக
ளாயரி நெடுங்கண் கலிமுச்
செய்க்தாற் றெய்யநீ பிரியு நாடே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிவென்ற தலைமகற்குத் தோழி உடன்
படாது கூறியது. (எ)

உருஅ. குன்றக் குறவன் காதன் மடமக
ளணிமயி லன்ன வசைநடைக் கொடிச்சியைப்
பெருவரை நாடன் வரையு மாயிற்
கொடுத்தனை மாயினே நன்றே
யின்னு மானுது நன்னுத றுயரே.

௭ - து, வரைவுவேண்டிலிட மறுத்துழித் தமர்க்குரைப்பாளாய் வரையாதுவந்தொழுஞ் தலைமகற்குத் தோழி அவன்மலைகாண்டலேபற்றுகத் தாங்கள் உயர்வாழ்கின்றமைதோன்றச் சொல்லியது. (அ)

உருக. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகண்
மன்ற வேங்கை மலர்சில கொண்டு
மலையுறை கடவுள் குலமுதல் வழத்தித்
தேம்பலிச் சொங்க வீரநறுங் கையண்
மலர்ந்த காந்த ணறிக்
கலிழ்ந்த கண்ணொம் மணங்கி யோளே.

௭ - து, வரையத்துணிந்த தலைமகன் வரைவுமுடித்தற்குத் தலைமகள் வருந்துகின்றவருத்தம் தோழிகாட்டக்கண்டி இனி அது கடுகமுடியுமென உவந்தவுள்ளத்தனயத் தன்னுள்ளே சொல்லியது. (ஆ)

உருக. குன்றக் குறவன் காதன் மடமகண்
மென்றோட் கொடிர்சியைப் பெறற்கரிது தில்ல
பைப்புறப் படுகினி யோப்பவவர்
புன்புல மயக்கத்து விளைந்தன தீனையே.

௭ - து, பகற்குறிக்கண்வந்ததலைமகனைத் தோழி 'இனிப் புனங்காவற்கு வாரோம்' எனக்கூறி வரைவுகடாயது.

(ப - ணா:) விளைந்தனவென்றது முற்றினவென்றவாறு.

(பி - ம்:) ஆ. பெறற்கரிதில்ல. (க ௦)

குன்றக்குறவன்பத்து முற்றிற்று.

உள.—கேழற் பத்து.

உருக. மென்றினை மேய்ந்த தறுகட் பன்றி
வன்க லடுக்கத்துத் துஞ்ச நாட
னெந்தைய யறித லஞ்சிக்கொ
லதுவே மன்ற வாரா மையே.

௭ - து, அல்லகுறிப்பட்டுத் தலைமகனீங்கினமை அறியாதான்போன்று தோழி, பிற்றைஞான்று அவன் சிறைப்புறத்தானாய்நிப்பத் தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(11 - னா:) திணையேய்த்பன்றி கல்லடுக்கத்துத் தஞ்சும்நாடனென்றது, தான்வேண்டின இன்பதுகர்ந்து இனிது கண்படுதலல்லது வரைதற்குவேண்டி வன முயலாதான். எ - று.

(12 - ம்:) மூ. சிறுகட்பன்றி. அதுவேதெய்ய, (க)

௨௬௨. சிறுதிணை மேயந்த தறுகட்பன்றி
துறுக லடுக்கத்துத் துணையொடு வதியு
நிலங்குமலை நாடன் மருநு.
மருந்து மறிவுங்கொ றேழியவன் விருப்பே.

எ - று, 'வரைந்துகொள்ளரினைக்கிலன்' என்று வேறுபட்டதலைமகள், 'அவன் நின்மேல் விருப்பமுடையன், நீ நோகின்றது என்னை' என்றதோழிக்குச்சொல்லியது.

(13 - னா:) சிறுதிணையேய்த தறுகட்பன்றி தறுகல் அடுக்கத்துத் துணையொடுவதியுநாடனென்றது, கனவொழுக்கத்தான் வரும் சிற்றின்பமின்றியே வரைந்துகொண்டு நின்றோடு ஒழுக்குவனெனத் தோழிகுறியவதனைத் தலைமகன்கொண்டுகூற்றிற்றெனக்கொள்க. (உ)

௨௬௩. நன்பொ னன்ன புளியுதி ரேனல்
கட்டளை யன்ன கேழல் மாந்துங்
குன்றுகெழு நாடன் றுணுந்
வந்தனன் வந்தன்று தோழியென் னனனே.

எ - று, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்ததலைமகள் மீண்டமையறிந்ததலைமகள், 'நீ தொலைந்தநலம் இன்று எய்தியகாரணம் என்னை' என்றதோழிக்குச் சொல்லியது.

(14 - னா:) பொன்போன்றதிணையைக் கேழல் மாந்துநாடனென்றது, தன்னாட்டுவாழும் விலங்குகளும் தனக்குவேண்டுகுறைவின்றிப்பெற்று இன்பதுகளும் நாடன். எ - று. (ஈ)

௨௬௪. இளம்பிறை யன்ன கோட்ட கேழல்
களங்கனி யன்ன பெண்பாற் புணரு
மயந்திகழ் சிலம்ப கண்டிசும்
பசந்தன மாதோநீ நயந்தோள் கண்ணே.

எ - று, வரையாதுவந்தொழுகுந் தலைமகனைப் பகற்குறிக்கண் எதிர்ப்பட்டுத் தோழி வரைவுகடாயது.

(15 - னா:) கேழல் பிணவைப்புணருமென்றது, அறிவில்லாதனவொழு குமொழுக்கமும் நின்மாட்டுக் கண்டிலேம். எ-று. (ச)

உகூடு. புலிகொல் பெண்பாற் பூவரிச் சூருளை
வளைவெண் மருப்பிற் கேழல் புரக்குங்
குன்றுகெழு நாடன் மறந்தனன்
பொன்போலி புதல்வனோ டென்னீத் தோனே.

எ - று, பரத்தையிடத்தானாக ஒழுக்குின்ற தலைமகன்விடுத்த வாயின்
மாக்கட்குத் தலைமகன்சொல்லியது.

(ப - னா:) புலியாற்கொல்லப்பட்ட தன் பிணலின்குட்டியைத் தந்தை
யாகியகேழல் புரக்கும்நாடென்றது, பரத்தையர்காரணமாக யானிறந்தால்
தன்புதல்வனைத் தானேவளர்க்கத்துணிந்து என்னை நீத்தானென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. புலிகொள். நாடன்மன்றதன். (ரு)

உகூடு. சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின வொருத்தலொடு
குறுக்கை யிரும்புளி பொருட நாட
நனிநா ணுடைமைய மன்ற
பணிப்பயற் தனநீ நயந்தோள் கண்ணே.

எ - று, நொதுமலர்வரைவு பிறந்துழித் தலைமகட்கு உளதாகிய வேறு
பாடு தோழிகூறித் தலைமகளை வரைவுகடாயது.

(ப - னா:) பன்றியொருத்தலொடு புலிபொருமென்றது, நினக்கு நிக
ரல்லாதார் வந்துதலைப்படவும் அதனைக்காது இடக்கொடுத்து ஒழுகாநின்ற
யென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. நனிநா ணுடையைமன்றதன். (சு)

உகூடு. சிறுகட் பன்றிப் பெருஞ்சின வொருத்த
றுறுக லிடுக்கத்து வில்லோர் மாற்றி
யைவனங் கவருங் குன்ற நாடன்
வண்டுபடு கூந்தலைப் பேணிப்
பண்பில சொல்லுந் தேறுதல் செந்தே.

எ - று, தலைமகளைத் தலைமகன் வரைவெனத் தெளித்தானென்று
அவன்கூறக்கேட்டதோழி அவன் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது.

(ப - னா:) பண்பிலசொல்லுமென்றது, பொய்ம்மொழிகளைச் சொல்
லும். எ - று. பன்றியொருத்தல் காவலரையோட்டி ஐவனநெற் கவருமென்
றது, களவினிற் காவலரைவென்று பெறும் இன்பமே விரும்புவான். எ - று.
தேறுதல் செத்தேயென்றது, தான்சொன்ன வார்த்தைகளை இவன் மெய்யா
கக்கொள்ளுமென்பது கருதி. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. பண்பிலசெல்லும். (எ)

உ.௯அ. தாஅ யிழந்த தழுவரிக் குருளையோடு
 வளமலைச் சிறுதினை யுணீஇக் கானவர்
 வரையோங் குயர்சிமைக் கேழு லுறங்கு
 நன்மலை நாடன் பிரித
 லென்பயக் கும்போ நம்விட்டுத் துறந்தே.

எ - து, 'அவன்குறிப்பிருந்தவாற்றால் நம்மைப் பிரிந்துவந்தல்லது வரையமாட்டான்போன்றிருந்தது' எனத் தலைமகள் கூறக்கேட்ட தோழி அவட்குத் தலைமகள் சிறைப்புறத்தானாகச் சொல்லியது.

(ப - ணை:) தாயிழந்தகுருளையோடே தினையையுண்டு கேழல் உறங்கு கின்ற இத்தன்மையையுடைய நாடனாதலால், இவ்வாறுபுகழ்தல் கூடாதென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. வளமலிசிறுதினையுணீஇயகானவர். (அ)

உ.௯க. கேழு லுழுதெனக் கிளர்ந்த வெருவை
 விளைந்த செறுனிற் றேன்று நாடன்
 வாரா தவனுறை நீடி னேர்வளை
 யிணைரீ ரோதி நீயழத்
 துணைநனி யிழக்குவென் மடமை யானே.

எ - து, குறைநயப்புக்கறித் தலைமகளைக் கூட்டியதோழி அவன் இடையிட்டுவந்து சிறைப்புறத்தாநின்றழித் தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்ச் சொல்லியது.

(ப - ணை:) 'துணைநனியிழக்குவென் மடமையான்' என்றது, நீ எனக் குத்துணையாதலையிழப்பேன் யான், அவனைத்தேறி முன்செய்த மடமையான் எ - று. இறந்துபடுவேனென்பதாம். நீ அழ வாராது அவனுறை நீடினெனக் கூட்டுக. கேழுலுழுததாக எருவை நெல்விளைந்தசெறுப்போலத் தோன்று மென்றது, வேட்கைநலியத் தனக்குவந்த வருத்தத்தானே தலைசாய்த்து நல்லாணாப்போல ஒழுக்கியதுணையேயுள்ளதென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. இழக்குவன்மடமையானே.
 கருத். தலைமகளைக் கூட்டிய. (க)

உ.௯௦. கிழங்ககழ் கேழு லுழுத சிலம்பிற்
 றலைவிளை காணவர் கொய்தனர் பெயரும்
 புல்லென் குன்றத்துப் புலம்புகொ ணெடுவரை
 காணினுங் கவிழுநோய் செத்துத்
 தாம்வந் தனர்நங் காத லோரே.

எ - து, வரைவுகாரணமாக நெட்டிடைகழிந்து பொருள்வயிற் போகிய தலைமகன் வந்தமையறிந்ததோழி உவந்தஉள்ளத்தளாய்த் தலைமகட்குச் சொல்வியது.

(ப - னா:) கிழங்குகழ்வேழல் உழுத புழுதிக்கண்ணே வித்தவிளைந்த பயிரைக் கானவர்கொய்யுஞ் சிறப்புடையதேனும் அவன் அவ்விடத்து உறையாமையின் தனக்குப் புல்லென்றுதோன்றுதலாற் புல்லென்குன்றமெனவும், புலம்புகொணெடுவரையெனவும் இழித்துக்கூறப்பட்டதெனக் கொள்க.

(பி - ம்:) மூ. தலைவிதை.

கருத். நெட்டிடைக்கழித்து.

(க 0)

கேழற்பத்து முற்றிற்று.

உஅ.—குரக்குப் பத்து.

உஎக. அவரை யருந்த மந்தி பகர்வர்
பக்கிற் றோன்று நாடன் வேண்டிற்
பசுப்போல் பெண்டிரும் பெறுகுவன்
றொல்லை வாரளி னல்குமா ளிவடிகே.

எ - து, தலைமகன் வரைவுவேண்டிவிடத் தமர்மறுத்துழிச் செவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடுகின்றது.

(ப - னா:) அவரையை நிறையத்தின்றமந்தி பண்டவாணிகர் பைபோலத் தோன்றுநாடனென்றது, ஆண்வொழ்வனவும் மேலாமுணவுகளிற் குறைவின்றி வாழும்நாடன். எ - து. 'பசுப்போல்பெண்டிரும்' என்றது, வரைவெதிர்கொள்ளாத் தமர்மறுத்த திங்கிளைத் தங்கண்மேலேற்றி, இத்தீங்குசெய்யாது தான் நினைத்தவழியொழுகும் குணமுடைய பெண்டிர் பலரையும் பெறுகுவன், அவனேவேண்டினென்று கூறியவாறாகக்கொள்க. 'பசுப்போற்பெண்டிரும்' என்றுபாடமோதுவாருமுளர். (க)

உஎஉ. கருவிரன் மந்திக் கல்லா வன்பற
முருவரைத் தீந்தே னெடுப்பி யயல
துருகெழு நெடுஞ்சினைப் பாயு நாட
னிரவின் வருத லறியான்
வரும்வரு மென்ப டோழி யாயே.

எ - து, அல்லகுறிப்பட்டுக்குத்தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாக முன்னை நான் நிகழ்த்தனைத் தோழிக்குச் சொல்லுவான்போன்று தலைமகன் சொல்லியது.

(ப - னா:) மந்திக்கு ஒருமகவாகியபார்ப்பு மலைக்கட்பெருந்தேனிறுலைக் கிளர்த்து எழுப்பி நக்கு வெருவி அதன் அயற்சிகரத்திலே பாயுமென்றது, தான் துகரக்கருதிவந்து நம்மையுணர்த்திச் சுற்றத்தார்பலரும் உணர்ந்தவதற்குவெருவிப் பெயர்வான். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. அல்ல, துருகெழு. (உ)

உஎக. அத்தச் செயலைத் துப்புற மொண்டளிர்

புன்றலை மந்தி வன்பற மூரு

நன்மலை நாட நீசெலி

னின்னயந் துறைவி யென்னினுங் கலிழ்மே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரியுந்தலைமகன், 'நின்றிறுணைவியை உடம்பலித்தேன், இனி நீயே இதற்கு உடம்படாகு கலிழ்கின்றாய்' என் றற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - னா:) பிரிவுடம்பட்டாளையினும் நீ பிரிந்துழி ஆற்றுகொண்பதாம் அசோகந்தளிரை மந்திப்பார்ப்பு அருந்துமென்றது, இளமைகழிவதற்குமுன்னே வரைதல்வேண்டுமென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. துப்புறமொண்மணி. (க)

உஎச. மந்திக் கணவன் கல்லாக் கடுவ

னெண்கேழ் வயப்புளி சூழுமலின் விரைந்துடன்

குன்றுய ரடுக்கங் கொள்ளு நாடன்

சென்றனன் வாழி தோழியென்

மென்றோட் கவினும் பாயலுங் கொண்டே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப்பிரிந்துழி ஆற்றுவீக்குந்தோழிக்குத் தலை மகன் சொல்லியது.

(ப - னா:) மந்திக்கணவனாகிய கல்லாக்கடுவன் புலிமுழுக்கு அஞ்சி வரையகத்துப்பாயும் நாடென்றது, நமக்கு உரியனையொழுதுகின்றவன் யாம் எம் மைப்பாதுகாத்துணர்க்கின்ற உணாக்கு அஞ்சிச்சென்றெனென்பதாம். (ச)

உஎடு. குரங்கின் றலைவன் குருடயிர்க் கடுவன்

குரலஞ் சிறுகோல் கொண்டு வியலறை

மாரி மொக்குள் புடைக்கு நாட

யானின் னயந்தன மெனிணுமெம்

மாய்நலம் வாடுமோ வருளுதி யெனினே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுஞ்சுந்தலைமகன் இடையீட்டுவருகலால் எதிர்
ப்பாடுபெறாததோழி குறியிடத்து எதிர்ப்பட்டு அவன்கொடுமைகூறி நெரு
ங்கிச் சொல்லியது.

(ப - னா:) நின்னயந்த ஆந்நலம்வாடுதல் ஒருதலையன்றே; அங்ஙன
மாயினும் நின்னை யாங்கள் நயத்தனை வெருளாது அருளப்பெறின் எந்நலம்
வாடுமோ. எ - று. குரங்கின்றலைவனாகிவன் குரற்கோலேக்கொண்டு தானே
அழிகின்ற மாரிமொக்குளைப் புடைத்து அழிக்குநாடவென்றது, நின்னைநயந்த
எங்கணலம் நீவரையாமலே அழிகின்றவிதனை நீ இவ்விடையிட்டொழுக்கத்
தாலே அழியாநின்றாயென்பதாம். (டு)

உஎக. மந்திக் காநலன் முறிமேய் கடுவன்
றண்கமழ் நறைக்கொடி கொண்டு வியலறைப்
பொங்க விளமழை புடைக்கு நாட
நயவா யாபினூர் வரைந்தனை சென்மோ
கன்முறை வேங்கை மலரு
நன்மலை நாடன் பெண்பெண்படுத்தே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுஞ்சுந்தலைமகனைத் தோழி நெருங்கிச் சொல்
வியது.

(ப - னா:) மேல் கருக்கொண்டு முற்றிப் பயன்படுவதாய இளமுகிலை
மந்தி நறைக்கொடிகொண்டு புடைக்கும் நாடேவன்றது, வரைந்து மகப்
பெறுதற்கு உரியளாகிய இவளை இம்மறைந்தவொழுக்கத்தாலே கொலைசூழ்
கின்றாயென்பதாம். கல்முறை வேங்கைமலரும் நாடவென்றதனால், வரைதற்
குரியபருவமும் கூறியவாறாயிற்று. (சு)

உஎஎ. குறவர் முன்றின் மாதிண்டு துறுகற்
கல்லா மந்தி கடுவனே டுகளுந்
குன்ற நாடநின் மொழிவ லென்றும்
பசப்ப நீத்த லென்னிவள்
கயத்துவளர் குவளையி னபர்ந்த கண்ணே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுஞ்சுந்தலைமகன் புணர்ந்துநீங்குழி எதிர்ப்
பட்டதோழி வரைவுகடாயது.

(ப - னா:) குறவர்முன்றிலில் மாதிண்டுதுறுகற்கண்ணே நாணது மந்தி
கடுவனே டுகளும்நாடவென்றது, சுற்றத்தார்நடுவே இவ்வொழுக்கம் புலன
கிய ஞான்று வீளையும் ஏதத்திற்கு நாணதோயென்பதாம்.

(டி - ம்:) மூ. கடுவனெடுக்கும். நாடனின்மொழிவல். (ஏ)

உஎஅ. சிலம்பின் வெதிரத்துக் கண்விடு கழைக்கோல்
 குரங்கின் வன்பறழ் பாப்பந்தென விலஞ்சி
 மீனெறி தூண்டிலி னிவக்கு நாட
 னுற்றோர் மறவா நோய்தந்து
 கண்டோர் தண்டா நலங்கொண்டனனே.

எ - து, வரையாதுவந்தொழுகுந் தலைமகன் சிறைப்புறத்தானாகத் தலை
 மகன் தோழிக்குச்சொல்லியது.

(ப - னா:) குரங்கு தன்மேலிருந்துழிவளைந்து அது பாய்ந்துபோவுழி
 நிமிர்கின்றமூங்கிற்கோல் மீனெறி தூண்டில்போல ஓங்குநாடனென்றது, தன்
 னெஞ்சத்து அன்புளதாகியகாலத்து வளைத்து வளைத்தொழுகி அன்பற்ற
 காலத்துப் பணிவின்றித் தலைமைசெய்து நல்லங்கொண்ட தன்கொடுமை
 தோன்ற ஒழுக்குகின்றனென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. களைக்கோல். களைக்கோல். (அ)

உஎகூ. கல்லிவ ரிற்றி புல்லுவன வேறிக்
 குளவி மேய்ந்த மந்தி துணையொடு
 வரைமிசை யுகளு நாட நீவரிற்
 கல்கைத் ததுவெய் மழோ
 யம்பற் சேரி யலராங் கட்டே.

எ - து, இரவுக்குறிவேண்டித் தலைமகனைத் தோழி வரவருமைகூறி மறுத்
 தது.

(ப - னா:) 'கல்கைத்ததுவெய்மழர்' என்றது, சூழ்ந்த மலைகளின்டுவகத்
 தது எம்மார். எ - று. இற்றிமேற்படர்ந்த குளவித்தளிரை மேய்ந்து வரை
 யகத்திலே மந்தி கடுவனோடுகளும் நாடனாதலான், இதற்குமுன்பு இவள் நின்
 னோடுகூர்ந்ததேகொண்டு இனி இவள் நிற்பதிக்கண் வாழ்தல்வேண்டுகென்
 பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. கல்லிவரித்தி. (க)

உஎபு. கருவிரன் மந்திக் கல்லா வன்பார்ப்
 பிருவெதி ரீர்ங்கழை யேறிச் சிறுகோன்
 மதிபுடைப் பதுபோற் றோன்று நாட
 வரைந்தனை நீயெனக் கேட்டியா
 னுரைத்தனை னல்லெனே வஃதென் யாய்க்கே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகன் தலைமகளைக் கரணவகையான் வரைந்தானாக, எதிர்சென்றதோழிக்கு 'இனி யான்இவளைவரைந்தமை துமர்க்கு உணர்த்தவேண்டும்' என்றானாக அவன்சொல்லியது.

(ப - னா): குரக்கின் இளம்பார்ப்பு இருவெதிர்ந் கழையேறி மதிபுடைப் பதுபோற்றேன்றுநாடவென்றது, தீங்குசெய்வாயைப்போலத் தோன்றுவ தல்லது உண்மைவகையாற் செய்யாயென்பதாம்.

(பி - ம்): மூ. இளம்பார்ப்பு. வெதிரங்கழை. (க௦)

குரக்குப்பத்து முற்றிற்று.

உகூ.—கிள்ளைப் பத்து.

உஅக. வெள்ள வரம்பி னூழி போகியுந்
கிள்ளை வாழிய பலவே யொள்ளிழை
யிரும்பல் கூந்தற் கொடிச்சி
பெருந்தோட் காவல் காட்டி யவ்வே.

எ - து, ஆயத்தோடு விளையாட்டுவிருப்பினுட் பொழிலகம்புகுந்த தலை வியை எதிர்ப்பட்டு ஒழுகின்றதலைமகன் அவன் புணங்காவற்கு உரியளாய் நின்றதுகண்டு மகிழ்ந்துசொல்லியது.

(பி - ம்): மூ. ஊழிபோயும். (க)

உஅஉ. சாரற் புறத்த பெருங்குரற் சிறுதினைப்
பேரமர் மழைக்காட் கொடிச்சி கடியவுஞ்
சோலைச் சிறுகிளி யுன்னு நாட
வாரிருள் பெருகின வாரல்
கோட்டுமா வழங்குந் காட்டக நெறியே.

எ - து, இரவுக்குறிநேர்த்ததோழி தலைமகன்வந்து புணர்ந்தாங்குழி அவனையெதிர்ப்பட்டுச் சொல்லியது.

(ப - னா): கொடிச்சி கடியவும் சோலைச்சிறுகிளி தினையுன்னுநாட வென்றது, காவலர் காத்தொழுகவும் களவொழக்கத்தையே விரும்பாநின்ற யென்பதாம்.

(பி - ம்): மூ. உண்ணுநாட. வாரால். (உ)

௨௮௩. வன்கட் கானவன் மென்சொன் மடமகள்
 புன்புல மயக்கத் துழுத வேனற்
 பைம்புறச் சிறுகிளி கடியு நாட
 பெரிய கூறி நீப்பினும்
 பொய்வலைப் படுஉம் பெண்டுதவப் பலவே.

எ - து, தோழி வாயின்மறுக்கவும் தலைமகன் ஆற்றாமைகண்டு தலைமகள் வாயில்நேர அவன்பள்ளியிடத்தானாயிருந்துழிப் புக்க தோழிகூறியது.

(ப - னா:) தினைப்புனத்துப் பலவாய்ப்பீபடிகின்ற கிளிகளை ஒருத்தி தன் னாற்காக்கமுடியாதாயினும் அவற்றை அவள் கடியமுயலுநாடவென்றது, நின் னோடு இன்பதுகர்ச்சி விரும்புமகளிரை யாங்கள் விலக்கமுயல்கின்றது முடியா தென்பதாம். 'பெரிய கூறி நீப்பினும் பொய்வலைப்படுஉம் பெண்டுதவப்பல வே' என்றது, தந்தமரரயின்னார் நின்குறைபலவுங்கூறி நீப்பினும் நன்பொய் வலைப்படுஉம் பெண்டிர்பலர். 'எ - து, இவளும் அவருள் ஒருத்தியென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. நாடன். (க)

௨௮௪. அணிய தாமே செவ்வாய்ப் பைங்கிளி
 குன்றக் குறவர் கொய்தினைப் பைங்கா
 லிருவி நீன்புனங் கண்டுப்
 பிரித நேற்றூப் பேரன் பினவோ.

எ - து, திளையரிந்துழிக் கிளியைநோக்கிக்கூறுவாள்போற் சிறைப்புற மாக ஒம்படுத்தது.

(பி - ம்:) மூ. பிரிதநேற்றூ. (ச)

௨௮௫. பின்னிருங் கூந்த னன்னுதற் குறமகண்
 மென்றினை நுவலி யுண்டு தட்டையி
 னைவனச் சிறுகிளி கடியு நாட
 வீங்குவளை ரெகிழப் பிரிதல்
 யாங்குவல் லுறையோ வீங்கிவட் டிறந்தே.

எ - து, ஒருவழித் தணந்துவந்ததலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - னா:) குறமகள் தினைப்பிண்டியையுண்டு ஐவனச்சிறுகிளிகடியும் நாடவென்றது, நின்னோடு இக்காலத்து இன்பதுகர்ந்து பின்பு நின்மனைச் செல்வமும் பிறமகளிரொழியத் தானேதுகரும்வேட்கையுடையானைப் பிரித் து ஒழுகுகின்றயென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. துவளை. விலங்குவளை. வல்லினையோ. (ஊ)

உஅகூ. சிறுதினை கொய்த விருவி வெண்காற்
காய்த்த வவரைப் படுகிளி சுடியும்
யாண ராகிய நன்மலை நாடன்
புகரின்று நயந்தனன் போலும்
கவருந் தோடியென் பாமைக் கவினே.

எ - து, உடன்போக்குத் துணிந்த தலைமகன் அல்தொழிந்து தானே
வரைவிடைவைத்துப் பிரியரினைந்தனைக் குறிப்பினுணர்ந்த தலைமகன்
தொழிக்குச் சொல்லியது; தலைமகன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிவலென்ற
வழித் தலைமகன் தொழிக்குச் சொல்லியது உமா.

(ப - னா:) புகரென்றது உடன்போதலை. தினையிற்கடிந்த கிளியைத்
தினையரிக்கண்கண்டினைந்த அவரைக்கண்ணுங்கடியும் நாடென்றது, வரையா
தொழுதுதலன்றி உடன்போதலையும் நம்மை விலக்காரின்றினென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. புகரின்றுயந்தனன். (கூ)

உஅஎ. நெடுவரை மிசையது குறுங்கால் வருடை
தினைபாய் கிள்ளை வெருஉ நாட
வல்லை மன்ற பொய்த்தல்
வல்லாய் மன்ற நீ யல்லது செயலே.

எ - து, இன்னநாளில் வரைவெணக்கூறி அந்நாளில் வரையாது பின்
அவ்வாறுகூறும் தலைமகற்குத் தொழுகூறியது.

(ப - னா:) தமக்கு ஒரிடையுஞ்செய்யாத நெடுவரைக்கண்ணே வாழும்
வருடையைத் தினைமேய்கின்றகிள்ளை வெருஉ நாடென்றது, நீசொன்ன
போழ்தே எஞ்சுற்றத்தார் வரைவிற்கு இடையுறு செய்யாரென்பதறியாது
வெருவுகின்றயென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. வல்லைமன்றம். வல்லாய்மல்லீ. (எ)

உஅஅ. நன்றே செய்து வுதவி நன்றுநெரிந்
தியாமெவன் செய்குவ நெஞ்சே காமர்
மெல்லியற் கொடிச்சி காப்பப்
பல்கூர லேனற் பாத்தருங் கிளியே.

எ - து, கிளிகள் புனத்தின்கட் படியாநின்றனவென்று தலைவியைக்
காக்கவேவியவழி அதனையறிந்த தலைமகன் உவந்து தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்
லியது.

(பி - ம்:) மூ. நன்றிநெரிந்து. (அ)

உஅகூ. கொடிச்சி யின்குரல் கினிசெத் தடுக்கத்துப்
பைங்குர லேனற் படர்தருங் கினியெனக்
காவலுங் கடியுநர் போல்வர்
மால்வரை நாட வரைந்தனை கொண்மோ.

எ - து, இற்செறித்தயின்னர்த் தோழி வரைவுகடாவுழி முகிர்ந்த
தினைப்புனம் இவள்காத்தொழிந்தால் வரைவலென்றற்கு அவள்சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மலைந்தனைகொண்மோ.
நருத். வரைபவென்றற்கு. (கூ)

உகூ0. அறம்புரி செங்கோன் மன்னனிற் றுகனி
சிறந்தன போலுங் கிள்ளை பிறங்கிய
பூக்கமழ் கூந்தற் கொடிச்சி
நோக்கவும் படுமவ னோர்ப்பவும் படுமே.

எ - து, காவன்மிகுதியான் இரவுக்குறி மறுக்கப்பட்டு நீங்கியதலைமகன்
வந்துழி அவன்கேட்டுவெறுப்புத் தீர்த்தற்பொருட்டால் தினைப்புனங்காவல்
தொடங்காநின்றனென்பது கோன்றத் தோழிகூறியது.

(ப - னா:) மன்னனென்றது, தலைமகனை. (கூ0)

கிள்ளைப்பத்து முற்றிற்று.

கூ0.—மஞ்சைப் பத்து.

உகூக. மயில்க னாலக் குடினை யிரட்டுந்
துறுகல் லடுக்கத் துதுவே பனைத்தோ
ளார்தழை துடங்கு மல்குந்
காதலி யுறையு நனிநல் லாரே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்து மீள்கின்றதலைமகன் சொல்லி
யது. (க)

உகூஉ. மயில்க னாலப் பெருந்தே னிமிர்த்
தண்மழை தழீஇய மாமலை நாட
நின்னிணுந் சிறந்தன னெமக்கே நீநயந்து
நன்மனை யருங்கடி யயா
வெந்நலுந் சிறப்பயா மினிப்பெற் றேனே.

எ - து, பின்முறையாக்கிய பெரும்பொருள்வதுவை முடித்தவளை இல்லத்துக் கொண்டபுகுந்துழித் தலைமகள் உவந்துசொல்லியது.

(ப - னா:) மழைப்பருவம் வேண்டியிருக்கின்ற மயில்கள்ஆலத் தேன்கள் இடிர மழைபெய்யுநாடவென்றது, யாங்கள் கருகியிருக்கின்ற பெரும்பொருளை உவப்ப முடித்தனை. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. யாயினிப்பெற்றேளே. (உ)

உ௧௩. சிலம்புகமழ் காந்த ணறுங்குலை யன்ன
நலம்பெறு கையினென் கண்புதைத் தோயே
பாய ளின் றுணை யாகிய ளணைந்தோட்
மொகை மாட்சிய மடந்தை
நீயல துளரோ வென் னெஞ்சமர்ந் தோரே.

எ - து, பகற்குறியிடம்புக்க தலைமகள் தலைவி பின்னாக மறையவந்து கண்புதைத்துழிச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'நீயல்லது உளரோவென்மெஞ்சமர்ந்தோரே' என்றது, நீயல்லது பிறருளராயினன்றே நான்கூறுவது அறிதல்வேண்டிக் கண்புதைக் கற்பாலது; அஃதில்லாதவழிப்புதைப்பது என்னென்று அவன்பேதைமை யுணர்த்தியதாம்.

(பி - ம்:) மூ. எங்கண்புதைத். உளளோ. நெஞ்சமர்ந்தோரே. நெஞ்சமர்ந்தோளோ. கருத். அவனதுகண்புதைத்துழி. (க)

உ௧௪. எரிமருள் வேங்கை யிருந்த தோகை
யிழையணி மடந்தையிற் றோன்று நாட
வினிதுசெய் தனையா ணுந்தை வாழியர்
நன்மனை வதுவை யயரனினள்
பின்னிருங் கூந்தன் மலரணிந் தோயே.

எ - து, வதுவைசெல்லாந்நுழித் தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(ப - னா:) வதுவையில் தலைவிக்கு மலரணியக்கண்டதோழி 'இவ்வாரும்படி அன்றேகூட்டினே' எனச் சொல்லியவாரும். மலர்ந்தவேங்கைக் கணிருந்த தோகை பொன்னணிமடந்தையில் தோன்றுநாடவென்றது, நீவரையாதொழுகின்ற ஞான்று நின்றமர் பொன்னணிந்த இன்றுபோலச் சிறப்பவொழுகினையென்பதாம். (ச)

உசூநி. வருவது கொல்லோ தானே வாரா
தவனுறை மேவளி னபைவது கொல்லோ
புனவர் கொள்ளியிற் புகல்வரு ம்ந்நை
யிருவி யிருந்த குருவி வருந்தறப்
பந்தாடு மகனிரிற் படர்தருங்
குன்றுகெழு நாடனெடு சென்றவென் னெஞ்சே.

எ - து, தலைமகன் வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்து நீட்டித்துழி உடன் சென்றநெஞ்சினைத் தலைமகன் நினைந்துகூறியது.

(ப - னா:) புனவர்கொள்ளிக்கு அஞ்சித் தன்புகலிலேசெல்லும் மயில் புனங்கொய்தபின்பு அரிதாளிலேயிருந்தகுருவி எழுபதுவிழுமவாய் வருந்துமச் சிறகைவிரித்து ஆடிச்செல்லும்நாடனென்றது, பின்பு வரைந்துகொள்ளக்கருதாதே அலரஞ்சித் தன்மனை வயிற்சென்றவன் இக்காலத்து யானும் என்யைத்தாரும்வருந்துமப் பிரிந்தானென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. கலவமஞ்ஞை. குருவிவருத்தற. குருவிவெருவுற. குன்ற நாடனெடு. (ரு)

உசூசு. கொடிர்சி காக்கும் பெருந்தூர லேன
எடுக்கல் மஞ்ஞை கவரு நாட
நடுநாட் கங்குலும் வருதி
கடுமா தாக்கி னறியேன் யானே.

எ - து, இரவுக்குறிவருகின்ற தலைமகற்குத் தோழி ஆற்றாமையினை மறுத்தது.

(ப - னா:) 'அறியேன்யான்' என்றது, இதனால்விளைவன யானறியேனென்பதாம். குறத்திகாக்குந்தினையை மஞ்ஞை கவருநாடவென்றது, நின்றாட்டுக்குத்தக்க களவினுக்கர்சியே விரும்புகின்றாயென்பதாம். (சு)

உசூஎ. விரிந்த வேங்கைப் பெருஞ்சினைத் தோகை
பூக்கொய் மகனிரிற் றேன்று நாட
பிரியினும் பிரிய தன்றே
நின்னெடு மேய மடந்தை நட்பே.

எ - து, ஒருவழித்தணந்து வரையவேண்டுமென்ற தலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(ப - னா:) மலர்ந்த வேங்கைச்சினைக்கணிருந்த தோகை மலர்கொய்யு மகனிரைப்போலத் தோன்றுநாடவென்றது, நீ மனத்தால் எங்கட்கு நல்லது புரியாயெனினும் நன்மைசெய்கின்றாய்போலத் தோன்றுகின்றாயென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. பிரியாயன்றே. (எ)

௨௯௮. மழைவர வறியா மஞ்ஞை யாலு
மடுக்க னல்லா மசைநடைக் கொடிச்சி
தானெம் மருனா னாயினும்
யாந்தன் னுள்ளுடி மறந்தறி யேமே.

எ - து. தலைமகற்குக் குறைநேர்த்ததோழி தலைமகட்குணர்த்தியவழி அவள் நாணத்தினால் மறைத்தொழுகியவதனைக் கூறக்கேட்ட தலைமகன் சொல்லியது.

(ப - னா:) மழையினதவரவையறிந்து மஞ்ஞை ஆலுமென்றது, யான் நின்னிடத்துவருகின்ற வரவினையறிந்து இதற்கு அவள் மகிழாரிற்கும்; நீ கூறுகின்றது பொய்யென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. வாலறியா. யான்றனுள்ளுடி. அறியேனே. (அ)

௨௯௯. குன்றநாடன் குன்றத்துக் கவாஅழ்
பைஞ்சுனைப் பூத்த பருவாய்க் குவனையு
மஞ்சி லோதி யசைநடைக் கொடிச்சி
கண்போன் மலர்நலு மரிதிவ
டன்போற் சாயல் மஞ்ஞைக்கு மரிதே.

எ - து. இயற்கைப்புணர்ச்சிபுணர்ந்து நீங்கியநிலைமைக்கண் தலைமகன் ஆயவெள்ளத்தோடுகூடி நிற்கக்கண்ட தலைமகன் மகிழ்ந்தவுள்ளத்தனையத் தன்னுள்ளேசொல்லியது.

(ப - னா:) குன்றநாடென்றது, அந்நிலத்துக்குரியனாகிய முருகனை.

(பி - ம்:) மூ. அசையியல். (க)

௩௦௦. கொடிச்சி கூந்தல் போலத் தோகை
யஞ்சிறை விரிக்கும் பெருங்கல் வெற்பன்
வந்தன நெதிர்த்தனர் கொடையே
யந்திந் திவிவி பொலிகநின் கிறப்பே.

எ - து. தலைமகன்ருனே வரைவவேண்டிவிடச் சுற்றத்தார் கொடை நேர்த்தமை தலைமகட்குத் தோழிசொல்லியது.

(ப - னா:) கொடிச்சிகூந்தல் போலவேண்டி மஞ்ஞை சிறகைவிரிக்கும் வெற்பனென்றது, நின்மகிழ்ச்சிக்குத்தக நின்மார் மகிழ்ச்சிகூர்த்தாரென்பதாம். (க ௦)

மஞ்ஞைப்பத்து முற்றிற்று.

குறிஞ்சி முற்றிற்று.

கயிலர்.

ச.—பா வலி.

௩௧.—செலவழுங்குவித்த பத்து.

௩௦௧. மால்வென் னோத்திரத்து யையில் வாலிண **அதி**
 ருஞ்சுரஞ் செல்வோர் ரென்னிக் கூட்டு
 மவ்வரை யிறக்குவை யாபின்
 மைவரை நாட வருந்துவன் பெரிதே.

எ - து, பிரிவுணர்த்தப்பட்ட தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) வெள்ளிலோத்திரத்துக் குளிர்ச்சியையுடைய மலரை ஆற்
 றின்வெம்மைதீரச் செல்வோர் அணிந்துசெல்வரென்றுழி வெம்மை கூறிய
 வாறாயிற்று. (க)

௩௦௨. அரும்பொருள் செபினை தப்பற்கு முரித்தே
 பெருந்தோ ளரிவை தகைத்தற்கு முரியன்
 செல்லா யாயினே நன்றே
 மெல்லம் புலம்ப விவாழப் பிரிந்தே.

எ - து, பொருள்வழிப்பிரியுந் தலைமகன் பிரிவுடன்படுத்தவேண்டுமென்
 ருனாக, அவற்குத் தோழிசொல்லியது.

(பி - ி:) மூ. தப்பற்குமுரியன். கருத். பிரிவுடன்படுக்க. (உ)

௩௦௩. புதுக்கலத் தன்ன கனிய வாலம்
 போகிறனைத் தடுக்கும் வேனி லருஞ்சுரன்
 தண்ணிய வினிய வாக
 வெம்மொடுஞ் சென்மோ விடலை நீயே.

எ - து, சுரத்தருமைகூறி உடன்செலவுமறுக்கும் தலைமகற்குத் தோழி
 சொல்லியது.

(பி - ி:) மூ. போகினை. அடுஞ்சுரம். (ஈ)

௩௦௪. கல்லாக் கோவலர் கோலிற் றேண்டிய
 வானீர்ப் பத்தல் யானை வெளவுங்
 கல்லதர்க் கவலை செல்லின் மெல்லியற்
 புயனெடுங் கூந்தல் புலம்பும்
 வயமான் றேன்றல் வல்லா தீமே.

எ - து, இது பொருள்வயிற் பிரியலுற்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.

(ப - னா:) 'வல்லாத்மே' என்றது, எல்லாம்வல்லாயினும் இது மாட்டாயாதற்குமேற்பட்ட தலைமையில்தலை. எ - து.

(பி - ம்:) மூ. வானீர்ப்பதலை. செலவின்மெல்லியம். செல்லுமெல்லியல். சொல்லுமெல்லியல். (ச)

௩௦௫. கனிறு பிடிதழி இப் பிறபுலம் படராது
பந்தின வருந்தும் லாபதனு குன்றத்தூர்
சுடர்த்தொடிக் குறுமக வினைய
வெணைப்பயஞ் செய்யுமோ விடலைநன் செலவே.

எ - து, உடன்போக்கொழித்தித் தனித்துச்செல்வவென்ற தலைமகற்குத் தோழிகூறியது.

(பி - ம்:) மூ. புலம்படர்ந்து. சுடர்க்கொடி. (டு)

௩௦௬. வெல்போர்க் குரிசினீ விபன்சுர னிறப்பிற்
பல்கா முல்கு ஸ்வரி வாடக்
குழலினு மிணைசுவள் பெரிதே
விழுவொலி கூந்தன் பாஅ யோனே.

எ - து, பிரியுந்தலைமகற்குத் தோழி தலைமகன்பிரிவாற்றாமை கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. அலியொலிகூந்தல். (சு)

௩௦௭. ஞெலிகழை முழங்கமுழல் வயபா வெருடங்
குன்றுடையருஞ்சுரஞ் செல்வாயர்ந் தனையே
நன்றில் கொண்டகநின் பொருளை
பாவையன்னநின் றுணைப்பிரிந்து வருமே.

எ - து, பொருள்வயிற் பிரியக்கருகியதலைமகன் அதன்சிறப்புக்கூறிய வழித் தோழி அதனை இழித்துக்கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. என்றுணைப்பிரிந்து. (எ)

௩௦௮. பல்லிருந் கூந்தன் மொல்லிய லேரன்வயிற்
பிரியா யாயினு நன்றே விரியினர்க்
காலெறு முழாள்வீ தாஅயா
முருகமர் மாபலை பிரிந்தெனப் பூரிமே.

எ - து, 'பிரிவல்' என்ற தலைமகற்குத் தோழி, 'பிரியாதொழியப் பெறின் நன்று' 'பிரிவையாயின் இப்பருவத்து இம்மாமலை எங்களைவிட்டுப் பிரிந்தாற் பிரி' எனச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. காலுறழொள்வீ. முருகமாமலை. (அ)

௩௦௯. வேனிற் றிங்கள் வெஞ்சுர பிறந்து
செவ்வயர்ந் தனையா னீயே நன்று
நின்னயந் துறைநி கடுஞ்சூழ் சிறுவன்
முறுவல் காண்டளி னினினிகோ
சிறுவரை நாடநீ யிறந்துசெய் பொருளே.

எ - து, 'பொருள்வயிற்பிரிவல்' என்ற தலைமகற்குத் தோழிசொல்லி யது.

(பி - ம்:) மூ. விரைந்துசெய்பொருளே. (ஆ)

௩௧௦. பொலம்பசுந் பாண்டிற் காசுநிரா யல்கு
வில்லங்குடை மென்றே ளிழைநிலை நெகிழப்
பிரிதல் வல்லுடையாயி
னரிதே விடலையிவ ளாய்நுதற் கவினே.

எ - து, பிரிகின்றதலைமகற்குத் தோழி, 'நீ நினைக்கின்றகருமம் முடித் தாயாயினும் இவள்நலம் மீட்டற்குஅரிது' எனச்சொல்லிச் செலவமுங்குவித் தது. (க ௦)

செலவமுங்குவித்தபத்து முற்றிற்று.

௩௨.—செலவுப் பத்து.

௩௧௧. வேங்கை கொய்யுநர் பஞ்சுரம் விளிப்பினு
மாரிடைச் செல்வோ ராறுநனி வெருடங்
காடிநற் தனரே காதலர்
நீடுவர் கொல்லென நினையுமென் னெஞ்சே.

எ - து, 'ஆற்றதுஅருமைநினைந்து நீ ஆற்றயாதல்வேண்டா; அவர் அவ்வழி முடியச்சென்றார்' என்றதோழிக்குத் தலைமகன்சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பைஞ்சுரம். (க)

௩௧௨. அறஞ்சா லியரோ வறஞ்சா லியரோ
வறனுண் டாயினு மறஞ்சா லியரோ
வாள்வனப் புற்ற வருவிக்

கோள்வ லென்னையை மறைத்த குன்றே.

எ - து, உடன்போயின தலைமகள் மீண்டெவந்துழி, 'நின் னியன்மார் பின் துரந்துவந்தவிடத்து நிகழ்ந்தது என்னை' என்ற தோழிக்கு நிகழ்ந்ததுகூறிக் தலைமகன் மறைதற்கு உதவிசெய்த மலையை வாழ்த்தியது.

(பி - ம்:) மூ. வாள்வயப்புற்ற. கோள்வருமென்னையை. (உ)

௩௧௩. தெறுவ தம்ம நும்மகள் விருப்பே
புறுதுய ரவலமொ டுயிர்செலச் சாஅய்ப்
பாழ்ப்படு நெஞ்சம் படரடக் கலங்க
நாடிடை விலங்கிய வைப்பிற்
காடிறந் தனணங் காத லோளே.

எ - து, தலைமகள் புணர்ந்துடன்போகியவழிச் செவிலியாற்றமைகண்ட நற்றாய் அவட்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'தெறுவது' என்றது, யான் அவள்மேல்வைத்தகாதல் என் னால் தெறப்படுவது. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. என்மகள். சாஅய. கலங்கா.
நம்மணங்கியோளே. எங்காதலோளே. (ஈ)

௩௧௪. அவிர் தொடி கொட்பக் கழுதுபுக வயரக்
கருங்கட் காக்கையொடு கழுகுவிசும் பகவச்
சிறுகண் யாணை யாள்வீழ்த்துத் திரிதரு
நீரிடை யருஞ்சர மென்பநந்
தோளிடை முனிநர் சென்ற வாறே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழி அவனுடன்போய் மீண்டார் வழியதருமை தங்களிற் கூறக்கேட்ட தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நீரிடை. (ச)

௩௧௫. பாயல் கொண்ட பனிமலர் நெடுங்கட்
பூசல் கேளார் சேய ரென்ப
விழைநெகிழ் செல்ல லுறீஇக்
கழைமுதிர் சோலைக் காடிறந் தோரே.

கூடி

ஐங்குறு நூறு.

எ - து, சொல்லாது தலைமகன்பிரிந்துழித் தலைமகள்வேறுபாடுகண்ட
தோழி இரங்கிச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'பாயல்கொண்டபனிமலர் நெடுங்கட்பூசல்' என்றது, அவர்
போகின்றகாலத்து விலக்காதவகை துயின்றீரெனக் கண்ணொடு புலந்து கூறு
கின்றபூசல். எ - து. (ஊ)

நகசு. பொன்செய் பாண்டிற் றெபால்ங்கல நந்தத்
தேரக லல்கு லவ்வி வாட
விறந்தோர் மன்ற தாமே பிறங்குபலைப்
புல்லா யோமை நீடிய
புலிவழங் கதர காணத் தானே.

எ - து, தலைமகன்மெலிவிற்கு நொந்து, தலைமகன்பிரிவின்கண் தோழி
கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. காணகத்தானே. (சு)

நகஎ. சூழ்கம் வம்மோ தோழிபாழ் பட்டுப்
பைதற வெந்த பாலே வெங்காட்
டருஞ்சுர மிறந்தோர் தேளத்துச்
சென்ற நெஞ்ச நீடிய பொருளே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்து நீட்டித்துழி, நெஞ்சினைத் தூதுவிட்டதலை
மகள் அது வாராதுதாழ்த்துழித் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. சூழ்கவம்மோ, ஈட்டியபொருள்.
நீட்டியபொருள். (எ)

நகஅ. ஆய்நலம் பரப்ப வரும்படர் நலிய
வேய்மருள் பணைத்தோள் வில்லிழை நெகிழ
நசைநனி கொன்றோர் மன்ற விசைநிமிர்ந்
தோடெரி நடந்த வைப்பிற்
கோடுயர் பிறங்கன் மலையிறந் தோரே.

எ - து, 'நம்மைப் பிரியார்' என்று கருதியிருந்ததலைமகள் அவன்பிரிந்
துழி இரங்கிச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஓடரிநடந்த. கருத். பிரியானென்று. (அ)

௩௩௧. கன்பொர விளங்கிய உதிர்தெறு வைப்பின்
மண்புரை பெருகிய மரமுளி கான
மிறந்தன ரோநங் காதலர்
மறந்தன ரோதி மறவா நம்மே.

எ - து, தலைமகன் பிரிந்துழி அவன் உணர்த்தாது பிரிந்தமைகூறிய
தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது. (௯)

௩௩௦. முள்ளை யிலவத் தொள்ளினர் வான்பூ
முழங்கழ லசைவளி யெடுப்ப வானத்
துருமுப்படு கனலி னிருநிலத் துறைக்குங்
கவலை யருஞ்சரம் போயினர்
தவலி லருநோய் தலைத்தந் தோரே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழிச் சுரத்துவெம்மைநினைந்து தலைமகன் சொல்
லியது. (௧௦)

செலவுப்பத்து முற்றிற்று.

௩௩.—இடைச்சுரப் பத்து.

௩௩௧. உலறுதலைப் பருந்தி னுளிவாய்ப் பேடை
யலறுதலை யோமை யங்கவட் டேறிப்
புலம்புகொள விளிக்கு நிலங்காய் கானத்து
மொழிபெயர் பன்மலை யிறப்பினு
மொழிதல் செல்லா தொண்டொடி குணனே.

எ - து, பிரிந்துபோகாசின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தலைமகன்
குணம் நினைந்து இரங்கிச்சொல்லியது.

(ப - னா:) 'மொழிபெயர்பன்மலையிறப்பினும்' என்றது, பின்னும்
செல்லும்வழியைநோக்கி. எ - று. (௧)

௩௩௨. நெடுங்கழை முளிய வேனி வீடி.க்
கடுங்கதிர் ஞாயிறு கல்பகத் தெறுதலின்
வெய்ய வாயின முன்னே யினியே
யொண்ணுத லரிவையை யுள்ளுதொறுந்
தண்ணிய வாயின சுரத்திடை யாரே,

எ - து, இடைச்சுரத்துக்கண் தலைமகன் தலைமகர்குணம் நினைத்தலில் தனக்குற்ற வெம்மைநீக்கியதுகண்டு சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நீட. தண்ணளியாயின. தண்ணளியவாயின. கருத். நீக்கியதுகண்டு. (உ)

஁உ஁. வள்ளெயிற்றுச் செந்நாய் வயவுறு பிணவிற்குக் கள்ளியங் கடத்திடைக் கேழல் பார்க்கும் வெஞ்சுரக் கவலை நீந்தி வந்த நெஞ்சநீ நயந்தோள் பண்பே.

எ - து, இடைச்சுரத்துத் தலைமகர்குணம்நினைந்த தலைமகன், 'அவள் பண்புவந்தன' என உவந்து தன்னெஞ்சிற்குச் சொல்லியது. (஁)

஁உஃ. எரிகவர்ந் துண்ட வென்றாழ் நீளிடைச் சிறிதுகண் படுப்பினுங் காண்குவென் மன்ற நள்ளென் கங்கு னளிமனை நெடுநகர் வேங்கைவென்ற சுணங்கிற் றேம்பாய் கூந்தன் மாஅ யோளே.

எ - து, பிரிந்துவந்ததலைமகன் தலைமகளை நலம்பாராட்டக்கண்டதோழி 'இவர்குணத்தினைமறந்து அமைந்தவாறு யாது' என வினவினாக்கு அவன் சொல்லியது. (ஃ)

஁உ஄. வேனி லலாயத் திலையொலி வெரீஇப் போகில்புகர் வண்ணுது சிறிதுபுலம் படரும் வெம்பலை யருஞ்சுர நலியா தெம்வெங் காதலி பண்புதுணைப் பெற்றே.

எ - து, 'பிரிந்துவந்ததலைமகன், 'சுரத்தின்வெம்மை எங்ஙனமாற்றினீர்' என்ற தோழிக்குச்சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. துணைபெற்றே. (஄)

஁உஅ. அழலவிர் நனந்தலை நிழலிடம் பெறுது மடமா னம்பினை மறியொடு திரங்க நீர்மருங் கறுத்த நிரம்பா வியவி னின்னா மன்ற சுரமே யினிய மன்றயா னொழிந்தோள் பண்பே.

எ - து, இடைச்சுரத்துவெம்மை ஆற்றானாகியதலைமகன் தலைமகன் குணம்நினைந்து நொந்து சொல்லியது. (அ)

௩௨௭. பொறிவரித் தடக்கை வேத லஞ்சிச்
 சிறுகண் யானை நிலந்தொடல் செல்லா
 வெயின்முனி சோலைய வேயுயர் சுரனே
 யன்ன வாரிடை யானுந்
 தண்மை செய்தவித் தகையோள் பண்பே.

எ - து, பிரிந்ததலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண் தலைமகன்குணம்நினை
 த்து இரங்கிச் சொல்லியது.

(ப - ரை:) 'சிறுகண்யானைநிலந்தொடல்செல்லா' என்பதுமுற்று.

(பி - ம்:) மூ. வேகல். வெயின்முனி. (எ)

௩௨௮. நுண்மழை தனித்தென நறுமலர் தாஅய்தர்
 தண்ணிய வாயினும் வெய்ய மன்ற
 மடவர ளின் றுணை யொழியக்
 கடமுதிர் சோலைய காடிற்ந் தேற்கே.

எ - து, 'மழைவீழ்தலாற் சுரம் தண்ணென்றது, இனி வருத்தமின்றிப்
 போகலாம்' என்ற உழையர்க்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. காடிற்ந்தோற்கே. (அ)

௩௨௯. ஆள்வழக் சுற்ற பாழ்படு நனந்தலை
 வெம்முனை யருஞ்சுர நீந்தி நம்மொடு
 மறுதரு வதுகொ றுனே செறிதொடி
 கழிந்துகு நிலைய வாக
 வொழிந்தோள் கொண்டவெ னுரங்கெழு நெஞ்சே.

எ - து, இடைச்சுரத்தின்கண் மீள லுறும்நெஞ்சினைநொந்து தலைமகன்
 உழையர்க்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. ஊங்கெழுநெஞ்சே. (க)

௩௩௦. வெந்துக ளாகிய வெயிற்கட நீந்தி
 வந்தன மாயினு மொழிகினிச் செலவே
 யமுத கண்ண ளாய்நலஞ் சிதையக்
 கதிர்வெறு வெஞ்சுர நினைக்கு
 மவிற்கோ லாய்தொடி யுள்ளத்துப் படரே.

எ - து, பிரிந்ததலைமகன் இடைச்சுரத்தின்கண் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்
 வியது. (௧௦)

இடைச்சுரப்பத்து முற்றிற்று.

௩௪.—தலைவியிரங்கு பத்து.

(பி - ம்:) இரங்குப்பத்து.

௩௩௧. அம்ம வாழி தோழி யவிழிணர்க்
கருங்கான் மராஅத்து வைகுசுனை வான்பூ
வருஞ்சுரஞ் செல்லுந ரொழிந்தோ ருள்ள
வினிய கமழும் வெற்பி
னின்னா தென்ப வவர்சென்ற வாறே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழி, 'செல்லும்வழியிடத்து மலையின் உள
தாகியநாற்றத்தால் நம்மைநினைத்து முடியச்செல்லார், மீள்வரோ' எனக்கேட்ட
தலைவிக்கு 'அவர் முடியச்சென்றார்' என்பதறிந்து இரங்கத் தோழிகூறியது.

(ப - னை:) சென்றசரம் பிரிந்தார் தத்தந்துணைவியரை நினையும்படி
வெறிகமழும் மலரையுடைத்தாகலும் செலந்கருமையால் இன்னொமையுடை
மையும் தலைவி இரங்குதற்குக் காரணமாயின. எ - று.

(பி - ம்:) மூ. வெஞ்சினைவான்பூ. ப. காரணமாயிற்று. (க)

௩௩௨. அம்ம வாழி தோழி யென்னதூஉ
மறனில புன்ற தாமே விறன்மிசைக்
குன்றுகெழு கானத்த பண்பின் மாக்கணங்
கொடிதே காதலிப் பிரிதல்
செல்ல லைய வென்னா தவ்வே.

எ - து, பிரிந்ததலைமகன், 'சுரத்திடைக்கழியச்சென்றான்' என்பது
கேட்ட தலைமகன் அங்குள்ளமாக்களை நொந்து தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மாண்கணம். என்னாவவ்வே. (உ)

௩௩௩. அம்ம வாழி தோழி யாவதும்
வல்லா கொல்லோ தாமே யவண
கல்லுடை நன்னாட்டுப் புள்ளினப் பெருந்தோ
டியாஅந் துணைபுணர்ந் துறைதும்
யாங்குப் பிரிந்துறைதி யென்னாகவ்வே.

எ - து, புட்களை நொந்து சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. வல்லார் கொல்லோ. என்னா வவ்வே. உறைதியென்னு
மாறே. (ஈ)

௩௩.ச. அம்ம வாழி தோழி சிர்யிலை
நெல்லி நீடிய கல்காய் கடத்திடைப்
பேதை நெஞ்சம் பின்செலச் சென்றோர்
கல்லினும் வலியர் மன்ற
பல்லித முண்க ணழப்பிரிந் தோரே.

எ - து, பிரிவுநீட ஆற்றாளாகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(ப - ணை:) 'பல்லிதமுண்கண் அழப்பிரிந்தோர்' என்றது, தாம் குறித்த எல்லைக்கண்வாராது நீட்டித்தாரென்பதாம்.

(பி - ம்:) மூ. பின்படச்சென்றோர். (ச)

௩௩.௩. அம்ம வாழி தோழி நம்வயி
னெய்த்தோ ரன்ன செவ்விய வெருவை
கற்புடை மருங்கிற் கடுமுடை யார்க்குங்
காடுநனி கடிய வென்ப
நீடி யிவண்வருநர் சென்ற வாறே.

எ - து, தலைமகள் சென்ற சுரத்தினிடத்துக் கொடுமை பிறர்கூறக்கேட்ட தலைமகள் ஆற்றாது தோழிக்குச்சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. இவண்வருவர் சென்றவாறே.
கருத். கடுமைபிறர். (ஈ)

௩௩.௪. அம்ம வாழி தோழி நம்வயிற்
பிரியலர் போலப் புணர்ந்தோர் மன்ற
நின்றதில் பொருட்பிணி முற்றிய
வென்றாழ் நீடிய சுரநிறந் தோரே.

எ - து, பிரிவதற்குமுன்பு தங்களுடன் அவனொழுகியதிறம் நினைந்து தலைமகள் தோழிக்குச்சொல்லியது. (சு)

௩௩.௫. அம்ம வாழி தோழி நம்வயின்
மெய்யுற னிரும்பிய கைகவர் முயக்கினு
மினிய மன்ற தாமே
பனியிருங் குன்றஞ் சென்றோர்க்குப் பொருளே.

எ - து, தலைமகள் பொருள்வயிற்பிரிந்துழித் தன்முயக்கினும் அவற்குப் பிற்காலத்துப் பொருள்சிறந்ததெனத் தலைவிரங்கித் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ஊ)

௩௩௮. அம்ம வாழி தோழி சார
 லிலையில மலர்ந்த வோங்குநிலை யிலவ
 மலையுறு தீயிற் சுரமுதற் றேன்றும்
 பிரிவருங் காலையும் பிரித
 லரிதுவல் லுநர்நங் காத லோரே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழி, 'இக்காலத்தேபிரிந்தார்' எனத் தலைமகள் இரங்கிச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. வல்லினர். (அ)

௩௩௯. அம்ம வாழி தோழி சிறியிலைக்
 குறுஞ்சினை வேம்பி னறும்பழ முணீஇய
 வாவ லுகக்கு மாலைபு
 மின்றுகொ றேழியவர் சென்ற நாட்டே.

எ - து, தலைமகன் குறித்த பருவவரவீன்கண் மாலைப்பொழுதுகண்டு ஆற்றுகியதலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. உகுக்குமாலை. உவக்குமாலை. இன்றுகொல்காதலவர். (க)

௩௪௦. அம்ம வாழி தோழி காதல
 ருள்ளார் 'கொன்ன மருநந் தறனங்கொல்
 விட்டுச் சென்றனர் நம்மே
 தட்டைத் தீயி னூரல ரெழுவே.

எ - து, தலைமகன் பிரிந்துழி, 'கடிதின்வருவர்' என ஆற்றியிருந்த தலைவி அவன் நீட்டித்துழி ஆற்றாது தோழிக்குச்சொல்லியது.

(பி - ம்:) கருத். அவர்நீட்டித்துழி. (க௦)

தலைவியிரங்குபத்து முற்றிற்று.

௩௩.—இளவேனிற் பத்து.

௩௪௧. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
 குயிற்பெடை யின்குர லகவ
 வயிர்க்கேழ் துண்ணற னுடங்கும் பொழுதே.

எ - து, தலைமகன்பிரிந்துழிக் குற்த்தபருவம் வரக்கண்ட தலைமகள் சொல்லியது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதிற்கும் இஃது ஒக்கும்.

(பி - ம்:) மூ. அறலடங்கும். (க)

௩௪௨. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
சுரும்புகளித் தாலு மிருஞ்சினைக்
கருங்கா னுணவங் கமழும் பொழுதே. (உ)

௩௪௩. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
தினிநிலைக் கோங்கம் பயந்த
வணிமிகு கொழுமுனை யுடையும் பொழுதே. (ங)

௩௪௪. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
நறும்பூங் குரவம் பயந்த
செய்யாப் பாவை கொய்யும் பொழுதே. (ச)

௩௪௫. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
புதுப்பூ வகிர ருஅய்க்
கதுப்பற லணியுங் காமர் பொழுதே.

(பி - ம்:) மூ. புதுப்பூ வகிர ருஅய்க். (ஊ)

௩௪௬. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
யஞ்சினைப் பாதிரி யலர்ந்தெனச்
செங்க ணிருங்குயி லறையும் பொழுதே.

(பி - ம்:) மூ. பாதிரியலர்த்தென. (சூ)

௩௪௭. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
யெறிற்றகை யினமுலை பொலியப்
பொரிப்பூம் புன்கின் முறிதிமிர் பொழுதே.

(பி - ம்:) மூ. பொரியபூம் புன்கின். (எ)

௩௪௮. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
வலஞ்சுரி மராமும் வேய்ந்துநம்
மணங்கமழ் தன்பொழின் மலரும் பொழுதே. (அ)

கூசகூ. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
பொரிகான் மாஞ்சினை புதைய
வெரிகா விளந்தனி ரீனும் பொழுதே. (கூ)

கூரு. அவரோ வாரார் தான்வந் தன்றே
வேம்பி னெண்டி புறைப்பத்
தேம்படு கிளவியவர் தெளிக்கும் பொழுதே. (கூ)

இளவேனிற்பத்து முற்றிற்று.

கூகூ.—வயவுரைத்த பத்து.

கூருகூ. அத்தப் பலின் வெயிறின் சிறுகா
யநஞ்சுதந் செல்வோ ருந்தினர் கழியும்
காடுபின் னொழிய வந்தனர் தீர்க்கிளிப்
பல்லித முண்கண் படந்தைநின்
னல்லெழி ல்குந் வாடிய நீலியே.

எ - து, பிரிந்த தலைமகன்வரவுணர்ந்த தோழி தலைமகட்குச் சொல்லி யது.

(பி - ம்:) மூ. சுரன்செல்வோர்வருந்தினர்கழியும். (க)

கூருஉ. விழுத்தொடை மறவர் வில்லிடத் தொலைந்தோ
ரெழுத்துடை நடுக லன்ன விழுப்பிணர்ப்
பெருங்கை யானை யி நஞ்சின முறைக்கும்
வெஞ்சூ மரிய வென்றார்
வந்தனர் தோழிநங் காத லோரே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) 'வெஞ்சூம் அரிய என்னார் வந்தனர்' என்றது, இன்று இடையிலே தக்காது வந்தனர். எ - து. (உ)

கூருகூ. எரிக்கொடிக் கவைஇய செவ்வரை போலச்
சுடர்ப்பூண் விளங்கு மேந்தெழி லகல
நீயினிது முயங்க வந்தனர்
பாயிருஞ் சோலை பலையிறந் தோரே.

இதுவுமது.

(கூ)

௩௫௪. சர்மிணவு புணர்ந்த செந்நா யேற்றை
மறியுடை பாண்டினை கொள்ளாது கழியு
மரிய சுரன்வந் தனறே
தெரியிழை யரிவைநின் பண்புதர விரைந்தே.

இதுவுமது.

(௪)

௩௫௫. திருந்திழை யரிவை நின்னல் முள்ளி
ய நஞ்செயற் பொருட்பிணி பெருந்திரு வுறுகெனச்
சொல்லாது பெயர்தந் தேனை பல்பொறிச்
சிறுகண் யானை திரிதந்
நெறிவிவங் கதர காணந் தானே.

எ - து, நினைந்த எல்லையளவும் பொருண்முற்றில்லாது பெற்றபொருள்
கொண்டு தலைவியைநினைந்து மீண்ட தலைமகன் அவட்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'பொருட்பிணி பெருந்திருவறுக' என்றது, மேல் உள்ளதா
கும் பொருட்பிணி திருவுறுவதாகவேனக் குறிப்பின் வெகுண்டிரைத்தது.
'சொல்லாது பெயர்தந்தேனை' என்றது, உடன்சென்றோர் விலக்குவரெனச்
சொல்லாத மீண்டேன். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. செல்லாது. காணந் தானே.

(௫)

௩௫௬. உள்ளுதற் கினிய மன்ற செல்லா
யானை பிணித்த பொல்பினை கயிற்றி
னொன்னொரி மேய்ந்த சுரத்திடை
புள்ளம் வாங்குத் தந்தகின் குணவே.

எ - து, வினைமுற்றி மீண்டுவந்ததலைமகன் தலைவிக்கு அவள்குணம்
புகழ்ந்து கூறியது.

(ப - னா:) 'உள்ளம்வாங்கத் தந்தகின்குணன்' என்றது, என்னுள்ளம்
வாங்குதற்பொருட்டு நீ தந்தகுணங்கள். எ - று.

(பி - ம்:) மூ. உள்ளற்கினிய.

(௬)

௩௫௭. குரவ மலர மரலம் பூர்ப்பச்
சுரனலி கொண்ட கானங் காணுற
வழுங்குக செய்பொருட் ரொவ்வென விரும்பிகின்
னங்கழிற் மாமை கவின
வந்தனர் தோழிநங் காத லோரே.

எ - து, பொருள்வயிற்பிரிந்து ஆண்டறைகின்ற தலைமகன் குறித்த
பருவவரவுகண்டு கடிதின்மீண்டுவந்தமை தோழி தலைமகட்குச் சொல்லியது.

(ப - னா:) 'அழுங்குக செய்பொருட்செலவு' என்றது, மேலுளதாகும்
பொருட்பிணிச்செலவும் இனிக் கெடுவதாக. எ - று. (எ)

௩௩௮. கோடுயர் பன்மலை யிறந்தன ராயினு
நீட விடுமோ மற்றே நீடுநீண்டு
துடைத்தொறுந் துடைத்தொறுங் கலங்கி
யுடைத்தொழு வெள்ள மாகிய கண்ணே.

எ - து, தலைமகன் ஆற்றாமையகண்டு, பிரிந்ததலைமகன் வந்தனனாகத்
தோழிசொல்லியது.

(பி - ி:) மூ. உடைத்தருவெள்ளம். (அ)

௩௩௯. அரும்பொருள் வேட்கைய மாகிநிற் றறந்து
பொருங்க ளதரிடைப் பிரிந்த காலைத்
தவநனி நெடிய வாயின வினியே
யணியிறை யுள்ளியாம் வருதலி
னணிய வாயின சுரத்திடை யாதே.

எ - து, மீண்டுவந்த தலைமகன் அவளைப் பிரிகின்றகாலத்துச் சுரத்துச்
சேய்மையும் வருகின்றகாலத்து அதன் அணிமையுங்கூறியது. (க)

௩௪0. எரிகவர்ந் துண்ட வென்றுழ் நீளிரை
யரிய வாயினு மெளிய வன்றே
யவவுறு நெஞ்சங் கவவுநனி விரும்பிக்
கடுமான் றிண்டேர் கடைஇ
நெடுமா னேக்கிநின் னுள்ளியாம் வரவே.

எ - து, வினைமுற்றி மீண்டுவந்ததலைமகன், 'சுரத்தருமைநோக்காது
வந்தவாறு என்னை' என வினவியதலைமகட்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. கவவநனி விரும்ப, தேர்சடவி. (க0)

வரவுரைத்தபத்து முற்றிற்று.

௩௭.—முன்னிலைப் பத்து.

௩௬௧. உயர்கரைக் காண்யாற் றவீர்மண லகன்றுறை
வேனிற் பாதிரி விரிமலர் சுவைஇத்
தொடலை தைஇய மடவரன் மகளே
கண்ணினுங் கதவநின் முலையே
முலையினுங் கதவநின் றடமென் றேளே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகன் இடைச்சுரத்துக்கண் விளை யாட்வெகையாற் பூத்தொடுக்கின்ற தலைமகளைக்கண்டு புகழ் அவன் அதற்கு நாணிக் கண்புதைத்தவழிச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. உயரறற் காண்யாற் றவிரறல். (௧)

௩௬௨. பதுக்கைத் தாய வெரதுக்கருங் கவலைச்
சிறுகண் யானை யுறுபகை நீனையா
தியாங்குவந் தனையோ பூந்நார் பார்ப
வருள்புரி நெஞ்ச முய்த்தர
விருள்பொ ரநின்ற விரவி னானே.

எ - து, சேணிடைப்பிரிந்த தலைமகன் இடைநிலத்துத்தங்காது இர வின்கண்வந்துழித் தோழிசொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பதுக்கைதாய. (௨)

௩௬௩. கிலைவிற் பகழிச் செந்துவ ராடைக்
கொலைவி லெயினர் தங்கைநின் முலைய
சுணங்கென நீனை தி நீயே
யணங்கென நீனையுமென் னணங்குறு நெஞ்சே.

எ - து, புணர்ந்துடன்செல்கின்ற தலைமகன் இடைச்சுரத்துத் தலை மகளை நலம்பாராட்டியது.

(பி - ம்:) மூ. கொலைவல்லெயினர். நீனைத்தி. (௩)

௩௬௪. முளவுமா வல்சி யெயினர் தங்கை
யிளமா வெயிற்றிக்கு பிந்நிலை யறியச்
சொல்லினே னிரக்கு மளவை
வென்டுவல் விடலை விரையா தீடே,

எ - து, உடன்போக்கு நயந்ததலைமகன் அதனைத்தோழிக்குணர்த்த அவன் முடிப்பாளாய்ச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நின்னிலையறிய. (ச)

நகூநு. கணமா தொலைச்சித் தன்னையர் தந்த
நிணவூண் வல்சிப் படுபுள் னோப்பு
நலமா னெயிற்றி போலப் பலமிகு
நன்னல நயவர வுடைனய
யென்னோற் றினையோ மாவின் றளிரே.

எ - து, வரைவிடைவைத்துப் பிரிந்து மீள்கின்றான் இடைச்சுரத்துக் குழைத்த மாவின்றளிர்கண்டு சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. நிணவூண்வல்சி. அலமர லெயிற்றி போல நலமிக.(ந)

நகூசு. அன்னாய் வாழிவேண் டன்னையென் றோழி
பசந்தனள் பெரிதெனச் சிவந்த கண்ணை
கொன்னே கடவுதி யாயி னென்னதூ
மறிய வாசுமோ மற்றே
முறியிணர்ச் கோங்கம் பயந்த மாறே.

எ - து, தலைமகனைநோக்கி, 'இவ்வேறுபாடு எற்றினாலுயிற்று' என்று வினவியசெவிலிக்குத் தோழி அறத்தொடுகின்றது.

(ப - னா:) இது மூன்றான் அவன்சுந்த கோங்கம்பூவால் வினைந்ததெனப் பூத்தருபுணர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று. இது கருப்பொருளாற் பாலே.

(பி - ம்:) மூ. அரியவாகுமோ. பயந்தமார்பே. (ச)

நகூஎ. பொரியலாக் கொங்கின் பொன்மூர்ந் பகவீ
விரியிணர் வேங்கையொடு வேறுபட மிலைச்சி
விரவுமல ரணிந்த வேனிற் கான்யாற்றுத்
தேரொடு குறுக வந்தோன்
பேரொடு புணர்ந்தன் றன்னையிவ ளுயிரே.

எ - து, நொதுமலர் வரைவின் கண் தோழி செவிலிக்கு அறத்தொடு கின்றது.

(ப - னா:) 'கான்யாற்றுத்தேரொடு குறுகவந்தோன்' என்றது, கான் யாற்று யாங்கள் அழுத்துழிக் குறுகவந்தோன். எ - று. எனவே புனறரு புணர்ச்சி கூறியவாறாயிற்று. 'பேரொடு புணர்ந்தன்று இவளுயிர்' என்றது, அன்றுதொட்டு இன்னான் தந்த உயிரென அவன்பேரொடுபட்டது இவளுயிர்.

எ - று. இது காலத்தாற் பாலே.

(பி - ம்:) மூ. வேறுபட்டுமிலைச்சி. இவள் கவினே. (எ)

௩௬௭. வரிப்பூ விலவந் தூழ்கழி பன்மலர்
பொரிப்பூர் புங்கின் புகர்நீழல் வரிக்குந்
தண்பத வேனி ஸின்ப நுகர்ச்சி
யெம்பொடு கொண்மோ பெருமநீன்
வம்மெ லோதி யழிவில் வெனினே.

௭ - து, 'வேனிந்காலத்து நும்மொடு வினையாட்டுகர வருவல்' என்று
பருவங்குறித்துப் பிரியலுற்றதலைமகற்குத் தோழி கூறியது.

(11 - னா:) 'ஆம்மெலோதி அழிவிலனெனின் இன்பநுகர்ச்சி எம்மொடு
கொண்மோ' என்றது, 'வருந்துணையும் இவன் ஆற்றியுள்ளாயின், எம்மொடு
நுகர்ச்சி கொள்வீராயினென மறுத்தவாறு.

(15 - ம்:) மூ. அழிகழிபன்மலர், அழிவிலனெனவே. (அ)

௩௬௯. வளமலர் தலைந்த வண்டுபடு நயும்பொழின்
முளைநிறை முறுவ லொருத்தியொடு நெருநந்
குறிநீ செய்கலை யென்ப வலனோ
சூாவ நீன்கினை நிறையும் ப
பருவ பாக்குயிற் கெளவையிற் பெரிதே.

௭ - து, பரத்தையொருத்தியுடன் பொழிலகத்துத் தங்கிவந்த தலை
மகள் தலைமகள் விரயவழி, 'யாரையும் அறியேன்' என்றானாக அவள்
கூறியது.

(11 - னா:) இது பாலைக்குறித்தாகிய வேனிந்கண் நிகழும் குரவும் குயி
லுந் கூறுதலாற் பாலையாயிற்று.

(15 - ம்:) மூ. நெருகை. நீன்கிணையறையும். (க)

௩௭0. வண்கிணைந் கோங்கின் றண்கமழ் படலை
யிருஞ்சிறை வண்டின் பெருங்கினை மொய்ப்ப
நீநாந் துறையப் பட்டோள்
யாவ னோவெம் மறையா தீமே.

௭ - து, பரத்தையொருத்திக்குப் பூவணிந்தானென்பது கேட்ட தலை
மகள், 'அஃதில்லை' என்று மறைக்குந்தலைமகற்குக் கூறியது.

(11 - னா:) இது, பாலைக்குரிய கருப்பொருளாகிய கோங்குகுறினமை
யால், பாலையாயிற்று.

(15 - ம்:) மூ. நயந்துலைய. யாரனோ. (க0)

முன்னிலைப்பத்து முற்றிற்று.

௩௮.—மகட்போக்கியவழித் தாயிரங்கு பத்து.

(பி - ம்:) தாயிரங்கியபத்து. தாயிரங்குப்பத்து.

* ௩௮௧. மள்ளர் கொட்டின் மஞ்ஞையாலு
முயர்நெடுங் குன்றம் படுமழை தலைஇச்
சுரநனி யினிய வாசுக தில்ல
வறநெறி யிதுவெனத் தெளிந்தவென்
பிறைதுதற் குறுமகள் போகிய ஊனே. ௯௮
(பி - ம்:) மூ. கொட்டுமஞ்ஞை. (க)

௩௮௨. என்னு முள்ளினள் கொல்லோ தன்னை
நெஞ்சணத் தேற்றிய வஞ்சினக் காணையொ
டமுங்கன் மூதா ரலரெழச்
செழும்பல் குன்ற நிறந்தவென் மகளே.
(பி - ம்:) மூ. அழுங்கின்மூதார். (உ)

௩௮௩. நீனைத்தொறுங் கலிநு மிடும்பை யெய்துக
புலிக்கோட் பிழைத்த கவைக்கோட்டு முதுகலை
மான்பிணை யணைதர வாண்குரல் விளிக்கும்
வெஞ்சுரமென்பக ளுய்த்த
வம்பபைம வல்வில் விடலை தாயே.

௮ - து, தலைமகளைத் தலைமகன் கொண்டுமழிந்த கொடுமைநீனைந்து
நற்றாய் சொல்லியது.

(ப - ணை:) இவட்காக யான் பட்டதுயரம் அவன்றாயும் படவேண்டும்.

௮ - று. (க)

௩௮௪. பல்லாழ் நீனைப்பினு நல்லென் றாமு
மீளி முன்பிற் காளை காப்ப
முடியகம் புகாஅக் கூந்தலள்
| கடுவனு மறியாக் காடிற் தோனே.

* ஆழ்வார்திருநகர் ஸ்ரீ தேவர்பிரான்கவிராயரவர்களுக்கீட்டுக் கையெழுத்துப்பிரதியில் இந்தச்செய்யுளும் அடுத்தசெய்யுளும் காணப்படவில்லை; இவைகள் இருத்தற்குரிய இடத்தில் “வயங்குகதிர் ஞாயிறு திருகலி னீரறுபு, கயந்துக ளாகிய வியந்தபு கொள்கையொ, டின்னொ வாயினு மினிய வாசுக, காதல னயந்துபா ராட்டவென், மாதர் மடப்பிடி போகிய சுரனே.” என்னும் செய்யுளொன்றுமே எழுதப்பட்டிருந்தது.

௩௮.—மகட்போக்கியவழித் தாயிரங்குபத்து. ௧௧௩

௭ - து, தலைமகள் உடன்போயவழி அவள் இளமைநினைந்து இரங்கித் தாய் கூறியது. (௫)

௩௮௫. இதுவென் பாவை பாவையிதுவென்
 னலமரு நோக்கி னலம்வரு சுடர் துதற்
 பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி யென்றிவை
 காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்க
 நீங்கின னோவென் பூங்க ணேனே.

௭ - து, சேரியும் அயலும் தேடிச் காணுதவந்தாரைக் கண்டு தலைமகள் தாய் சொல்லியது.

(௫ - ம்:) மூ. “இதுவென் பாவைக் கினியநன் பாவை, யிதுவென் பைங்கிளி யெடுத்த பைங்கிளி, யிதுவென் பூவைக் கினியசொற்பூவையென், நலம்வரு நோக்கி னலம்வருஞ் சுடர் துதல், காண்டொறுங் காண்டொறுங் கலங்கி, நீங்கின னோவென் பூங்க ணேனே.” (௫)

௩௮௬. நாடொறுங் கவிழு மென்னினு மிடைநின்று
 காடுபடு தீயிற் கனலியர் மாதோ
 நல்வினை நெடுநகர் கல்வெணக் கலங்கப்
 பூப்புரை யுண்கண் மடவரற்
 போக்கிய புணர்த்த வறனில் பாலே.

௭ - து, தலைமகள் போயவழி நற்றாய் விதியைவெகுண்டு சொல்லியது. (௫ - ம்:) மூ. கனலிய, போகிய. (௬)

௩௮௭. நீர்நசைக் கூக்கிய அயவல் யானை
 யியம்புணர் தூர்வி னுயிர்க்கு மத்தஞ்
 சென்றனண் மன்றவென் மகனே
 பந்தும் பாவையுங் கழங்குமெமக் கொழித்தே.

௭ - து, தலைமகள் உடன்போயவழி அவள் பந்துமுதலாகியகண்ட நற்றாய் கலங்கிச் சொல்லியது.

(௫ - ம்:) மூ. பந்துபாவையும். கருத். போகியவழி. (௭)

௩௮௮. செல்லிய முயலிப் பாஅய சிறகர்
 வாவ லுகக்கு மாலையாம் புலம்பப்
 போகிய வவட்கோ நோவேன் நேபொழித்
 துணையிலள் கவிழு நெஞ்சி
 னினையே ருண்க ணிவட்குநோ வதுவே.

எ - து, தலைமகள் உடன்போயவழி அவள்தோழியாற்றாமகண்டநற்
ரூய் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. முயலின். உவக்குமாலே, (அ)

௩௭௯. தன்னம ராயமொடு நன்மண நுகர்ச்சியி
னினிதாந் கொல்லோ தனக்கே பனிவரை
யினக்களிறு வழங்குஞ் சோலை
வயக்குறு வெள்வே லவற்புணர்ந்து செலவே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகியவழித் தோழி அறத்தொடுநிற்பக்கேட்ட
நற்றூய், 'அதனை முன்னேயறிவித்து நாம் மணம்புணர்த்த ஒழுகாது போயி
னள்' என நொந்து சொல்லியது. (க)

௩௮௦. அத்த நீளிடையவனொடு போகிய
முத்தேர் வெண்பன் முகிழ்நகை மடவர
ரூய ரென்னும் பெயரே வல்லா
றெடுத்தேன் மன்ற யானே
கொடுத்தோர் மன்றவவ ளாயத் தோரே.

எ - து, தலைமகள் உடன்போகியவழித் தெருட்டுவார்க்குச் செவிலித்தாய்
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தாய னென்னும் பெயரே னல்லாறு. (க ௦)

மகட்போக்கியவழித் தாயிரங்குபத்து முற்றிற்று.

௩௯௦.—உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத்
துரைத்த பத்து.

௩௮௧. பைங்காய் நெல்லி பலவுடன் மிசைந்து
செங்கான் மராஅத்த வரிநிழ லிருந்தோர்
யார்கொ ள்ளியர் தாமே வார்சிறைக்
குறுங்கான் மகன்றி லன்ன
வுடன்புணர் கொள்கைக் காத லோரே.

எ - து, உடன்போக்கின்கண் இடைச்சுரத்துக் கண்டார் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. குறுங்கானகன்றில். (க)

கூஅஉ. புள்ளொலிக் கமர்த்த கண்ணள் வெள்வேற்
 றிருந்துகழற் காளையொ டருஞ்சுரங் கழிவோ
 ளெல்லிடை யசைந்த கல்லென் சீறார்ப்
 புணையிழை மகளிர்ப் பயந்த
 மணகெழு பெண்டிர்க்கு நோவுமார் பெரிதே.

எ - து, தலைமகள் இடைச்சுரத்தினது ஊரின்கண் எல்லிடைத் தங்கிய
 வழி அவ்வூர்ப்பெண்டிப்பார்த்து இரங்குதல் கண்டார் சொல்லியது. (உ)

கூஅக. கோட்சுரும் பரற்று நாட்சுரத் தமன்ற
 நெடுங்கான் மராஅத்துக் குறுஞ்சினை பற்றி
 வலஞ்சரி வாஷிணர் கொய்தற்கு நின்ற
 மள்ள னுள்ள மகிழ்கூர்ந் தன்றே
 பஞ்சாய்ப் பாவைக்குந் தனக்கு
 மஞ்சாய் கூந்த லாய்வது கண்டே.

எ - து, உடன்போகிய தலைமகள் தலைமகள் வீணத்த கொம்பிற்பூக்
 கொண்டு தனக்கும் பாவைக்கும் வருக்கக் கண்டார்கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. ஆய்வதுகொண்டே. (க)

கூஅச. சேட்புல முன்னிய வசைநடை யந்தணிர்
 நும்மொன் றிரந்தனைன் மொழிவ லெபமூர்
 யாய்நயந் தெடுத்த வாய்நலந் கவின
 வாரிடை யிறந்தன ளென்மி
 னேரிறை முன்கையென் னாயத் தோர்க்கே.

எ - து, உடன்போகிய தலைமகள் ஆண்டு எதிர்வரும் அந்தணர்க்குச்
 சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. விரைநடை, தாய்நயந்தெடுத்த,
 நலங்கவின்பெற. (ச)

கூஅரு. கடுங்கட் காளையொடு நெடுந்தே ரேறிக்
 கோள்வல் வேங்கை மலைபிறக் கொழிய
 வேறுபல் லருஞ்சுர மிறந்தன ளவனொனக்
 கூறுமின் வாழியோ வாறுசென் மாக்கள்
 நற்றே ணயந்துபா ராட்டி.
 யெற்கெடுத் திருந்த வறனில் யாய்க்கே.

எ - து, வரைவுமறுத்துழி உடன்போய தலைமகள் இடைச்சுரத்துக் கண்டாரை, 'யான் போகின்றபடியை யாய்க்கு நீர் கூறவேண்டும்' எனச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. வேங்கையமலை, வேரன் மலருஞ்சுரமிறந்தனளேன. (௫)

ந.அ.சு. புண்கண் யானையொடு புலிவழங் கத்த
நயந்த நாதலற் புணர்ந்துசென் றனளே
நெடுஞ் சுவர் நல்லின் மாநுண்ட
விடுப்பை யுறுவிநின் கடுஞ்சூன் மகளே.

எ - து, புணர்ந்துடன்போகிய தலைமகளை இடைச்சுரத்துக் கண்டார் அவள்தாய்க்குச் சென்று கூறியது. (சு)

ந.அ.சு. அறம்புரி யருமறை நவின்ற நாவிற
நிறம்புரி கொள்கை யந்தணிர் தொழுவலென்
றொண்டொடி வினவும் பேதையம் பெண்டே
கண்டனெ மம்ம சுரத்திடை யவளை
யின்றுணை யினிதுபா ராட்டக்
சூன்றுயர்ப்பிறங்கன் மலையிறந் தோளே.

எ - து, பின்சென்ற செவிலியால் வினாவப்பட்ட அந்தணர் அவட்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அவளே. இறந்தோரே. (எ)

ந.அ.அ. நெருப்பவிர கனவி யுருப்புர்சினந் தணியக்
கருங்கால் யாத்து வரிநிழ லிரீஇச்
சிறுவரை யிறப்பிற் காண்குவை செறிதொடிப்
பொன்னேர் மேனி மடந்தையொடு
வென்வேல் விடலை முன்னிய கரனே.

எ - து, தேடிச்சென்ற செவிலிக்கு இடைச்சுரத்துக்கண்டார் அவளைக் கண்டதிறம் கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. ஒருப்பவீர்கனவி. யாத்தவரிநிழலகைஇ.
காண்டி செறிதளிர். வென்வேலண்ணல். (அ)

௩௮௬. செய்வினைப் பொலிந்த செறிகழ னேன்றூண்
மையணற் காணையொடு பைய வியலிப்
பாவை யன்னவென் னுய்தொடி மடந்தை
சென்றன னென்றி ராய
வொன்றின வோவவ ளஞ்சிலம் படியே.

எ - து, பின்சென்றசெவிவித்தாய், வினவப்பட்டோர், 'கண்டோம்'
என்புழிச் சொல்லியது. (௬)

௩௯0. நல்லோ ராங்கட் பரந்துகை தொழுது
பல்லூழ் மறுகி வினவு வோயே
திண்டோள் வல்விற் காணையொடு
கண்டனெ மன்ற சுரத்திடை யாமே.

எ - து, பின்சென்ற செவிவித்தாய் பலரையும் வினவக்கண்டோர் தாம்
கண்டவாறு அவட்குக்கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. நல்லோரங்கட்பரிந்து. மறுகின். (௧0)

உடன் போக்கின்கண் இடைச்சுரத்
துரைத்தபத்து முற்றிற்று.

சு0.—மறுதரவுப் பத்து.

௩௯௧. மறுவி றாவிச் சிறுகருங் காக்கை
யன்புடை மரபினின் கிளையோ டாரசப்
பச்சூன் பெய்த பைநிண வல்சி
பொலம்புனை கலத்திற் றருகுவென் மாதோ
வெஞ்சின விறல்வேற் காணையொ
டஞ்சி லோதியை வரக்கரைந் திமே.

எ - து, உடன்போசிய தலைமகள் மீடற்பொருட்டுத் தாய் காகத்திற்குப்
பராய்க்கடன் உரைத்தது.

(பி - ம்:) மூ. கரைந்திடுமே. (௧)

௩௬௨. வேய் வனப் பிழந்த தோளும் வெயிறெற
வாய்கவின் றெலைந்த துதலு நோசகிப்
பரியல் வாழி தோழி பரியி
னெல்லை ஸ்டும்பை தரூஉ-
நல்வரை நாடனெடு வந்த மாறே.

எ - து, உடன்போய் மீண்டுவந்த தலைமகள், வழிவால்வருத்தங் கண்டு ஆற்றாளாகிய தோழிக்குச் சொல்லியது. "

(பி - ம்:) மூ. பிரியல்வாழி. பிரியின். வந்தவாறே. (உ)

௩௬௩. துறந்ததற் கொண்டு துயரடச் சாஅ
யறம்புலந்து பழிக்கு மனாக ணட்டி.
யெவ்வ நெஞ்சிற் கேம பாக
வந்தன னோநின் மகனே
வெந்திறல் வெள்வேல் விடலைமுந் துறவே.

எ - து, உடன்போய்த் தலைமகள் மீண்டுவந்துழி அயலோர் அவள் தாய்க்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. துறந்ததற்கொண்டும். உண்கணட்டி. வெஞ்சினவெள் வேல். (ஈ)

௩௬௪. மாண்பில் கொள்கையொடு மயங்குதுயர் செய்த
வன்பி லறனு மருளிற்று மன்ற
வெஞ்சுர மிறந்த வஞ்சி லோதிப்
பெருமட மாண்பினை யலைத்த
சிறுதுதற் குறுமகட் காட்டிய வம்மே.

எ - து, உடன்போய்த் தலைமகள்வந்துழித் தாய் சுற்றத்தார்க்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. அருளின்று. (ச)

௩௬௫. முனிவயிர்ப் பிறந்த வனிவளர் கூரெரிச்
சுடர்விடு நெடுங்கொடி விடர்முனை முழங்கு
மின்ன வநஞ்சுநர் தீர்ந்தன மென்மெல
வேகுமதி வாழியோ குறுமகள் போதுகலந்து
கறங்கிசை யருளி வீழும்
பிறங்கிருஞ் சோலைநம் மலைகெழு நாட்டே.

எ - து, உடன்போய் மீள்கின்றதலைமகள் தலைமகட்குச் சொல்லியது. ()

நககசு. புலிப்பொறி வேங்கைப் பொன்னிணர் கொய்துநின்
கதுப்பய லணிபு மளவை பைபயச்
சுரத்திடை யயர்ச்சியை யாறுக மடந்தை
கல்கெழு சிறப்பி னம்மூ
ரெல்விருந் தாகிப் புகுக நாமே.

இதுவுயது.

(பி - ம்:) மூ. புலிப் பொலி வேங்கை. (சு)

நககஎ. கவிழ்மயி ரெருத்திற் செந்நா யேற்றை
குருளைப் பன்றி கொள்ளாது கழியுஞ்
சுரநனி வாரா நின்றன னென்பது
முன்னுற வினாந்தநீ ருரைமி
னின்னகை முறுவலென் னுயத் தோர்க்கே.

எ - து, உடன்போய் மீள்கின்றதலைமகள் தன்னூர்க்குச்செல்கின்ற
ரைக்கண்டு கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. பன்றிக்கொள்ளாது. முன்னுறச்செல்லீருரையின். (எ)

நககஅ. புள்ளு மறியாப் பல்பழம் பழுனி
மடநா னறியாத் தடநீர் நிலைஇச்
சுரநனி யினிய வாசுக வென்று
நினைத்தொறுங் களிழு மென்னினு
மிகப்பெரிது புலம்பின்று தோழிநம் மூரே.

எ - து, தலைமகள் மீண்வெந்துழி அவட்குத் தோழிகூறியது.

(பி - ம்:) மூ. பல்பழம்பழஉ. பெரிதுகலங்கின்று. (அ)

நககக. தும்மனைச் சிலம்பு கழீஇ யயரினு
மெம்மனை வதுவை நன்மணங் கழிகெனச்
சொல்லி னெவனே மற்றே வென்வேன்
மையற விளங்கிய கழலடிப்
பொய்வல் காளையை ஈன்ற தாய்க்கே.

எ - து, உடன்கொண்டுபோன தலைமகள் மீண்டு தலைவியைத் தன் இல்
லத்துக்கொண்டுபுக்குழி அவன்றாய் அவட்குச் சிலம்புகழிநோன்பு செய்கின்ற
ளெனக்கேட்ட நன்றாய் ஆண்டுநின்றும்வந்தார்க்குச் சொல்லியது. (க)

சூ00. மள்ள ரன்ன மரவந் தழீஇ
 மகளி ரன்ன வாடுகொடி துடங்கு
 மரும்ப தந் கொண்ட பெரும்பத வேனிற்
 காதல் புணர்ந்தன ளாகி யாய்கழல்
 வெஞ்சின விறல்வேற் காணையொ
 டின்றுபுகு தருமென வந்தன்று தூதே.

எ - து, உடன்போய் வதுவையரப்பட்ட தலைவி, 'தலைவனோடு இன்று
 வரும்' எனக்கேட்ட செவிலித்தாய் நற்றாய்க்குச் சொல்லியது. (க0)

மறுதரவுப்பத்து முற்றிற்று.

பாலை முற்றிற்று,

ஓதலாந்தையார்.

நி.—முல் வஸி.

சக.—செவி லி கூற்றுப் பத்து.

ச0க. மறிபிடைப்படுத்த மான்பிணை போலப்
புதல்வனடுவணாகு நன்று
மினிது மன்றவவர் கிடக்கை முனிவின்
நீனிற் வியலகங் கவைஇய
வீனு மும்பரும் பெறலருங் குரைத்தே.

எ - து, கடிமனைச்சென்றுவந்த செவிவி உவந்தவுள்ளத்தளாய் நற்றயக் குச் சொல்லியது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதனுள் முதல்எட்டினுக்கும் இஃது ஒக் கும். (க)

ச0உ. புதல்வற் கவைஇய தாய்புற முயங்கி
நசையினன் வதிந்த கிடக்கை பாணர்
நரம்புளர் முரற்கை போல
வினிதா லம்ம பண்புமா ருடைத்தே. (உ)

ச0ஈ. புணர்ந்தகா தலியிற் புதல்வன் றலையு
மமர்ந்த வுள்ளம் பெரிதா கின்றே
யகன்பெருஞ் சிறப்பிற் றந்தை பெயரன்
முறுவலி னின்னகை பயிற்றிச்
சிறுதே ருருட்டுந் தளர்நடை கண்டீட.

(பி - ம்) மூ. காதலன். பெயரான். (ஈ)

ச0ச. வாணுத லரிவை மகன்முலை யூட்டத்
தானவள் சிறுபுறங் கவையின னன்று
நறும்பூந் தண்புற வணிந்த
குறும்பல் பொறைய நாடுகிழ வோனே, (ச)

- சு௦௫. ஒன்சுடர்ப் பாண்டிற் செஞ்சுடர் போல
 பனைக்குவிளக் காயினண் மன்ற கனைப்பெயற்
 பூப்பல வணிந்த வைப்பிற்
 புறவணி நாடன் புதல்வன் றுயே. (௫)
- சு௦௬. பாத ருண்கண் மகன்வினை யாடக்
 காதலித் தழீஇ யினிதிருந் தனனே
 தாதார் பிரச மூதம்
 போதார் புறவி னாகிழ வோனே.
 (பி - ம்:) மூ. காதலிற்றழீஇ. பிரசமுரலம். (சு)
- சு௦௭. நயந்த காதலித் தழீஇப் பாணர்
 நயப்படு முரங்கையின் யாத்த பயன்றெரிந்
 தின்புறு புணர்ச்சி நுகரு
 மென்புல வைப்பி னாகிழ வோனே. (௭)
- சு௦௮. பாணர் முல்லை பாடச் சுடரிழை
 வாணுத லரிவை முல்லை மலைய
 வினிதிருந் தனனே நெடுந்தகை
 தூனிதீர் கொள்கைத்தன் புதல்வனெடு பொலிந்தே.
 (பி - ம்:) மூ. தம்புதல்வன். (அ)
- சு௦௯. புதல்வற் கவைஇயினன் றந்தை மென்மொழிப்
 புதல்வன் றுயே விருவருங் கவையின
 னினிது மன்றவவர் கிடக்கை
 நனியிரும் பரப்பினிவ் வுலகுட னுறுமே.
 (பி - ம்:) மூ. நனியிரும்பரப்பு. (க)
- சு௧௦. மாலை முன்றிற் குறுங்காட் டின்னகை
 மனையோ டுணைவி யாகப் புதல்வன்
 மார்பி னூரு மகிழ்நகை யின்பப்
 பொழுதிற் கொத்தன்று மன்னே
 மென்பிணித் தம்ம பாணை தியாமே.
- எ - து, கடிமனைச்சென்ற செவிலி, தலைமகளும் தலைமகளும் புதல்வ
 னெடு பாடல்கேட்டிருந்தமை கண்டு தன்னுள்ளே உவந்துசொல்லியது. (க௦)
 செவிலிகூற்றுப்பத்து முற்றிற்று.

சஉ.—கிழவன் பருவம்பாராட்டுப் பத்து. ௧௨௬

சஉ.—கிழவன் பருவம்பாராட்டுப் பத்து.

சகக. ஆர்குர லெழிலி யழிதனி சிதறிக்
கார்தொடங் கின்றறற் காமர் புறவே
வீழ்தரு புதுப்புன லாடுகந்
தாழிருங் கூந்தல் வம்மதி விரைந்தே.

எ - து, பருவங்குறித்துப் பிரிந்ததலைமகன் அப்பருவத்திற்கு முன்னே
வந்து தலைவியொடுகூடிச் செல்லாநின்றழிப் பருவம்வந்ததாகத் தான் பருவத்
திற்குமுன்னே வந்தமைதோன்றக் கூறுவான் தலைவிக்கு உரைத்தது. (க)

சகஉ. காயா கொன்றை நெய்தன் முல்லை
போ தவிழ் தளவமொடு பிடவலர்ந்து கவினிப்
பூவணி கொண்டன்றற் புறவே
பேரமர்க் கண்ணி யாடுகம் விரைந்தே.

இதுவுமது.

(ப - னா:) விளையாட்டுய்ய்புக் கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. காயாக்கொன்றை. பிடவமலர்ந்து. (உ)

சகங். நின்னுத னாறு நறுந்தண் புறவி
னின்னே போல மஞ்சை யாகிக்
கார்தொடங் கின்றறற் பொழுதே
பேரிய லரிவை நாநயத் தகவே.

இதுவுமது. (ஈ)

சகச. புள்ளு மாவும் புணர்ந்தினி துகளக்
கோட்டவுங் கொடியவும் பூப்பல பழுனி
மெல்லிய லரிவை கண்டி-கு
மல்ல லாகிய மணங்கமழ் புறவே.

இதுவுமது. (ஊ)

சகரு. இதுவே மடந்தைநா மேவிய பொழுதே
யுதுவே மடந்தைநா முள்ளிய புறவே
யினிதுடன் கழிக்கி லிளமை
யினிதா லம்ம வினியவர்ப் புணர்வே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. இனியவர் புணர்வே. (ஊ)

சககா. போதார் நறுந்துகள் கவினிப் புறவிற்

ரூதார்ந்து

களிச்சரும் பரற்றுங் காமர் புதலின்

மடப்பிடி தழீஇய மாவே

சுடர்த்தொடி மடவரற் புணர்ந்தனம் யாமே.

எ - து, பருவங்குறித்துப் பிரிந்ததலைமகன் பருவத்திற்கு முன்னே வந்து தலைவியொடுகூடிச் செல்லாநின்றழி அதற்கு இனியரூய்த் தன்னுள்ளே சொல்லுவான்போன்று தலைவியறியுமாற்றும் கூறியது. (சு)

சககி. கார்கலந் தன்றூற் புறவே பலவுட

னேர்பரந் தனவாற் புனமே யேர்கலந்து

தாதார் பிரச மொய்ப்பப்

போதார் கூந்தன் முயங்கின னெம்மே.

இதுவுமது.

(சு)

சககி. வானம் பாடி வநங்களைந் தானா

தழிதுளி தலைஇய புறவிற் காண்வர

வானர மகனோ நீயே

மாண்முலை யடைய முயங்கி யோயே.

எ - து, குறித்தபருவத்திற்கு உதவவாராநின்ற வழிக்கண் உருவுவெளிப் பாடி கண்டதலைமகன் இல்லத்தப்புகுந்துழித் தலைமகளுக்குச் சொல்லியது. (அ)

சககக. உயிர்கலந் தொன்றிய செயிர் தீர் கேண்மைப்

பிரிந்துற லறியா விருந்து கவன்

நம்போ னயவரப் புணர்ந்தன

கண்டிகு மடவரல் புறவின் மாவே.

எ - து, இன்பநுகர்ச்சிக்கேற்ற பருவம்வந்துழித் தலைமகனொடு புறவிற் சென்றதலைமகன் அவ்விடத்தாமாக்களை அவட்குக்காட்டிச் சொல்லியது.

(பி - ம்) மூ. பிரித்துறுவறியா.

(சு)

சஉஉ. பொன்னென மலர்ந்த கொன்றை மணியெனத்

தேம்படு காயா மலர்ந்த தோன்றியொடு

நன்னல மெய்தினை புறவே நின்னைக்

காலரிய வருதும் யாமே

வானுத லரிவையொ டாய்நலம் படர்ந்தே.

எ - து, குறித்தபருவத்து எய்திய அணித்தாகவந்த தலைமகன் பருவத் தால அணிகொண்ட புறவைநோக்கிச் செல்வியது. (க 0)

கிழவன் பருவம்பாராட்டுப்பத்து முற்றிற்று.

சுந.—வி ர வு ப் ப த் து.

சஉக. மாலை வெண்காழ் காவலர் வீச
நறும்பூம் புறனி நொடுங்குமுய லிரியும்
புன்புல நாடன் மடமக

ணலங்கினர் பனைத்தோள் விலங்கின செலவே.

எ - து, வீணை பலவற்றிற்கும் பிரிந்தொழுந்தலைமகன் பின்பு மனை வயின் நீங்காதுஒழுங்கின்ற காதுணர்ந்தோர் சொல்லியது.

(ப - னா:) வெண்காழென்றது, மாலைக்காலத்து முயலெறியுந்தடியை.

(பி - ம்:) மூ. புன்புலநாடன். (க)

சஉஉ. கடும்பரி நெடுந்தேர்க் கால்வால் புரவி
நெடுங்கொடி முல்லையொடு தளவமல ருதிர
விரையுபு நடைஇராஞ் செல்வி
விரைவளை முன்கை வருந்தலே விவளே.

எ - து, மீள்கின்றான் தேர்ப்பாகன்கேட்பச் சொல்லியது. (உ)

சஉஉ. மாமழை யிடியூதத் தனிசொரிந் தன்றே
வாணுதல் பசப்பச் செலவயர்ந் தனையே
யாமே நிற்றுறந் தமையல
மாய்மல ருண்கணு நீர்நிறைந் தனவே.

எ - து, கார்ப்பருவத்தே பிரியக்கருதிய தலைமகற்குத் தோழி தலைமக ளது ஆற்றமைகூறிச் செலவழுங்குவித்தது.

(ப - னா:) இது, கார்ப்பருவத்தே கூறுதலான் முல்லையாயிற்று. (க)

சஉச. புறவணி நாடன் காதிந் மடமக
ளொண்ணுதல் பசப்ப நீசெலிற் றெண்ணீர்ப்
போதவிழ் தாமரை யன்னநின்
காதலம் புதல்வ னமுமினி முலைக்கே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. அழுமணி.

(ச)

சஉரு. புன்புறப் பேடை சேவ லின்புற
மன்ன ரியவரி னிரங்குங் காண்ம்
வல்லை நெடுந்தேர் கடனி
னல்ல லருநோ யொழித்தலெமக் கெளிதே.

எ - து, வீணைமுற்றி மீளுந்தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குச் சொல்லியது. (௫)

சஉ௯. வென்வேல் வேந்த னருந்தொழி றுறந்தினி
நன்னுதல் யானே செலவொழிந் தனெனே
முரசுபா டதிர வேனி
யரசுபடக் கடக்கு மருஞ்சமத் தானே.

எ - து, வேந்தற்குத் தானைத்தலைவராய் ஒழுகும் தலைமகன் பிரிந்து
வீணைமுடித்துவந்து தலைவியோடு உறைகின்றழி 'இன்னும்பிரியுங்கொல்'
என்று கருதிய தலைமகட்குக் சவற்சிதீரச் செல்லியது. (சு)

சஉ௭. பேரமர் மலர்க்கண் டடந்தை நீயே
காரெதிர் பொழுதென விடலொல் லாயே
போருடை வெந்தன் பாசறை
வாரா னைநனைச் செலவமுங் கினனே.

எ - து, 'பிரியுங்கொல்' என்று கீயுற்று உடன்படாமை மேற்கொண்டு
ஒழுகுகின்ற தலைமகட்குத் தான் பிரிவொழிந்ததற்குக் காரணங்கூறித் தேற்
றியது.

(பி - ம்:) கருத். தான் இனிப்பிரிவொழிந்த. (எ)

சஉ௮. தேர்செல வழங்கத் திருனிற் கோலி
யார்கலி யெழிலி சோர்தொடங் கின்றே
வேந்துவிடு விழுத்தொழி லொழிய
யான்றொடங் கினனா னிற்புறந் தரவே.

எ - து, 'பிரியுங்கொல்' என்று கீயுற்ற தலைமகன் கீயந்தீரத் தலைமகன்
சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. கார்தொடங்கின்றே, புறந்தரவே. (அ)

சஉகூ. பல்லிருங் கூந்தல் பசப்பு நீவிடிற்
செல்வேந் தில்ல யாமே செற்றார்
வெல்கொடி யாண முருக்கிய
கல்லா யானே வேந்துபகை வெலற்கே.

எ - து, குறிப்பினும் பிரிவுணர்ந்து வேறுபட்டதலைமகள் உடம்படுவா
ளாக வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரியுந் தலைமகன் சொல்லியது. (க)

சந௦. நெடும்பொறை மிசைய குறுங்காற் கொன்றை
யடர்பொன் னென்னச் கடரிதழ் பகருங்
காண்கொழு நாடன் மகளே
யமுத லான்றிசி னமுங்குவல் செலவே.

எ - து, 'பிரியுங்கொல்' என்று ஆற்றுகரிய தலைமகட்குத் தலைமகன்
பருவவாகுநி 'இதுகாரணத்தாலும் பிரியேன்' எனச் சொல்லியது. (க ௦)

விரவுப்பத்து முற்றிற்று.

சச.—புறவணிப் பத்து.

சநக. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
யணிநிற விரும்பொறை மீமிசை
மணிநிற வருவின தோகைய முடைத்தே.

எ - து, 'பிரிவுஉடம்பட்டும் ஆற்றுகின்றது என்னை' என்று வினவிய
வழி, 'அவர்போனசரம் போகற்கரிதென்று ஆற்றேனாகின்றேன்' என்ற தலை
மகட்கு 'வேனிற்காலங்கழித்தது; கார்ப்பருவத்தோற்றத்திலே பிரிந்தாராக
லான், அச்சரம் நன்று' எனத் தோழிசொல்லி ஆற்றுவித்தது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதுக்கும் இஃது ஒக்கும்.

(பி - ம்:) மூ. இரும்புறமீமிசை. அரும்பொறை. உருவின்றேகை. (க)

சநஉ. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
சடுபொ னன்ன கொன்றை சூழிக்
கடிபுகு வனர்போன் மள்ளரு முடைத்தே.

(பி - ம்:) மூ. சடும்பொன். (உ)

சநந. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
நீர்ப்பட வெழிலி வீசங்
கார்ப்பெயற் கெதிரிய கானமு முடைத்தே. (ந)

சநச. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
மறிபுடை மான்பிணை யுகளத்
தண்பெயல் பொழிந்த வின்பமு முடைத்தே. (ச)

- சுநடு. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
நிலனணி நெய்தன் மலரப்
பொலனணி கொன்றையும் பிடவமு முடைத்தே. (நு)
- சுநடா. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
நன்பொ னன்ன டடரிணர்க்
கொன்றையொடு மலர்ந்த குருந்துமா ருடைத்தே. (கா)
- சுநஎ. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
யாவித் தண்மழை தலைஇய
வாஸிய மலர்ந்த முல்லைபு முடைத்தே. (எ)
- சுநஅ. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
பைம்புதற் பல்பூ மலர
வின்புறத் தகுந பண்டமா ருடைத்தே. (அ)
- சுநக. நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
குருந்தங் கண்ணிக் கோவலர்
பெருந்தண் ணிலைய பாக்கமு முடைத்தே. (க)
- சுச(). நன்றே காதலர் சென்ற வாறே
தண்பெய் ளளித்த பொழுதி
னெண்டடர்த் தோன்றியுந் தளவமு முடைத்தே. (க0)

புறவணிப்பத்து முற்றிற்று.

சுநு.—பாசறைப் பத்து.

- சுசக. ஐய வாயின செய்யோள் கிளவி
கார்நா னுருமொடு கையறப் பிரிந்தென
கோய்நன்கு செய்தன வெமக்கே
யாமுறு துயரமவ ளறியினே நன்றே.

எ - து, சென்றவினை முடியாமையிற் கார்காலம்வந்தவிடத்து மீளப் பெருத தலைமகன் தலைமகளுழைநின்றும் வந்த தூதர்வார்த்தைகேட்டு இரங்கியது.

(ப - னா:) கார்நாளுருமொடு கோய்நன்குசெய்தன, செய்யோள் கிளவி யெனக் கூட்டுக, (க)

சசஉ. பெருஞ்சின வேந்த னருந்தொழி றணியின்
 விருந்துநனி பெறுதலு முரியண் மாதோ
 விருண்டுதோன்று விசம்பி னுயர்நிலை யுலகத்
 தருந்ததி யணைய கற்பிற்
 குரும்பை மணிப்பூட் புதல்வன் றுயே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரித்தலைமகன் வினைமுடியாமையிற் பாசறைக்கணிருந்து பருவவரவின்கட் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. மணிப்பூண்டபுதல்வன். (உ)

சசந. நனிரேய்த் தென்னாது நற்றே ரோறிச்சென்
 றிலங்கு நிலனி னிளம்பிறை போலக்
 காண்குவெந் தில்லவவள் கவின்பெறு சுடர்நுதல்
 விண்ணுய ரரண்பல வெளவிய
 மண்ணுறு முரசின் வேந்துகொழில் விடினே.

இதுவுமது. (ஈ)

சசச. பெருந்தோண் மடவரற் காண்குவெந் தில்ல
 நீண்மதி லரணம் பாய்ந்தெனந் தொடிபிளந்து
 வைந்துதி மழுகிய நடங்கோட் டியாலை
 வென்வேல் வேந்தன் பகைதணிந்
 தின்னுந் தன்னாட்டு முன்னுதல் பெறினே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. மழுகிய. (ஈ)

சசநு. புகழ்சால் சிறப்பிற் காதலி புலம்பத்
 துறந்துவந் தனையே யருந்தொழிற் கட்டீர்
 நல்லேறு தழீஇ நாகுபெயர் காலே
 யுள்ளுதொறுங் களிழு நெஞ்சம்
 வல்லே யெம்மையும் வரவிழைத் தனையே.

எ - து, பாசறைக்கணிருந்து தலைமகன் பருவவரவின்கண் தலைமகளை நினைந்து நெஞ்சொடுபுலந்து சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தழீஇய. வரவிழைத்தனையே. (ஊ)

சசக. முல்லை நாயுங் கூந்தல் கமழ்கொள
நல்ல காண்குவ மாஅ யோயே
பாசறை யருந்தொழி லுதவிநங்
காதனன் னாட்டுப் போதரும் பொழுதே.

எ - து, பாசறைக்கணிநுத்த தலைமகன் பருவவரவீன்கண் உருவுவெளிப் பாடுகண்டு சொல்லியது. (சு)

சசஎ. பிணிவீடு பெறுக மன்னவன் ரொழிலே !
பனிவளர் தனவின் சிரல்வாய்ச் செம்முறை
யாடு சிறைவண் டவிழ்ப்பப்
பாடல் சான்ற காண்கப் வா னுதலே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன், அவண் வினைமுற்றி மீளும்வேட்கையனாய்ப் பருவவரவீன்கண் தலைமகளை வினைத்துச் சொல்லியது. (பி - ம்;) மூ. சிறைவண்டழைப்ப. (எ)

சசஅ. தழங்குரன் முரசங் காலே யியம்பக்
கடுஞ்சின வேந்தன் ரொழிலெதிர் தனனே
மெல்லவன் மருங்கின் முல்லை பூப்பப்
பொங்குபெயற் கணைதுளி காரெதிர் தன்றே
யஞ்சி லேதிறைய யுள்ளுதொறுந்
துஞ்சா தலமர னுமெதிர் தனமே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் பருவம்வந்தவிடத்தினும் மீள்பெறாது அரசன்செய்தியும் பருவத்தின்செய்தியும் தன்செய்தியுங் கூறி ஆற்றலாயது.

(பி - ம்;) மூ. தழங்குரால். (அ)

சசக. முரம்புகண் ணுடையத் திரியுந் திகிரியொடு
பணைநிலை முணைஇய வயமாப் புணர்ந்து
திண்ணிதின் மாண்டன் று தேரே
யொண்ணுதற் காண்குவம் வேந்துவினை விடினே.

எ - து, பாசறைக்கண் வேந்தனொடு வினைப்பொருட்டாற் போந்திருந்த தலைமகன் அவ்வேந்தன் மாற்றுவேந்தர் தருதிறைகொண்டு மீள்வானாகப் பொருந்துழித் தானும் மீட்சிக்குத் தேர்சமைத்த எல்லைக்கண்ணே அவ்வரசன் பொருத்தந்தவிர்த்து மீண்டும் வினைமேற்கொண்டானாகச் சொல்லியது.

(பி - ம்;) கருத். மீள்வானாகப்பிரிந்துழித் தேர்சமைத்து அழைத்துழைக்கண்ட எல்லைக்கண்ணே. (க)

சகூ.—பருவங்கண்டு கிழத்தியுரைத்தபத்து. ககக

சரு0. முரசுமா நிரட்டு மருந்தொழிற் பகைதணிந்து
நாடுமுன் னியரோ பீடுகெழு வேந்தன்
வெய்ய வுயிர்க்குநோய் தணியச்
செய்யோ ளிளமுலைப் பாலுயரென் கண்ணே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன் வினாமுற்றாமையிற்
பாசறைக்கணிந்து தன் மனக்கருத்துணைத்தது.

(பி - ம்:) மூ. முரசுமாறு. ளோதணிய. இடைமுலை. (க0)

பாசறைப்பத்து முற்றிற்று.

சகூ.—பருவங்கண்டு கிழத்தியுரைத்தபத்து.

சருக. கார்செய் காலையொடு கையறப் பிரிந்தோர்
தேர்தரு விருந்திற் றவிர்குதல் யாவது
மாற்றநுந் தானே நோக்கி
யாற்றவு மிருத்தல் வேந்தனது தொழிலே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகன்குறித்த பருவநினைந்து
ஆற்றியிருந்ததலைமகன் அப் பருவவரவின்கட் பாசறையினின்றும் வந்தார்
அரசன்செய்தி கூறக்கேட்டு ஆற்றளாய்ச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. தகுதல்யாவது. (க)

சருஉ. வறந்த ஞாலந் தெளிர்ப்ப வீசிக்
கறங்குதூர லெழிலி கார்செய் தன்றே
பகைவெங் காதலர் திறைதரு முயற்சி
மென்றே ளாய்கவின் மறையப்
பொன்புனை பிரதத் தலர்செய் தன்றே.

எ - து, குறித்தபருவத்து வாராது தலைமகன் பகைமேல்முயல்கின்ற
முயற்சிகேட்ட தலைமகன் கூறியது. (உ)

சருஈ. அவலுறுந்தேனா தெவிட்ட மிசைதொறும்
வெங்குரற் புள்ளின மொலிப்ப வுதுக்காண்
கார்தொடங் கின்றறற் காலே யதன
னீர்தொடங் கினவா நெடுங்கணவர்
தேர்தொடங் கின்ற னம்வயி னானே.

எ - து, பருவங்கண்டு ஆற்றுகியதலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.
(ப - னா:) 'தேர்தொடங்கின்றால்' என்பது தேர் வரத்தொடங்குதல் இல்லையாயிற்றென்றவாறு. (௩)

சுருச. தளவின் பைன்கொடி தழீஇப் பையென
நிலவி னன்ன நேரரும்பு பேணிக்
கார்நயந் தெப்து முல்லையவர்
தேர்நயந் துறையுமென் பரமைக் கவினே.

எ - து, பருவவரவின்கண் தலைமகள் ஆற்றுகியத் தோழிக்குச் சொல்லியது. (சு)

சுருரு. அரஃபகை தணிய முரசுபடச் சீனேஇ
யார்சூர லெழிவி கார்தொடங் கின்றே
யளியவோ வளிய தாமே யொளிபசந்து
மின்னிழை றெகிழ்ச் சாஅய்த்
தொன்னல மிழந்தவென் றடமென் றேறோ.

எ - து, ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.
(ப - னா:) அரஃபகைதணிந்து எல்லாரும் மீளும்வண்ணம் கார்வந்தது; இத் தோளுக்குரியவரோ போதாரென்றவாறு. (௫)

சுருக. உள்ளார் கொல்லோ தோழி வென்னிதழ்ப்
பகன்மதி யுருவிற் பகன்றை மாமலர்
வென்கொடி யீங்கைப் பைம்புத லணியு
மரும்பனி யனேஇய கூதி
ரொருங்கிவ ணுறைத றெளித்தகன் றேறே.

எ - து, குறித்தபருவம் வரவும் தலைமகள் வந்தாளுக, ஆற்றுகிய தலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது. (ஈ)

சுருஎ. பெய்பனி நலிய வுய்தல்செல் லாது
குருகின நரலும் பரிவருங் காலைத்
துறந்தமை கல்லார் காதலர்
மறந்தமை கல்லாதென் மடங்கெழு நெஞ்சே.

எ - து, பருவவரவின்கண் ஆற்றுவிக்குந் தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பெயர்பனிநலிய. (எ)

சருஅ. துணர்க்காய்க் கொன்றை குழற்பழ மூழ்த்தன
வதிர்பெயற் கெதிரிய சிதர்கொ டண்மலர்
பாணர் பெருமகன் பிரிந்தென
மாணல மிழந்தவென் கண்போன் றனவே.

எ - து, பருவங்குறித்துப்பிரிந்த தலைமகன்வரவுபார்த்திருந்த தலை
மகன் பருவமுதிர்ச்சிகூறி ஆற்றாளாயுணர்த்தது.

(ப - ணா:) சிதர் - சிந்துதல். * (அ)

சருக. மெல்லிறைப் பணைத்தோட் பசலை சீரப்
புல்லவு மியைவது கொல்லோ புல்லா
ராரரண் கடந்த சீர்கெழு தானே
வெல்போர் வேந்தனொடு சென்ற
நல்வய லுர னறுந்தண் மார்பே.

எ - து, 'வேந்தன் வினைமுற்றினான்; நின்காதலர் கடுகவருவர்'; எனக்
கேட்டதலைமகள் தோழிக்குச் சொல்லியது.

(பி - ம்:) மூ. பசலைங்க. இசைவது.

கருத். கேட்டதோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (க)

சரு௦. பெருஞ்சிகினைவேந்தனும் பாசறை முனியா னா
னிருங்கவி வெற்பன் றுதுந் தேர்ன்றா
ததையிலை வாழை முழுமுடி லைசய
வின்றா வாடையு மலைக்கு
மென்றா குவென்கொ ளளியென் யானே.

எ - து, வேந்தற்கு உற்றுழிப்பிரிந்த தலைமகனைப் பருவமுதிர்ச்சியினும்
வரக்காணாது தலைமகள் சொல்லியது. (க௦)

பருவங்கண்டு கிழத்தியுரைத்தபத்து முற்றிற்று.

சஎ.—தோழி வற்புறுத்த பத்து.

சசுக. வான்பிசுர்க் கருவியிற் பிடவுமுகை தகையக்
கான்பிசுர் கற்பக் கார்தொடங் கின்றே
யினையல் வாழி தோழி யெனையதூ-
நிற்றுறந் தமைகுவ ரல்லர்
வெற்றி வேந்தன் பாசறை யோடே.

எ - து, பிரிவிடை வேறுபட்டகிழத்தியைத் தோழி வரவுகூறி, 'உரைத்த பருவம்வந்ததாகலான் அவர்வருவர்' என வற்புறீஇயது.

(ப - ளா:) 'கான்பிசீர்கற்ப' என்றது, மழைபெய்திட்டால் மரம்பெய்யு மென்னும் முறைமைபற்றிக் கூறியவாறு. (க)

சகூஉ. | ஏதில பெய்ம்மழை காரென மயங்கிய
| பேதையங் கொன்றைக் கோதைநிலை நோக்கி
யெவனினி படந்தநதநின் கழிழ்வே நின்வயிற்
றகையெழில் வாட்டுந ரல்லர்
முுகையனிழ் புறவி னாடிநற் தோரே.

எ - து, பருவங்கண்டு வேறுபட்டகிழத்தியைத் தோழி, 'பருவமன்று' என வற்புறீஇயது.

(பி - ம்:) மூ. மயங்கிப். எவனனி. (உ)

சகூநூ. புதன்பிசை நறுமலர் கனின்பெறத் தொடரிநின்
னலமிகு கூந்த றகைகொளப் புனைய
வாரா தமையலோ விலரே நேரார்
நாடுபடு நன்கலந் தரீஇயர்
நீடினர் தோழிநங் காத லோரே.

எ - து, குறித்தபருவம்வரவும் தலைமகன் தாழ்த்துழித் தோழி காரணங்கூறி வற்புறீஇயது. (கூ)

சகூசு. | கண்ணனைக் கருவினோ மலரப் பொன்னென
| விவர்கொடிப் பிர மிரும்புதன் மலநு
மற்சூர மறக்குந ரல்லர்நின்
னற்றோண் மறுவரற் குலமரு வோரே.

எ - து, வரைந்த அணிமைக்கண்ணே பிரிந்த தலைமகன்குறித்த பருவம் வந்துழி, 'இதனை மறந்தார்' என்ற தலைமகட்குத் தோழி, 'வணாவதற்குமுன்பு அவரன்புடைமை இதுவாகலான் மறத்தல்கூடாது' எனச்சொல்லி வற்புறீஇயது.

(பி - ம்:) மூ. பிரமிகும்புதல். (சு)

சகூநூ. நீரிகு வன்ன நிமிர்பரி நெடுந்தேர்
கார்செய் கானம் பின்படக் கடைஇ
மயங்குமல ரகல நீயினிது முயங்க
வருவர் வாழி தோழி
செருவெங் குருசி றணிந்தனன் பகையே.

எ - து, பருவங்கண்டு வேறுபட்டதலைமகளை, வேந்தன் வினைமுடித்தா
னெனக்கேட்டதோழி, 'வருவர்' என வற்புறீஇயது.

(ப - னா:) நீரிசுவன்னவென்றது

(பி - ம்:) மூ. நீரிசுவன்ன. (ரு)

சசுசு. வெந்துவிடு விழுத்தொழி லெய்தி யேந்துகீகாட்
டண்ணல் யானை யரசுவிடுத் தினியே
யெண்ணிய நாளாகும் வருதல் பெண்ணியற்
காமர் சுடர்நுதல் விளங்குந்
தேமொழி யரிவை தெளிந்திசின் யானே.

எ - து, பிரிவின்கண் ஆற்றளாகியதலைமகளை 'அவர்போனகாரியம்
இடையூறின்றி முடித்துவருதல் பல்லாற்றூந்தெளிந்தேன்' எனத் தோழி
சொல்லி ஆற்றுவித்தது. (சு)

சசுஎ. புனையிழை நெகிழ்ச் சாஅய் நொந்துநொந்
தினையல் வாழியோ விசுளை வினைவயிற்
சென்றோர் நீடினர் பெரிதெனத் தங்காது
நம்பினும் விரையு மென்ப
வெம்முரண் யானை விற்றப்போர் வேந்தே.

எ - து, தலைமகன் வினைவயிற்பிரிய ஆற்றாளுகியதலைமகளைத் தோழி
வற்புறீஇயது.

(ப - னா:) 'சென்றோர்நீடினர் பெரிது' என்பது..... (எ)

சசுஅ. வரிநுணல் கறங்கத் தேனா தெவிட்டக்
கார்தொடந் கின்றே காலையினிநின்
னேரிறைப் பனைத்தோட் கார்விருந் தாக
வடிமணி நெடுந்தேர் கடைஇ
வருவ ரின்றநங் காத லோரே.

எ - து, பிரிவுநீட ஆற்றளாய தலைமகட்குத் தோழி பருவங்காட்டி,
'இன்றேவருவர்' என வற்புறீஇயது. (அ)

சசுசு. பைந்தினை யுணங்கல் செம்பூழ் கவரும்
வன்புல நாடற் றரீஇய வலனேர்
பங்க ணிருவிசும் பதிர வேறொடு
பெயறொடந் கின்றே வானங்
காண்குவம் வம்மோ பூங்க ணேயே.

எ - து, பிரிவுட ஆற்றளாகியதலைமகட்டுத் தோழி, 'அவரை நமக்குத் தருதற்கு வந்ததுகாண் இப்பருவம்' எனக்காட்டி வற்புறீஇயது.

(ப - னா:) வன்புலநாடெனன்பது அக்க..... (க)

சஎ௦. இருநிலங் குளிர்ப்ப வீசி யல்கலு
 மரும்பனி யனைய வச்சிரக் காலே
 யுள்ளார் கா தல ராயி னெள்ளிழை
 சிறப்பொடு விளங்கிய காட்சி
 மறக்க விடுமோநின் மாமைக் கவினே.

எ - து, பருவம்வந்ததுகண்டு தாம் குறித்திதனை மறந்தாரென வேறு பட்டதலைகளைத் தோழி வற்புறீஇயது.

(பி - ம்:) மூ. அம்சிரக்காலே. (க௦)

தோழி வற்புறித்தபத்து முற்றிற்று.

ச அபாணன் பத்து.

சஎ௧. எவ்வளை நெகிழ மேனி வாடப்
 பல்லித முண்கண் பனியலைக் கலங்கந்
 துறந்தோன் மன்ற மறங்கெழு குருசி
 லதுமற் றுணர்ந்தனை போலா
 யின்னும் வருதி யென்னவர் தகவே.

எ - து, பருவவரவின்கண் தாதாகிவந்த பாணன்கூறியவழித் தோழி சொல்லியது. (க)

சஎ௨. கைவல் சிறியாழ்ப் பாண துமறே
 செய்த பருவம் வந்துநின் றதுவே
 யெம்மி னுணரா ராயினுந் தம்வயிற்
 பொய்ப்படு கிளவி நாணலு
 மெய்யா ராகுக னேகோ யானே.

எ - து, குறித்தபருவம் வரவும் தலைமகன் வாரானாகியவழித் தாதாய் வந்த பாணற்குத் தோழி கூறியது.

(பி - ம்:) மூ. எய்யாராகல். (உ)

ச௭௩. பலர்புகழ் சிறப்பினும் ஞாசு லுள்ளிச்
செலவுநீ நயந்தனை யாயின் மன்ற
வின்து வரும்பட ரெம்வயிற் சொப்த
பொய்வ லாளர் போலக்
கைவல் பாணவெம் மறவா தீமே.

எ - து, 'தலைமகன்பிரிந்தநாட்டிற் செல்வேம்' என்ற அவன்பாணற்குத் தலைமகள் சொல்லியது. (௩)

ச௭௪. மையறு சுடர்நுதல் விளங்கக் கறுத்தோர்
செய்யரண் சிதைத்த செருநிரகு தானையொடு
கதழ்பரி நெடுந்தே ரதர்படக் கடைஇச்
சென்றவர்த் தருகுவ வென்னு
நன்ற லம்ம பாணன தறிவே.

எ - து, பிரிவின்கண் ஆற்றமைகண்டு, 'தூதாகிச்சென்று அவனைக் கொணர்வல்' என்ற பாணன்கேட்பத் தலைமகள் கூறியது. (௪)

ச௭௫. தொடிநிலை கலங்க வாடிய தோளும்
வடிநல னிழந்தவென் கண்ணு நேர்க்குப்
பெரிதுடும் பினனே சீறியாழ்ப் பாண
னெம்வெங் காதலொடு பிரிந்தோர்
தம்மோன் போலான் பேரன் பினனே.

எ - து, பிரிவின்கண் வேறுபட்டதலைமகள் தலைமகனுழைந்துவந்தார் கேட்பத் தன்மெலிவு கண்டு இரங்கிய பாணனைத் தோழிக்கு மகிழ்ந்துசொல்லியது. (௫)

ச௭௬. கருவி வானங் கார்சிறந் தார்ப்பப்
பருவஞ் செய்தன பைங்கொடி முல்லை
பல்லான் கோவலர் படலைக் கூட்டு
மன்பின் மாலையு முடைத்தோ
வன்பில் பாண வவர்சென்ற நாடே.

எ - து, 'பிரிவாற்றமை அவற்கும் உளதன்றே, நீ வேறுபடுகின்றது என்னை' என்றபாணற்குத் தலைமகள் கூறியது.

(பி - ய்:) மூ. சென்றநாட்டே. (௬)

சஎஎ. பனிமலர் நெடுங்கண் பசலை பாயத்
துனிமலி துயரமொ டரும்பட நுழப்போள்
கையறு நெஞ்சிற் குயவுத்துணை யாகச்
சிறுவரைத் தங்குவை யாயிற்
காண்குவை மன்றூற் பாணவெந் தேரே.

எ - து, தலைமகன்மாட்டுப் பாணனைத் தூதாக்கவிடுத்த தலைமகன்கூறி யது.

(பி - ம்:) மூ. நெஞ்சத்துயவுத்துணையாகி. (எ)

சஎஅ. நீடின மென்று கொடுரை தூற்றி
வாடிய நுதல ளாகிப் பிறிதுநீனைந்
தியாப்வெங் காதலி நோய்மிகர் சாஅய்ச்
சொல்லிய துரைமதி நீயே
முல்லை நல்யாழ்ப் பாணமற் றெமக்கே.

எ - து, பிரிந்துறையுந் தலைமகன் தலைமகள்விட்ட தூதாய்ச்சென்ற பாணனை, 'அவள் சொல்லியதிறம் கூறு' எனக் கேட்டது.

(பி - ம்:) மூ. பெரிதுநீனைத்து. பெரிதுநீனைத்து. (அ)

சஎக. சொல்லுமதி பாண சொல்லுதோ றினிய
நாடிடை விலங்கிய வெம்வயி னுடொறு
மரும்பனி கலந்த வருளில் வரடை
தனிமை யெள்ளும் பொழுதிற்
பனிமலர்க் கண்ணி கூறிய நெமக்கே.

எ - து, தலைவிவிடத் தூதாய்ச்சென்ற பாணன்மாற்றங் கூறக்கேட்ட தலைமகன், 'இவ்வாடைவருத்தத்திற்கு மருந்தாக இன்னுக்கறவேண்டும்' எனக் கூறியது. (க)

சஎஊ. நினக்கியாப் பாணரு மல்லே மெமக்கு
நீயுங் குருசிலை யல்லே மாதோ
நின்வெங் காதலி தன்மனைப் புலம்பி
யிரித முண்க ணுகுத்த
பூசல் கேட்டு மருளா தோயே.

எ - து, தலைமகளுக்குத் தூதாய்ப் பாசறைக்கட்சென்ற பாணன் தலைமகனை நெருங்கிச்சொல்லியது. (க௦)

பாணன்பத்து முற்றிற்று.

சகக.—தேர்வியங்கொண்டபத்து.

சஅக. சாயிறைப் பணைந்தோ எவ்வரி யல்குற்
சேயிழை மாநகை யுள்ளி நோய்விட
முள்ளிட நீமதி வலவநின்
புள்ளியற் கலிமாப் பூண்ட தேரே.

எ - து, வினைமுற்றிமீண்ட தலைமகன் தேர்ப்பாகற்குக் கூறியது.

இனி வருகின்றபாட்டு ஒன்பதிற்கும் இஃது ஒக்கும். (க)

சஅஉ. தெரியிழை யரிவைக்குப பெருவிருந் தாக
வல்லிநாந்து கடவுமதி பாக வெவ்வேல்
வென்றடு தானை வேந்தனொடு
நாளிடைச் சேர்ப்பி னூழியி னெடியே.

(பி - ம்:) மூ. வெவ்வேல். (உ)

சஅங. ஆறுவனப் பெய்த வல்தா யினவே
வேந்துவிட் டனனே மாவிநாந் தனவே
முன்னுறக் கடவுமதி பாக
நன்னுத லரிவை தன்னலம் பொழுவே.

(ங)

சஅச. வேனி னீங்கக் கார்மழை தலைஇக்
காடுகவின் கொண்டன்று பொழுது பாடுகிறந்து
கடியக் கடவுமதி பாக
நெடிய நீடின நேரிழை மறந்தே.

(ச)

சஅநி. அரும்பட ரவல மவளுந் தீரப்
பெருந்தோ ணலம்வர யாமு முயங்க
வேமதி வலவ தேரே
மாமருண் டுகளு மலரணிப் புறவே.

(நி)

சஅகி. பெரும்புன் மாலை யானது நீனைஇ
யரும்பட ருமுத்தல் யாவ நென்றும்
புல்லி யாற்றாப் புரையோட் காண
வன்புதெரிந் தூர்மதி வலவநின்
புள்ளியற் கலிமாப் பூண்ட தேரே.

(கி)

- சஅ௭. இதுமற் பிரிந்தோ ருள்ளும் பொழுதே
செறிதொடி யுள்ள முவப்ப
மதிபுடை வலவ வேமதி தேரே. (எ)
- சஅ௮. கருவி வானம் பெயரெடங் கின்றே
பெருவிற்ற் காதலி கருதும் பொழுதே
ளிரியுளை நன்மாப் பூட்டிப்
பருவர றீரக் கடவுமதி தேரே. (ஆ)
- சஅ௯. அஞ்சிறை வண்டி னரியின மொய்ப்ப
மென்புல முல்லை மலரு மாலைப்
பையு ணைஞ்சிற் றைய லுவப்ப
நுண்புரி வண்கயி றியக்கின்
வண்பரி நெடுந்தேர் கடவுமதி ளிரைந்தே. (சு)
- ச௧0. அந்திங் கிளவி தான்றர வெம்வயின்
வந்தன்று
வாட்பணி நெடுந்தேர் கடவுமதி ளிரைந்தே. (க0)

தேர்வியங்கொண்டபத்து முற்றிற்று.

௩0.—வரவுச்சிறப்புரைத்த பத்து.

(பீ - ம்:) வரவுசிறப்பு.

- ச௧௧. காரதிர் காலையா மோவின்று நலிய
நொந்துநொந் துயவு முள்ளமொடு
வந்தனெ மடந்தைநின் னேர்தர வினாந்தே.
- எ - து, வினைமுற்றிப் புகுந்தலைமகன் தலைவிக்குச் சொல்லியது. (க)
- ச௧௨. நின்னே போலு மஞ்சை யாலநின்
னன்னுத னுறு முல்லை மலர
நின்னே போல மாமருண்டு நோக்க
நின்னே யுள்ளி வந்தனெ
னன்னுத ளிரிவை காரினும் வினாந்தே.

இதுவுமது.

(பீ - ம்:) மூ. கோக்கி.

(உ)

௫௦.—வரவுச்சிறப்புரைத்த பத்து.

கசுக

சகூட. ஏறுமுரண் சிறப்ப வேறெதி ரிரங்க
மாதர் மான்டிணை மறியொடு மறுகக்
கார்தொடங் கின்றே காலே
நேரிறை முன்கைநின் னுள்ளியாம் வரவே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. கார்தொடங்கின்றல். (க)

சகூச. வண்டுதா தூதத்தேரை தெவிட்டத்
தண்கமழ் புறவின் முல்லை மலர
வின்புறுத் தன்று பொழுதே
நின்குறி வாய்த்தனந் தீர்க்கினிப் படரே.

இதுவுமது.

(ச)

சகூநு. சென்னில மருங்கிற் பன்மலர் தாஅய்யப்
புலம்புதிர்ந் தினிய வாயின புறவே
பின்னிருங் கூந்த னன்னலம் புனைய
வுள்ளுதொறுங் களிழு நெஞ்சமொடு
முள்ளெயிற் றரிவையாம் வந்தமாரே.

இதுவுமது.

(பி - ம்:) மூ. செந்நிலம். வந்தவாரே. (டு)

சகூசூ. மாபுதல் சேர வரகிணர் சிறப்ப
பாமலை புலம்பக் கார்கலித் தலைப்பப்
பேரமர்க் கண்ணி நிற்பிரிந் துறைநர்
தோடுணை யாக வந்தனர்
போதவிழ் கூந்தலும் பூளிரும் புகவே.

எ - து, குறித்தபருவத்தின்கண் தலைமகன் வந்துழித் தோழி தலைமகட்
குச்சொல்லியது. (சு)

(பி - ம்:) அரகிறை.

சகூள. குறும்பல் கோதை கொன்றை மலர
நெடுஞ்செம் புற்ற மீயல் பகர
மாபசி மறுப்பக் கார்தொடங் கின்றே
பேரிய லரிவைநின் னுள்ளிப்
போர்வெங் குருசில் வந்த மாரே.

இதுவுமது.

(எ)

சகூஅ. தோள்களி னெய்தின தொடிநிலை நின்றன
நீர்வரி நெடுங்கண் வாள்வனப் புற்றன
வேந்துகோட்டியானை வேந்துதொழில் விட்டென
வினாசெல னெடுந்தேர் கடைஇ
வரையக நாடன் வந்த மாரிறே,

இதுவுமது. (அ)

சகூகூ. பிடவ மலரத் தளவ நணைய்க்
கார்களின் கொண்ட கானங் காணின்
வருந்துவள் பெரிதென வருந்தொழிற் ககலாது
வந்தன ரானங் காதல
ரந்திங் கின னிநின் னாய்நலங் கொண்டே.

இதுவுமது. (க)

நூ. கொன்றைப் பூவிற் பிடிந்த வுண்கண்
குன்றக நெடுஞ்நனைக் குவளை போலத்
தொல்களின் பெற்றன விவட்கே வெல்போர்
வியனெடும் பாசறை நீடிய
வயபான் றேன்றனீ வந்த மாரிறே.

எ - து, வினைமுற்றிவந்த தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது. (க௦)

வரவுச்சிறப்புரைத்தபத்து முற்றிற்று.

முல்லை முற்றிற்று.

பேயனார்.

ஐங்குறுநூறு முற்றிற்று.

மருகமோ ரம்போகி நெய்கலம் மூவன்
சுருதுங் குறிஞ்சி கபில - கருதிய
பாலையோத லாந்தை பனிமுல்லை பேயனே
நூலையோ தைங்குறு நூறு.

இத் தொகைதொகுத்தார், புலத்துறைமுற்றிய கூடலூர்கிழார்; இத் தொகை தொகுப்பித்தார் யானைக்கிட்சேய் மாந்தரஞ்சேரலரும்பொறையார்.

அடியிலுள்ள பாடல்கள், ஐங்குறுநூற்றுக் கையெழுத்துப்பிரதிகள் பல வற்றிற் காணப்படவில்லை; தென்காசிச் சுப்பையாப்பிள்ளையவர்களிடமிடப் பிரதியொன்றில் மட்டும் இருந்தமையின், தனியே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

க. உள்ளார் கொல்லோ தோழி சிள்ளெனப்
பருந்துவீழ்ந் தெடுத்த பைந்தலை யரவங்
காதறு கவண தேய்க்குந்
தீதுறு கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

உ. உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை
யலங்குகுலை யீந்தின் சிலம்பிபொதி செங்காய்
துகில்பொதி பவள மேய்க்கு
மகில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

(தொல், சொல், உஅஅ - ம் கு, நச், உரை; யா. வி; காரி, கக - ம் பா. உரை)

ங. உள்ளார் கொல்லோ தோழி முள்ளுடை
யிலவ மேறிய கலவ மஞ்சை
யெரிபுகு மகளி ரேய்க்கு
மரில்படு கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

ச. உள்ளார் கொல்லோ தோழி வெள்ளைப்
புழுங்க னெல்லின் பொரிவீழ்த் தென்ன
துண்குழிப் புற்றின் மண்கா லீயல்
கோல்பிடி குருட ரேய்க்கு
மாலுறு கள்ளியங் காடிறந் தோரே.

ரு. எம்மு ரல்ல தூர்நணித் தில்லை
வெம்முரட் செல்வன் கதிரு மூழ்த்தனன்
சேந்தனை சென்மோ பூந்தார் மார்ப
வீளையண் மெல்லியண் மடந்தை
யரிய சேய பெருங்கான் யாரே.

(தொல், பொரு, ச 0 - ம் கு, நச், உரை; இறை, உந - ம் கு, உரை)

கூசு

கூ. அநிம்.பம நெடுங்கொடி யுள்புதைந் தொளிப்ப
வெண்பணல் விரிக்குந் தண்ணந் துறைவன்
கொடிய னாயினு மாக
வவனே தோழியென் னுயிர்கா வலனே.
(தொல். பொரு. ககக - ம் சூ. நச். உரை.)

பிரயோகவிளக்கம்.

	ஐங்குறு நூற்றுச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திரமுதலியவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப்புத்தகத்தின் பக்க எண்.
க	ப	க	ச	ரு	சு	எ	டி
	கு	ச	தொல்.	பொரு.	குகடி	ந.	எடிடி
	சு	மு.	”	”	கரு	”	நடிடி
	கக	உ	”	எழுத்.	சுக	”	பெசு
*	”	மு.	”	பொரு.	ரு	”	கெ
*	”	”	இ - வி.	”	நெடி	”	நசக
*	கஉ	க,உ	தொல்.	”	சசு	”	டிசு
*	”	மு.	”	”	கஓ	”	கசஓ
*	கந	”	”	”	கச	”	நந
*	கச	”	”	”	கசஎ	”	நடிஓ
*	கஎ	”	”	”	”	”	”
*	உக	ச	”	”	ருகஎ	”	எசுசு
	”	மு.	யா - வி.	”	எக	”	”
*	”	ச	நன் - வி.	”	கஓசு	”	”
*	உச	க,உ	தொல்.	”	கஓந	”	கசந
*	”	”	”	”	கஓசு	”	கசச
*	”	”	”	”	கசுக	”	எஎசு
*	உஎ	மு.	”	”	கருஓ	”	நடிசு
*	நஓ	”	”	”	கஉ	”	உச
*	நக-சஓ	க	நன் - வி.	”	சநடி	”	”
*	”	”	தொல்.	சொல்.	உஎடி	”	கடிரு
*	சக	க,உ	”	பொரு.	உநஓ	”	சருடி
*	”	மு.	”	”	நஓஓ	”	கசக
*	”	க	”	”	நஓக	”	கசஉ
*	”	”	”	”	கசுக	”	எஎசு
*	”	உ	”	”	நஓஓ	”	கசக
*	சஉ	மு.	”	”	உசஓ	”	சசுரு
*	சசு	”	”	”	கசஎ	”	நஎசு
*	குக	”	”	”	நஓஓ	”	கசஓ
*	”	ந	”	எழுத்.	உசசு	”	கசஉ

* இவ்வடையாளம், தனக்குறையுள்ள ஐங்குறு நூற்றுச் செய்யுளுக்குக் குறிப்பிட்ட பழையவரையில் விசேடவுரையிருத்தலைப் புலப்படுத்துவது.

	ஐக்குறுநூற்றுச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூல்பகுதி.	குத்திரமுதலி யவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப்பத்தகத் தின பக்க எண்.
க	உ	க	ச	ரு	சு	எ	அ
*	௫௫	மு.	தொல்.	பொரு.	க௫௦	ந.	நஅக
*	”	”	”	”	கசஉ	”	சகஉ
*	”	”	”	”	ந௦௦	”	ருசக
*	௫சு	மு.	”	”	க௫௦	”	நகஉ
*	”	உ	”	சொல்.	சக௫	”	உசசு
*	௫எ	மு.	”	பொரு.	க௫௦	”	நக௦
*	௫கக	”	”	”	”	”	நஅக
*	க௦	”	”	”	கஉ	”	உச
*	”	”	நாற்.	ஒழி.	சஉ		
*	சுந	”	தொல்.	பொரு.	ந௦௦	”	ருச௦
*	சு௫	”	”	”	கசஎ	”	நசுசு
*	”	”	நாற்.	கற்.	எ		
*	சுசு	”	தொல்.	பொரு.	கசஎ	”	நஅக
*	சுஎ	”	”	”	”	”	நஎஅ
*	சுசு	”	”	”	”	”	நஅக
*	எஉ	”	”	”	ககக	”	சஉசு
*	எந	”	”	”	”	”	”
*	”	”	”	”	ந௦௦	”	ருச௦
*	”	ச	”	சொல்.	உகஎ	”	ககஎ
*	உச	மு.	”	பொரு.	ககக	”	சஉசு
*	”	க	”	சொல்.	உகஎ	”	ககஎ
*	எஅ	மு.	”	பொரு.	ககக	”	சஉசு
*	அ௫	”	நாற்.	கற்.	அ		
*	ககக	”	தொல்.	பொரு.	கஉ	”	உரு
*	கஉ	”	”	”	”	”	”
*	”	”	”	”	ந௦உ	”	ருசஉ
*	”	”	இ-வி.	”	நகச	”	ந௫எ
*	கச	”	நாற்.	ஒழி.	சஉ		
*	க௦க	”	தொல்.	பொரு.	கஉ	”	உச
*	”	க	நண்-வி.	”	கஎக		
*	க௦க	மு.	தொல்.	”	ககச	”	நஉந
*	க௦ச	”	”	”	க௫௦	”	நகசு
*	க௦அ	”	”	”	ககச	”	நஉந
*	”	”	”	”	ந௦ச	”	ருசந
*	க௦க	”	”	”	ககச	”	நஉந

க	ப	க	ச	ரு	சு	எ	அ
	ஐக்குறுநூற்றுச் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திரமுதலி யவற்றின் எண்.	உரையாசிரியர் பெயர்.	அச்சுப்பகுதிக் கூட்டுபக்க எண்.
*	கக௦	மு.	தொல்.	பொரு.	ககக	ந.	உஎஅ
*	ககந	”	”	”	ககரு	”	நஉச
*	”	ந.	”	சொல்.	கசுரு	”	க௦அ
*	ககரு	மு.	”	பொரு.	ககக	”	உஎரு
*	கப௦	”	”	”	”	”	”
*	கபக- அ	ச	”	சொல்.	உஎரு	இள.	”
*	”	”	”	”	உருஉ	”	”
*	”	”	”	”	உஎரு	சேலு.	உகரு
*	”	”	”	”	உஎஎ	ந.	கஅச
*	”	”	நண் - வீ.	”	சசக	”	”
*	கஉஉ	”	தொல்.	பொரு.	கஉ	”	உச
*	”	”	”	”	உநச	”	சச௦
*	”	”	நாற்.	ஒழி.	சஉ	”	”
*	”	”	இ - வீ.	”	நகச	”	நருஎ
*	கஉஅ	”	தொல்.	பொரு.	கஉ	”	உச
*	கநக	”	”	”	”	”	”
*	கச௦	”	”	”	கசௌ	”	நஅந
*	கசக	”	”	”	க	”	கக
*	கசஅ	”	”	”	கரு௦	”	நஅஅ
*	கசக	”	நாற்.	”	ச	”	”
*	கருக	”	தொல்.	பொரு.	கஉ	”	உச
*	கருரு	”	”	”	கசௌ	”	நஅ௦
*	கருஎ	”	”	”	”	”	நஅச
*	கசஅ	”	”	”	ககச	”	நஉ௦
*	கஎஉ	”	இ - வீ.	”	ச௦ரு	”	நசந
*	கஎச	”	தொல்.	”	க௦உ	”	உரு௦
*	”	”	இ - வீ.	”	ரு௦க	”	சஉசு
*	கஎரு	”	தொல்.	”	க௦உ	”	உசரு
*	”	”	”	”	க௦க	”	உருச
*	கஎசு	”	”	”	க௦உ	”	உசஎ
*	கஎஅ	”	இ - வீ.	”	ரு௦க	”	சபசு
*	கஅஉ	”	தொல்.	”	ககச	”	நகஅ
*	கஅந	”	”	”	ந	”	சு
*	”	”	”	”	கஉ	”	உஅ

சு	ப	க	ச	இ	சு	ஏ	ஆ
	இங்கு நூற்றுக் செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி.	சூத்திரமுதலி யவற்றின் எண்.	உரையாளியர் பெயர்.	அச்சுப்படுத்தகத் தின் பக்க எண்.
*	க அ க	மு.	நாற்.	ஒழி.	ச ர		
*	க அ ஏ	”	தொல்.	பொரு.	க க ச	ந.	ந ர க
*	க க இ	”	”	”	ச ச இ	”	ஆ ச இ
*	க க ச	”	”	”	க க ச	”	ர க ச
*	”	”	இ - வி.	”	இ ஓ க	”	ச ர ச
*	க க ஏ	”	தொல்.	”	க ர	”	ர ச
*	க க ஆ	”	”	”	க க ச	”	ந ஓ ர
*	”	”	இ - வி.	”	இ ஓ க	”	ச ர க
*	ர ஓ ஓ	”	தொல்.	”	ந க	”	ச ச
*	ர ஓ க	”	”	”	க க ச	”	ந ர ஓ
*	”	”	”	”	ர ஓ ஏ	”	ச ச க
*	ர ஓ ர	”	”	”	ர ச ச	”	ச ஏ ஓ
*	ர ஓ ந	”	”	”	ச ர	”	ஆ ஓ
*	ர ஓ இ	”	”	”	ர ஓ ச	”	க ந ர
*	ர ஓ ச	மு.	”	சொல்.	ர ச ச	”	ச ஏ ஓ
*	ர க ச	”	”	பொரு.	க க ச	”	ந ஓ ஆ
*	ர க ச	”	”	”	ச ஓ இ	”	ஏ க ஓ
*	ர க ஆ	மு.	”	”	க க ச	”	ந க க
*	ர க க	”	”	”	க	”	க க
*	ர ர ஓ	”	”	”	க க ச	”	ந க க
*	”	”	”	”	ர ஓ ஏ	”	ச ச க
*	ர ர ர	”	”	”	க க ச	”	ந ர க
*	ர ர ர	”	யா - வி.	”	க ஏ	”	
*	ர ர ச	”	தொல்.	”	ர க ஏ	”	ச ச ச
*	ர ர ஏ	”	”	”	க க ச	”	ந க ச
*	”	”	இ - வி.	”	இ க க	”	ச ச ச
*	ர ச ஓ	”	தொல்.	”	க ர	”	ர க
*	”	”	”	”	ர க ஏ	”	ச ச க
*	”	”	இ - வி.	”	ந க ச	”	ந இ ச
*	ர ச ர	”	தொல்.	”	க க இ	”	ந ர இ
*	ர ச ர	”	”	”	க க ச	”	ந க ஆ
*	ர ச ர	”	”	”	”	”	”
*	”	”	”	”	”	”	”
*	”	”	”	”	”	”	”
*	ர ச ஆ	மு.	”	எழுத்.	ந ச ச	”	ர க ர
*	”	”	”	பொரு.	க க இ	”	ந ர இ

க	ப	க	ச	ரு	சு	எ	ழி
	கிங்குநூழ்ச்செய்யுளின் எண்.	பாட்டின் பகுதி.	நூற்பெயர்.	நூலின்பகுதி	சூத்திரமுதலியவற்றின் எண்.	உரையாகியியர் பெயர்	அக்காப்புத்தகத்தின்பக்க எண்.
*	ககக	மு.	இ - வி.		ககச		கருசு
	கசஎ	"	யா - வி.	உறுப்.	கசச		கருசு
	கருரு	"	தொல்.	பொரு.	சரு	ந.	பிசு
	கருசி	"	"	"	"	"	பிசுரு
*	கசு0	"	"	"	கசசு	"	கசுசு
	கசுக	"	"	"	சக	"	எரு
	கசுஉ	"	"	"	கரு0	"	கசுசு
	கசுசு	"	"	"	உஉ	"	சுப
	"	"	நாற்.	ஒழி.	சஉ	"	"
	கசுசு	"	தொல்.	பொரு.	உஉ	"	"
	கசுரு	"	"	"	"	"	"
*	கசுசு	"	"	"	கஉ	"	உசு
*	"	"	இ - வி.	"	கசுசு	"	கருசு
	கசுக	"	தொல்.	"	கஉ	"	உசு
	"	"	நாற்.	ஒழி.	சஉ	"	"
*	கஎ0	"	தொல்.	பொரு.	கஉ	"	உசு
*	"	"	இ - வி.	"	கசுசு	"	கருசு
*	கஎக	"	தொல்.	"	கசு	"	ருஎ
*	கஎஉ	"	"	"	"	"	சு0
*	கஎசு	"	"	"	"	"	ருசி
*	கஎரு	"	"	"	"	"	சுக
*	கஎரு	"	"	சொல்.	உசுஎ	"	கசுஎ
*	கஎரு	மு.	"	பொரு.	கசு	"	ருஎ
*	கஎசு	"	"	"	"	"	சு0
*	கஎசி	"	"	"	"	"	எசு
*	கசி0	"	"	"	சுஉ	"	சி0
*	கசிசு	"	"	"	"	"	சி0
*	கசிசுரு	"	"	"	"	"	"
*	கசிஎ	"	"	"	சு0	"	சுக
*	கசிசி	"	"	"	"	"	சுகசி
*	கசுக	"	"	"	கசு	"	ருசுக
	கசுகஉ	"	"	"	சுஉ	"	சி0
	கசுகசு	"	"	"	"	"	சிசுக
	கசுகசு	"	"	"	"	"	சுகசுக
*	கசுகஎ	"	"	"	சுஉ	"	சி0

அரும்பதவகராதிமுதலியன.

[எண்கள் பாட்டின் எண்கள்]

அகடு - வயிறு.
 அகம் - உள்விடம்.
 அகம்புகன் மரபு - வீட்டினுள்ளே
 புகுதற்குரிய முறைமை.
 அகலம் - மார்பு.
 அகவ - அழையாந்தக (கலி. ௪௦.),
 ஒலியாந்தக.
 அகழ்தல் - தோண்டிதல்.
 அகறல் - நீக்குதல்.
 அங்கலிழாகம் - அழகு ஒழுகுகின்ற
 உடம்பு.
 அச்சிரம் - முன்பணிக்காலம், உஉக,
 ௪௭௦. (சிலப். ஊர். ௧௦௫.)
 அசைஇ - போய், கரு.
 அசைஇய - மெலிந்த.
 அசைந்த - தங்கிய.
 அசையியல் - துடங்கிய இயல்பினை
 யுடையாள். (திருக். ௧௧௬.)
 அசோகந்தளிர், உ௭க.
 அஞ்சனம் - மை.
 அஞ்சாய்கூந்தல் = இந்து ஆய்கூந்தல்-
 ஐம்பால்.
 அஞ்சிலோதி - அழகிய சிலவாகிய
 கூந்தல், அழகிய சிலவாகிய கூந்
 தலையுடையாள்.
 அஞ்சிறை - அழகியசிறை.
 அஞ்சுவல் - அஞ்சவேன்.
 அடர் - தகடு. (கலி. உஉ.)
 அடுக்கம் - பக்கமலை, மலைச்சாரல்.
 அடம்பு = அடம்பு - அடப்பங்கொடி.
 (கலி. ௧௨௭.)
 அடைகரை - நீரடையும் கரை.
 அடைய - சேர.
 அணங்கியோன் - வருத்தியவன்.
 அணங்கு - தெய்வம், வருத்தம்.
 அணங்குடைப்பனித்துறை, ௧௭௪.
 அணங்கும் - வருத்தும்.
 அணங்குற்றோர் - துன்புற்றோர்.
 அணல் - தாடி.
 அணி - அழகு.
 அணிந்தன்று - அணிந்தது.

அணிமை - சமீபம்.
 அணியும் - அலங்கரிக்கும்.
 அணுமை = அணிமை.
 அத்தம் - அருஞ்சரம், செம்மை.
 அநர் - வழி.
 அநிரல் - புணலிக்கொடி, ௧௪௫. (நற்.
 ௫௨, ௧௧௭.)
 அந்தணிர் - அந்தணர்களே.
 அந்தாமகளிர் - தெய்வமகளிர்.
 அம் - அழகு.
 அம்பணம் - மரக்கால், சக.
 அம்பல் - சிலரறிந்து கூறும் பழி
 மொழி; பரவாத களவென்பர்.
 (திருச். ௧௮௦ - வி.)
 அம்பி - தெப்பம். (கலி. ௧௦௬.)
 அம்பியகமணை - தெப்பத்தின் உட்
 கட்டை, ௧௬௮.
 அம்ம - யான் கூறுகின்றதனைக்கே
 னென்னும்பொருளை உணர்த்து
 வதோரிடைச்சொல்.
 அம்மெலோதி - அழகிய மெல்லிய
 கூந்தல்.
 அமர் - விருப்பம்.
 அமர்த்த - பொருந்திய. (கலி - ௫௭),
 போசெய்த, விரும்பிய.
 அமைந்தன்று - அமைந்தது.
 அமைந்தனன் - ஒத்தனன்.
 அடையாது - சோமையால்.
 அமையும் - போதும்.
 அயம் - நீர், பள்ளம்.
 அயர்ச்சி - மயக்கம்; (திருச். ௨௧௧.)
 வருத்தம்.
 அயாந்தனை - விரும்பினும்.
 அயர்வார் - செய்வார்.
 அயரும் - விரும்பும்.
 அயிர் - துண்மணல்.
 அயிரை - மீன்களில் தாழ்ந்தசாதி
 யான ஒருவசைமீன், ௧௬௪.
 அரணம் - காவல், மதில்முதலியன.
 அரம் - சங்குமுதலியவற்றைப் பிளக்
 கும் ஒருவகைக் கருவி.

அரவு - விடம்; ஆடுபெயர்.
 அரி - அடிசு, இரேகை.
 அரிக்குரல் - அரித்தெழுமோசை,
 இனியகுரல், தவளைபோலுக்குரல்.
 அரிகால் - அரிந்ததார்.
 அரிநர் - அறுப்போர்.
 அரிப்பறை - அரித்தெழுமோசையை
 யுடைய வாச்சியம்.
 அரிவை - பெண்.
 அருந்த-அருந்திய, ௨௭ க.
 அருந்ததி, சச௨.
 அருந்தென - உண்டதாக.
 அரும்பதம் - அரியவுணவு, அரிய
 செவ்வி, ச 0 0.
 அரும்பின - அரும்பையின்றன.
 அருவி, ௨௨0, ௨௨௪, ௨௫௧.
 அருளுதி - அருளுவாய்.
 அறா - ஒருவகைமரம், ௩௨௫.
 (தொல். எழு. ௨. ௨௩௩.)
 அல்கல் - தங்குதல், நார்.
 அல்லல் - துன்பம்.
 அலங்குதல் - அசைதல்.
 அலமரல் - சுழலல்.
 அலர் - பலரறிந்து கூறும் பழிமொழி.
 அலர்ந்தென - மலாநத்தென்று.
 அலராகின்று - அலராய்ந்து. (புற.
 ௧௨.)
 அலராங்கட்டு - பழிமொழியை அங்
 கே உடையது.
 அலவன் - நண்டு.
 அலறுதலை - காய்ந்ததலை, விரிந்த
 தலை, ௩௨௧.
 அலை - அலைத்தல்.
 அவ்வரி - அழகியவரி.
 அவ்வளை - அழகியவளையல்.
 அவரை, ௨0௧, ௨௭௧.
 அவல் - பள்ளம்.
 அவவு = அவா - ஆசை, ௩௪0. (கலி.
 ௧௪.)
 அவிழ்தல் - மலர்ந்தல்.
 அழிதுளி - மிக்கதுளி.
 அழுங்கல் - இரங்கல், கெடுதல்.
 அழுங்கலூர் - இரக்கத்தை யுடைய
 ஊர். (கலி. ௨௩.)
 அழுங்குக - கெடுக.
 அழுப - அழுவார்கள்.

அழும், ௫0, ௨௫௧.
 அள்ளல் - சேறு.
 அளிக்கும் - அளிப்பான், பாதுகாப்
 பான்.
 அளிய - அளிக்கத்தக்கன.
 அள்ள - வளை.
 அளைநு - கலந்து.
 அளைஇய - கலந்த.
 அளைகண்டி - ஈரளைந்த கண்களை
 யுடையார்.
 அற்சிரம் = அச்சிரம் - முன்பணிக்கா
 லம், சச௪. (குறு. ௭௩.)
 அற்றம் - அவமானம், சோர்வு.
 அறத்தொடுநிலை } களவு வெளிப்
 அறத்தொடுநிற்தல் } படுத்திநிற்தல்.
 அறல் - அரித்தொழுகும்நீர், அறுதி
 யையுடைய மணல், கருமணல்.
 (கலி. ௨௭, ௧௩.)
 அறவன் - புண்ணியமுடையான்.
 அறனில்பால் - தீவினை.
 அறனிலாளன் - தருமமில்லாமையை
 யுடையான்.
 அறியா - அறிந்து.
 அறிவுநீஇ - அறியச்செய்து.
 அறுகழி - நீரற்றகழி.
 அறுபு - அற்று.
 அறை - பாறை.
 அறைதல் - ஒலித்தல்.
 அன்பில் - அன்பில்லாதசொற்கள்.
 அன்ன - ஒத்த.
 அண்ணவாழி வேண்டன்னை, (கு. ௧.)
 அனை - அத்தனை, தாய்,
 அனையை - அத்தன்மையை யுடை
 யாய்.
 ஆகம் - மாப்பு.
 ஆகற்க - ஆகாதொழிக.
 ஆகின்று - ஆகாநின்றது.
 ஆங்கண் - அவ்விடத்து.
 ஆங்கு - அப்படி, உவமவுருபு.
 ஆட்டி - அலைத்து.
 ஆடிய - உழுதுமுக்கிய, கலந்த.
 ஆடுகம் - ஆடுவேம்.
 ஆண்குரல், ௩௭௩.
 ஆண்டு - ஆங்கு.
 ஆதனவினி - ஒரு சேரன்; ௧-௧0.
 ஆம் - நீர்.

ஆம்பல் - ஒருவகைநீர்ப்பூ, ஒருவகைப் பண.
 ஆம்பலின் நாரூரித்த தண்டு, ௩௫.
 ஆம்பற்குழல், ௨௧௫.
 ஆம்பற்றாது, ௩௪.
 ஆமூர் - சோழநாட்டுள்ளதோரூர், ௫௬.
 ஆயநலம் - அழகியநலம், மெலிந்த வழகு.
 ஆயுதல் - அழகுருமைந்த நெற்றி.
 ஆயத்தார் - திரளாகியமகளிர்.
 ஆயம் - மகளிர்கூட்டம்.
 ஆயின்றறு - ஆயின்றறு.
 ஆர்க்கும் - நிறைக்கும்.
 ஆர்க - உண்ணுக.
 ஆர்கலி - நிறைந்தமுழக்கம்.
 ஆர்தல் - உண்ணுதல்.
 ஆர்ப்ப - முழங்க.
 ஆர - நிறைய.
 ஆரம் - சந்தனம்.
 ஆரிடை - ஆரியவழி.
 ஆல் - அசை.
 ஆலம் - ஆலமரம்.
 ஆலி - ஆலங்கட்டி.
 ஆலும் - ஆரவாரித்து ஆடும், ஒலிக்கும்.
 ஆற்றாதேம் - செய்யாதேம்.
 ஆற்றமை - பொறுக்கமாட்டாமை, பொறுக்கும் வலியில்லாமை.
 ஆற்றுக - பொறுக்க.
 ஆன் - பசு.
 ஆன்றிசின் - ஆமைவாயாக.
 ஆளுது - அமைபாமல்.
 ஆனும் - ஆயினும். (கலி. ௫௮.)
 இகத்தல் - சுடத்தல்.
 இகு - வீழ்ச்சி; முதனிலைத்தொழிற் பெயர்.
 இகுத்தல் - வீழ்தல்.
 இகும் - ஒரிடைச்சொல், ௧௬௪, ௧௬௮.
 இகுளை - தொழி.
 இசின் - ஓரசைநிலை.
 இசை - ஓசை, புகழ்.
 இசைக்கும் - ஒலிக்கும்.
 இட்டிய - சிறிய.
 இடந்தலைப்பாடி - இடத்தை அடைதல்.

இடி, ௩௨௦.
 இடியூஉ - இடித்து.
 இடம்பை - துன்பம்.
 இடையர், ௮௭.
 இணர் - பூங்கொத்து.
 இந்திரவிழவிற்பூ, ௬௨.
 இமிர்தல் } - ஒலித்தல்.
 இமிழ்தல் }
 இழைக்கும் - விளங்கும்.
 இயம்புணர் தூம்பு - நெடுவங்கியமென் னும் வாத்தியம். (மலை. ௬.)
 இயல் - சாயல்.
 இயலணி - இயற்கையழகு.
 இயலி - நடந்து.
 இயவர் - வாச்சியக்காரர்.
 இயவு - வழி.
 இயற்கைப்புணர்ச்சி - பொருளதிகாரத்திற் கூறப்பட்ட தலைவனும் தலைவியும் தெய்வம் இடைநிற்ப ஒத்த அன்பினராய்த் தம்முள் தாமே கூடுங்கூட்டம்.
 இயற்படமொழிதல் - இயல்புபடச் சொல்லுதல்.
 இயற்பழித்தல் - குணத்தைப்பழித்தல்.
 இயறேர் - செல்லுகின்றதேர்.
 இராக்குவெனல்லேன் - இரப்பேனல்லேன்.
 இராட்டும் - மாறியொலிக்கும்.
 இரவலர் - யாசகர்.
 இரவினும் - இரவின் கண்ணும்.
 இரற்றுதல் - ஒலித்தல், ௧௧௪, ௧௫௨.
 இரீஇ - இருந்து.
 இருப்பை - ஓரூர், ௫௮.
 இருமை - கருமை.
 இருவி - தினையரிதான்.
 இல் - இல்லை.
 இல்லம் - வீடு.
 இல்லாகுக - இல்லையாகுக.
 இலங்குதல் - விளங்குதல்.
 இலஞ்சி - குளம், மகிழ்மரம்.
 இலவம் - இவ்வமரம்.
 இவண் - இவ்விடம்.
 இவர்தல் - பரத்தல்.
 இவறுதிரை - உலாவுகின்ற அலை.
 இழிபு - இறங்கி.

இழிய - ஓழுசு.
 இழை - இழைக்கப்பட்ட அணிகலம்.
 (தொல். பொரு. ௧௪.)
 இழைத்தல் - செய்தல்.
 இளமழை - பயன்படுவதாகிய மேகம்.
 (கலி. ௪௧.)
 இறசெறிப்பார் - வீட்டிற்சேர்ப்பார்.
 இற்றி - இத்திரமம், உ.எ.௧.
 இறங்குதல் - நாழ்தல்.
 இறந்து - கடந்து.
 இற - இறவுமீன்.
 இறல் - தேன்கூடு.
 இறுபு - இற்று.
 இறுவரை - பக்கமலை, பெரியமலை.
 (பு - வெ. தும். ௨௦.)
 இறை - சந்து, சந்தையுடைய முன்கை.
 இறைகூரும் - தங்கும்.
 இறைகேழெல்வளை, ௧௪௦.
 இறைகொள்ளுதல் - தங்குதல்.
 இறைச்சி - நேயம். (கலி. ௮.)
 இறையேரெல்வளை, ௨௦, ௧௪௫.
 இன்றுகொல் - இல்லையோ.
 இன்னன் - இத்தன்மையை உடையான்.
 இன்றை - துன்பம்.
 இன்றை - துன்பத்தைச் செய்பவன்.
 இனம் - கூட்டம்.
 இனி - இப்பொழுது. (கலி. ௧௪.)
 இனிய - இனிமையையுடையன்.
 இனையு - வருந்தி, ௧௪௦.
 இனையு - வருத்த.
 இனையு - இத்தன்மையன், இது போல்வன், வருத்த.
 ஈ - தேனீ.
 ஈங்கைப்புதல் - ஒருவகைப் புதல், ௪௫௪.
 ஈண்டு - இவ்விடம்.
 ஈயல் - ஈசல்.
 ஈர்தல் - அறுத்தல்.
 ஈரம்பிணவு - அன்பையுடையபிணவு.
 ஈரிதழுண்கண் - குளிர்ந்த இதழையுடைய மையுண்டகண்.
 ஈன் - இவ்வுலகம், ௪௦௧. (சிலப். பதி. ௫௩.)

ஈன்றனைன் - பெற்றேன்.
 ஈனும் - பெறும்.
 உகக்கும் - உயரப்பறந்து செல்லும், ௩௩௧, ௩௪௮.
 உசனும் - துள்ளும்.
 உசுதல் - சிந்துதல்.
 உகைக்கும் - செலுத்தும்.
 உடலினேன் - பகைத்தேன், ௪௪.
 உடன் - ஒருமிக்க.
 உடன்போக்கு - கூடப்போதல்.
 உடையும் - மலரும்.
 உண்கண் - மையுண்டகண். (திருக். ௧௦௧௧.)
 உண்டிறையணங்கு - நீருண்ணுத் துறையிலுள்ள தெய்வம். ௨௮.
 உண்ணாப்பாலை, ௧௨௮.
 உண்மை - உள்ளது.
 உணங்குதல் - உலர்தல்.
 உணர்ப்பு - உணர்த்தல்.
 உணர்ப்புவயின் வாராஜூடல் - தலைவன் ஓதளிவிக்கப்படுகிற தன்மைக்கணிலலாத பிணக்கு. (தொல். பொரு. ௧௫௦.)
 உணீஇ - உண்டு.
 உணீஇய - உண்டற்பொருட்டு.
 உதுக்காண் - உவ்விடத்தேபார்.
 உதைக்கும் - செலுத்தும், ௧௧௨.
 உய்த்தர - செலுத்த.
 உய்த்தென - செலுத்தியதாக.
 உய்தல் செல்லாது - உய்யாது.
 உய்மோ - பிழைப்பாய்.
 உயவல் - வருத்தம்.
 உயவுத்துணை - உசாவுதலையுடைய துணை. (குறு. ௨௦௭.)
 உயவும் - வருத்தும்.
 உரம் - வலி.
 உரவுக்கடல் - பரக்கின்றகடல்.
 உரித்து - உரியது.
 உரப்பு - வெம்மை.
 உருமு - இடி.
 உரைமோ - சொல்.
 உலமருவோர் - சுழலுவோர், ௪௪௪.
 (பு. ௨௦௭.)
 உலுதுலைப்பருந்து - காய்ந்த தலையினையுடையபருந்து.

உவக்காண் - உவ்விடத்தே; ஓட்டி
நின்ற இடைச்சொல், உ 0 சு,
உ 0 எ. (அகநா. ச, க க க; குறு
க சு எ; திருக். க க அரு.)
உவகை - மகிழ்ச்சி.
உவலைக்கவல் - தழைமூடியகிணறு,
உ 0 க.
உழப்பது - வருந்துவது.
உழவர் - மருதநிலமாக்கள்.
உழுதென - உழுததாக.
உழுந்து, உகக.
உழையர் - பக்கத்திலுள்ளவர்,
க உ.
உள்ளல் - வினைத்தல்.
உள்ளுபு - நினைந்து.
உளப்படுத்தது - சேர்த்தது.
உளர்தல் - வகிர்தல்.
உளி - ஒருவகைக்கருவி, க உ க.
உளை - உள்ளாய், குதிரையின்தலை
யிலணியப்படும் சாமரை, க க.
(கார். உ உ.); பஞ்சின்துளிபோன்
றிருப்பது. (திருமு. உ அ.)
உளைப்பூமருதம், எ.
உநீஇ - உறுவித்து.
உநீஇய - உறுத்திய.
உறுதல் - மிகுதல்.
உறை - உறைதல். (கலி. க அ.),
மழைத்துளி.
உறைக்கும் - உதிரும், ஒக்கும், துளிக்
கும், மிகும்.
உறைகம் - தங்குவேம்.
உறைத்தரும் - உதிர்தலைச் செய்யும்,
க அ க. (கலி. உ க.)
உறைநோய் - உறுத்தியநோய்.
உறைப்ப - உதிர, துளிப்ப, க அ சு,
க 0 0.
உறைவி - உறைபவள், க 0 க. (நற்.
க சு அ.)
உறைவு - உறைதல்.
உன்னும் - நினைக்கும்.
ஊக்கிய - மேற்கொண்ட, க எ எ.
(நற். க எ க.)
ஊங்கு - மேல். (திருக். க 0 சுரு.)
ஊதும் - துகரும், (கலி. சு சு).
ஊர்ந்த - ஏறிய.
ஊர்பு - ஏறி.

ஊரன் - மருதநிலத்தலைவன்; இஃது
அகத்திணை வழக்கு.
ஊரனை - ஊரனாகவுள்ளாய், அ அ.
ஊரின் - சென்றால், ரு ச.
ஊழ் - முறை.
ஊழ்சமுட்பன்மலர் - மலர்ந்து காம்பி
னின்றும்நீங்கின பலபு.
ஊழ்த்தன - அலர்ந்தன, (கலி. உ எ);
ஊதிர்ந்தன, முற்றின.
ஊழ்வீணை; க க 0, க எ சு.
ஊழி - காலம், யுசம்.
எக்கர் - நீர்கொண்டுவந்திட்டமணல்.
எஞ்சிய - மிகுந்த.
எடுப்பி - எழுப்பி.
எதிர்ந்தனம் - ஏற்றுக்கொண்
டோம்.
எதிர்ப்பாடி - எதிர்ப்படுத்தல்.
எதிரிய - ஏற்றுக்கொண்ட.
எந்தை - என் தந்தை.
எம்பற்றியோய் - எம்மைப் பற்றிய
வனை, எ க.
எய்திய - எய்த.
எய்துப - அடைவார்கள்.
எய்யாது - ஆறியாமல், உ ச உ.
எய்யாமை - ஆறியாமை, க க க.
எயிற்றி - எயினச்சாதிப்பெண்.
எயிறு - பல்.
எயினர்-எயினச்சாதியார்; இவர் பாலே
நிலமாக்கள்.
எரி - நெருப்பு.
எரிக்கொடி - சோதிவல்லி, நெருப்
பின் கொழுந்து. க 0 க.
எருமைக்கன்று, க எ.
எருமைக்குழவி - எருமைக்கன்று.
(நற். உ எ க.)
எருமை நல்லேறு - எருமைக்கடா.
எருமைப்புளிற்று - ஈன்றணிமையை
யுடைய பெண்ணெருமை, க உ.
எருமைப்போத்து - எருமைக்கடா;
இது மலைநாட்டுவழக்கு, க க. (நற்.
க 0 0.)
எருவை - கழுகு, கொறுக்கச்சி, தலை
வெருத்து உடல் சிவந்திருக்கும்
பருந்து, பஞ்சாயக்கோரை.
எல் - ஒளி, பகல்.
எவ்வம் - வருத்தம்.

எவ்வை - எம் தங்கை, அ அ; அ க. (பு-
வெ. பெருந்தி. க 0.)
எவன் - யாது.
எவன்செய்கு-யாதுசெய்வேன்.
எழாக்கால் - எழாதகாலத்து.
எழிலி - மேகம்; எழுதியுடையது.
எழுகமோ - எழுவேமோ.
எழுத்துடை நடுகல், ௩ ௫ உ. (கிர் -
எழு. ௨ க.)
எற்பாடு - சூரியன் அத்தமிக்குங்கா
லம், க க ச.
எற்றினான் - எதனால்.
எறுழொள்வீ - எறுழினது ஒள்ளிய
பூ. ௩ 0 அ. (கு. ச ச.)
என்ப - அசைநிலை, அ உ; என்பார்கள்.
என்றி - என்பாய்.
என்றும் - என்று சொல்லுவேம்.
என்றாழ் - சோடை, வெயிலி, ௩ ௩ ச.
என்னதூஉம் - சிறிதும்.
என்னை - எந்தலைவன், க க 0,
உ 0 க, ௩ க உ. (திருக் - எ எ க.)
எனைப்பயம் - யாதுயிரயோசனம்;
௩ 0 ௫.
எதில - அயலாகவுள்ளவைகள்;
க க ச, ச ச உ.
எதிலாளர் - உறவுபோலே யிருந்து
உறுதியல்லனகூறுவார். (கலி.
க ச.)
எதின்மை - அயற்றன்மை.
எமதி - ஏவுவாயாக. ச அ ௫, ச அ ௭.
(அகநா. க ௩ ௩; நற். உ க.)
எர் - அழகு, எழுச்சி.
எற்றை - செந்நாய், புலி இவற்றி
றான்.
எறு - இடபம், ச ச ௫; இடி, எரு
மையினான்.
என்ல் - தினை.
ஐது - மெல்லிது.
ஐம்பால் - கூந்தல்.
ஐய - வியக்கத்தக்கன. (கலி. உ. க.)
ஐயர் - தமையன்மார்.
ஐயள் - வியத்தற்குரியள்.
ஐவனம் - மலைநெல்.
ஒருக்கு - ஒருமிக்க.
ஒருதலை - துணிவு.
ஒல்காமை - தளராமை.

ஒல்லா - பொருந்தா.
ஒல்லமோ - பொருந்துமோ.
ஒல்லேம் - பொருந்தேம்.
ஒழுதி - நடந்து.
ஒன்றினவோ - பொருத்தினவோ.
ஒங்கல் - மலையினுச்சி.
ஒதம் - வெள்ளம்.
ஒதியொண்ணுதல், உ. உ. ௫.
ஒப்ப - ஒட்ட.
ஒம்படுத்தது - பாதுகாக்கும்படிசெய்
ப்து.
ஒமை - ஒருவகைமரம், ௩ க ச,
௩ உ க.
ஒர் - இடைச்சொல், ௫ 0.
சஞலல் - நெருங்கல்.
கட்சி - காடு, கூடு.
கட்டளை - உவமைப்பொருள், பொன்
னுரைக்குங்கல். (அகநா. க எ எ,
உ க ௫, உ ச ௩.)
கட்டுர் - பகைமேற்சென்ற அரசர்
நங்கியிருக்கும் பாசடை, ச ச ௫.
கடம் - அருநெறி, காடு.
கடவ - ஊரியன, செலுத்த.
கடற்புள், க 0 உ.
கடன் - செய்தற்குரியது.
கடாயது - கேட்டது.
கடாவ - கேட்டப.
கடி - கல்யாணம், காவல், மிகுதி.
கடிகொள் - மிக, உ க.
கடிய - கடுமையையுடையவைகள்.
கடியர் - கடுமையையுடையர்.
கடியுநர் - விலக்குவார்
கடியும் - ஒட்டும்.
கடுக - விரைய.
கடுக்குல் - முத்தற்குல், ௩ 0 ச, ௩ அ ச.
(கலி. க க ச.)
கடுத்தனன் - ஐயங்கொண்டான்.
கடுப்ப - ஒப்ப.
கடுப்பகல் - உச்சிக்காலம்.
கடுமா - புலி, உ க ச.
கடுமுடை - மிக்க புலால் நாற்றம்
௩ ௩ ௫.
கடுவரல் - மிகவினாந்துவரல்.
கடுவன் - ஆண்குரங்கு.
கடுவனுமறியாக்காடு, ௩ எ ச.
(திருமு. ச உ.)

கடைஇ - செலுத்தி, ௩௬௦.
 கண் - கணு.
 நண்டிரும் - கண்டேம், காண்.
 கண்டிசின் - காண்பாயாக.
 கண்டிசினோர் - கண்டோர்.
 கண்ணி - மாலை.
 கண்ணை - கண்ணையுடையாய்.
 கண்படுதல் - தூங்குதல்.
 கணம் - கூட்டம்.
 கணைக்கால் - திரண்டகால்.
 கதவ - கோபத்தையுடையன, ௩௬௧.
 (கவி. ௩௭.)
 கதழ்தல் - விரைதல்.
 கதழ்பு - விரைந்து.
 கதிர் - ஒளி, நெற்கதிர்.
 கதிர்த்தல் - ஒளிவீசுதல்.
 கதிர்ப்பு - ஒளி.
 கதுப்பு - கூத்தல்.
 கம்புட்பேடை, ௬௦, ௮௩.
 கம்புள் - சம்பங்கோழி; இது நீரில் வாழ்வது.
 கமழ்தல் - மணம்வீசுதல்.
 கயம்-குளம், சுனை, நீர். (ஐட் - எழு. ௩.)
 கயல், ௩௬, ௧௧௧.
 கயில் - மூட்டுவாய்.
 கரணம் - மணச்சடங்கு.
 கரந்தை - வயல்களிலுள்ள கொட்டைக்கரந்தையென்னும்பூ.
 (பதிற். ௪௦.)
 கரு - கருப்பம்.
 கருங்குவளைப்பூ நெய்தற் பூவினுஞ் சிறந்ததென்பது, ௨.
 கருதிய - எண்ணிய.
 கருநெய்தல்வீழி, ௧௩௩, ௧௩௧.
 கருப்பங்குணில், ௮௭.
 கரும்பாலை, ௩௩.
 கரும்பின்பாத்தி, ௬௩. (குறு. ௨௬௨.)
 கரும்பின்பூமாலை, ௧௧.
 கரும்பினெந்திரம் - ஆலை.
 கரும்பு - பூத்தாற் பயன்படாதென்பது, ௪.
 கருவி - தொகுதி.
 கருவிளை - கொடிவிசேடம், ௪௬௪.
 கரைந்திமே = கரைவாயாக - கூப்பிடுவாயாக, ௩௬௧.

கல்லாக்கோவலர் - தத்தந் தொழிலையன்றி மற்றொன்றையும் கல்லாத இடையர்.
 கல்லாமந்தி - தந்தொழிலையன்றி மற்றொன்றையும் கல்லாதமந்தி.
 கலம் - சப்பல்.
 கலி - முழக்கம்.
 கலிக்கும் - செருக்கிவளரும்.
 கலித்த - செழித்த.
 கலித்தந்து - கலங்கி, ௪௩.
 கலிழ்தல் - கலுழ்தல்.
 கலிழிநீர் - கலங்கனீர்.
 கலிமூம் = கலுமூம் - அமூம், கலங்கும்.
 கலை - கலைமான்.
 கவர்தல் - கைக்கொள்ளுதல்.
 கவரும் - கைக்கொள்வான்.
 கவலை - கவர்த்தவழி, ௩௦௪, ௩௨௦.
 கவலி - அகத்திட்டு.
 கவவு - அகத்திடுதல்.
 கவான் - பக்கமலை, ௨௧௬.
 கவின் - அழகு.
 கவின - அழகுபற.
 கவை = கவைக்கோடு - கப்புவிட்ட கொம்பு.
 கவைஇய - குழந்தை.
 கழங்கு - கழற்சிக்காய்.
 கழங்குபார்த்தல், ௨௪௩, ௨௪௮, ௨௪௯, ௨௩௦.
 கழறதல் - இடித்துரைத்தல்.
 கழனி - வயல்.
 கழாஅர் - ஓரூர், ௬௧.
 கழி, ௧௧௬, ௧௨௦, ௧௧௧.
 கழிமுள்ளி - ஒருவகைச்செடி, ௧௦௮.
 கழுது - பேயில் ஒருசாதி, ௩௧௪.
 கழை - கோல், மூங்கில்.
 கள்வன் - நண்டு.
 கள்வடைட்டல், ௨௩, ௧௧௭.
 கள்ரி, ௩௨௩.
 களங்கனி - களாப்பழம்.
 களவிற்கூட்டம் - களவிற்புணர்தல்.
 களவொழுக்கம் - மறைந்தவொழுக்கம்.
 களித்த - மதக்கொண்ட.
 களிறு - ஆண்யானை.
 களோரூர் - விலக்குவோர்.
 கறங்குதல் - சுழலுதல்.
 கறி - மிளகுகொடி, ௨௪௬.

கறுத்தோர் - பகைவர்.
 கன்முகை - மலைக்குகை.
 கன்னம் - நோய்தணித்தற்குப் பண்ணி
 க்கொடுக்கும் படிமம், (உசரு.
 உசஎ.)
 கன்னி - அழியாமை.
 கன்னிவிடியல், சுஅ.
 கனலி - சூரியன்.
 கனலியர் - கொதிப்பதாக, நசசு.
 காக்கை, நகச.
 காஞ்சி - ஒருவகைமரம்.
 காண்கம் - காண்பாம்.
 காண்டொறும் - காணுந்தோறும்.
 காணிய - காணுதற்கு.
 காதல் - அன்பு.
 காதலோன் - பிள்ளை.
 காதற்பரத்தை - சேரிப்பரத்தையின்
 மகளாய்த் தலைவனையே விரும்பிப்
 பிறரைவிரும்பாமலிருப்பவள், க௦.
 காதன்மை - காதற்றன்மை.
 காந்தன், உஉசு, உகக.
 காப்பான் - காத்தலையுடைய வீரன்,
 உ௦சு.
 காம்பு - மூங்கில்.
 காயா - காசாமரம், சஉ௦.
 கால் - இயமன், காற்று, தண்டி.
 காவலன் - காத்தலையுடையவன்.
 காழ் - தடி, வடம்.
 கானகநாடம் - குறிஞ்சிநிலத்தலை
 வன், உகஎ, உருக.
 கானல் - கடற்கரைச்சோலை.
 கானலம்புலம்பந்துறைவன், கருஉ.
 கானவர் - வேடர்.
 கிடக்கை - கிடத்தல்.
 கிழங்குகழகுழி, உ௦அ.
 கிழமை - உரிமை.
 கிழவன் - தலைவன்.
 கிள்ளி - சோழன்.
 கிள்ளை - கிளி.
 கிளவியகை - அகத்திணையில் துறை
 களையுணர்த்தும் சொல்லின்வகை.
 கிளி, உச௦, உஅக, உக௦.
 கிளை - இனம்.
 கிளைத்தல் - உண்டாதல், கிண்டதல்.
 கிளைப்ப - பெருகுவன.
 கீழும் - கிழிக்கும்.

குட்டுவன் - சோன்; குட்டாட்டை
 யுடையவனென்றபடி.
 குடம்பை - கூடு.
 குடினாடு - பேராந்தை.
 குணில் - குறுந்தடி.
 குதிரை, சசரு, சஅக.
 குப்பை - குவியல்.
 குயில், நசசு, நசக.
 குயிற்கொளவை, நசக.
 குயிற்பெடை, நசக
 குரங்கின்றலைவன் - ஆண்குரங்கு,
 உஎரு.
 குரம்பை - சிறுகுழல்.
 குரல் - ஓசை, கதிர், பூங்கொத்து.
 குரவம் - குராமரம், நசசு, நருஎ,
 நசக.
 குரவம்பாவை - குரவீன்பூ; அதனைப்
 பாவையாகக் கூறல்மரபு, நசசு.
 (நிணைமா. சுரு.)
 குரவை - மகளிர் தம்காதலரோடாடும்
 ஒருவகைக்கூத்து, கஅக. (கிருச்.
 கஉஎ.)
 குரு - கீறம்.
 குருகு-நாரை.
 குருந்தங்கண்ணி - குருந்தம்பூவாற்
 கட்டிய மாலை, சகக.
 குருந்து - ஒருவகைமரம், சகசு.
 குரும்பைணிப்பூண் - குரும்பை
 போன்றவடிவுள்ள மணிகளையுடை
 யகிண்கிணி, சசஉ. (நற். உசக.)
 குருளை - பன்றிக்குட்டி.
 குரை - ஓரிடைச்சொல்.
 குலமுதல் - குலதெய்வம், உருக.
 குலவுதல் - விளங்குதல்
 குவளை, எக, உஉரு, உகக.
 குவைஇ - குவித்து.
 குழலினுமினேகுவள் - வேய்ங்குழலைக்
 காட்டிலும் இரங்கி ஒலித்துவருந்
 துவான், ந௦சு. (புற. கசக.)
 குழவி - ஏருமைக்கன்று.
 குழிஇ - கூடி.
 குழுமல் - முழங்குதல்; இப்பெயர் பெ
 ரும்பாலும் புலிமுழக்கத்திற்கேவழ
 ந்குகின்றது. (அகநா. உஉ௦,
 உச௦, நஉக.)
 குழுமும் - ஒலிக்கும்.

குளவி - குளவிக்கொடி (ஐங்-எழு.க. பதிற். கஉ.), மலை மல்லகைக் கொடி.
 குற்று - பறித்து, உ.க.
 குறவர், உ.க.க., உ.எ.எ.
 குறிப்பினை - குறிப்பையுடையாய்.
 குறுக்கை - குறுமையாகியகை.
 குறுங்காடு, ச.க.ப.
 குறும்பொறைநாடன் - முல்லைநிலத்தலைவன்.
 குறுமகள் - இளையன், ரு.உ., உ.ரு.ச. (நற். ச.க., ச.ச.)
 குறை - காரியம், (ஐங்-எழு. க.ச.); முடிக்கப்படுங் காரியம்.
 கூற்று - சொல்.
 கெழுறு - ஒருசாதியின்; ச.எ., க.ச.எ.
 இது முள்ளையுடையது. (நற். எ.௦.)
 கெழு - பொருந்துதலென்னும் பொருளையுடையதோர்சாரியை. அரு. 'மலிகேழார்'.
 கெழுதகை - உரிமை, உ.ச.ரு.
 கேட்டிசின் - கேட்பாயாக.
 கேட்டொறும் - கேட்டுந்நோறும்.
 கேண்மை - அன்பு; உறவு. (கவீ. ௩.க.)
 கேழ் - நிற்றம்.
 கேழல் - பன்றி. ௩.உ.௩.
 கேள் - உறவாகவுள்ளார். ௧.உ.க. - ௧.உ.அ.
 கை - செயல், பச்சம்.
 கைபுனைதல் - அலங்கரித்தல்.
 கையறுமலை - செயலறுதற்குச் காரணமாகிய மலைக்காலம்.
 கையுறை - கையின்கண்ணே சேர்த்துவது = காணிக்கை; க.அ.எ.
 கொங்கு - தேன்.
 கொட்கும் - சுழலும்.
 கொட்டு - பறைமுழக்கம். ௩.எ.க.
 கொட்ப - சுழல்.
 கொடி - ஈட்சி. ௧.ச., ௧.க.
 கொடிச்சி - குறத்தி. ௨.க.ச.
 கொடிமை - வளைவு.
 கொண்கன் - பெய்தனிலத்தலைவன்.
 கொண்டல் - முன்பனிப்பருவக்காற்று, மேகம். ௨.௦.க.
 கொண்டன்று - கொண்டது.

கொண்மோ - கொள்.
 கொய்தல் - பறித்தல்.
 கொல் - அசைக்கீலை.
 கொழுமீன் - ஒருவகையீன்.
 கொள்ளரி - உ.க.ரு.
 கொளீஇ - பொருந்தச்செய்து.
 கொளீதிய - கொள்ளவேண்டி.
 கொளை - கோட்பாடு. (கவீ. ௩.ச.)
 கொற்றைத்துறை - பொருளைநதி கடலொடுகலக்குந்துறை. ௧.அ.ரு., ௧.அ.அ.
 கொன் - பயனின்மைப் பொருண்முதல்யவற்றைத் தருவதோரிடைச்சொல்.
 கொன்றை. ௧.உ.௦, ௧.௩.௦, ௧.௩.௨, ௧.௩.ரு., ௧.௩.௧., ௧.௧.௨, ௧.௧.எ.
 கொன்றைத் குழந்தழம். ௧.ரு.அ. (நீணைமா. ௧.அ.)
 கொன்றைமோதை மலந்தல், ௧.ச.௨, ௧.௧.எ., (நீணைமா. ௧.௦.௧.)
 கோங்கம் - கோங்கிலவு.
 கோட்டுமா - யானை.
 கோடல் - வெண்காந்தள். ௨.௨.௩.
 கோடு - உச்சி, கொம்பு, சங்கம், மரக்கீளை, மலையினுச்சி.
 கோதை - மலை.
 கோல் - திரட்சி.
 கோவலர் - இடையர். அ.எ., ௩.௦.ச., ௧.௩.௧., ௧.எ.௧.
 கோள் - கொலை, கொள்ளுதல்.
 கௌவை - பழிமொழி, முழக்கம்.
 சங்கு, ௧.௦.ச.
 சந்தனப்புதை - ௨.ரு.௧., ௨.ரு.ச.
 சாஅய் - மெலிந்து, ௧.௦.ச., ௧.௦.எ., ௧.௧.௧.
 சாந்தம் - சந்தனமரம்.
 சாய் - தண்டான்கோரை. (நற். ௧.௦.)
 சாயற்று - மென்மையையுடையது.
 சாரல் - மலைப்பக்கம்.
 சாரல் - சாரலின்கணுள்ளன.
 சாலயர் - மிகு.
 சிகரம் - மலையினுச்சி.
 சிதர் - சிந்துதல், வண்டு. (கவீ. ௧.அ.; நற். ௨.எ.௧.)
 சிதைக்கும் - சிதைப்பான்.

சிமை - மலையினுச்சி.
 சிமையம் - உச்சி, க 0 0.
 சிரல் - சிச்சிலிக்குருவி, ச ச எ.
 சிரறல் - கோபித்தல். (கவி. ந ச.)
 சிலம்பு - பக்கமலை, மலை.
 சிலம்புகழித்தல் - ஒருசடங்கு,
 க க க. (நற். உ எ க.)
 சிவந்தன்று - சிவந்தது.
 சிறக்க - மிகுக.
 சிறகர் - சிறகு.
 சிறந்து - மிக்கு.
 சிறியிலை - சிறிய இலை.
 சிறுகட்பன்றி, உ ச ச, உ ச எ.
 சிறுகருங்காக்கை, க க க.
 சிறுதேர், ச 0 ந.
 சிறுதொழுமகளிர் - சிறியதொழில்
 செய்யுமகளிர், க ச.
 சிறுநளி - சிறிதுபொழுது, க அ 0.
 (கவி. க உ.)
 சிறுமீன், க ச ரு.
 சிறுவரை - சிறிதாகிய காலத்தளவு.
 சிறுவெண்காக்கை, க ச க - க எ 0.
 (குறு. உ ச ச; நற். க க.)
 சிறை - அணை, காவல்.
 சிறைப்புறம் - வேலிப்புறம்.
 சின் - முன்னிலைக்கண் வருவதோ
 ரசைச்சொல்.
 சின்மை - சிறுமை.
 சினமுறைக்கும், க ரு உ.
 சினவுவேன் - கோபிப்பேன்.
 சினை - மரக்கிளை, முட்டை.
 சினைஇ - கோபித்து, ச ரு ரு.
 சீக்கும் - கெடுக்கும், துடைக்கும்,
 தூக்கும்.
 சீர் - சிறப்பு.
 சிறியாழ் - சிறியயாழ்.
 சுடர் - ஒளி, விளக்கு.
 சுணங்கு - தேமல், பூந்தாது.
 சுரும்பு - வண்டு.
 சுனை, உ உ ரு, உ க க.
 குது, எ க.
 குர் - அச்சம், எ க.
 குரல் - பிரம்பு, உ எ ரு.
 குரியனொளி, எ ச.
 குழ்கம் - ஆராய்வேம்.
 குழ்கின்றாய் - கருதுகின்றாய்.

குழ்வான் - கருதுவான்.
 குள் - சபதம், அ, ந க, ந எ, ரு க.
 குள்வாய்த்தல் - சபதம் மெய்ம்மை
 யாதல், அ, ந எ.
 செத்து - அறிந்து, க ச ச, உ க க,
 உ ச எ, உ எ 0, உ அ க.
 செத்தெனை - சாக.
 செந்நாய்ப் பிணவு, க உ க.
 செந்நாயேற்றை, க ரு ச, க க எ.
 செப்பம் - செம்மை.
 செம்புணல் - புதுவெள்ளம்.
 செய்கிற்பான் - செய்வான்.
 செய்கு - செய்வேன்.
 செயலை - அசோகமரம், உ க க.
 செயீர் - குற்றம்.
 செருந்தி - ஒருவகைமரம், நெட்டிக்
 கோரை, பஞ்சாயக்கோரை, வாட்
 கோரை.
 செல்லல் - துன்பம், போகாதே.
 செல்லாதீமோ - செல்லாதே, க அ ச.
 (குறு. க க 0.)
 செல்லிய - செல்லும்பொருட்டு.
 செல்வல் - செல்வேன்.
 செல்வுழி - செல்லுமிடத்து.
 செல்வேந்தில்ல, ச உ க.
 செலவு - செல்லுதல்.
 செலீஇயர் - சென்று, உ க ரு.
 செவ்வி - சமயம்.
 செவிலி - வளர்த்ததாய்.
 செறிந்த - நெருங்கிய.
 செறிப்பு - செறித்தல்.
 செறிவளை - இறுகிய வளையல்.
 செறு - வயல், உ ச, உ எ, ரு எ,
 உ ச க.
 செறுஉம் - நெருங்கும்.
 சென்மோ - செல், வருவாயாக.
 சேக்கும் - தங்கும், க.
 சேடியர் - தோழியர்.
 சேண் - நெடுந்தூரம்.
 சேத்தல் - தங்கல்.
 சேய் - பிள்ளை.
 சேய்த்து - தாரியது.
 சேய்மை - தாரிய இடம்.
 சேர்ப்பன் - நெய்தனிலத்தலைவன்.
 சேர்ப்பு - கடற்கரை.
 சேரி - தெரு.

சேவல் - நீர்க்கோழியினுண்.
 சொல்லாடி - சொல்லி.
 சொல்லுக்குப்போய் - சொல்லிப்பா
 முாகப் போக்குவோய். (கலி. சு கூ.)
 சோர் - சோர்நல்.
 சோழர், ஐ கூ.
 ஞாழல் - புலிநகக்கொன்றை, க 0 கூ,
 க சாக - க 00, கககக.
 ஞாழற்பொதும்பர் - ஞாழற்சோலை,
 க சச. (திணைமொ. 00.)
 ஞாழற்றழை, கககக.
 ஞான்று - நான்.
 ஞெகிழ்மதி - ஞெகிழ்வாயாக.
 ஞெகிழ்வனர் - ஞெகிழ்ந்து.
 ஞெகிழ்=ஞெகிழ் - தளர, மெலிய.
 ஞெலிகழை-ஒன்றோடொன்று உரிஞ்
 சியமூங்கில், கூ 0 எ.
 தகர் - ஆட்டின் ஆண், உகஅ.
 தகுதி - தக்கசெய்கை.
 தகுந - தக்கவை.
 தகை - அழகு, தடை, பெருமை.
 தகைக்குவென் - தடுப்பேன்.
 தகைய - அழகுபெற, விரிய, சகசக.
 (கார். ககூ.)
 தஞ்சம் - பற்றுக்கோடு, 00.
 தட்டை - கிளிமுதலியவற்றை
 ஒட்டுங்கருவி, மூங்கில், உஅ0,
 கூச0.
 தட்டைத்தண்ணுமை - தட்டையா
 கிய வாச்சியம், உக0. (குறு.
 கககக. 'தட்டைப்பறை')
 தட - வளைவு.
 தடங்கோடு - வளைந்த கொம்பு.
 தண்டாமை - அமையாமை. (கலி.
 அ0.)
 தண்ணென்று-தண்ணென்றது, எக.
 தணத்தல் - பிரித்தல்.
 ததைத்த - ஞெருங்கிய.
 தந்தைபெயரன் - மகன், ச0க.
 (கலி. எ0, அக.)
 தப்பல் - தவறுதல். கூ0உ.
 தம்மோன் - தம்மவன்.
 தமர் - உறவினர்.
 தரீஇயர் - தரவேண்டி, சககக.
 தருக்கி - செருக்குற்று, மிக்கு.
 தருமம், ககஉ.

தலைஇ - சொரிந்து.
 தலைத்தலைக்கொள - ஒவ்வொருவரும்
 தம்மிடத்தேதம்மிடத்தேகொள்ள.
 தலைப்பெய்தீமே - கலப்பாயாக, அகூ.
 தலைப்பெயல் - முதற்பெய்தமழை.
 தலைவிளை - முதலில்விளைந்தவிளைவு,
 உஎ0.
 தலைவிபாலுண்ணல், ககஅ.
 தவநனி - ஒருபொருட்பன்மொழி.
 தவம், ககக.
 தவறு - குற்றம்.
 தழீஇ - தழுவி.
 தழை - தளிர்ராலும் மலராலும் செய்ய
 ப்பலவேதோருடைவிசேடம். (திணை
 மொ. சக.)
 தளவம்-செம்முல்லை, சஉஉ, சச0,
 ச0ச. (திணைமா. கக0.)
 தளித்தென - துளித்ததாக, கூஉஅ.
 தளிர்ரே என்னபுண்ணியஞ்செய்தாய்,
 கூகூ.
 தளை - கட்டு.
 தறுகண் - அஞ்சாமை.
 தாஅம் - பரக்கும், உ0அ.
 தாஅய் - பரந்து, கூஉஅ.
 தாக்க - மோத.
 தாக்கணங்கு - தீண்டிவருத்துந்தெய்
 வம், உக.
 தாது - தேன். (பட். க00உ.)
 தாமரை, சஅ, கச, சஉச.
 தார் - மார்பிலணியுமலை, கூக, அஉ,
 கஅஉ.
 தாலி - பலகறை, கககக.
 தாழ்த்தல் - தாமதித்தல்.
 தாழ்த்துழி - தாமதித்தவிடத்து.
 தானை - சேனை.
 திகிரி - தேருருளை.
 திண்பிணி அம்பி-சிக்கென்றகட்டினை
 யுடைய தெப்பம்.
 திதலை - தேமல், உக, எஉ.
 திமிர்தல் - அப்புதல், கூசஎ.
 திரங்க - புலர.
 திருவில் - வாணவில்.
 திரை - அலை.
 தில்ல - தில்லென்னு மிடைச்சொல்
 ஈறுதிரிந்தது. (தொல். சொல்.
 உ0கூ. ந.)

தில்லை - ஒருவகை மரம். (திணைமா. சு.க.)

தினைக்கும் - அசைக்கும், இடைவிடாது நெருங்கும், நெருங்கும்.

திறம் - விதம்.

திணை, உ.௦ எ, உ.சு.உ, உ.சு.க, ச.சு.க.

திங்களிவியள் - இனியசொல்லையுடையவள்.

திக்குழலாம்பல் - இனியஆம்பற்புண்ணையுடைய குழல், உ.க.டு. (கலி. க.௦.அ.)

திது - துன்பம், பாவம்.

திமை - இனிமை.

துஞ்சிய - தூங்க.

துஞ்சதல் - தூங்குதல்.

துடைத்தொறும் - துடைக்குந்தோறும்.

துணர் - பழக்குலை, உ.க.ச.

துணிநீர் - தெளிந்தநீர்.

துணை - அளவு.

துதி - துதி, க.௦.சு. (அகநா. அ, உ.ச.) இச்சொல்லைத் திருத்தணிகைப்புராணத்தில் மிகக்காணலாம்.

துப்பு - பவளம்.

தும்பி - வண்டிநெருசாதி, உ.௦, உ.க.டு. இஃது ஆம்பற் குழல்போலொலிப்பது. (கார். க.டு.)

தும்பைமலை, க.உ.எ.

துயல்வருதல் - அசைதல்.

துயிறல் - தூங்குதல்.

துவர் - சிவப்பு, பவளம்.

துவலை - தூவல், தொகுதி.

துவலைத்தண்டுளி, க.ச.க.

துறந்தென - நீங்க.

துறப்பது - நீக்குவது.

துறுகல் - குண்டுக்கல், நெருங்கினமலை, உ.க.௦, உ.க.க, உ.சு.உ.

துறைநணியூரன், உ.௦.

துறைவன் - நெய்தனிலத் தலைவன், க.ச.சு, க.டு.அ.

துறைவினவிநின்ற அண்ணல், க.க.அ.

துன்னலம் - சேரேம்.

துனி - வெறுப்பு. (கலி. க.ச.)

துண்டில், உ.எ.அ.

தும்பு - உட்டினை, நெடுவங்கியமென்னும் வாச்சியம், க.சு, உ.௦, க.எ.எ.

தூவல் - தூவலை, மழை.

தூவி - காக்கை, நாரை இவற்றினிற் கு, க.டு.சு, க.க.க. (கிர் - எழு. சு.அ.)

தெய்ய - அசைநிலை இடைச்சொல்; இது தெய்யோவெனவும் திரிந்து வழக்கும், ச.ச, சு.டு, உ.டு.எ.

தெய்யோ, உ.க.க - உ.ச.௦.

தெருட்டல் - தெளியச்செய்தல்.

தெளித்து - தெளியச்செய்து.

தெளிந்திசின் - தெளிந்தேன்.

தெளிப்ப - தேற்ற.

தெளிப்பான் - தெளியச்செய்வான்,

தெளிப்ப - ஒலிப்ப, செழிப்ப, உ.ச, க.க.எ, உ.க.டு, ச.டு.உ. (பதிற். க.அ.)

தெறுவது - அழிக்கப்படுவது.

தென்னவன் - பாண்டியன், டு.ச.

தேத்து - இடத்து.

தேம் - தேன், நறுமணம்.

தேம்ப - கெடும்படி. (கலி. சு.அ.)

தேர், க.க.ச, ச.ச.சு, ச.சு.டு, ச.சு.அ.

தேர்ந்து - தேடி.

தேரை தெவிட்ட - தேரைகள் ஒலிப்ப, ச.டு.க, ச.சு.அ, ச.க.ச. (அகநா. க.௦.௦.)

தேற்றஞ்செய்து - தெளிவித்து.

தேறி - தெளிந்து.

தேன் - வண்டு.

தேன்மயங்குபால் - தேன்கலந்தபால்.

தேனிரால் - தேன்கூடு, உ.க.ச, உ.எ.உ.

தேனூர் - பாண்டிநாட்டீர்களுள் ஒன்று, டு.ச, டு.டு, டு.எ.

தைதி - தொடுத்து, டு.உ.

தைதிய - கோலஞ்செய்த, தொடுத்த. தைத்தண்கயம், அ.ச. (கலி. டு.க.)

தொகுத்து - சேர்த்து.

தொடங்கின்று - தொடங்கிற்று, எ.டு.

தொடரி - தொடுத்து, ச.சு.க.

தொடலை - மலை, க.அ.எ, க.சு.க. (நற். க.க.அ.)

தொடலைவான் - தூக்கிட்டவான், உ.௦.சு. (மது. சு.க.ச.)

தொடி - யானைத்தந்தப்பூண், வளைகள் கழலாதிருத்தற்கு முன்கையில

அணிவது. (சிந். கோ. சு க, உரை.)
 தொடை - தொடுத்தல்.
 தொண்டி - சேரநாட்டிற் கடற்கரைக்
 கண்ணதோர் நகரம், கஎக - கஅ 0.
 (பதிற். அஅ; புற. சஅ.)
 தொண்டியற்று - தொண்டிபோல்வது.
 தொண்டியன்னவென், கஎஅ. (திருச்.
 உஎ.)
 தொல்கேள் - பழைய உறவு.
 தொலைச்சி - கொன்று.
 தோகை - மயில்.
 தோடி - தொகுதி, ௩௩௩. (பதிற்.
 ௩அ.)
 தோள்பசுத்தல், உஅ.
 தோளுற்றோர் - தோளையெதிர்ப்பட்
 டோர்.
 தோற்க - இழக்க, மெலிய.
 தோன்றி - செங்காந்தட்டி, சஉ 0,
 சச 0.
 நக்க - மலர்ந்து, க௫௧.
 நகாரோ - சிரிக்கமாட்டார்களோ.
 நகுகம் - சிரிப்பேம்.
 நகையாடி - சிரித்து.
 நகை - விருப்பம்.
 நட்பு, உகஎ.
 நட்புக் கடலிற் பெரிது, கஅச.
 நடந்த - சென்ற, பரவிய.
 நடுகல், ௩௫உ.
 நண்டின் கண், ௩௦.
 நண்டின்வளை, உஉ, உ௩, உஎ,
 ௩௦.
 நண்டுதாய்சாகப்பிறத்தல், உச.
 (சிறுப. கக.)
 நணி - அணிமை. (புற. க௫ச.)
 நணிய - அண்ணிய.
 நந்தல் - தழைத்தல்.
 நந்துக - பெருக.
 நப்பிரிந்து - நம்மைப்பிரிந்து, உஉஎ.
 நப்புணர்ந்து - நம்மைப்புணர்ந்து,
 உ௩. (நற். கக௫; தொல். எழுத்.
 க௫எ. ௩.)
 நம்பு - நம்புதல்.
 நம்மறந்து - நம்மை மறந்து, ௩௬.
 நயக்க - விரும்ப.
 நயத்தக - விரும்ப.
 நயந்தனென் - விரும்பினென்.

நயப்பித்தக்கொள்கை - விரும்பச்
 செய்துகொள்ளுதல்.
 நயம் - ஈரம். (ஐந் - எழு. உ.)
 நயவர - விருப்பம்வர.
 நயவரும் - விருப்பம்வரும்.
 நல்கல் - அருள்செய்தல், கொடுத்தல்,
 பாதுகாத்தல்.
 நல்லோர் - மகளிர்.
 நலத்தகு - அழகுதக்க.
 நலம் - அழகு, அன்பு, இன்பம்.
 நன்னென் கங்குல் } - நடு இரவு, நன்
 நன்னென்யாமம் }
 னென்னும் ஒருசையுடைய
 இரவு.
 நன்னென் - நன்னென்னும் ஒருசையுண்
 டாக, விரைவாக.
 நளி - செறிவு.
 நளிந்து - செறிந்து, உஉஉ. (கஎ.
 கஅ; பதிற். ௫உ.)
 நற்குறி, உகஅ.
 நறவு - தேன்.
 நறியர் - நறுமணமுடையர்.
 நறுமை - நன்மணம், நன்மை.
 நறைக்கொடி - ஒருவகைக்கொடி,
 உஎசு. (திணைமா. க.)
 நன்று - அறம், இன்பம், உறுதி,
 (திருக், க௦எஉ.) பெரிது.
 நனந்தலை - அகற்சியையுடைய இடம்.
 நனி - மிகுதி.
 நனை - அரும்பு.
 நனைய - அரும்பு, சகக.
 நாகு - பெண்பாற்பசு, சச௫.
 நாண்மேயல் - காலமேய்ச்சல், ௩௫.
 (நற். ககசு.)
 நாரைத்தூவி - நாரையிறகு, க௫சு.
 (குறு. க௦௩.)
 நாரை மகளிர்க்குவமை, கஅசு.
 நான் - காலே.
 நாறும் - தோன்றும், மணக்கும்.
 நானம் - நறுவிரை, (ஐந் - ஐம், க௩.)
 நிகர்க்கும் - மாறுபடும், உ.
 நிகரா - பகையாத, சஎ.
 நிகரி - பகைத்து, சஎ.
 நிணம்பொதிவழுக்கு, உ௦எ.
 நிரந்து - ஒழுக்குபட்டு. (திருக்.
 சசஅ.)

நிரை - வரிசை.
 நிலை - நிற்றல்.
 நிலைஇ - நிலைத்து.
 நிவக்கும் - ஓங்கும்.
 நிவந்த - மேலான
 நிழல் - குளிர்ச்சி.
 நிழற்றுதல் - ஒளியைச்செய்தல், ௩௫,
 ௭௪.
 நிறூஉம் - நிறுத்தும்.
 நிறை - நிறுத்தல்.
 நின்றன்று - நின்றது.
 நின்றறு - நின்றது, ௫௨.
 நினைத்தொறும் - நினைத்தலைச் செய்
 யுத்தொறும்.
 நீத்தல் - துறத்தல்.
 நீத்துநீர் - பெருக்கத்தை யுடைய நீர்.
 நீயேன் - விடேன், ௨௨. (பரி. ௩.)
 நீர்க்கொழிப்பேடை, ௫௧.
 நீர்க்கைக்கூக்கியவுயவல்லயானை, ௩௭௭.
 (நற். ௧௭௧.)
 நீர்நாய், ௬௩. (குறு. ௩௬௪.)
 நீர்ப்படர் தூம்பு, ௧௦௧.
 நீர்ப்புணை, ௭௮.
 நீரலைக்கலங்கி - நீரலைத்தலாற்கலங்கி,
 ௭௭.
 நீரிசுவன்ன - நீர்வீழுதலையொத்த,
 ௪௬௫.
 நீலம் - கருங்குவளைப்பு; இது செய்
 தலிலுஞ் சிறத்தது, கருமை, ௨,
 ௧௧௬.
 நீனிறம் - கரியநிறம், நீலநிறம்.
 நீனிறவியலகம் - கடல்.
 நுகர்ச்சி - உண்ணுதல்முதலிய அனு
 பவம்.
 நுகர்தல் - அனுபவித்தல்.
 நுடக்கம் - அசைவு
 நுடங்குதல் - அசைதல்.
 நுண்புண் - நுண்ணிய தொழிலு
 மைந்த ஆபரணம்.
 நுணங்கு - நுண்மை.
 நுணல் - ஒருவகைத் தவளை, நுணலை
 யென்றும் வழங்கும், ௪௬௮. (நற்.
 ௫௧.)
 நுணவம் - நுணை, ௩௪௨.
 நுதல் - நெற்றி.
 நுந்தை - உன் தந்தை.

நுவணை - துணைமா, ௨௮௫.
 நூற்றன்ன - நூற்றூற்போன்ற.
 நெகிழ்த்தல் - கழலச்செய்தல், நிலை
 குலையச்செய்தல். (கலி. ௧௭.)
 நெகிழ்பு - நெகிழ்த்து.
 நெகிழ - மெலிய. (கலி. ௮௬.)
 நெட்டிடை - நீண்டவிடம்.
 நெடித்து - தாமசித்து, ௮௫.
 நெய்த்தோர் - இரத்தம்.
 நெய்தல் - நெய்தற்பூ, இது கருங்கு
 வளைச்சாகியில் தாழ்ந்தது; நெய்
 தனிலம்.
 நெய்தல் வைகறையில் மலர்தல்,
 ௧௮௮.
 நெய்தற்றழை, ௧௮௭.
 நெருமை - நேற்று, ௭௧.
 நெருப்புக்கொடி, ௩௫௩.
 நெல், ௪, ௪௮, ௪௯, ௬௫.
 நெல்லி, ௩௧௪, ௩௮௧.
 நெல்லின்பூ, ௩௦.
 நெல்லும்பொன்னும், ௧.
 நெற்கநிர், ௨௭.
 நெற்றி சிவத்தல், ௧௦௫.
 நெற்றி பசுத்தல், ௫௫, ௧௬௧,
 ௨௨௨, ௨௨௫.
 நெற்றி சூலைநாறல், ௪௧௩, ௪௧௨.
 நெற்றியழகு கொள்ளல், ௨௦௦,
 ௨௨௧, ௩௦௦.
 நெறிமருப்பு - முடங்கிய கொம்பு.
 நென்முளை, ௨௧.
 நென்னல் - நேற்று.
 நேர்கல்லேன் - ஒவ்வேன்.
 நேர்தல் - ஒத்தல்.
 நேர்மை - நுண்மை.
 நேர்வித்தல் - உடன்படுவித்தல்.
 நேரேம் - எதிர்ப்படேம்.
 நொதுமலாளர் - ஆயலார்.
 நொத்ததன்மலையும் - நொத்ததன்
 மேலும்.
 நோக்குதல் - நினைத்தல்.
 நோகு - நோவேன்.
 நோம் - நோகும்.
 நோய்ப்பாலுத்து - நோயின் பகுதியது.
 நோன்மை - வலிமை.
 பக்கு - பை, ௨௭௧.
 பகடு - எருமையினுள், ௩.

பகர்வர் - பண்டவாணிகர், உஎக.
 பகரும் - கொடுக்கும், கக; விற்கும்.
 பகல் - ஒளி.
 பகற்றீ, ௫எ. (பதிற். ௩௦.)
 பகன்றை - கிலுகிலுப்பை, சிவே
 தைக்கொடி.
 பகன்றைக்கண்ணி, அஎ.
 பகன்றைமலர், கஎ, ச௫சு.
 பகைத்தழை - ஒன்றற்கொன்று மாறு
 கிய தழை, கஅஎ, உகக.
 (நற். அ.)
 பகைவர்புல்லார்தல், ச. (சிறுப.சக.)
 பசுத்தல் - பசுலைநிறமடைதல்.
 பசுந்தன்று - பசுந்தது.
 பசுந்தன - பசுலையுற்றன.
 பசுப்ப - பசுலைகொள்ளும்படி.
 பசுப்ப நீத்தல், உஎஎ.
 பசுப்பு - பிரிவாற்றுகுமையாலுண்டாவ
 தோர் நிறவேறுபாடு.
 பசுலை, உக, ௩க, ௧௦க, ௧௧க,
 ௧௨௫, உகக.
 பசுலைபாய, உகக.
 பசிதின - பசி அறிவை வருத்த.
 பசு, உஎக.
 பசுமோரோடம், ௧௩, ௧௫. (நற்.
 ௩௩எ.)
 பஞ்சாயக் கூந்தல் } ௫ச, ௭சு.
 பஞ்சாயக்கோதை }
 பஞ்சாயப்பாவை - பசிய தண்டாண்
 கோலையைக் கிழித்துச் செய்யப்
 பட்டபாவை, ௧௫௫, ௩௮௩.
 (கலி. ௭சு.)
 பஞ்சரம் - பாலைப்பண், ௩கக.
 படப்பை - தோட்டம், பக்கம்,
 உ௦௩, உ௧௦, உ௫க.
 படர் - துன்பலினைவு, ௧௫, ௧௦௭.
 படர்தல் - செல்லுதல்.
 படல் - கண்படுதல்.
 படலின் பாயல், ௧௧௫.
 படலை - மாலு, ௩எ௦, ௪௭சு.
 படலியர் - படுக, ௧௪௨, ௪௫௦. (புற.
 ௨௦௨.)
 படுதிரை - ஒலிக்கின்றதிரை.
 படுபு - பட்டு, படுதல்.
 படுஉ - படுத்தி.
 படுஉம் - அகப்படுத்தும்.

பண்டு - பழமை.
 பண்ணை - மகளிர்விளையாட்டு.
 பண்ணைபாய்தல் - விளையாட்டாகப்
 பாய்தல்; ஒருசொன்னீர்மையன்;
 ௭௩, ௭ச.
 பண்பில் சொல்லும் - பொய்சொல்லு
 வான்.
 பண்பிலை - நற்குணமில்லாய்.
 பண்பு - குணம்.
 பண்பும்பாயலும், ௧௭சு.
 பணை - குதிரைப்பந்தி, பருமை.
 பத்தல் - பள்ளம், ௩௦ச. (அகநா.
 ௧௫ச; நற். ௨௪௦.)
 பதம் - உணவு, காலம்.
 பதுக்கை - இலைக்குவியல், கற்குவியல்,
 ௩௪௨. (ஐற் - எழு. ௩௦, ௩௮;
 கலி. ௧௨.)
 பதைப்ப - அசைய, ௧௫சு.
 பயத்தல் - கொடுத்தல்.
 பயந்தன்று - கொடுத்தது.
 பயந்தனம் - பெற்றேம்.
 பயம் } - பிரயோசனம்.
 பயன் }
 பயிர் - பறவையும் விலங்கும் தம்மு
 ள் ஒன்றையொன்று அழைக்கும்
 ஒலிக்குறிப்பு.
 பயிற்றி - பல்காற்றெய்து.
 பரத்தைமார்பு - பரத்தையைதுகர்ந்த
 குறிப்பையுடையமார்பு, அச.
 பரத்தையரமுறை, ௩௨, ௩௮, ௪௦.
 பரதவர் - நெய்தனிலமாக்கள்.
 பரந்த - பரவிய.
 பரி - குதிரை, செலவு.
 பரிந்து - அறுத்து, (௧௫) அன்புகூர்
 ந்து.
 பரிய - வருந்த.
 பரியல் - வருந்தாதே.
 பருந்தின்பேடை, ௩௨க.
 பல்லிதழுண்கண் - பல இதழ்களை
 யுடையமலையொக்கும் மையுண்
 டகண், ௧௭௦, ௧௧௦, ௩௧௪.
 பல்லூழ்-பலமுறை, ௩௭ச, ௩௧௦.
 பலர்மடி பொழுது - பலரும் தூங்கு
 கின்ற இராக்காலம்.
 பல் - தேவருணவு, பூசை, ௨௫௧.
 (கலி. ௫௨.)

பழனப்பாகல், கக. (நற். கஅ௦.)
 பழனம் - ஊர்ப்பொதுவான வயல்,
 வயல்.
 பழனவெதிர் - கரும்பு, கக.
 பழுதி - பழுத்து.
 பள்ளி - இடம், படுக்கை.
 பற்று - ஆதாரம்.
 பறவை - வண்டு, அஉ. (கலி. உஉ.)
 பறழ் - குட்டி.
 பறை - பறத்தல், அசு. (கலி. எஅ.)
 பன்றி, உசுக - உஎ௦.
 பன்றிக்குட்டி, உசுரு, ககௌ.
 பனி - கண்ணீர், உ௦அ, (கலி. கூ.)
 குளிர்ச்சி.
 பனித்துயில், கச.
 பனிப்ப - நடுங்குவார்கள்.
 பனியலைக்கலங்கி - பனியலைத்தலாற்
 கலங்கி.
 பனை, ககச.
 பாக்கம் - ஊர், சிற்றூர்; பக்கத்துள்ள
 தென்றபடி, சகக.
 பாகம் - பங்கு.
 பாகல், கக.
 பாங்கன் - தோழன்.
 பாங்கி - தோழி.
 பாசறை - பாடிவீடு.
 பாசி - பசுமையையுடையது, உ௦சு.
 பாடு - இடம், இயல்பு, ஒலி.
 பாண் - பாணச்சாதி, சஎ, சஅ,
 சக.
 பாண்டில் - அகல், வட்டம்.
 பாண்டிற்காசு - வட்டக்காசு, கக௦.
 பாண்டிற்செஞ்சுடர் - கால்விளக்கு,
 ச௦ரு.
 பாண்டிற் பொலங்கலம் - வட்டமாகச்
 செய்த பொன்னணி, ககசு.
 பாண்மகன் - பாணன், சஅ.
 பாணர் நரம்பு, க௦௦, ச௦உ.
 பாணர்முரத்தை, ச௦எ.
 பாணன் - ஒருசாதியான், யாழ்வாசித்
 தலையுடையவன், க, அஉ, ககக.
 பாத்தரும் - பரக்கும், உஅஅ.
 பாதிரிப்பு, கசசு, கசுக.
 பாய - பரவிய.
 பாயல் - தூக்கம்; (கலி. க௦.), படுக்
 கை.

பாயலுணர்த்தி - எழுப்பி.
 பார்ப்பனைக்குறும்பு - பார்ப்பனப்
 பிள்ளை, உ௦உ.
 பார்ப்பார், ச.
 பார்ப்பு - ஆமை, குரங்கு, முதலை
 இவற்றினிளமைப் பெயர்.
 பால் - பழவினை, கக௦, கஎசு.
 பாலாரும், கசஅ.
 பாவை, கஉரு, கஎஎ.
 பாவையன்னவென், உஉக.
 பிசிர - சிந்துதல், சசுக. (பதிற்.
 சக, சஉ.)
 பிடவம் } - பிடா, சகரு, சசுக.
 பிடவு }
 பிடி - யானையின்பெண்.
 பிணர் - சருச்சரை.
 பிணவு - செந்நாய், பன்றி இவற்றின்
 பெண்பால்.
 பிணிவீடு - சுட்டுவிடுதல், சசஎ.
 பினை - மானின்பெண்.
 பிணையல் - மாலை.
 பிரிந்தென - பிரிய.
 பிரிமே - பிரிவாயாக, க௦அ.
 பிள்ளை - வெள்ளாங்கிருகின் குஞ்சு,
 கருக - கச௦.
 பிரிந்துதல் - ஒலித்தல், இதுபெரும்
 பாலும் யானையொலிக்கும் அவ்வொ
 லியைப் போன்றதற்குமே வழங்
 கும்.
 பிறறைஞான்று - மறுநாள்.
 பிறக்கு - பின்.
 பிறங்கல் - உயர்தல், செறிதல்.
 பிறங்கிய - விளங்கிய.
 பிறந்துழி - பிறந்தவிடத்து.
 பிறழும் - புரளும்.
 பிறிது - வேறு.
 பிறை, உசசு.
 பின்னிருங்கூந்தல் - பின்னியகரிய
 கூந்தல்.
 பிரம் - பிரக்கு, சருஉ, சசசு.
 புகர் - குற்றம், புள்ளி.
 புகர்நிழல் - புள்ளியையுடையநிழல்.
 புகர்வு - உணவு, கஉரு. (பதிற். கரு.)
 புகல் - இருப்பிடம், உகரு.
 புகவயர - புகுதற்குவருந்த.
 புகைக்கும் - அடிக்கும்.

புணர்வு - புணர்தல்.
 புணரி - அலை, கடல், க ௫ ௦.
 புணை - தெப்பம், எ அ.
 புதல்வன் - மகன், சு ௫, சு சு, ச ௦ க, ச ௦ உ.
 புதல்வன்றாய், கூ ௦, ச ௦ ௫, ச ச உ. (அகநா. க சு.)
 புதன்மலர்மாலை, உ க ௫, உ க சு.
 புதுக் கலத்தன்ன கனியவாலம், கூ ௦ கூ.
 புதுவோர் - புதியவர்.
 புதைத்தல் - மறைத்தல்.
 புரக்கும் - காக்கும்.
 புரிதல் - விளைதல்.
 புருவை - பெண்ணாடு, உ கூ அ. (நற். கூ உ க.)
 புரை - ஒப்பு.
 புரையோன் - உயர்ந்தோன்.
 புல்ல - தழுவு.
 புல்லார் - பணகவர்.
 புல்லார்தல், ச.
 புல்லியார் - இழிந்தவர்.
 புல்லெண்குன்றம் - பொலிவுழிந்தமலை, உ எ ௦.
 புல்லென்றன - பொலிவுழிந்தன, க கூ கூ.
 புல்வேய்குரம்பை - புல்லால்வேய்ந்தகுழில், உ ௫ உ. (குறு. உ கூ ௫.)
 புலக்கும் - பிணங்குவான்.
 புலக்குவேம் - பிணங்குவேம்.
 புலப்படுதல் - வெளிப்படுதல்.
 புலம் - இடம்.
 புலம்ப - வாட.
 புலம்பன் - நெய்தனிலத்தலைவன்.
 புலம்பின்று - புலம்பியது.
 புலம்பு - கடற்கரை, தனிமை.
 புலவி - புலத்தல், வெறுத்தல்.
 புலவு - புலால்நாற்றம்.
 புலி, உ க அ, உ ச சு, உ சு சு, உ எ ச, கூ க சு.
 புலியேற்றை - ஆண்புலி, உ க சு.
 புழை - உட்டுளை.
 புள் - பறவை.
 புள்ளிக்கள்வன், உ க, உ உ, உ ச.
 புள்ளியற்குவிமா - பறவையைப்போலநிலத்தீண்டாத செலவினையுடைய

கலித்தகுதிரை, ச அ க. (தொல். பொரு. க சு ச.)
 புளிகாய் வேட்கை - புளியங்காயை உண்ணவேண்டிய விருப்பம், ௫ க. (குறு. உ அ எ.)
 புற்றம் - புற்று, ச கூ எ.
 புறத்தொழுக்கம் - பரத்தையரை விரும்பி நடத்தல்.
 புறந்தந்த - பாதுகாத்த, உ ௫.
 புறந்தர - பாதுகாக்க.
 புறமாறி - மனம்வேறுபட்டுப் புறத்தேசென்று, உ உ சு.
 புறவின்பேடை, ச உ ௫.
 புறவு - முல்லைக்கொடி, முல்லைநிலம், (ச க கூ.)
 புன்கண் - சிறியகண், துன்பம்.
 புன்கு - ஒருவகைமரம், கூ ச எ, கூ சு அ.
 புன்புலம் - புன்செய். (குறு. உ ௦ உ.)
 புன்புலமயக்கம், உ ச ௦, உ அ கூ.
 புன்றலை - சிவந்தலை, புற்கென்றதலை.
 புன்னை, க ௦ கூ, க க ௦, க க எ, க கூ உ, க சு க, க சு கூ, க அ கூ.
 புன்னைத்தாது, க அ கூ.
 புனம் - மலைக்கொல்லை, உ கூ ௦.
 புனல் - நீர்.
 புனவர் - புனத்தைக் காப்பவர், உ கூ ௫. (புனவன், நற். க க கூ.)
 புளிறு - ஈன்ற அணிமை.
 பூக்கொய்மகளிர், உ கூ எ.
 பூசல் - ஆரவாரம், வருத்தம், கூ க ௫. (கலி. கூ ச; பதிற். ச ச.)
 பூழ் - குறும்பூழ்ப்பறவை, ச சு கூ. (குறு. கூ அ கூ.)
 பூழில் - ஆகில், உ க உ.
 பெடை - குயில், சம்பங்கோழி இவற்றின் பெண்.
 பெண்டு - மனைவி.
 பெண்ணை - பனை.
 பெயர்த்தேன் - பெயர்ந்தேன்.
 பெயரும் - மீளும்.
 பெயல் - பெய்தல்.
 பெரிதாகின்று - பெரிதாகாநின்றது.
 பெரிது - மிக.
 பெருநீர் - கடல்.

பெரும்பயறு, ச எ.
 பெறலருங்குரைத்து - பெறுத்த்கரியது.
 பெறுபவோ - பெறுவார்களோ.
 பேடை - நீர்க்கோழியின் பெண்.
 பேணோ - விரும்பியுட்கொள்ளாளோ.
 பேதை - இளம்பருவப்பெண்.
 பைஞ்சாயக்கூந்தல், எ சு.
 பைதலம் - துன்பத்தையுடையோம்.
 பைதற - பசுமையற, க கள்.
 பைதறுகுன்றம், ௧௦௩. (பதிற். ௨௬.)
 பைது - பசுமை.
 பைபய - மெல்லமெல்ல, அக. (நற். ௧௭, ௧௯௧.)
 பைய - மெல்ல.
 பையுள் - துன்பம்.
 பையென - மெல்ல.
 பொங்கல் - பொங்குதல், மிகுதல்.
 பொத்துதல் - மறைத்தல். (கலி. ௧௬.)
 பொதும்பர் - இளமரக்கா.
 பொதுமகளிர் - பரத்தையர்.
 பொய்க்கும் - பொய்கூறுவான், ௧௩௪.
 பொய்கை, ௭௦.
 பொய்கைத்து - பொய்கையைுடையது.
 பொய்கைப்பு, ௧௭.
 பொய்தல் - விளையாட்டு, ௧௮௧.
 பொய்யாமகளிர், ௧௮௧.
 பொய்யான் - பொய்கூறன்.
 பொரிகான்மா - பொரிந்த ஆடியையுடைய மாமரம்.
 பொரிப்பூம்புன்கு - பொரிபோலும் பூவினையுடைய புன்கமரம்.
 பொருள் - காரியம்.
 பொலம் - பொன்.
 பொலம்பசும்பாண்டித்தகாசு - பசிய பொன்றாற் செய்த வட்டக்காசு.
 பொலிக - விளக்குக.
 பொழில் - சோலை.
 பொற்ப - பொலிவுபொருந்த.
 பொறி - புள்ளி.
 பொறை - மலை, ௪௧௦.

பொன்செய்பாண்டிற் பொலங்கலம் - பொன்றாற்செய்த அழகியவட்டக்காசு.
 போக்கிய புணர்த்த - போக்கும்படி செய்த.
 போகில் - பறவை, ௧௦௧, ௧௨௩.
 போத்து - எருமை, முதலை இவற்றினாற்பாற்பெயர்.
 போது - பேரரும்பு.
 போர்வு - நெற்போர், ௧, ௩௮, ௧௩௬. (திணைமா, ௧௩௨; நற். ௮.)
 போழ்தல் - ஊடறுத்தல், பிளத்தல்.
 போறி - போல்கின்றாய்.
 போன்றிசின் - போன்றது, ௭௪.
 பொளவம் - கடல், ௧௨௧.
 மக - பிள்ளை.
 மகன்றில் - நீரில்வாழும் ஒருவகைப் பறவை; இச்சாதி ஆண்பெண்கள் ஒன்றைவிட்டு ஒன்று பிரியா; ௧௮௧. (குறு. ௩௭; சிற். நாம. ௨௭௧; பது. ௮௩.)
 மகளை - மகளுகவுள்ளாய், ௭௧.
 மகிழ் - கள், கள்ளின்மயக்கம், ௪௨.
 மகிழ்நன் - மருதநிலத்தலைவன்.
 மஞ்ஞை - மயில்.
 மடந்தை - மகள்.
 மடப்பம் - மகளிர்குணங்களுளொன்று.
 மடம் - அழகு, மடப்பம்.
 மடமை - அறியாமை.
 மடவரல் - மடப்பம்தோன்றுதலையுடையவள், ௭௪, ௧௧௬.
 மடவள் - அறியாமையையுடையாள்.
 மடாஅ - சேர்த்து, ௧௨௮.
 மடுக்கும் - உண்பிக்கும்.
 மண்புரை - மண்பொதிந்த வீடு, ௧௧௧.
 மணத்தல் - கலத்தல்.
 மணல், ௧௦௩, ௧௨௨, ௧௮௧.
 மணலாடுசிமையம், ௧௦௦.
 மணற்குன்று, ௧௧௧.
 மணி - நீலமணி.

மணித்துறை - அழகியதுறை.
 மணிநிறங்கொண்டமாமலை, ௨0௮,
 ௨0௯, ௨௨௪.
 மணிநிறம் - நீலமணிபோலு நிறம்.
 மணிநீர் - நீலமணி போலு நீர்.
 மனை - சட்டை.
 மந்தி - ஒருபகாரி, ௬௧.
 மதி - சந்திரன்; முன்னிலையசைச்
 சொல்.
 மந்தி - பெண்குரங்கு.
 மந்திக்கணவன் - ஆண்குரங்கு, ௨௭௪.
 மந்திக்காதலன் - ஆண்குரங்கு, ௨௭௬.
 மந்திப்பறழ், ௨௭௨, ௨௭௩.
 மந்திப்பார்ப்பு - குரங்குக்குட்டி, ௨௮0.
 (குறு. ௨௭௮.)
 மயக்கம் - கலப்பு.
 மயக்கி - செகித்து, ௧0௪.
 மயக்கிய - கலந்த.
 மயக்கும் - செகிக்கும், சிதைக்கும்,
 ௯௬.
 மயில்களால் - மயில்களாரவாரி ~~கூ~~
 கூத்தாட.
 மயில்போன்றகடை, ௨0௮^அ (நிருச்.
 ௨௨௪; நிருமு. ௨0௮; பிரயோ.
 ௪௨.)
 மயிற்சிறை, ௩0௬.
 மரபு - முறை.
 மாவம் - ஒருவகைமரம், ௩0௬.
 மராஅத்துப்பூ, ௩௧௬.
 மராஅம் - வெண்கடம்பு. (கலி. ௨௬.)
 மராநிழல், ௩௮௧.
 மரீஇ - மருவி.
 மரீஇய - மருவிய.
 மருங்கு - பக்கம்.
 மருட்டிம் - ஒக்கும், கலங்கச்செ
 ய்யும்.
 மருதத்துப்பெருந்துறை - திருமரு
 தத்துறை, ௭, ௧௧, ௩௩, ௭௪, ௭௮.
 (கலி. ௨௪; சிலப். ௨௭. ௭௨.)
 மருது - ஓர்வகைமரம்.
 மருந்து - இனிமை (கலி. ௮௧.), பரி
 காரம்.
 மருப்பு - கொம்பு.
 மருள் - உவமவுருபு, (கலி. ௧௪.)
 மல்க - நிறைய.
 மல்லல் - வளம்.

மலர்தல் - விரிதல்.
 மல்தல் - மிகுதல்.
 மலிர்நிறை - நீருற்று, வெள்ளம்,
 ௧௫, ௪௨, ௭௨. (குறு. ௯௬;
 பதிற். ௨௬, ௫0; பரி. ௬.)
 மழை, ௨௫௨.
 மள்ளர் - உழவர், வீரர், ௩௭௧,
 ௪௩௨.
 மள்ளர்ன்னை வெருமை, ௧௪. (நற்.
 ௨௪0.)
 மறவர், ௩௫௨.
 மறவாச்சே - மறவாதே, ௧௧௭,
 ௪௭௩.
 மறி - மான்கன்று.
 மறிவு - மறிதல் - கேடு.
 மறுகி - சுழன்று.
 மறுகு - தெரு.
 மறுத்தா - பீன.
 மறுதருவது - மீளுவது, ௩௨௯.
 மறுவரல் - சேர்தல், ௪௪௪. (குறு.
 ௬௫.)
 மறைஇ - மறைந்து, ௧௧௫.
 மறையாச்சே - மறையாதே, ௩௭0.
 மன் - அசைநிலை, கழிவிரக்கப் பொ
 ருள்களைத்தருவதோரிடைச்சொல்.
 மன்ற - தெளிவப்பொருளை யுணர்
 த்து வதோரிடைச்சொல்.
 மன்றல் - மணம்.
 மன்று - தோட்டத்தின்நடு, ௨௪௬.
 (ஐற் - எழு. ௪.)
 மா - அசை, குதிரை, மாமரம், யானை,
 விலங்கின்பொது.
 மாஅத்து - மாமரத்தினது.
 மாக்கணம் - விலங்கின் கூட்டம்,
 ௩௩௨.
 மாங்களி, ௮௭.
 மாஞ்சினை மணங்கமழ்தல், ௧௯.
 மாட்சிமை - பெருமை.
 மாட்ட - வருத்த.
 மாடு - இடம்.
 மாண் - மாட்சிமை.
 மாண்டன்று - மாட்சிமையுற்றது.
 மாணிழை - மாட்சிமைபொருந்திய
 ஆபரணம்.
 மாந்தும் - உண்ணும்.
 மாமலைவெற்பு, ௨௨௪.

மாமை - அழகியநிறம், ௩௫, ௪௦௩, ௧௩௪, ௧௪௪, ௧௪௬, ௨௮௬, ௩௫௭.
 மாய்க்கும் - கொல்லும்.
 மாய - மறைய.
 மரையோள் - மாமைகிறத்தையுடையவள், ௧௪௫, ௩௦௬, ௩௨௪.
 மார் - அசைநிலை.
 மாரி - மழை.
 மாரிக்குன்றம், ௨௦௬.
 மால் - பெருமை, மயக்கம்.
 மாலை - அக்திப்பொழுது, ௧௮௩.
 மாற்றம் - சொல்.
 மாற்றி - ஒட்டி, ௨௬௭.
 மாற்றுதல் - நீக்குதல்.
 மாறு - ஏதுப்பொருள்பட வருவதோரிடைச்சொல், ௨௨௨. (பதிற். ௩௫, ௩௮.)
 மான் - குதிரை.
 மான்கிளை வேங்கைப்பூவை உண்ணல், ௨௧௭.
 மான்யிணை, ௩௫௪, ௪௦௧, ௪௩௪.
 மான்மறி, ௩௫௪, ௪௦௧.
 மிசை - உணவு, ௮௧.
 மிடைந்த - நெருங்கிய.
 மிலைச்சி - குடி.
 மீன், ௧, ௫, ௭௦, ௧௮௪.
 மீன்கொத்துக்குருவியின் வாய், ௪௪௭. (கார். ௩௬.)
 முகம்புகுதல் - நோக்கிற்கெதிர்ப்பென்றுபுகுதல்.
 முகிழ்த்தல் - தோன்றுதல்.
 முகை - அரும்பு, குகை.
 முகைந்த - அரும்பிய, ௬. (குறு. ௧௮௬.)
 முச்சி - கொண்டைமுடி, ௩௩.
 முடம் - வளைவு.
 முடி - முடித்தல்.
 முடிய - முற்ற.
 முண்டகக்கோதை - கழிமுள்ளி மலரையணிந்தகூந்தல், ௧௨௧.
 முணையி - வெறுத்த, ௪௪௬.
 முணையின் - வெறுப்பின், ௧௬௬. (குறு. ௨௬௪; பதிற். ௪௪.)
 முத்தம் - முத்து.
 முதலைத்து - முதலையையுடையது.

முதலை தன்பிள்ளையைத்தின்றல், ௨௪, ௪௧.
 முதலைப்போத்து மீனுண்ணல், ௫.
 முத்துத்து - முன்னிட்கு.
 முயக்கம் - கலப்பு.
 முயக்கன்மோ - கலவாதேகொள்.
 முயங்காது - சேராமல்.
 முயங்கு - கலப்பாப்.
 முயல். ௪௨௧.
 முயலி - முயன்று, ௩௭௮.
 முயறல் - முயலுதல்.
 முயிறு - முசிறு.
 முயிறுமுகுடம்பை, ௧௬. (நற். ௧௮௦.)
 மும்பு - பருக்கைக்கற்களையுடையமேட்டுநிலம், ௪௪௬.
 முற்கை - இசையொலி, ௪௦௨, ௪௦௭.
 முருக்கிய - நெடுந்த.
 முருகு - முருக்கடவுள்.
 முல்லை - முல்லைப்பண், ௪௭௮.
 முழவு - ஒருவகைத் தேற்றநுவி, குடமுழா.
 முழுமுதல் - பெரியஅடி.
 முள் - தாற்றுக்கோல், ௪௮௧.
 முள்ளரையிலவம் - முள்ளிலவு.
 முள்ளி - ஒருவகைச்செடி.
 முளையா - முள்ளம்பன்றி.
 முளிதல் - உலர்தல்.
 முளிய - உலர்.
 முளைநிரைமுறுவல் - முளைபோலநிரைத்தபல், ௩௬௬.
 முற்றி - முகிர்த்து.
 முற்றுதல் - மிகுதல், வளைத்தல்.
 முறி - நளிர்.
 முறுவல் - சிரிப்பு.
 முன்கடை - வீட்டுவாயில்.
 முன்னிய - கருதிய.
 முன்னியர் - நினைப்பானாக, ௪௫௦.
 முன்னின்று - முன்னின்றது, ௫௨.
 முனிநர் - வெறுப்பவர்.
 முனிவு - வெறுப்பு.
 மூங்கு - காம்பு.
 மெய்யுறவிரும்பியகைகவர் முயக்கு - மெய்யுறு புணர்ச்சி.
 மெல்லம்புலம்பு - மென்மையாகிய

கடற்கரை. (குறு. ௫; திருச். ௩௭௧, உரை; நற். ௩௮.)
 மென்பறை - பறவைக்குஞ்சு; மெல்லிதா கப் பறத்தலை யுடையது, அசு. (அநா. ௪௦.)
 மென்பிணித்து-மெல்லியபிணிப்பையுடையது.
 மென்புலம் - நெய்தனிலம், ௧௧௧, ௧௧௮.
 மென்மெல - மெல்லமெல்ல.
 மேய்ந்த - உண்ட.
 மேயல் - மேய்ச்சல், ௧௧௩, ௧௧௫, ௨௧௭. (நற். ௧௧௬.)
 மேவல் - விரும்புதல்.
 மேவலன் - விரும்புதலையுடையவன், ௧௭.
 மையல் - மயக்கம்.
 மொக்குள் - கொப்புளம், ௨௭௫.
 மொழிபெயர்தேயம், ௩௨௧.
 மொழிவல் - சொல்லுவேன்.
 மோ - முன்னிலையசை.
 யா - ஒருவகைமரம், ௩௮௮.
 யாக்கு - எப்படி, ௨௩௧, ௩௧௨.
 யாண்டு - வருடம், வாழ்நாள்.
 யாண்டுக்குழி வெண்ணெல் - பழநெல்.
 யாணர் - புதுவருவாய், ௧.
 யாத்த - கட்டிய.
 யாத்து - யாமரத்தினது, ௩௮௮.
 யாமம் - இடையிரவு.
 யாமை - ஆமை, ௪௩, ௪௪, ௮௧.
 யாமைய்பார்ப்பு, ௪௩, ௪௪. (குறு. ௧௫௨.)
 யாய் - தாய்.
 யாவது - எத்தன்மையது.
 யாவதம் - சிறிதும். (பொருந. ௧௪.)
 யாவள் - எவள்.
 யாறு - ஆறு.
 யானைகட்டும் கயிறு, ௩௫௬.
 வஞ்சி - ஒருவகைமரம், ௫௦.
 வஞ்சினம் - சூள்.
 வட்டி - கடகப்பெட்டி, ௪௭, ௪௮. (குறு. ௧௫௫; நற். ௧௭.)
 வடந்தை - வடகாற்று, ௨௨௩.
 வடி - மாவடு, மாவடுவின் பிளவு.
 வண்டல் - விளையாட்டுச் சிற்றில்.
 வண்டற்பாவை - வண்டலாற் செய்த

பாவை, விளையாட்டிற்கு குரியபாவை. (நற். ௧௧௧.)
 வதியும் - தங்கும்.
 வதுவை - கல்யாணம்.
 வந்த - வந்தன.
 வந்தன்று - வந்தது, ௧௧௬, ௧௧௪.
 வந்திசின் - வருவாயாக.
 வந்தென - வந்தானாக, வர்.
 வம்பு - புதுமை.
 வம்மதி - வருவாயாக, ௪௧௧.
 வம்மே - வாருளின், ௩௧௪.
 வம்மோ - வா, ௩௧௭.
 வயக்குறு - விளக்குநூலுற்ற.
 வயமா - குதிரை, புல்.
 வயலை - பசுவைக்கொடி, ௧௧. (புற. ௧௦௫.)
 வயலைக்காய், ௨௫.
 வயலைக்கொடிப்பிணையல், ௫௨.
 வயாலும் - விரும்பும், ௫௧.
 வயாளேய் - மகரிர்க்குக் கருப்பந்தக்கிய மாலத்துப்பிறக்கும் வேட்கைரோய், ௫௧. (கலி. ௨௧.)
 வயிர் - கொம்பு, மூங்கில், ௩௧௫.
 வயின் - ஐடம்.
 வரி - பலநிறம், புள்ளி.
 வரிக்கும் - கோலஞ்செய்யும்.
 வரிநிழல் - செழியாத நிழல், பலவரி களையுடைய நிழல்.
 வரிப்ப - கோலஞ்செய்ய.
 வருடை-வருடைமான். (குறு. ௧௮௭.)
 வருசி - வருவாய்.
 வருதம் - வருவேம்.
 வருவல் - வருவேன்.
 வருவாய் - வரும்படி.
 வரூஉம்=வரும் - வருவான்.
 வரை - எல்லை, பக்கமலை, மலை, மலைக்குவடு. (ஐங் - ஐங். ௧௨.)
 வரைச - மணம்புரிக.
 வரையரமகளிர் - மலையின்கண்வாழ்ந்தெய்வமகளிர்.
 வரையும் - மணஞ்செய்வான்.
 வல்சி - உணவு.
 வல்லா - வல்லமையில்லாதன.
 வல்லாதிமே - வல்லமையில்லாயாயிரு, ௧௧௧, ௩௦௪.
 வல்லாய் - வல்லமையில்லாய்,

வல்லாறு - வல்லவண்ணம்.
 வல்லூசர் - வன்மையையுடையார்.
 வல்லுனையோ - வல்லாயோ.
 வல்லுவன் - வல்லன். (சுவீ. உச.)
 வல்லுவை - வல்லாய், கூகூ.
 வல்லிலை - வன்மையுள்ளாய்.
 வல்லிரைந்து - மிகவிரைந்து.
 வலஞ்சரிமராலும் - வலமாகச் சுழித்து
 பூக்களையுடைய வெண்பூம்பூ.
 (குற. உஉ.)
 வலஞ்சரிவாலினர் - வலமாகச் சுழித்து
 வெள்ளிய பூங்கொத்து, கூகூ.
 வலம்புரி - சங்கு, கூகூ.
 வலவன் - தேர்ப்பாசன்.
 வலவன் - வலையையுடையவா, கூகூ.
 வழிவழிச்சிறக்க - மேன்மேலு மிருக.
 வழங்கு - நின்விசேடம், உ.உ.வ.
 வள் - கூர்மை.
 வன்பு - வார், ச.அ.ச.
 வள்ளி - ஒருவகைக்கிழங்கு.
 வள்ளிய - செழித்த.
 வள்ளை - நீரிலுள்ள ஒருவகைக்கொடி,
 உ.உ.
 வளம் - வருவாய். (கார். உஉ.)
 வளமை - செழுமை.
 வளர்ந்தகிசிலுக்கு - வளர்ந்தாற்போல.
 வளர் - காற்று.
 வளை - சங்கு.
 வறந்த - நீர்வற்றிய.
 வறன் - வறட்காலம், வெம்மை.
 வறிது - உள்ளீடில்லாதது.
 வன்கண் - அஞ்சாமை.
 வாங்க - கொள்ள.
 வாங்கும் - வளைக்கும்.
 வாடை - வடகாற்று.
 வாய்க்க - தப்பாதுபெய்க.
 வாய்ப்பது - தப்பாதது.
 வாயில் - தூது, வழி.
 வார் - நீட்சி.
 வார்தல் - ஒழுகுதல்.
 வாரல் - வாராதே.
 வால் - தாய்மை, வெண்மை.
 வாலிய - வெள்ளிய.
 வாவல் - வெளவால். கூகூ, கூஎஅ.
 வாழ்தம் - வாழவேம்.

வாழி
 வாழிய } - வாழ்க.
 வாழியர் }
 வான் - ஓளி.
 வானேன், கூகூ.
 வான்பூ - வெள்ளியபூ.
 வானம்பாடி - சாங்கப்பூன், சகஅ
 (சுவீ. சக; பட்ட. கூ - ச.)
 வீரப்பு - ஆசாயம்
 விட்டனையோ, உ.உ.வ.
 விடர் - குகை, வெடிப்பு.
 விடலை - பாலைநிலத்திலேவான்.
 விண்டு - மலை.
 வித்த - விதைக்க.
 வித்திய - விதைத்த.
 வியல் - அகலம்.
 வீரவகல் - கலந்தல்.
 வீரம், ஆன் - முருபகாரி, கூஅ.
 வீராய - சலந்த.
 வீருந்தாற்றுதல் - வீருந்தினர்சூதவ
 தல்.
 வீரும்பின்று - வீரும்பியது.
 வீரைநூ - கலந்து.
 வினையாசீமே - விரையாசீமே.
 வில்லோர் - வில்லையுடையவர்கள்.
 விலங்கின் - தடுத்தன.
 விலங்கு - நிருகம்.
 விலங்குதல் - குறுக்கிடுதல்.
 விலங்குவோன் - விலகுபவன்.
 விடிவு, கூகூ.
 விடிவொலிகூந்தல் - விழவைப்போலு
 றுமணங்கமழுந்தழைத்தகூந்தல்,
 கூகூ. (மலை. கூகூ.)
 விளக்கு, கூகூ.
 விளக்குரல் - ஆழைக்குக்குரல்.
 விளிப்பினும் - பாடினலும். (சிங்.
 முத். கூகூ; திரி. கூகூ; மணி.
 ச. கூகூ.)
 விளைவிலன் - பருவமுதலவன்.
 விறல் - வெற்றி.
 வினவி - கேட்டு.
 வினவுவல் - கேட்பேன்.
 வினவுவோன் - கேட்பவன்.
 விடு
 விளை - தொழில், போர்த்தொழில்.
 விளைஞர் - தொழில் செய்வோர்.

வீ - மலர்.

வீங்கின - இறுதின.

வெகுண்டனள் - கோபித்தாள்.

வெகுள்வோள் - கோபிப்பவள்.

வெண்ணெல், ச அ.

வெண்ணெற்போர்வு - வெண்ணெற்போர். (திணைமா. க ளு உ.)

வெதிரம் - மூங்கில்.

வெம்பல் - கொதித்தல்.

வெம்பலை - வெம்பல்; ஐ - சாரியை, (நற். அ ச.)

வெம்மை - விருப்பம், வெப்பம்.

வெய்ய - வெம்மையை யுடையன.

வெய்யன் - விருப்பமுடையான்.

வெயீடு - வெருவி.

வெருளாது - அஞ்சாமல்.

வெருஉம் - அஞ்சும்.

வெள்ளம் - ஒருபேரெண். (பதிற். உ ச.)

வெள்ளவரம்பினூழி - பிரளயவெள்ளத்தை எல்லையாகப்பெற்ற முடிவுகாலம், வெள்ளமென்னு மெண்ணினே எல்லையாகப்பெற்ற யுகமுடிவுகள்.

வெள்ளாங்குருகு - ஒருவகைப்பறவை, க உ உ, க ளு ச - க ச 0. (நற். எ 0.)

வெள்ளோத்திரம் - வெள்ளிலோத்திரம், க 0 க.

வெற்பு - பக்கமலை, மலை.

வெறி - மணம், வெறியாடல்.

வெறுக்கை - வெறுப்பு.

வென் - வெற்றி.

வென்ற - ஒத்த, க உ ச.

வேட்கை - விருப்பம்.

வேட்டேம் - விரும்பினேம்.

வேட்டோள் - விரும்பினாள்.

வேண்டு - பிரார்த்தனை. (கு. க.)

வேண்டுகி - வேண்டுவாய்.

வேப்புநனை - வேம்பினரும்பு.

வேப்புநனை நண்டின் கண்ணிற்குவமை, க 0.

வேய்ந்து - அலங்கரித்து, மூடி, க ச அ.

வேலன் - வெறியாட்டாளன், உ ச க.

வேழம் - கொறுக்கச்சி. (கொறுக்காந்தட்டை.)

வேள் - முருகக்கடவுள்.

வேனில் - ச ளு, ளு ச.

வைகறை - விடியற்காலம், க அ அ.

வைகும் - தங்கும்.

வெளவால், க க க, க எ அ.

வெளவுதல் - கைக்கொள்ளுதல்.

ஐங்குறு நூற்றுச் செய்யுவுகராதி.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அஞ்சிலே...கி ௧ ௭	அம்ம...மகிழ்நன்ம ௧ ௩
அஞ்சிறைவண்டி ௧ ௪ ௦	அம்ம...மகிழ்நன்ற ௧ ௪
அணங்குடைப் ௫ ௩	அம்ம...மகிழ்நன் ௩
அணிநடையெருமை ௩ ௧	அம்ம...மகிழ்நெண்ண ௩
அத்தச்செயலை ௮ ௪	அம்ம...மகிழ்நெரு ௧ ௨
அத்தள்ளிடை ௧ ௧ ௪	அம்ம...யாழிணர் ௧ ௦ ௨
அத்தப்பலவி ௧ ௦ ௬	அம்ம...யாவது ௩
அநீங்கிளவி ௧ ௪ ௦	அம்ம...யானின் ௩ ௭
அம்பணத்தன்ன ௧ ௫	அம்ம...யூர்ன் ௧ ௪
அம்மவாழிகொண் ௪ ௧	அம்ம...யூர்ன் ௧ ௩
அம்ம காதலர் ௬ ௮	அம்ம...யென் ௧ ௦ ௨
அம்ம...காதலரு ௧ ௦ ௪	அம்மவாழிபாணபு ௪ ௦
அம்ம...கொண்க ௩ ௬	அம்மவாழிபாணவெ ௨ ௮
அம்ம...சார் ௧ ௦ ௪	அம்மவாழியோமகி ௨ ௪
அம்ம...சிறியி ௧ ௫	அயல்புறநந்த ௧ ௦
அம்ம...சிறியி ௧ ௦ ௩	அரசுபகைதணிய ௧ ௩ ௨
அம்ம...நம்மலைநறு ௬ ௩	அரும்படர்வலி ௧ ௩ ௬
அம்ம...நம்மலைமணி ௩	அரும்பொருள்செய ௬ ௪
அம்ம...நம்மலைவனா ௩	அரும்பொருள்வெ ௧ ௦ ௮
அம்ம...நம்மூர்ந ௬ ௮	அலங்கிதழ்நெய் ௫ ௭
அம்ம...நம்மூர்நி ௭ ௦	அலங்குமழை ௬ ௮
அம்ம...நம்மூர்ப் ௧ ௩	அலமரலாய ௨ ௧
அம்ம...நம்மூர்ப் ௩	அவலுறுந்தே ௧ ௩ ௧
அம்ம...நம்மொடுசி ௭ ௦	அவரையருந்த ௮ ௩
அம்ம...நம்மவயிற் ௧ ௦ ௩	அவரோ...சூயிற் ௧ ௦ ௪
அம்ம...நம்மவயின் ௩	அவரோ...சூரும் ௧ ௦ ௫
அம்ம...நம்மவயினெ ௩	அவரோ...திணி ௩
அம்ம...நலமி ௩ ௮	அவரோ...நறும் ௩
அம்ம...நலனே ௩ ௭	அவரோ...புதுப் ௩
அம்ம...நன்று ௩ ௮	அவரோ...பொரி ௧ ௦ ௬
அம்ம...நாமழந் ௩ ௭	அவரோ...யஞ்சி ௧ ௦ ௫
அம்ம...நாமழப் ௭ ௦	அவரோ...யெழி ௩
அம்ம...நாளு ௩	அவரோ...வளஞ ௩
அம்ம...நென் ௩ ௬	அவரோ...வேம்பி ௧ ௦ ௬
அம்ம...பன்ம ௭ ௪	அவிந்தொடி ௬ ௭
அம்ம...பன்மா ௩ ௭	அழலவிர ௧ ௦ ௦
அம்ம...பாசிலை ௩ ௬	அள்ளலாடிய ௬
அம்ம...பாண ௩ ௬	அளியதாமே ௮ ௮
அம்ம...பைஞ்ச ௬ ௬	அறஞ்சாலியரோ ௬ ௭
அம்ம...மகிழ்நன் ௧ ௨	அறம்புரிசெங்கோ ௬ ௦

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அறம்புரியருமறை	... க க ச	உடல்னேனல்லே	... ௨௨
அறியாமையி	... ௭ ச	உண்டிறையணங்	... க க
அறியேமல்லே	... ௭ க	உயர்சரைக்கான்	... க ௦ க
அறுசில்கால்	... க	உயிர்கவந்தொன்றி	... க௨ச
அன்றாய்...கான	... சுச	உலறுதலைப்பருநறி	... கூக
அன்றாய்...நம்ப...த்	... சு௨	உள்ளாரகொல்லோ	... க௩௨
அன்றாய்...நம்ப...ப்	... சுச	உன்றதற்கினிய	... க ௧ ௭
அன்றாய்...நம்பமூர்	... சு௨	ஓக்காரொழல்செரு	... ச௨
அன்றாய்...நன்று	... சு௩	எக்காரொழலரும்	... ச௩
அன்றாய்...நீமற்	... சுச	எக்காரொழல்கற்	... சச
அன்றாய்...யல்தெ	... சு௨	எக்காரொழலணர்	... ச௩
அன்றாய்...யுவ	... சு௩	எக்காரொழலிறங்	... ச௨
அன்றாய்...யென்	... ௩	எக்காரொழல்கிறி	... ச௩
அன்றாய்...யென்	... ப ௧ ௧ ௦	எக்காரொழல்புள்	... ச௨
அன்றாய்...யென்னை	... சு௨	எக்காரொழல்பூவி	... சச
அன்றைத்த	... ௭ ௫	எக்காரொழலன்மல	... ௩
அன்றையும	... ௭௨	எக்காரொழலுறு	... ௩
அன்றைவா...கழி	... ௩ ௫	எக்காமாஅத்	... அ
அன்றைவா...நம்	... ௩ ௩	எமக்குநயத்த	... ௫௩
அன்றைவா...நம்	... ப ௩	எரிககொடிச்	... க ௦ ௩
அன்றைவா...நெய்	... ௩ ௫	எரிகவாந்துண்ட	... ச்சிறு... க ௦ ௦
அன்றைவா...புள்	... ௩	எரிகவாந்துண்ட	... யரி... க ௦ அ
அன்றைவா...புள்	... ௩ ௩	எரிப்பூவிலவத்	... க க க
அன்றைவா...முழ	... ௩ ச	எரிமருள்வேங்கை	... கூக
அன்றைவா...யவர்	... ௩	எருமைநல்லே	... ௩ ௦
அன்றைவா...யுது	... ௩ ௩	எல்வளைகெகிழ்	... க க ச
அன்றைவா...யென்	... ௩ ௫	என்னுமுள்என்ன	... க க௨
ஆய்நலம்பாப்ப	... கூ அ	ஏதிலபெய்	... க ௩ ச
ஆர்குரலெழிலி	... க௨ ௩	ஏறுமுபுண்சிறப்	... க ச க
ஆள்வழக்கற்ற	... க ௦ ௩	ஐயவாயின	... க௨ அ
ஆறுவண்ப்பெய்த	... க ௩ கூ	ஒண்கடர்ப்பாண்டி	... க௨௨
இதமற்பிரித்தோ	... க ச ௦	ஒண்டொடியிரவை	... ௫ ௩
இதுவென்பாவை	... க க ௩	ஓங்குபூவேழத்	... ௭
இதவேமடந்தை	... க௨ ௩	கூட்டையன்னமணி	... சு ச
இந்நிரலிழவிற்	... ௨ க	கடற்கோடறுத்த	... சு ௦
இரவிலுணமின்று	... ௫ ௩	கடற்கோடுசெறிந்த	... ௫ ௦
இருங்கழிச்சே	... ௫ அ	கடுங்கட்காணையோ	... க க ௫
இருஞ்சாயன்ன	... அ	கடும்பரிநெடுத்தே	... க௨ ௫
இருநிலங்குளிப்ப	... க ௩ ச	கண்டனமல்ல	... ௨௨
இலங்குவனதெளிப்ப.	... சு ௦	கண்டிகு...தும்பை	... ௩ கூ
இலங்குவீங்குகல்	... சு க	கண்டிகு...தெண்டி	... ௩
இளம்பிறையன்ன	... அ ௦	கண்டிகு...முண்ட	... ௩ அ
இரம்பிணவு	... க ௦ ௭	கண்டிகு...யுண்க	... ௩ கூ

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
கண்டிகு...யுற	... ௩௯	குன்றக்குறவ...கண்மே	... ௭௯
கண்டிகு...யொண்	குன்றக்குறவ...கள்வண்	... ௭௮
கண்டிகு...யொள்	குன்றக்குறவ...கள்வரை
கண்டிகு...வண்டல்	குன்றக்குறவ...காணி
கண்ணெனக்கருவி	... ௧௩௪	குன்றக்குறவன்சார்	... ௭௭
கண்பொரவிளங்கு...	... ௯௯	குன்றக்குறவன்புல்
கணங்கொளருவி	... ௯௪	குன்றக்குறவனாப்	... ௭௬
கணமாதொலைச்	... ௧௧௦	குன்றக்குறவனா	... ௭௮
கதிரிலைநெடுவே	... ௨௫	குன்றநாடன்	... ௯௩
கரந்தையஞ்செறு	... ௧௧	கூதிராயிற்றண்	... ௧௬
கருங்கால்வேங்கை	... ௬௭	கோட்டிசின்வாழி	... ௨௦
கருங்கோட்டெருமைகயி	... ௩௦	கையுறவீழ்ந்தமை	... ௭௨
கருங்கோட்டெருமைச்செ	... ௨௯	கைவல்லீறியாழ்	... ௧௩௬
கரும்பினெந்திராந்	... ௧௯	கொடிச்சிகாக்கு	... ௯௨
கரும்புநடுபாத்திக்	... ௨௧	கொடிச்சிகூந்த	... ௯௩
கருவிரன்...வன்பற	... ௮௩	கொடிச்சியின	... ௯௦
கருவிரன்மந்தி...வன்பார்	... ௮௬	கொடிப்பூவேழ	... ௬
கருவிவானந்	... ௧௩௭	கொன்றைப்பூவிற்	... ௧௪௨
கருவிவானம்	... ௧௪௦	கோட்சரும்பறற	... ௧௧௫
கரைசேர்வேழ	... ௬	கோடெரல்வளே	... ௬௦
கல்லாக்கோவல	... ௯௪	கோடுபுலங்கொ	... ௫௯
கல்லவிரிற்றி	... ௮௬	கோடியர்பன்	... ௧௦௮
கவிழ்மயிரெருத்	... ௧௧௯	காந்தமாழ்த்தழழி	... ௬௫
களிறுபிடித்தழி	... ௯௫	சாயிறைப்பணைத்	... ௧௩௯
கறிவளர்சிலம்பி	... ௭௪	சாரற்பலவின்	... ௬௬
கண்ணிவிடியற்	... ௨௨	சாரற்புறத்தபெ	... ௮௭
காண்மதி...யுரை	... ௪௨	சிலம்பின்வெதிரத்து	... ௮௬
காண்மதி...விருந்	... ௪௦	சிலம்புகமழ்காந்த	... ௯௧
காமங்கடவ	... ௭௨	சிலைவிற்பகழி	... ௧௦௯
காயாகொன்றை	... ௧௨௩	சிறுகட்பன்றி	... ௮௧
கார்கலந்தன்ற	... ௧௨௪	சிறுகட்பன்றி	... ௮௮
காட்செய்காலை	... ௧௩௧	சிறுதினெனெகாய்த	... ௮௯
காரதிர்காலை	... ௧௪௦	சிறுதினெனெயந்த	... ௮௦
கானலம்பெரு	... ௬௧	சிறுநனிவரைந்த	... ௫௫
கீழங்ககழ்கேழ	... ௮௨	சூரும்புணக்களி	... ௭௩
குரங்கின்றலை	... ௮௪	சூதாரக்குறந்	... ௨௩
குரவமலரமரவ	... ௧௦௭	சூழ்கம்வம்மோ	... ௯௮
குருகுடைத்துண்ட	... ௨௫	செந்நெலஞ்செறு	... ௧௧
குறவர்முன்றி	... ௮௫	செய்வினைப்பொலி	... ௧௧௭
குறுங்கையிரும்புலி	... ௬௬	செல்லியமுயலி	... ௧௧௩
குறும்பல்கோதை	... ௧௪௧	செவியிற்கேட்டினு	... ௨௬
குன்றக்குறவன்கட	... ௭௮	சென்னிலமருங்கி	... ௧௪௧
குன்றக்...மகண்மன்	... ௭௯	சேட்டபுலமுன்னி	... ௧௧௫

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
சோல்லுமதிபரீண...	... க ௩ அ	நன்றேபாண	... ௪ 0
சூலிகழைமுழந் ௧ ௫	நனிசேய்த்தென்ற	... ௧ ௨ ௧
தண்ணறுநெய்த ௫ அ	நாடொறுங்கல்	... ௧ ௧ ௩
தண்புனலாடு ௩ ௧	நாணிலேமன்ற	... ௪ ௧
தவறிலராயினு ௫ ௪	நாராகல்லினங்	... ௫ ௭
தழங்குரன்முரசு ௧ ௩ 0	நின்னுதனறு	... ௧ ௨ ௩
தளவிற்பைங்கொடி	... ௧ ௩ ௨	நின்னேபோலு	... ௧ ௪ 0
தன்பார்ப்புத்தின்னு	... ௧ ௫	நின்னென்று	... ௪ ௧
தன்னமராயமொடு	... ௧ ௧ ௪	நினக்கியம்பாண	... ௧ ௩ அ
தூஅயிழந்த	... ௮ ௨	நின்னக்கேயன்ற	... ௧ ௪
தாய்சாப்பிற்கு	... ௧ 0	நினேத்தொறுங்	... ௧ ௧ ௨
தீண்டேர்த்தென்ன	... ௧ அ	நீடினமென்று	... ௧ ௩ அ
திருந்திழையரி	... ௧ 0 ௭	நீர்நகைக்க	... ௧ ௧ ௩
திரையியிழின்னி	... ௫ ௨	நீரிசுவன்ன	... ௧ ௩ ௪
தீம்பெரும்பொய்கை	... ௧ ௪	நீருறைகோழி	... ௧ அ
துணர்க்காய்க்கொன்	... ௧ ௩ ௩	நீலமேளி	... ௧
துணையோர்செல்வ	... ௧ ௭	நுண்ணேர்புருவ	... ௪ ௭
துறந்ததற்கொண்டு	... ௧ ௧ அ	துண்மழைதளித்	... ௧ 0 ௧
துறையெவண்ணங்	... ௧ அ	தும்மனைச்சிலம்	... ௧ ௧ ௧
தேரியிழையரிவை...	... ௧ ௩ ௧	நெடுங்கழைமுளி	... ௧ ௧
தெறுவதம்ம	... ௧ ௭	நெடும்பொறை	... ௧ ௨ ௭
தேர்செல்வமுங்க	... ௧ ௨ ௪	நெடுவரைமிசை	... ௮ ௧
தொடிரிலைகலங்க	... ௧ ௩ ௭	நெய்தலிருங்கழி	... ௫ ௪
தோள்கவின்னெய்	... ௧ ௪ ௨	நெய்தலுண்க	... ௫ ௫
தோளுங்கூந்தலு	... ௫ ௪	நெய்தனறுமல	... ௫ ௪
நம்முறுதுயர	... ௭ ௩	நெய்யொடுமய	... ௪ ௫
நயந்தகாதலி	... ௧ ௨ ௨	நெருப்பவர்கன	... ௧ ௧ ௪
நல்குமதிவாழியோ	... ௫ ௪	நெறிமருப்பெரு	... ௨ ௧
நல்லோராங்கட்	... ௧ ௧ ௭	நொதுமலாளர்	... ௫ ௭
நறுவடிமாஅத்துழம்	... ௪ ௫	பகல்கொ	... ௧ ௧
நறுவடிமாஅத்துவீண	... ௨ 0	பகலிற்றேன்று	... "
நன்பொன்னன்	... ௮ 0	பகன்றைக்கண்	... ௨ ௭
நன்றே...குருந்	... ௧ ௨ அ	பகன்றைவான்	... ௩ ௧
நன்றே...சுடுபொ	... ௧ ௨ ௭	பண்பிலேமன்ற	... ௪ ௧
நன்றே...தண்	... ௧ ௨ அ	பண்பும்பாயலுங்	... ௫ ௪
நன்றே...நன்	... "	பதுக்கைத்தாய	... ௧ 0 ௧
நன்றே...நில	... "	பரியுடைநன்	... ௪
நன்றே...நீர்	... ௧ ௨ ௭	பல்லிருங்கூந்தல்	... ௧ ௨ ௪
நன்றே...பைம்	... ௧ ௨ அ	பல்லிருங்கூந்தன்	... ௧ ௫
நன்றே...மறியு	... ௧ ௨ ௭	பல்லூழ்நினைப்	... ௧ ௧ ௨
நன்றே...யணி	... "	பலர்புகழ்சிற்ப	... ௧ ௩ ௭
நன்றே...யாலி	... ௧ ௨ அ	பலரிவடுணவ்வா	... ௨ ௪
நன்றேசெய்த	... ௮ ௧	பழனக்கம்புள்	... ௨ 0

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பழனப்பன்மீ ...	௨௬	பெருந்தோண்டமட... ..	௧௨௬
பழனப்பாகல் ...	௬௨	பெரும்புன்மலை ...	௧௩௬
பனிமலர்நெடுங்கண் ...	௧௩௮	பெருவரைவே ...	௬௭
பாணர்முல்லை ...	௧௨௨	பேரமர்மலாக்கண் ...	௧௨௬
பாயல்கொண்ட ...	௬௭	பைங்காய்நெல்லி ...	௧௧௪
பீடவமலர்ந்த ...	௧௪௨	பைஞ்சாயக்கூந்தல் ...	௨௪
பிணிவீடுபெறுக ...	௧௬௦	பைதலமல்லே ...	௪௧
பின்னிருங்கூந்த ...	௮௮	பைந்துனையுணங் ...	௧௩௫
புகழ்ச்சால்சிறப் ...	௧௨௬	பொய்கைப்பள்ளி ...	௨௧
புணர்ந்தகாதலி ...	௧௨௧	பொய்ப்பெறி ...	௭௬
புதல்வறகவை இய...	பொய்யாமரபி ...	௭௫
புதல்வறகவை இயின்ன ...	௧௨௨	பொரியரைக்கோ ...	௧௧௦
புதன்மிசைநறு ...	௧௩௪	பொலம்பசும் ...	௬௬
புதன்மிசைநூடங் ...	௭	பொறிவரித்தடக் ...	௧௦௧
புதுக்கலத்தன்ன ...	௧௪	பொன்செய்பாண் ...	௬௮
புதுப்புனலாடிய ...	௨௫	பொன்னெனமலர் ...	௧௨௪
புலக்குவேமல்	போதார்கூந்த ...	௭௧
புல்கொல்பெண் ...	௮௧	போதார்நறு ...	௧௨௪
புலிப்பொறிவேங் ...	௧௧௬	மகிழ்நன்மாண் ...	௨௮
புள்ளுமறியா	மகிழ்மிகுச்சிற ...	௧௫
புள்ளுமாவும் ...	௧௨௬	மடவளமம ...	௨௨
புள்ளொலிக்க ...	௧௧௫	மணந்தனையரு ...	௨௬
புறவணிகாடன் ...	௧௨௫	மணலாடும்வி ...	௭
புண்கண்யானை ...	௧௧௬	மந்திக்கணவ ...	௮௪
புன்புறப்பேடை ...	௧௨௬	மந்திக்காதல ...	௮௫
புன்னைநுண்டா ...	௫௮	மயில்களாலக்குடி ...	௬௦
புனலாமுகளி ...	௬௨	மயில்களாலப்பெ
புனையிழைநெகிழ ...	௧௩௫	மழைவரவறியா ...	௬௩
பெய்ப்பனிநல்ய ...	௧௩௨	மள்ளர்கொட்டின் ...	௧௧௨
பெய்மணல்வரை ...	௭௬	மள்ளரன்னதடங் ...	௩௦
பெய்மணன்முற்ற ...	௭௫	மள்ளரன்னமர ...	௧௨௦
பெருங்கடற்...கரு ...	௪௬	மறியிடைபடுத்த ...	௧௨௧
பெருங்கடற்...துறை ...	௫௧	மறுவீறுவி ...	௧௧௭
பெருங்கடற்...நீத்து ...	௪௬	மனைநடுவயலை ...	௫
பெருங்கடற்...பொ ...	௫௨	மாண்பில்கொள் ...	௧௧௮
பெருங்கடற்...யறு ...	௫௦	மாதருண்கண் ...	௧௨௨
பெருங்கடற்...யிருங்...த்	மாபுதல்சேர ...	௧௪௧
பெருங்கடற்...யிருங்...நெ... ..	௫௨	மாமழையிடி ...	௧௨௫
பெருங்கடற்...யிருங்...ம	மாரிகடிக்கொள் ...	௧௨
பெருங்கடற்...யிருங்...யி ...	௫௧	மால்வெள்ளோ ...	௬௪
பெருங்கடற்...வரி	மலைமுன்றிற் ...	௧௨௨
பெருஞ்சிறைவே ...	௧௩௩	மலைவெண்காழ் ...	௧௨௫
பெருஞ்சிறைவே ...	௧௨௬	மீன்னவிரவயங்கி ...	௭௧

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
முரசமாநிறட்டு க ந க	வாழியாத .. பால் ௨
முரம்புகண் ணுடை க ந 0	வாழியாத மாரி ௫
முல்லைநாறுங்	வாழியாத...யா ௪
முள்ளரையிலவ கூ கூ	வாழியாத...யற 3
முள்ளரிநீடிய கூ	வாழியாத...வினை ௨
முள்ளிவேரனை க 0	வாழியாத...வேந் ந
முள்ளெயிற்றுப் க கூ	வாள் பிசிரக்கருவி க ந ந
முளவுமாவல்சி க 0 கூ	வானம் பாடி க ௨ ௪
முளியயிர்பிறந்த க க அ	விசும்பிழிதோகை... ௨ ௪
மெல்லிறைப்பிணை க ந ந	விண்வென்ன க க
மென்றினைமேயந்த எ கூ	விரிந்தவேங்கை கூ ௨
மையறுசுடர் க ந எ	விழுத்தொடை க 0 ௪
யாங்குவல்லுவை எ க	வேகுண்டனளெ ௨ ௪
யானெவன்செய் ௪ 0	வேண்டலைக்குருகி ௨ ௭
வண்சினைக்கோ க க க	வேண் ணுதற்கம்பு... ௨ ௪
வண்டுதாதுத ௪ 3 3	வேந்துகளாகிய க 0 க
வண்டுறைநயவ ௨ அ	வேல்போக்குரு கூ ௫
வண்ணவொண்ட ௨ ௪	வேள்ளவரம்பி அ ௭
வயலைச்செங்கொ க அ	வேள்ளாங்...கால ௪ ௭
வயன்மலரம்பற் ௨ ந	வேள்ளாங்...கானல ௪ அ
வரிநுணல்கறங்க க ந ௫	வேள்ளாங்...கானற் ௪ ௪
வருவதுகொல்லோ கூ ௨	வேள்ளாங்...கைய ௪ ௫
வருவையல்ல எ க	வேள்ளாங்...டுநாற் ௪ ௬
வலம்புரியுமுத ௫ கூ	வேள்ளாங்...பசி ௪ அ
வலைவல்பாண்மக க ௭	வேள்ளாங்...பதைப்பத் ௪ ௭
வள்ளெயிற்றுச் க 0 0	வேள்ளாங்...பதைப்பவொ 3
வளமலர்ததைந்த க க க	வேள்ளாங்...மிதிப் ௪ ௫
வளைபடுமுத்தம் ௪ 0	வேள்ளாங்...யுள ௪ ௪
வளையணிமுன்கை ௪ ௬	வேறிசெறித்த ௭ ௫
வறந்தஞாலம் க ந க	வேண்வேல்வேந் க ௨ ௪
வன்கட்கானவ அ அ	வேங்கைகொய் கூ ௪
வாணுதலரிவை க ௨ க	வேந்துவிடுவிழு க ந ௫
வார்கோட்டு ௭ ௨	வேப்புந்நையனன க ௨
வாழியாத...நன்று ௪	வேய்வணப்பிழந்த க க அ
வாழியாத...நெற் க	வேனிலாயாத் க 0 0
வாழியாத...பகை ந	வேனிற்றிங்கள் கூ ௪
வாழியாத...பசி 3	வேனிளீக்க க ந கூ

